

96. AUKČNÍ DEN GALERIE KODL

neděle 29. listopad 2026, 12.00 hodin | Žofín – Slovanský ostrov, Praha

výběr výtvarného umění

KODL
GALERIE

96. AUKČNÍ DEN GALERIE KODL

neděle 29. listopad 2026, 12.00 hodin
palác Žofín, Slovanský ostrov 226, Praha 1

Výstava aukčních děl proběhne v Galerii KODL, Národní 7, Praha 1, od 2. listopadu do 28. listopadu 2026. Online katalog, virtuální prohlídku a informace o otevírací době naleznete na www.galeriekodl.cz. Tradiční aukce je doplněna možností dražit online, a to prostřednictvím portálu www.artslimit.com. Limitace na tomto webu začíná 2. listopadu v 10.00 hodin a uzavře se 28. listopadu ve 13.00 hodin. Živé online přihazování startuje stejně jako sálová aukce 29. listopadu ve 12.00 hodin.

96th AUCTION DAY OF KODL GALLERY

Sunday 29 November 2026, 12.00 p.m.
Žofín Palace, Slovanský ostrov 226, Prague 1

The pre-sale exhibition will take place at the KODL Gallery, Národní 7, Prague 1, from 2 November to 28 November 2026. The online catalogue, virtual tour, and opening hours are available at www.galeriekodl.cz. The traditional auction will be supplemented by the opportunity to place bids via the online portal www.artslimit.com. Bidding on this website will open at 10.00 a.m. on 2 November and close at 1.00 p.m. on 28 November. Online bidding will run simultaneously with the live auction, which begins at 12.00 p.m. on 29 November.

PRŮBĚH AUKCE

Začátek aukce ve 12.00 hodin.

Předpokládaný závěr aukce v 17.00 hodin.

CHARITATIVNÍ AUKCE

Letošní aukce opět přesahuje hranice světa umění a prostřednictvím charitativních projektů podporuje ty, kteří pomoc potřebují. Charitativní část aukce je věnována Centru Paraple, které pomáhá lidem po poranění míchy vracet se k aktivnímu životu, a neziskové organizaci Post Bellum, jež dokumentuje a uchovává vzpomínky pamětníků klíčových historických událostí. Samostatná charitativní aukce, kterou iniciovala brigádní generálka Lenka Šmerdová, podpoří parasportovní aktivity válečného veterána Lukáše Hirky. Další z dobročinných projektů pomůže neziskové organizaci Cesta domů, která poskytuje paliativní péči nevyléčitelně nemocným a podporu jejich blízkým.

Na všechny položky se vztahuje obvyklá aukční přirážka.

Děkujeme všem, kteří se rozhodli věnovat část výnosu z dražených děl na dobročinné účely.

AUCTION PROGRAMME

The auction starts at 12.00 p.m.

Expected end of the auction is at 5.00 p.m.

CHARITY AUCTIONS

This year's auction once again reaches beyond the world of art, supporting those in need through charitable initiatives. Proceeds will benefit Centrum Paraple, which helps people with spinal cord injuries return to an active life; Post Bellum, which preserves the testimonies of witnesses to key historical events; and Cesta domů, which provides palliative care to people with terminal illness and support for their loved ones. An additional charity auction, initiated by Brigadier General Lenka Šmerdová, will support the para-sporting activities of war veteran Lukáš Hirka.

A standard buyer's premium applies to all lots.

We would like to thank all those who have chosen to donate a portion of the proceeds from the auctioned works to charitable causes.

Galerie KODL | Národní 7, 110 00 Praha 1 – Staré Město
+420 251 512 728, +420 602 117 440 | galerie@galeriekodl.cz | www.galeriekodl.cz

Toyen: Finis terrae, kat. č. 77, vyvolávací cena: 60 000 000 Kč

JMENNÝ REJSTŘÍK

Ajvazovskij Ivan Konstantinovič 72
Anderle Jiří 203
Bacon Francis 73
Bauch Jan 45, 185
Bednářová Ivana 3
Bělocvětov Andrej 144
Benda Břetislav 62, 111
Beneš Vincenc 80
Beneš Vlastimil 15, 170
Benka Martin 139
Blažíček Oldřich 59, 116, 129, 154 166, 171, 187
Born Adolf 195
Brožík Václav 162
Brychtová Jaroslava 145
Burian Zdeněk 7
Calderon Charles Clément 91
Čapek Josef 38, 122
Doleželová Míla 39
Domínguez Óscar 57
Fára Libor 98
Feigl Bedřich 134
Filla Emil 21, 67, 76, 97, 107, 127 159, 178, 182, 189, 211
Foltýn František Karel 128
Granwehr Florin 153
Gross František 163, 181
Hladík Karel 14
Holý Miloslav 10
Hudeček Antonín 22
Chaba Karel 158
Chittussi Antonín 20, 100, 150
Chlupáč Miloslav 56, 161
Chwala Adolf 11, 55, 168
Istler Josef 28, 108, 151, 208
Janeček Ota 23, 63, 84, 142, 165, 191
Janoušek František 16, 48, 68, 88 148, 188
Janovský Jakub 31
Jíra Josef 24, 44, 64, 89, 131 169, 194, 204
Jíra Václav 135
Jiránek Miloš 19
John Jiří 65, 199
Justitz Alfréd 53
Kars Jiří 140
Kentridge William 71
Kotík Jan 180
Kotík Pravoslav 6, 103
Kovařík Vojtěch 175
Kubíček Jan 32
Kubín Otakar 70, 96, 105, 124, 143, 173, 193
Kupka František 112
Lada Josef 37, 46, 94, 118, 132 146, 172, 202
Lepié Ferdinand 36
Lhoták Kamil 136, 190
Libenský Stanislav 145
Liehm Antonín 51
Liesler Josef 86, 196
MAATTY 125
Majerník Cyprián 61
Malich Karel 79
Malinová Pavla 141
Malý František 95
Mařatka Josef 104
Matal Bohumír 138
Montézin Pierre Eugène 174
Mousson Teodor Jozef 121
Mráz Michal 126
Mucha Alfons 209
Muzika František 81, 167, 177
Načeradský Jiří 40, 82
Nejedlý Otakar 30
Oner Pasta 2, 147
Ovčáček Eduard 176
Piskač Bedřich 17
Pištěk Jan 60
Pištěk Theodor 43
Pitín Daniel 205
Poupě Jan 201
Procházka Antonín 117
Prucha Jindřich 160
Radimský Václav 49, 149, 155, 198
Rittstein Michael 58, 90, 101
Róna Jaroslav 120
Rotrekl Teodor 106, 130
Saudek Kája 9, 25
Serpan Jaroslav 184
Schikaneder Jakub 66
Sion Zbyšek 35, 119
Slavíček Antonín 197
Slavík Herbert 1
Sopko Jiří 34, 152
Souček Karel 123, 156
Srncová Emma 4
Sýkora Zdeněk 78, 157
Šíma Josef 13, 27, 52, 87, 137, 200
Šimotová Adriena 47, 93
Špála Václav 29, 74, 114, 133, 179, 192
Štursa Jan 69
Tichý František 12, 26, 207
Tikal Václav 5, 206
Tóth Štefan 186
Toyen 77, 102
Trnka Jiří 83
Typlt Lubomír 115
Uprka Jože 210
Urbásek Miloš 110, 164
Vaca Karel 50
Váchal Josef 99
Veris Zamazal Jaroslav 54
Věšín Jaroslav 113
Vojkůvka Libor 75
Vyleťal Josef 109
Zimmermann Albert August 41
Zoubek Olbram 18
Zrzavý Jan 8, 33, 42, 92
Zychová Miroslava 85
Žemlička Bohumil 183

SEZNAM MILIONOVÝCH POLOŽEK

Kat. č. 8 – **Jan Zrzavý: Bárky**, vyvolávací cena: 2 000 000 Kč 8

Kat. č. 12 – **František Tichý: Milosrdný Samaritán**, vyvolávací cena: 1 000 000 Kč 11

Kat. č. 16 – **František Janoušek: Svatba deštníkáře**, vyvolávací cena: 1 500 000 Kč 14

Kat. č. 21 – **Emil Filla: Zátiší s ovocem, láhví a pohárem**, vyvolávací cena: 3 500 000 Kč 18

Kat. č. 27 – **Josef Šíma: Conflans St. Honorine**, vyvolávací cena: 10 000 000 Kč 24

Kat. č. 33 – **Jan Zrzavý: Kaplička v Babicích**, vyvolávací cena: 1 200 000 Kč 30

Kat. č. 38 – **Josef Čapek: Děti u plotu**, vyvolávací cena: 2 800 000 Kč 34

Kat. č. 42 – **Jan Zrzavý: Domorodé chýše**, vyvolávací cena: 2 500 000 Kč 38

Kat. č. 47 – **Adriena Šimotová: Nosiči lodí**, vyvolávací cena: 1 200 000 Kč 43

Kat. č. 52 – **Josef Šíma: Jasné tělo**, vyvolávací cena: 4 000 000 Kč 46

Kat. č. 57 – **Óscar Domínguez: Ženy**, vyvolávací cena: 1 000 000 Kč 51

Kat. č. 67 – **Emil Filla: Hudebník**, vyvolávací cena: 17 000 000 Kč 58

Kat. č. 72 – **Ivan Konstantinovič Ajvazovskij: Měsíčná noc**, vyvolávací cena: 1 300 000 Kč 62

Kat. č. 77 – **Toyen: Finis terrae**, vyvolávací cena: 60 000 000 Kč 66

Kat. č. 83 – **Jiří Trnka: Konvolut ilustrací ke knížce O perníkové chaloupce**, vyvolávací cena: 1 200 000 Kč 73

Kat. č. 87 – **Josef Šíma: Portrét Ljuby Veselé**, vyvolávací cena: 9 000 000 Kč 76

Kat. č. 92 – **Jan Zrzavý: Rybníček**, vyvolávací cena: 1 200 000 Kč 80

Kat. č. 97 – **Emil Filla: Sklenice, láhev a svinuté noviny**, vyvolávací cena: 10 000 000 Kč 84

Kat. č. 102 – **Toyen: Továrna**, vyvolávací cena: 3 800 000 Kč 90

Kat. č. 107 – **Emil Filla: Hlava**, vyvolávací cena: 8 000 000 Kč 94

Kat. č. 112 – **František Kupka: Mořské pobřeží**, vyvolávací cena: 1 900 000 Kč 98

Kat. č. 117 – **Antonín Procházka: Skleněný podnos a ryba**, vyvolávací cena: 1 400 000 Kč 102

Kat. č. 122 – **Josef Čapek: Sobota**, vyvolávací cena: 4 000 000 Kč 106

Kat. č. 127 – **Emil Filla: Zátiší s klarinetem a dýmkou**, vyvolávací cena: 5 500 000 Kč 110

Kat. č. 132 – **Josef Lada: Slouhova koleda**, vyvolávací cena: 2 300 000 Kč 114

Kat. č. 137 – **Josef Šíma: Orfeus**, vyvolávací cena: 4 800 000 Kč 118

Kat. č. 145 – **Stanislav Libenský, Jaroslava Brychtová: Modré oko pyramidy**, vyvolávací cena: 1 200 000 Kč 124

Kat. č. 149 – **Václav Radimský: Tůň s vodními travinami**, vyvolávací cena: 1 300 000 Kč 128

Kat. č. 152 – **Jiří Sopko: Sluneční den**, vyvolávací cena: 1 000 000 Kč 130

Kat. č. 157 – **Zdeněk Sýkora: Linie č. 164**, vyvolávací cena: 11 000 000 Kč 134

Kat. č. 162 – **Václav Brožík: Dva umělci**, vyvolávací cena: 1 800 000 Kč 139

Kat. č. 167 – **František Muzika: Krajina**, vyvolávací cena: 8 000 000 Kč 142

Kat. č. 172 – **Josef Lada: Ponocný (Štědrý večer)**, vyvolávací cena: 1 500 000 Kč 147

Kat. č. 177 – **František Muzika: Karlův most**, vyvolávací cena: 3 800 000 Kč 150

Kat. č. 182 – **Emil Filla: Zátiší s rakem**, vyvolávací cena: 2 300 000 Kč 156

Kat. č. 187 – **Oldřich Blažíček: Neděle v Saldoboši**, vyvolávací cena: 2 000 000 Kč 160

Kat. č. 192 – **Václav Špála: Duby u cesty**, vyvolávací cena: 3 800 000 Kč 166

Kat. č. 197 – **Antonín Slavíček: Jaro**, vyvolávací cena: 2 800 000 Kč 170

Kat. č. 202 – **Josef Lada: Zima**, vyvolávací cena: 1 500 000 Kč 176

Kat. č. 207 – **František Tichý: Hlava klauna**, vyvolávací cena: 1 500 000 Kč 179

CHARITATIVNÍ AUKCE

| 1

Herbert Slavík (* 1963)
Václav Havel, Cabo da Roca

bromostříbrná želatinová fotografie na papíře, 1990, sign. PD, 51×35 cm, rám, pasparta, zaskl., 10/10

Známá fotografie Václava Havla zachycuje nečekaný okamžik z jeho prezidentské cesty v prosinci 1990. Při procházce po pobřeží nedaleko portugalského mysu Cabo da Roca jej překvapila příbojová vlna, před níž se pokusil uskočit. Herbert Slavík zastihl prezidenta v tmavém obleku, s rukama v kapsách a pohledem upřeným k nohám, zatímco se kolem něj rozlévá mořská pěna. Výjev v sobě spojuje půvab náhody s Havlovou lidskostí a místo oficiálního portrétu nabízí bezprostřední pohled na osobnost, která se právě stala symbolem svobodného Československa. Podobné chvíle mimo oficiální program mohl Slavík zachytit díky tomu, že Havla v letech 1990–1993 doprovázel jako fotograf MF DNES na domácích i zahraničních cestách. Patřil již tehdy k výrazným českým reportážním fotografům; dokumentoval sametovou revoluci i volbu prezidenta. Fotografie byla opakovaně publikována v tištěných i online médiích a objevila se také na obálce Slavíkovy knihy Poslední revoluce. Jak jsme žili 1985–1993 (Praha 2019). Dílo pochází přímo z autorova ateliéru a bylo z negativu zhotoveno klasickým bromostříbrným mokrým procesem, o čemž svědčí i perforace na pravé straně. **Z kladívkové ceny autor věnuje 35 % na podporu neziskové organizace Centrum Paraple.**

Vyvolávací cena: 40 000 Kč (€ 1 600)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

2 | Pasta Oner (* 1979)
Mickey Was Born

komb. tech. (pryskyřice, lak), 2015, sign. zespodu, 80×60×60 cm, 1/5

Série *Mickey Was Born*, kterou sám autor označil za jednu ze svých nejúspěšnějších, převádí jeden z nejrozpoznatelnějších popkulturních motivů do redukované plastické zkratky. Motiv zrození zde získává příznačně současnou podobu: z vejce se nelíhne živá bytost, ale již hotová popkulturní ikona, jejíž obraz je v kolektivním povědomí pevně zakotven od raného dětství. V tomto smyslu lze dílo číst i jako komentář k postavení komiksových postav a korporátních symbolů, které v sekulární konzumní společnosti přebírají část role tradičních kulturních a symbolických autorit. Z hladké skořápky vystupují pouze charakteristické uši, ruce a část hlavy – několik znaků postačujících k okamžité identifikaci známé postavičky. Jednotná bělost a lesklý povrch zbavují myšáka jeho obvyklé barevnosti a obracejí pozornost k čistotě siluety a modelaci tvaru. Dílo navazuje na autorovu dlouhodobou práci s již existujícími, obecně sdílenými obrazovými znaky a jejich přesazováním do nových souvislostí. Zatímco v obrazech Pasta Oner často vrství a kombinuje více obrazových zdrojů, v prostorových objektech znakosloví zpravidla redukuje a soustřeďuje pozornost na jednotlivý motiv. Zde tento princip vede k výraznému formálnímu zjednodušení, při němž však motiv neztrácí svou okamžitou rozpoznatelnost.
Dílo bylo prezentováno na autorově samostatné výstavě Pasta Oner – Last Day in Paradise, 11.–23. 11. 2015, Galerie Mánes, Praha. Pochází z kvalitní sbírky současného umění. Součástí díla je černý laminátový podstavec (v. 40 cm).

Z kladívkové ceny majitel věnuje 20 % na podporu neziskové organizace Post Bellum.

Vyvolávací cena: 260 000 Kč (€ 10 400)
Odhadní cena: 500 000 – 700 000 Kč

CHARITATIVNÍ AUKCE

3| Ivana Bednářová (* 1957)
V zahradě Baladian

olej na plátně, 2014, sign. UD a na rubu, 80 × 95 cm, rám

Ivana Bednářová, jihočeská malířka-autodidaktka formovaná mimo jiné osobními setkáními s Josefem Istlerem a Zdeňkem Sklenářem, rozvíjí v obraze *V zahradě Baladian* svůj charakteristický fantazijní a surrealizující projev. Z temného, prostorově neurčitého prostředí vystupují biomorfní útvary připomínající rostliny, figury či podivné organismy, propojené jemnými liniemi a výraznými barevnými akcenty. Zahrada se zde proměňuje v imaginární krajinu naplněnou tajemstvím a existenciálním tichem. Dílo z roku 2014 vzniklo v období, kdy autorka intenzivně rozvíjela motiv fantaskních krajin, a představuje působivou ukázku její osobité obrazotvornosti a vyzrálého malířského rukopisu. Plátno bylo prezentováno na autorčině výstavě Ticho a stín v Galerii Nová síň v Praze (4.–22. 10. 2017) a reprodukováno na str. 19 doprovodného katalogu. Jak ke svému dílu napsala sama Bednářová: *„V zahradě Baladian slyšíme Bretonova slova o původní jednotě poznání a představivosti. Připomíná se opomíjený význam uměleckého díla pro poznání a orientaci nejen v lidském, ale i metafyzickém prostoru.“*

Z kladívkové ceny autorka věnuje 40 % na podporu parasportovních aktivit válečného veterána Lukáše Hirky, a to v rámci charitativní aukce iniciované brigádní generálkou Lenkou Šmerdovou.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 80 000 – 120 000 Kč

4| Emma Srncová (* 1942)
Pozdní lásky

olej na dřevěné desce, 2003, sign. PD, 60 × 80 cm, rám

V obraze *Pozdní lásky* proměňuje Emma Srncová biblický příběh Adama a Evy v laskavě groteskní podobenství o stáří, v němž někdejší pokušení ustupuje každodenní blízkosti a věrnosti. Sama autorka význam díla výstižně popsala: *„Pozdní lásky jsou tak trochu pokračování Adama a Evy v penzi, kdy už je jablko přestalo zajímat a jejich láskou se stali pejsek s kočičkou a ta jim vydržela.“* Dvojice chovající v náručích domácí mazlíky a sedící na hadu zkrouceném do tvaru bicyklu působí jako svébytná archa, zatímco výrazná barevnost a plošně vystavěná krajina posouvají výjev do polohy obrazové bajky. Pro Srncovou je příznačné, že humor zde není pouhou pointou, ale prostředkem, jak s lehkostí pojednat téma času a proměny partnerského vztahu. *Pozdní lásky* tak nejsou podány jako doznívání vášně, nýbrž jako její proměna v trvalou blízkost, sdílení a vzájemnou péči. **Z kladívkové ceny autorka věnuje 25 % na podporu neziskové organizace Cesta domů.**

Vyvolávací cena: 90 000 Kč (€ 3 600)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

5 | Václav Tikal (1906–1965)
Zamilovaní

tempera na sololitu, 1962, sign. PD, 40×35 cm, rám

Kompozice se dvěma prolnutými hlavami mileneckého páru vznikla v pozoruhodném období Tikalovy tvorby, kdy se kolem roku 1962 vedle abstraktní polohy cyklu *Transformace* znovu objevila figura. Nikoli však jako nositel děje, nýbrž jako svébytný obrazový znak. Profily, oči a obrysové křivky se skládají do společné struktury, vyrůstající z šedomodré a rezavě červené obrazové tkáně. Žluté tečkované linie, pruhy a hvězda pak kompozicí procházejí jako spojnice mezi jejími jednotlivými částmi. Tikal zde intimní námět převedl do tvarosloví rozvíjeného od cyklu *Architektura přírody*, založeného na proměnách a nových významových spojeních několika základních organických a konstruktivních prvků. Lidská tvář se vrací do obrazu, zároveň však podléhá témuž principu metamorfózy, jímž umělec organizoval své abstraktnější kompozice. V komorním formátu se tak téma mileneckého spojení neodehrává jako příběh, ale vzniká z překrývání forem, linií, jejich vzájemných vazeb a přerušení.
Dílo pochází přímo z autorovy pozůstalosti a bylo prezentováno na výstavě Obrazy Václava Tikala, Jednotný závodní klub ROH – Klub přátel výtvarného umění, Ústí nad Orlicí, 17. 1. – 7. 2. 1965, kat. č. 10. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem.

Vyvolávací cena: 60 000 Kč (€ 2 400)
Odhadní cena: 100 000 – 150 000 Kč

6 | Pravoslav Kotík (1889–1970)
Zátiší s hrozny

olej na lepence, 1927, sign. LN, 38,5×46 cm, rám

Obraz z roku 1927 vznikl v klíčovém období Kotíkovy tvorby. Téhož roku se rozpadla Sociální skupina (původně Ho Ho Ko Ko) a malíř se představil samostatnou výstavou v pražském Rudolfinu. Zároveň tehdy vrcholila jeho kubizující tvorba, ukázněná novoklasicistním smyslem pro řád a zúročující podněty pravidelných cest do Paříže, zahájených studijním pobytem v roce 1924. Do stejné tvůrčí fáze náleží například plátno *Pekaři* (olej na plátně, 1926, 100×130 cm) ze sbírek Národní galerie v Praze. Zátiší, v Kotíkově důsledně figurálním díle žánr spíše ojedinělý, se zde stává prostorem pro řešení ryze skladebných otázek. Ubrus přeložený přes hranu stolu není pouhým popisným detailem, ale určujícím konstrukčním prvkem: jeho záhyby geometrizují celou spodní polovinu obrazu a potlačují prostorovou iluzi ve prospěch plošné skladby. Jablko, modelované šrafurou a barevně záměrně vzdálené viděné skutečnosti, či trs tmavých hroznů na talířku s modrým dekorem odkazují k pokubistickému zátiší Georgese Braqua, s nímž zde Kotík vstupuje do přímého dialogu. Braquovu lekci však převádí do věcnějšího a civilnějšího výtvarného jazyka, podřízeného řádu a harmonii, o něž Kotík ve dvacátých letech programově usiloval. Poučení Paříží zde nachází jednu ze svých nejčistších formulací.
Dílo je zřejmě totožné s položkou kat. č. 167 (*Hrozen*), jež byla prezentována na 143. členské výstavě SVU Mánes, výstavní sály Obecního domu v Praze, 17. 10. – 18. 11. 1928. Při konzultacích posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D., a Ing. arch. M. Kotíkem, autorovým vnukem.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč (€ 4 000)
Odhadní cena: 150 000 – 300 000 Kč

7 | Zdeněk Burian (1905–1981)
Pocta Eduardu Štorchovi

olej na lepence, 1979, sign. LD, 73 × 50 cm, rám

Pocta Eduardu Štorchovi patří k pozoruhodným dílům pozdního období Zdeňka Buriana a představuje osobitou bilanci jeho dlouholetého vztahu k literárnímu světu Eduarda Štorcha. V představovaném obraze vyšel z veřejně známé fotografické předlohy. Spisovatel je zachycen v pokročilém věku za pracovním stolem, nad rozevřenými knihami a rukopisy, a za jeho postavou se v téměř vizionářsky pojatém prostoru objevují hrdinové a motivy z jeho knih. Vlevo slovanský chlapec Nik z románu Hrdina Nik, vpravo dcera náčelníka kmene Medvědů Minehava, mezi nimi dvojice bojovníků s rohatými pokrývkami hlavy (patrně představitelé mohylového národa z románu Bronzový poklad) a v horní části kompozice siluety mamutů jako přímý odkaz k nejslavnějším Lovcům mamutů. Reálný portrét spisovatele se tak propojuje se světem, kterému právě Burianovy ilustrace vtiskly pro několik generací čtenářů nezaměnitelnou podobu.
Burian olejomalbu vytvořil přímo pro Václava Kmínka, tehdejšího vedoucího Městské knihovny v Jilemnici, na základě jejich vzájemné korespondence. Po dohodě s malířem dal Kmínek dílu název *Pocta spisovateli Eduardu Štorchovi*, který je zaznamenán rovněž na rubu obrazu. V Kmínkově rodině zůstalo dílo dodnes.
Význam obrazu potvrzuje také jeho publikační a výstavní historie. Poprvé byl reprodukován ve vzpomínkovém textu Václava Kmínka v bulletinu Podzimní vítr roku 1992, později například v ediční poznámce k vydání Lovců mamutů z roku 2018 a v publikaci Pravěký svět Zdeňka Buriana: Cesta k člověku (O. Müller / R. Walica / V. Vančata / P. Neruda / M. Oliva, Praha 2025). Reprodukce díla byla využita také v nedávné době na výstavě Národního muzea Pravěká dobrodružství Eduarda Štorcha (Nová budova Národního muzea, Praha, 26. 6. 2025 – 29. 3. 2026).
Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a R. Walicou. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 300 000 Kč (€ 12 000)
Odhadní cena: 500 000 – 1 000 000 Kč

8 | Jan Zrzavý (1890–1977)
Bárky

komb. tech. (olej, tempera, tužka) na kartonu, 1941, sign. LN, 19×32 cm, rám

V díle *Bárky* se Zrzavý znovu obrátil k jednomu z nejdůležitějších námětových okruhů své tvorby – bretaňskému pobřeží. Bretaň navštívil poprvé roku 1925 a v následujících letech se do ní opakovaně vracel. Přístavy, kamenitá pobřeží a ostrovy západní Francie pro něj postupně přestaly být pouhým cestovním zážitkem a staly se krajinou odpovídající jeho vlastní obrazové představivosti. Malíř sám vzpomínal, že zde nalezl uskutečněnou představu krajiny, kterou si nesl od dětství – spojení vody, skal a prostého života přístavů. Rok vzniku obrazu spadá do významného bilančního období: po rozsáhlé souborné výstavě Zrzavého díla v Praze roku 1940 vyšel v roce 1941 reprezentativní svazek Dílo Jana Zrzavého 1906–1940. V roce 1941, kdy mu válečné poměry znemožňovaly návrat do Francie a jeho tvorba se současně obracela také k domácím motivům, existovala Bretaň především jako krajina paměti. *Bárky* proto nejsou záznamem aktuální cesty, ale návratem k již důvěrně osvojenému motivu, který autor redukoval na několik lodí, osamocených předmětů a klidnou modrou plochu. Právě tato schopnost proměňovat konkrétní místa ve ztišenou, téměř nadčasovou obrazovou vzpomínku vysvětluje, proč se k Bretani vracel ještě po desetiletích.

Dílo pochází z významné pražské poválečné sbírky a je prezentováno v původní autorské adjustaci. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Každý použitý motiv měl pro něj smysl, svou zřetelnou výrazovou závažnost, jak ukazuje i osamělý kovový kruh ležící na kamenném molu. Obraz okamžitě zaujme svou pronikavou světelnou atmosférou, plnou tesknoty a vnitřního usebrání, tak typickou pro práci Zrzavého. […]“*).

Vyvolávací cena: 2 000 000 Kč (€ 80 000)
Odhadní cena: 2 500 000 – 4 000 000 Kč

9 | Kája Saudek (1935–2015)
Dívka Oasis City

olej na plátně, 2005, sign. PU, 120×60 cm, rám

Dílo *Dívka Oasis City* vzniklo v roce 2005 na objednávku pro tehdy nově otevřené wellness centrum Oasis City, sídlící v historické budově Melantrich na Václavském náměstí 36 v Praze. Kája Saudek zde pojal ženskou postavu v nápadné vertikální stylizaci, která záměrně připomíná palmu, a odkazuje tak k motivu oázy obsaženému v názvu podniku. Její téměř obnažené tělo zahalují pouze bílé pásy látky, přičemž důraz je kladen na ženskou smyslnost a erotickou krásu, typickou pro Saudkův figurální a komiksový výtvarný jazyk. Kompozice pracuje s plakátovou zkratkou a omezuje obrazové prostředky na hlavní sdělení: sebevědomou a spokojenou ženu, motiv palmových listů a výrazný nápis „Oasis City". Účinek této přímočaré kompozice podporuje rovněž redukovaná barevnost založená na kontrastu tělových, bílých, černých a zelených ploch. K obrazu je přiložena kopie autorova věnování z kroniky podniku s přípisem *„ze srdce Saudek"* a kresbou bijícího srdce. Při konzultacích posouzeno D. Goldbergem a B. Saudkovou. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 300 000 Kč (€ 12 000)
Odhadní cena: 400 000 – 800 000 Kč

10 | Miloslav Holý (1897–1974)
Vltava u Rohanského ostrova

olej na plátně, 1926, sign. LD, 50×60 cm, rám

Pohled na Rohanský ostrov od Miloslava Holého zachycuje syrovou krásu pražské periferie s řekou, nízkými stavbami a siluetami stromů. Stříbřité, modré a temně zelené tóny se zde spojují v harmonický celek, v němž se odráží osobité poučení krajinářstvím Camilla Corota. Výraznou roli hraje také kresba, která přestává být pouhým nástrojem vymezení tvarů a stále více se podílí na rytmu celé kompozice. Obraz vznikl v roce 1926, v období zásadní proměny Holého malířského projevu. Dosavadní statičnost ustoupila živějšímu rytmu a uvolněnějšímu rukopisu. Do popředí jeho zájmu se tehdy namísto figurálních námětů dostávala krajina a prostředí pražského předměstí, především okolí rodného Karlína. Jednalo se často o místa, která dnes již neexistují a k nimž se malíř ve vzpomínkách vracel: *„Hluboce zakořeněn v mém nitru je svět a krajina mého mládí, zvláštní přitlumený opar pražské periferie, jejíž šeď někdy více do modra, jindy více do zelena zbarvená obestírá v souzvuku s růžovou domy a parky, v nichž jsem se prohánět a rostl, zakalenou vodu Vltavy, kterou jsem tak důvěrně znal, stejně jako tržiště a ulice rodného Karlína a jeho okolí.“* Dílo je publikováno v knize J. Baleka: Miloslav Holý, Praha 1979, str. 20 a na rubu je opatřeno autorovým číslem soupisu 251. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a ak. mal. T. Bergerem, autorovým vnukem.

Vyvolávací cena: 70 000 Kč (€ 2 800)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

11 | Adolf Chwala (1836–1900)
Z okolí Želetavy

olej na plátně, 70.–80. léta 19. století, sign. PD,
42×60 cm, rám

Adolf Chwala spadá do generace krajinářů, jejichž východiskem byla výuka v ateliéru Maximiliana Haushofera. Chwala, jenž na Akademii výtvarných umění v Praze nastoupil ve svých patnácti letech, se projevil jako velký talent a již na studiích dostal příležitost kupř. k účasti na výroční výstavě Krasoumné jednoty. Po roce 1864 přesídlil do Vídně, kde plně vycizeloval svůj výtvarný projev a stal se opravdovým mistrem především ve zpodobení podmanivých horských scén. V kontrastu k nim vzešla z jeho palety řada výjevů zachycujících roviny, pro které se mu stala inspirací především jižní Morava a Dolní Rakousy. Zároveň se i po odstěhování z Prahy často vracel také na Šumavu, do povodí Vltavy a Sázavy. Nejspíše právě zmíněná Morava – přesněji řečeno okolí dnešního městyse Želetava, snad přímo při říčce Želetavce – mu byla inspirací i v představovaném díle; lokaci upřesňuje dobový ručně psaný štítek na rubu slepého rámu. Toto přitažlivé přírodní zákoutí je typickou ukázkou komponované krajiny složené z prvků, které se v autorově tvorbě objevovaly po většinu jeho tvůrčí dráhy. Jedná se o romanticky laděný výjev s pasačkou či pradlenou na břehu. Zásadní je důraz na detail přírodnin nejen v předním plánu, precizně vystižené listoví, exponovaná světelná režie i plasticky pojatá mračna – vše se vzájemně snoubí v harmonický vizuální dojem. Prezentováno v kvalitní adjustaci. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena odborná expertiza Mgr. P. Kubíka.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

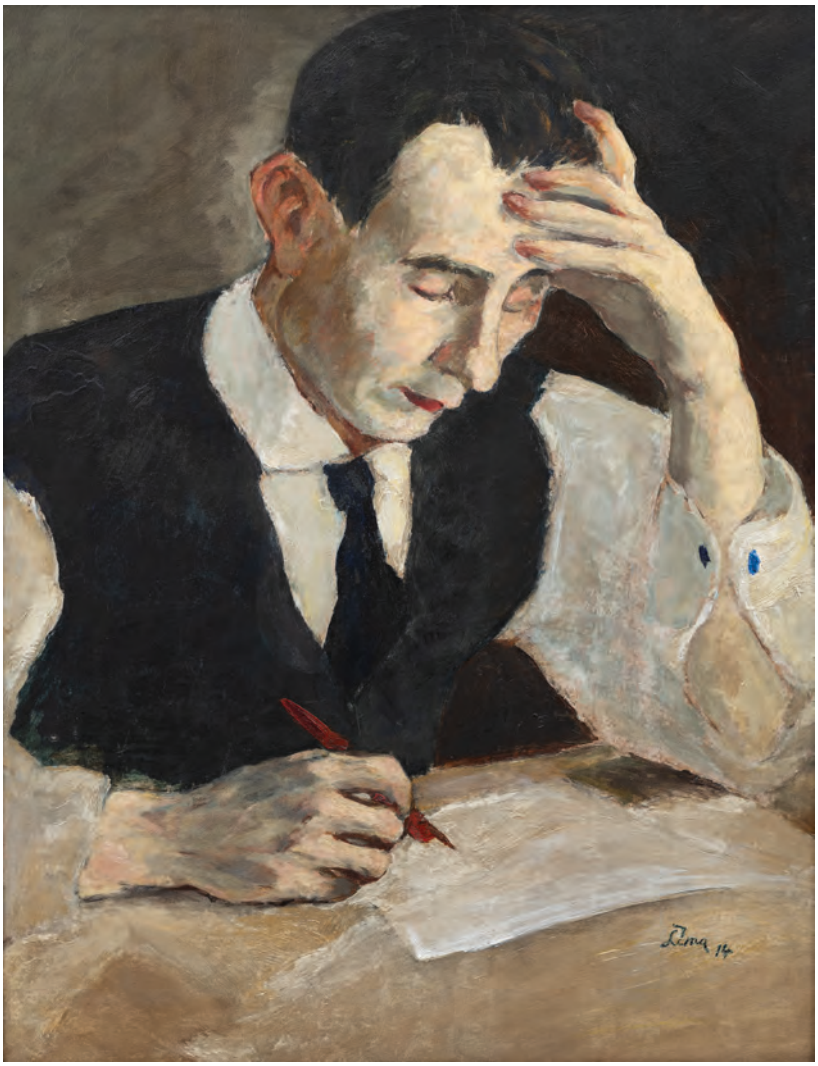

12 | František Tichý (1896–1961)
Milosrdný Samaritán

olej na plátně, 1938, sign. PD, 46×75 cm, rám

Na přelomu let 1937 a 1938 se František Tichý obrátil k biblickým námětům, které v jeho dosavadní tvorbě stály stranou hlavního zájmu. Příběhem milosrdného Samaritána se poté zabýval více než deset let a rozvíjel jej v řadě kreseb, grafik i malířských variant. V českém moderním umění měl tento motiv své předchůdce mimo jiné u Jana Preislera a Jana Zrzavého; Tichý jej však pojal osobitě, s ohlasem středověké piety. Nabízený olej z roku 1938 představuje jednu z prvních malířských verzí námětu. Výrazně protažený horizontální formát soustřeďuje pozornost k ústřední, pevně provázané dvojici těl. Sedící Samaritán podpírá bezvládného raněného podobně jako Panna Maria Krista v ikonografii piety, žal je však vystřídán konkrétním gestem pomoci – koženým vakem, z něhož dává žíznivému muži napít. Samaritánova skloněná, do sebe obrácená tvář nese psychologické těžiště kompozice, zatímco záhyby drapérií evokují vlnění pouštních dun a drobný oslík v pozadí zasazuje scénu do biblického bezčasí. Barevnost zůstává střídmá, od bílé a žlutavých tónů přes tmavou zeleň k fialovým akcentům na sluncem sežehnutých tělech. V kontextu roku 1938 získává téma milosrdenství zvláštní naléhavost; právě tehdy se v Tichého díle výrazněji odráželo tíživé dobové ovzduší a biblické náměty se staly prostředkem úvah o lidském osudu a základních hodnotách. Dílo bylo v minulosti součástí proslulé sbírky JUDr. Jaroslava Borovičky, odkud se následně dostalo do sbírek Národní galerie v Praze (inv. č. O 8067). Prezentováno bylo na autorových samostatných výstavách: František Tichý, Posmrtná výstava životního díla, SVU Mánes, Praha, 6. 6. – 30. 9. 1962, kat. č. 124; František Tichý, Am Lützowplatz, Kunstamt, 4.–30. 5. 1966, kat. č. 52; Från verklighet till dröm (20- och 30- talskonst ur samlingar i Prag), Malmö Konsthall, 20. 12. 1985 – 2. 3. 1986, kat. č. 219 (uvedeno s chybnými rozměry); a publikováno v monografii T. Winter: František Tichý, Praha 2002, str. 114, obr. 122. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Z hlediska Tichého tvorby je třeba tento obraz považovat za zásadní: otevřel mu cestu k vrcholným, důmyslným kompozicím. […]“*).

Vyvolávací cena: 1 000 000 Kč (€ 40 000)
Odhadní cena: 1 500 000 – 2 500 000 Kč

13 | Josef Šíma (1891–1971)
Portrét architekta Čeňka Vořecha

olej na lepence, 1914, sign. PD, 59 × 45 cm, rám

Portrét architekta Čeňka Vořecha představuje jedno z mála spolehlivě doložených děl malířovy předválečné tvorby, což z něj činí cenný srovnávací materiál pro poznání jeho nejranějších prací. Vznikl v době, kdy Šíma uzavíral studium na pražské akademii u Jana Preislera a Vlaha Bukovace a současně docházel na katedru pozemního stavitelství brněnské techniky – na obor, jímž prošel i portrétovaný, navíc na téže brněnské průmyslové škole, kde byl krátce předtím jmenován profesorem kreslení malířův otec Josef Šíma st. Sedmadvacetiletý Vořech, žák Jana Kotěry, tehdy pokládal základy úspěšné kariéry: v časopise Průlom publikoval kresby lidového stavitelství, jejichž kolekci později zakoupilo Moravské zemské muzeum v Brně, a účastnil se soutěže na Žižkův pomník na Vítkově. Právě tento kreslířský a soutěžní zápal Šíma vystihl. Středobodem kompozice se stalo červené pero v architektově ruce, rozložené listy papíru na stole pak dotvářejí atmosféru soustředěné tvůrčí práce. V Brně se oba muži intenzivně podíleli na kulturním životě. Jen několik let po vzniku obrazu byl Vořech zvolen místopředsedou spolku Koliba a Šíma jednatelem Klubu výtvarných umělců Aleš. Trvalejším společným rámcem se jim stala i brněnská Umělecká beseda – architekt vstoupil do jejího výtvarného odboru už roku 1909 a malíř se v okruhu jejích členů též pohyboval, byť formálně do spolku vstoupil roku 1930, tedy již z Francie. Vořech byl také autorem ateliérového domu Umělecké besedy v Českomalínské ulici (č. p. 15) v pražské Bubenči (1923–1924, ve spolupráci s Františkem Jandou), jehož ateliéry obsadili malíři Šímovy generace, např. Jan Zrzavý, Václav Rabas, Vlastimil Rada či Vojtěch Sedláček.

Dílo pochází přímo z rodiny architekta Čeňka Vořecha. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. Ch. Zimové, Josef Šíma Foundation.

Vyvolávací cena: 250 000 Kč (€ 10 000)
Odhadní cena: 300 000 – 600 000 Kč

14 | Karel Hladík (1912–1967)
Tanec

bronz, 1964–1966, sign. na podstavci, v. 64 cm, dobový odlitek

Karel Hladík, žák Jana Laudy a Karla Pokorného, patřil k výrazným osobnostem českého poválečného sochařství. Ve své tvorbě se soustavně zabýval lidskou figurou a možnostmi jejího výrazu. V průběhu šedesátých let se jeho sochařský rukopis stále více uvolňoval a směřoval k expresivní modelaci a výrazně strukturovanému povrchu, který se projevoval jak v jeho reliéfech, tak v architektonických realizacích. V plastice *Tanec* se lidské postavy propojují v živém, téměř vířivém pohybu. Namísto přesných anatomických tvarů dílo formuje rytmus a energie, které zdůrazňují bezprostřednost tanečního kroku a dávají dílu silný expresivní charakter. Práce tak představuje působivý příklad Hladíkova pozdního sochařského projevu, v němž se lidská figura stává především nositelem pohybu a emocí. Jedna z variant je reprodukována v publikaci V. Hladíková: Můj manžel sochař Karel Hladík, Praha 2002, str. 125. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a M. Cihlářem, dědicem autora.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 80 000 – 160 000 Kč

15 | Vlastimil Beneš (1919–1981)
Hnědá krajina se statkem

olej na plátně, kolem roku 1977, sign. PD a na rubu,
80 × 100 cm, rám

Rozlehlá *Hnědá krajina se statkem* je charakteristickou ukázkou pozdní tvorby Vlastimila Beneše, malíře městských zákoutí i českého venkova. Spodní část kompozice vyplňuje hospodářský dvůr, nad nímž se otevírají zvlněné plochy polí, redukované do přehledných barevných pásů a oblých hmot. Absence lidské přítomnosti spolu s převahou hnědých, okrových a zemitých tónů navozuje ztišenou, lehce melancholickou atmosféru, kterou oživují červené střechy, světlé zdi a modré hospodářské stroje. Výraznou roli hrají také holé stromy, jejichž kresebné siluety rámují statek a podtrhují sevřenost celku. Perspektiva je záměrně potlačena a jednotlivé plány složeny spíše plošně než iluzivně, takže celý výjev získává téměř scénický charakter. Beneš tak proměnil motiv české krajiny v osobitou obrazovou výpověď. Dílo bylo prezentováno na výstavách v Západním Berlíně (Landengalerie, Berlin, 1977, kat. č. 8) a v Kutné Hoře (Vlastimil Beneš: Obrazy a plastiky, Tylův památník, březen 1981, kat. č. 2). Hodnotu obrazu zvyšuje jeho vystavení na III. Mezinárodním trienále realistické malby v Sofii roku 1979, kde získal hlavní cenu. Obraz je v původním stavu a majitel jej získal přímo z ateliéru autora. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. A. Primusovou. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 180 000 Kč (€ 7 200)
Odhadní cena: 300 000 – 600 000 Kč

16 | František Janoušek (1890–1943)
Svatba deštníkáře

olej na plátně, 1937, sign. LD, 89×116 cm, rám

František Janoušek patří k nejvýraznějším osobnostem českého imaginativního malířství třicátých let. Jeho tvorba se přibližovala surrealismu, rozvíjela se však svébytně. Od poloviny desetiletí se jeho malířský projev uvolňoval, barva nabývala autonomnějšího účinku a v obrazech sílil pocit neklidu a napětí. *Svatba deštníkáře* náleží k vrcholným dílům této etapy. Jejím inspiračním předobrazem je slavný výrok z šesté části Zpěvů Maldororových hraběte de Lautréamonta: *„Je krásný […] jako náhodné setkání šicího stroje a deštníku na pitevním stole!“* Tato metafora, jeden z určujících inspiračních zdrojů surrealismu, nachází v Janouškově obraze svébytné ztvárnění v nečekaném propojování organických a mechanických forem.
Malba se vyznačuje rozhodným, uvolněným rukopisem a bohatou valérovou škálou. Dvě ústřední hybridní bytosti, složené z anatomických, rostlinných a mechanických prvků, představují novomanžele, jak napovídá název díla. Levá, šlachovitě utvářená figura nese několik deštníků, z nichž jeden proniká tělem pravé, vegetativně pojaté postavy, která tento zásah přijímá s podivuhodnou netečností. Janoušek zde zrušil hranice mezi člověkem, přírodou a předmětným světem a vytvořil snovou realitu podléhající neustálé proměně. Motiv svatby se mění v groteskní obřad dvou těžko uchopitelných existencí, zatímco předměty pozbývají běžné funkce a stávají se součástí fantaskního děje. Strohé, téměř jevištní prostředí a tlumená barevnost umocňují pocit odcizení a nejistoty. *Svatba deštníkáře* tak výstižně dokládá posun Janouškovy tvorby v druhé polovině třicátých let, kdy hravost a groteskní nadsázku stále výrazněji prostupují motivy rozpadu, ohrožení a existenciální úzkosti.
Dílo bylo mnohokrát vystavováno a reprodukováno. Pochází přímo z rodiny autora. Malba je evidována v rodinném lístkovém katalogu pod číslem 256/112 a bude zařazena do soupisu díla v připravované monografii Mgr. E. Vele. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. E. Vele. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Originalita Janouškova vizionářství, ubírající se souběžně s hlavními zástupci evropského surrealismu, ukazuje, že nejen patří mezi ně, ale že jeho práce je někdy předčí kvalitou svého provedení a myšlenkovou hloubkou. Svatba deštníkáře je toho skvělým dokladem. […]“*).

Reprodukováno:
- Listy, Čtvrtletník pro umění a filosofii, roč. 1, č. 1, 1946, str. 74
- J. Chalupecký: František Janoušek 1890–1943, Malířské dílo, Nelahozeves 1965, obr. 98
- J. Kohoutek: František Janoušek, Obrazy z let 1932–1942, Praha 1990, nestr.
- J. Chalupecký: František Janoušek, Praha 1991, str. 171, obr. 112

Vystaveno:
- Dnešní Mánes, III. výstava, Oslavy 50 let Mánesa, SVU Mánes, Praha, 12. 10. – 28. 11. 1937, kat. č. 89
- František Janoušek, Posmrtná výstava malířského díla, SVU Mánes, Praha, prosinec 1947, kat. č. 68
- Imaginativní malířství 1930–1950, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou, březen–duben 1964, kat. č. 22
- František Janoušek 1890–1943, Malířské dílo, Středočeská galerie, Zámek Nelahozeves, 21. 8. – 31. 10. 1965, kat. č. 98
- František Janoušek, Malířské dílo, SVU Mánes, Praha, leden 1966, kat. č. 33
- František Janoušek, Obrazy a kresby 1929–1942, Dům umění města Brna, 21. 5. – 30. 6. 1985, kat. č. 61
- František Janoušek, Obrazy z let 1932–1942 (výstava ke 100. výročí narození), Ústřední kulturní dům železničářů, Praha, 13. 9. – 7. 10. 1990, kat. č. 14
- František Janoušek 1890–1943, Obrazy a kresby, SVU Mánes, Praha, 19. 11. 1991 – 1. 1. 1992, kat. č. 79

Vyvolávací cena: 1 500 000 Kč (€ 60 000)
Odhadní cena: 2 000 000 – 3 000 000 Kč

17 | Bedřich Piskač (1898–1929)
Cesta s borovicí

olej na plátně, 1928, sign. LD, 60×73 cm, rám

Rok 1928 představuje v krátké tvorbě Bedřicha Piskače vrcholné období, kdy jeho krajinářství zásadně ovlivnila cesta přes Marseille na Korsiku a zkušenost se středomořskou krajinou. Právě v korsickém souboru se cesta lemovaná stromy stala jedním z jeho charakteristických kompozičních motivů, rozvíjeným v obrazech s borovicemi, korkovými duby a piniemi. Předložené plátno se k tomuto okruhu těsně přimyká promyšlenou stavbou, v níž světlý klín vozovky vtahuje pohled do hloubky stromořadí, zatímco mohutný kmen při pravém okraji perspektivní pohyb záměrně zadržuje. Zaoblené koruny a robustní kmeny jsou oproštěny od detailu a převedeny do pevných, souhrnných tvarů, v nichž se uplatňuje umělcovo poučení francouzskou modernou, zejména Cézannovou kompoziční stabilitou a Derainovým kolorismem. Drobná postava chodce není pouhou stafáží, ale měřítkem prostoru a lidským prvkem. V návaznosti na Piskačovo civilistní východisko se tak prostý člověk na cestě stává pojivem mezi konstruovanou krajinou a lidským údělem. Dílo představuje výmluvný příklad Piskačovy vyzrálé krajinomalby, v níž se pevná kompoziční stavba spojuje s uvolněným koloristickým cítěním. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiloženy odborné expertizy PhDr. J. Machalického a PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Předložené dílo ‚Trasa (Cesta s borovicí)' je reprezentativní ukázkou Piskačova fauvisticko-primitivizujícího stylu z roku 1928, který lze považovat za vrchol malířovy předčasně ukončené tvůrčí dráhy. […]"*).

Vyvolávací cena: 450 000 Kč (€ 18 000)
Odhadní cena: 700 000 – 1 400 000 Kč

18 | Olbram Zoubek (1926–2017)
Eva ve větru

polychromované olovo, 1985, sign. na podstavci, v. 75 cm

V plastice *Eva ve větru* proměnil Zoubek svou typickou protáhlou ženskou figuru v tělo vystavené živlu: vítr není popsán okolním dějem, ale vtěluje se přímo do vychýlení postoje a prudce stranově rozvinuté hmoty vlasů. Hrubě modelovaný, místy téměř rozrušený povrch olova potlačuje hladkou tělesnost a dává postavě podobu křehké, přesto vzpřímené existence, jejíž stabilita je neustále zpochybňována pohybem. Namísto pro Zoubka příznačného zlacení zde vystupuje do popředí sytá modř, soustředěná výhradně do rozevlátých vlasů, které se stávají jediným barevným akcentem jinak monochromatické figury a dojem pohybu vyvolaného větrem umocňují. Motiv Evy zde působí spíše jako obraz člověka v prvotním střetu se světem, což odpovídá Zoubkovu dobovému zájmu o nadčasově pojatou lidskou postavu jako nositele existenciální zkušenosti. Při konzultacích posouzeno Nadačním fondem Kmentová Zoubek a PhDr. P. Bregantovou, autorovou dcerou, jejíž certifikát je přiložen.

Vyvolávací cena: 130 000 Kč (€ 5 200)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

19 | Miloš Jiránek (1875–1911)
Staré domy v Labské Týnici

olej na plátně, 1909, nesign., 60×72 cm, rám

Miloš Jiránek patřil k nejvýraznějším osobnostem českého moderního umění počátku 20. století. Obraz *Staré domy v Labské Týnici* vznikl s největší pravděpodobností v létě roku 1909, kdy s rodinou pobýval ve Starém Kolíně a podnikal cesty do nedaleké Labské Týnice, dnešního Týnce nad Labem. Představuje tak působivý a mimořádně kvalitní příklad Jiránkovy krajinářské tvorby z jeho vrcholného období.
Malíř zachytil až dokumentárním způsobem stavení, jejichž klidnou horizontálu oživuje rytmus průčelí, střech a korun stromů. Rozlehlé prostranství v popředí ponechal téměř prázdné, čímž soustředil pozornost na malebnou architekturu a umocnil tichou atmosféru místa. Kultivovanou barevnost založenou na lomených okrových, zelených a načervenalých tónech rozehrál uvolněným, místy pastózním rukopisem vycházejícím z impresionismu. Motiv zde není pouhým záznamem viděné skutečnosti, ale stává se nositelem autorova osobního prožitku. Obraz zároveň předjímá Jiránkova díla vytvořená následujícího roku v Nových Dvorech, představující z hlediska expresivity jeho vrcholné práce.
Sběratelskou hodnotu díla výrazně zvyšuje původ z majetku umělcovy rodiny i odborně doložená historie. Plátno bylo reprodukováno v monografii Tomáše Wintera Miloš Jiránek: Zápas o moderní malbu 1875–1911 (Cheb–Řevnice 2012, str. 116). Není vyloučeno, že jej autor představil již v listopadu 1909 na 30. výstavě SVU Mánes, kde se olej pod tímto názvem objevil, a pravděpodobně byl rovněž zařazen na jeho první retrospektivní výstavu v Topičově salonu v Praze roku 1910, kde bylo dílo tohoto názvu uvedeno (kat. č. 57 nebo 58). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a doc. T. Winterem, Ph.D.

Vyvolávací cena: 140 000 Kč (€ 5 600)
Odhadní cena: 200 000 – 500 000 Kč

20 | Antonín Chittussi (1847–1891)
Pobřeží s větrnými mlýny

olej na lepence, počátek 80. let 19. století, nesign., 28,5×45,5 cm, rám

Tato prvotřídní ukázka Chittussiho zralé tvůrčí fáze poukazuje na nejaktuálnější dobové francouzské vzory moderního krajinářství. Vyznačuje se impresivním dojmem umocněným suverénním plenérovým pojetím a malířským „non finito“, které dodává obrazu odlehčenost a vzdušnost. Setkáváme se zde s vyspělým způsobem malby, který přímo navazuje na autorovy plenérové studie z okolí Paříže. Zásadním momentem je tu pojetí vodní plochy a konkrétní motiv člunů související s prostředím francouzských řek, které mnohokrát ztvárnil i ve větším obrazovém formátu. Samotný způsob práce operující s lokálními pastózními nánosy využívá zároveň kontrasty tahů širokým a tenkým štětcem, a odpovídá tak jeho vyjadřování z počátku osmdesátých let 19. století. Dalším podstatným motivem jsou větrné mlýny, které jsou ztvárněny spontánním a rafinovaným způsobem a odkazují ještě k dílům, která vytvořil v uherské pustě. Právě celkovým plenérovým dojmem lze vysvětlit i absenci signatury, která u Chittussiho autentik není nikterak ojedinělou. Hodnotu díla potvrzuje i jeho publikování v odborné literatuře (R. Prahl: Chittussi, Praha 2019, str. 221, kat. č. B 5a). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena odborná expertiza prof. R. Prahla, CSc.

Vyvolávací cena: 240 000 Kč (€ 9 600)
Odhadní cena: 300 000 – 500 000 Kč

21 | Emil Filla (1882–1953)
Zátiší s ovocem, láhví a pohárem

olej na plátně, 1927, sign. PD, 48 × 78 cm, rám

Předložené plátno z roku 1927 pochází z mimořádně přitažlivého období Fillovy tvorby, kdy se pevná kubistická konstrukce začala rozvolňovat do měkčích, organicky utvářených forem. Na podnose je soustředěno ovoce, láhev a pohár, jejichž tvary se vzájemně překrývají, prostupují a skládají v bohatě rytmizovaný celek. Zaoblené plody a nádoby již nejsou podrobeny přísné geometrické analýze, ale získávají téměř živou, smyslově působící podobu.
Zvláštní půvab díla spočívá v jeho kultivované, tlumené barevnosti. Temně modré, šedé, hnědé a zastřené červené tóny prosvětlují plochy bílé barvy, které prostupují kompozicí a dodávají jí překvapivou lehkost. Rafinovaným detailem je drobný lístek na hrušce, jenž do kompozice vnáší realistický přírodní motiv a podtrhuje organický charakter celého zátiší.

Fillův nezaměnitelný rukopis se uplatnil v energickém vedení štětce, hutných nánosech barvy i v liniích vyrývaných a kreslených do jejího povrchu. Malířská hmota zde není pouze prostředkem k zachycení předmětů, ale dodává obrazu hmatovou kvalitu, bezprostřednost a vnitřní pohyb.
Zátiší s ovocem, láhví a pohárem je kvalitním a sběratelsky atraktivním dokladem Fillova imaginativního kubismu druhé poloviny dvacátých let, v němž umělec spojil pevnou obrazovou stavbu se svobodnější malířskou fantazií. Význam díla umocňuje jeho provenience z významné prvorepublikové sbírky Fillova přítele, slavného kovolitce Karla Bartáka. Původní dobová adjustace. Autenticita byla ověřena Filla Foundation a obraz je uveden v elektronickém soupisu díla. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. T. Mátl Donné.

Vyvolávací cena: 3 500 000 Kč (€ 140 000)
Odhadní cena: 4 000 000 – 8 000 000 Kč

22 | Antonín Hudeček (1872–1941)
U potoka

komb. tech. (olej, syntonos) na plátně, 1899, sign. PD,
80×90 cm, rám

Své figurální školení Hudeček nezapřel těsně před koncem století, když namaloval představovaný obraz *U potoka*. Jedná se o dílo výjimečné, spadající dobou svého vzniku do nejoceňovanějšího autorova období a hodné pozornosti hned z několika důvodů; mimo jiné je jedním z jeho vzácně dochovaných obrazů malovaných kombinovanou technikou syntonosu a oleje. Vidíme zde nejspíše opět Zákolanský potok, místo mnohokrát navštěvované nejen Hudečkem, ale i studenty z krajinářského ateliéru Julia Mařáka. Vodní tok je zabíraný z mírného nadhledu a míří diagonálně lesem do středu obrazu. Slunce tu a tam prosvítá, ovšem jen na několika málo místech. Hladina rozpohybovaná drobnými vlnkami tvoří zrcadlo odrážející okolní svět jen velmi zastřeně, především kmeny okolních stromů. Přes řeku je položena lávka a zcela vzadu lze rozpoznat náznak ohradních latěk. Zásadním momentem jsou tu dvě postavy – žena a malý chlapec s květinou v levé ruce. Žena je charakterizována zcela lapidárně třemi barevnými plochami: světle modrou sukní, tmavě modrým kabátkem a bílým šátkem uvázaným kolem hlavy. Stejně tak chlapcovu postavu tvoří především šedý overal vypointovaný slaměným kloboukem a bílým límečkem a pruhované punčochy na nohou. Díky použité technice působí oba velmi nehmotně, místy až průsvitně. Zajímavostí je, že k tomuto obrazu existuje ještě jedna velmi blízká autorská varianta, která se od představovaného díla v celkové koncepci liší pouze v detailech. V preciznosti provedení je však oproti němu povšechnější. Odlišný je také způsob signování: zatímco tato varianta je signována tužkou, představované dílo štětcem a černou barvou. Lze proto uvažovat o tom, že zmíněná varianta sloužila jako studie a odrazový můstek k definitivě, se kterou se setkáváme právě zde.

Autenticitu a hodnotu díla potvrzuje i jeho reprodukování v odborné monografické literatuře a dobovém kulturním tisku (Volné směry, roč. III, č. VI, 1899, str. 341–342; A. Brynychová: Antonín Hudeček, Praha 1942, obr. 3; A. Matějček: Antonín Hudeček, Praha 1947, obr. 11). Na základě výše uvedeného lze výskyt této malby na aukčním trhu označit za výjimečný okamžik hodný pozornosti odborné i sběratelské obce. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. M. Dospělem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza Mgr. P. Kubíka.

Vyvolávací cena: 900 000 Kč (€ 36 000)
Odhadní cena: 1 500 000 – 2 500 000 Kč

23 | Ota Janeček (1919–1996)
Rozlomený strom

olej na plátně, 1984, sign. PD a na rubu, 73 × 92 cm, rám

Zářivě tyrkysová obloha ozařovaná jasným svitem úplňku vytváří pozadí tajuplného obrazu Oty Janečka. Z větve uschlého stromu pozoruje celý výjev mohutná vrána, která svým bystrým pohledem vnáší do obrazu lidský rozměr. Ve spodní části se kolem dokola rozprostírá neurčitá krajina, zpracovaná v zemitých šedohnědých tónech. Všechny tyto prvky neslouží k věrnému zachycení skutečnosti, ale vytvářejí obraz plný skrytých symbolů a významů. Prolínají se v něm motivy pomíjivosti a koloběhu života. Monumentalita a neobvyklá barevnost posouvají obraz na hranici reality a imaginace. Dílo tak dobře vystihuje Janečkův osobitý výtvarný jazyk, v němž se inspirace přírodou propojuje s lyrikou a tajemstvím. Současný majitel jej získal přímo z ateliéru autora. Obraz je uveden v autorově soupisu díla pod stejným názvem a číslem 10345. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Ing. T. Janečkem, autorovým synem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 160 000 Kč (€ 6 400)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

24 | Josef Jíra (1929–2005)
Poslední večeře

komb. tech. (olej, koláž, gáza) na kartonu, 1982–1990, sign. UD, 60 × 70 cm, rám

Poslední večeře patří k nejpůsobivějším Jírovým zpracováním biblického námětu. Vznikla jako osobní odpověď na dílo *Večeře Páně (Rozmluva)* jeho přítele Jana Baucha z let 1938–1941 (olej na plátně, 91 × 124 cm). Zatímco Bauch v obraze namalovaném za druhé světové války hledal možnost lidského semknutí, Jíra v témže námětu zdůraznil křehkost důvěry a možnost zrady, kterou symbolizuje Jidáš přítomný mezi učedníky. Kristus a učedníci sedí bok po boku. Jidáš je stále jedním z nich a nic jej na první pohled neprozrazuje. Výjev tak přesahuje biblický příběh a připomíná, jak obtížné může být mezi lidmi rozpoznat dobro i nebezpečí. K této myšlence se Jíra později vrátil v několika menších obrazech.
Dramatické napětí rovněž umocňuje samotná malba. Zářivé kraplaky symbolizující svatozáře se střetávají s černí a bělobou, z nichž vystupují tváře a gesta postav. Přes stůl je napnuta jemná síťovina, která dává obrazu hmatatelnou strukturu a částečně zahaluje beránka. Spolu s pohárem uprostřed stolu odkazuje k blížící se Kristově oběti. Asamblážní povahu díla dále podtrhují kousky alobalu na svatozáři Krista a poháru, dolepené na přání sběratele v devadesátých letech. Jejich odlesky vnášejí do scény proměnlivé světlo. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Z. Štěpanovičovou.

Vyvolávací cena: 190 000 Kč (€ 7 600)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

25 | Kája Saudek (1935–2015)
Almuric

olej na plátně, kolem roku 2000, sign. PD, 91 × 66 cm, rám

V obraze *Almuric* se naplno uplatňuje osobitý výtvarný styl Káji Saudka, „krále českého komiksu“. Název díla odkazuje k fantastickému románu amerického spisovatele Roberta E. Howarda, autora legendárního Barbara Conana, který poprvé vycházel posmrtně na pokračování v časopise Weird Tales roku 1939; knižně byl vydán roku 1964. Hrdina příběhu Esau Cairn se v něm ocitl na cizí planetě Almuric, drsném a barbarském světě plném démonických bytostí, nebezpečí a smyslných ženských postav, jakou je právě vyobrazená figura. Kombinace dobrodružství, exotiky a erotického napětí byla Saudkově výtvarné poetice velmi blízká. V představeném obraze autor rozvinul estetiku americké pulpové literatury a ilustrace zcela vlastním způsobem. Ženskou postavu obklopují křídla složená z částí letadel a technické konstrukce. Mechanické detaily, značky, nápisy a symboly se zde prolínají s organickými tvary lidského těla a vytvářejí fantaskní spojení erotiky a techniky. *Almuric* shrnuje několik klíčových témat Saudkova světa – zájem o science fiction, komiksové hrdiny, ženskou krásu, techniku a vizuální kulturu západního světa. Představuje tak charakteristickou ukázku jeho tvorby, která vznikala převážně mimo oficiální výtvarné struktury, avšak právě díky tomu si uchovala mimořádnou svobodu, originalitu a nezaměnitelnou výtvarnou energii. Při konzultacích posouzeno D. Goldbergem a B. Saudkovou. Přiložen certifikát autenticity Galerie KODL.

Vyvolávací cena: 180 000 Kč (€ 7 200)
Odhadní cena: 250 000 – 500 000 Kč

26 | František Tichý (1896–1961)
Komedianti

kvaš na papíře, 1954, sign. UD, 42,5×28 cm, rám, pasparta, zaskl.

Představovaný kvaš je s velkou pravděpodobností neuskutečněným návrhem plakátu k filmu Komedianti, jenž byl adaptací Olbrachtovy povídky Bratr Žak ze souboru O zlých samotářích, a připomíná méně známou oblast Tichého práce pro film. Na snímku režiséra Vladimíra Vlčka se podílel jako výtvarník a odborný poradce. Film vznikal v letech 1952–1953 a do československých kin vstoupil 16. dubna 1954; Tichého návrh, patrně souvisí až se zahraničním uváděním snímku v letech 1954 a 1955, k tisku plakátu nicméně nikdy nedošlo. Zadání navazovalo na téma, jemuž se umělec věnoval již od mládí a které od konce dvacátých let patřilo k ústředním okruhům jeho tvorby. V padesátých letech se navíc po nuceném odchodu z Vysoké školy uměleckoprůmyslové v Praze výrazněji obracel k filmovým a ilustračním zakázkám. Proti pohybu obvyklému v zobrazeních artistů zde Tichý zvolil nehybnost a čelní postavení: výrazně líčená tvář klauna hledí přímo na diváka a světlá plocha za ní získává téměř autonomní účinek. Do prázdna zasahují ostré hroty komediantova účesu, jehož ohnivě oranžové zbarvení se od hlavy opticky osamostatňuje. Přivřená víčka, vrásky na čele a stopa úsměvu spojují groteskност se smutkem a bolestí, takže hranice mezi tváří a maskou zůstává nejistá. Černý pás s kontrastní antikvou názvu při dolním okraji není pouhým dodatkem, ale kompozičním závažím a připomínkou Tichého dlouhé zkušenosti s užitou grafikou a písmem. Propagační funkce návrhu tak ustupuje soustředěnému, psychologicky působivému obrazu klauna.

Dílo pochází z významné pražské poválečné sbírky. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Jde o ojedinělé dílo, které přináší esenci Tichého tvorby. V jeho bezprostřednosti je současně obsažena i skrytost, tajemství, kterým vtahuje šašek diváky do svého života. […]“*).

Vyvolávací cena: 300 000 Kč (€ 12 000)
Odhadní cena: 400 000–700 000 Kč

27 | Josef Šíma (1891–1971)
Conflans St. Honorine

olej na plátně, 1923, sign. LD, 94,5 × 98 cm, rám

Obraz *Conflans St. Honorine (Conflans Fin d'Oise)* vznikl v krátkém, avšak určujícím období, kdy se z malíře dosud působícího především v Brně stával umělec, jehož život a dílo zůstanou neodmyslitelně spjaty s Francií. Šímova cesta do Paříže přitom nebyla přímočará. Z Brna odešel nejprve do Hendaye na jihozápadě Francie u španělské hranice, kde získal místo kresliče kostelních vitráží. Do Paříže dorazil 19. října 1921 a po několika týdnech nalezl zázemí v domě Louise-Denise Germainové, jejíž vyhledávaný ateliér umělecké knižní vazby mu otevřel cestu mezi spisovatele, bibliofily, výtvarníky i osobnosti pařížské módy; zde také poznal její dceru Nadine, svou budoucí ženu. Město si osvojoval častými procházkami podél Seiny, mezi skladišti, dílnami, přístavy a remorkéry, stejně pozorně však vstřebával ruch Montparnassu, výstavy a Salony i nové podněty, s nimiž se setkával v okruhu Augusta Perreta, Georgese Ribemont-Dessaignese a dalších osobností tehdejšího uměleckého života.
Ani po usazení v Paříži však Šíma neztratil těsný kontakt s českým prostředím. V létě 1922 se zde setkal s Karlem Teigem a Jaroslavem Seifertem, kteří přijeli jako zástupci Devětsilu, jedním z jehož pařížských prostředníků se stal. Následovala spolupráce s časopisy Disk, Pásmo a Stavba. Jeho vlastní tvorba se tak utvářela souběžně s bezprostředním poznáváním pařížského uměleckého života i s proměnou české avantgardy, která právě tehdy obracela pozornost k velkoměstu, technice a nové podobě současnosti. V letech 1922–1923 se jedním z hlavních Šímových námětů staly parníky a přístavy na Seině, zachycené v souboru, k němuž vedle obrazů *Paříž, Přístav (Bassin de la Villette)*, *Remorkéry* a *Lodě v přístavu* náleží také *Conflans St. Honorine* – přístavní město ležící pětadvacet kilometrů od Paříže po proudu Seiny, u soutoku s Oisou, a jedno z hlavních středisek francouzské vnitrozemské plavby. Právě zde se zkušenost moderního světa proměnila v osobitý malířský jazyk. Jasnou, fauvismem poznamenanou barevnost Šíma spojil s pevným geometrickým řádem, který však zůstal podřízen volnosti rukopisu. Nikdy nepoužíval pravítko a jeho „geometrie od ruky" propůjčuje i nejpřísněji stavěným kompozicím dojem improvizace a spontánního tvoření.
Ve výše zmíněné skupině zaujímá *Conflans St. Honorine* mimořádně důležité místo; právě zde se totiž přístavní motiv možná nejvýrazněji vzdaluje pouhému záznamu moderního života a začíná projevovat principy, které v Šímově malbě přetrvaly ještě dlouho poté, co se z ní lodě a jeřáby vytratily. Plošná stavba plátna, narušená jen diagonálami lodních přídí a oblouky mostních konstrukcí, drží celý výjev v napětí mezi klidem a děním. A tam, kde těžká technika nad vodní hladinou pozbývá hmoty, kde se sytá čerň trupů, komínů a přístavních hrází odpoutává od svých objektů a stává se samostatným vodorovným pásem rytmizujícím plochu obrazu, lze již rozeznat Šímův zájem o stav mezi skutečnou věcí a jejím znakem. Podobný posun prozrazuje i barevný akord černé, bílé a červené, který na přídích parníků prochází celou touto skupinou obrazů jako leitmotiv.
Šímovo pojetí přitom není apoteózou matematické krásy strojových forem, ale zřetelně lyrickou, básnickou oslavou současného života, v níž se ohlašuje atmosféra rodícího se poetismu. Už na přelomu let 1923 a 1924 se Šímova malba obrátí k nezobrazujícímu projevu a technické tvary v ní vystřídají krajina a přírodní útvary, avšak základní způsob uvažování zůstane: konkrétní věc bude umělci stále častěji sloužit jako brána k tomu, co leží za její bezprostředně viditelnou podobou. V tomto smyslu lze *Conflans St. Honorine* chápat jako jeden z obrazů, v nichž Šíma nalezl „abecedu" své další tvorby. Pouze její lodě, komíny a přístavní konstrukce později vystřídají vejce, krystaly, stromy vyvrácené z hlíny a torza vznášející se nad krajinou.
Dílo bylo původně součástí sbírky JUDr. Jaroslava Borovičky, odkud následně přešlo do sbírek Národní galerie v Praze (inv. č. O 8140). Je příznačné, že právě toto plátno bylo z raného Šímova díla opakovaně vybíráno pro jeho retrospektivy i zahraniční přehlídky českého moderního umění. Po desetiletí bylo chápáno jako jeden z obrazů, na nichž lze dobře sledovat, jak se z malíře moderního světa stává autor vlastní, nezaměnitelné obrazové řeči. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Ch. Zimovou, Josef Šíma Foundation. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Obraz, který má dva názvy, Conflans St. Honorine (Conflans Fin d'Oise), pochází z širšího souboru obrazů s obdobnými náměty. Lze o něm jednoznačně říci, že byl jeho vyvrcholením, že Šímu, který se chtěl etablovat v pařížských kruzích, vystavil úspěšnému srovnání s mnoha jeho vrstevníky, žijícími v Paříži již před prvou světovou válkou. […]"*).

Reprodukováno:
- V. Linhartová: Joseph Sima: ses amis, ses contemporains, Brusel 1974, str. 76
- F. Šmejkal: Josef Šíma, Praha 1988, str. 55, obr. 44
- F. Šmejkal: Joseph Sima, Paříž 1992, str. 55, obr. 44

Vystaveno:
- Souborná výstava Josefa Šímy (1916–1925), Topičův salon, Praha 4.–22. 3. 1925, kat. č. 39 (*Conflans fin d'Oise*)
- Josef Šíma: Obrazy a kresby, Národní galerie v Praze, 22. 5. – 23. 6. 1968; Slovenská národná galéria, Bratislava, červenec–srpen 1968; Moravská galerie v Brně, srpen–září 1968, kat. č. 10
- Joseph Sima, Musée national d'art moderne, Paříž, 7. 11. – 30. 12. 1968, kat. str. 29, obr. 3
- Filla, Gutfreund, Kupka och tjeckisk kubism 1907–1927, Malmö Konsthall, 17. 12. 1982 – 6. 3. 1983, kat. č. 188
- Tsjechisch kubisme, Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, Antverpy, 12. 9. – 15. 11. 1987, kat. č. 77
- Sixty Paintings from the Národní galerie, Prague, Solomon R. Guggenheim Museum, New York, 3. 6. – 11. 9. 1988, kat. č. 53
- Chefs-d'œuvre de la Galerie nationale de Prague. Grands maîtres de la peinture moderne, Musée du Québec, 1. 10. – 20. 11. 1988, kat. č. 51
- Josef Šíma, Jízdárna Pražského hradu, Národní galerie v Praze, 9. 7. – 13. 9. 1992, kat. č. 39

Vyvolávací cena: 10 000 000 Kč (€ 400 000)
Odhadní cena: 15 000 000 – 25 000 000 Kč

musée national
d'art moderne, paris
8140
Honorine 1923

28 | Josef Istler (1919–2000)
Přízraky

tempera na plátně fixovaném na dřevě, 1945, sign. PN, 26×33 cm, rám

Istlerovy *Přízraky* z roku 1945 náleží k působivým dokladům autorovy tvorby závěru válečných let, v níž se surrealistická imaginace prolíná s tísnivou zkušeností své doby. V pustém prostoru s nízko položeným horizontem se tyčí osamělá fantaskní bytost. Její protáhlé tělo je sestaveno z proděravěných úponků a torzovitých organických tvarů. Drobná přízračná postava v dáli pak ještě prohlubuje pocit neklidu, který je podpořen úspornou barevností a jemnými vrstvami barvy. Tlumené šedomodré a zemité tóny krajiny kontrastují s temnou figurou, jejíž dlouhý stín ji navzdory fantaskní podobě pevně ukotvuje v prostoru. Motiv rozrušeného těla se v Istlerově tvorbě objevoval již na počátku čtyřicátých let. Příkladem je v roce 1942 ilegálně vydaný surrealistický sborník Roztrhané panenky, do něhož přispěl kresbou obdobně fragmentarizovaných bytostí. *Přízraky* tak představují charakteristickou ukázku Istlerova imaginativního projevu spojeného s okruhem Skupiny Ra. Organické formy a atmosféra krajiny zároveň odkazují k evropskému surrealismu Maxe Ernsta a Yvese Tanguyho. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 70 000 – 140 000 Kč

29 | Václav Špála (1885–1946)
Zátiší s ovocem

olej na lepence, 1944, sign. PD, 18×23 cm, rám

Drobná práce z ruky malíře českého modernismu zachycuje prostý motiv na sklonku léta. Dvě jablka a dvě zralé hrušky jsou rozloženy na červenomodrém karpatském ubruse, jehož výrazný dekor vstupuje do živého dialogu s barevností plodů. Syté zelené, žluté a červené tóny vystupují proti intenzivní modři pozadí a vytvářejí charakteristickou harmonii barevných kontrastů. Také zde Špála proměnil několik všedních předmětů v působivou kompozici, založenou na energickém rukopisu a radosti z čisté barvy. Pastózní tahy štětcem dodávají plodům téměř hmatatelnou plnost, zatímco dekorativně pojaté okolí podtrhuje radost a optimismus díla. Právě bezprostřednost, výrazná barevnost a schopnost nalézt výtvarnou působivost v jednoduchém motivu stojí za trvalou oblibou Špálových zátiší mezi několika generacemi sběratelů. Nejinak je tomu i u tohoto pozdního díla, prezentovaného v dobové adjustaci. Obraz je na rubu označen autorským číslem 1733. Je uveden v autorově soupisu díla (E. Burget / R. Musil: Václav Špála, soupis díla /1885–1946/, Praha 2002, str. 145, pod názvem *2 jablka a 1 zelená a 1 žlutozelená hruška na karp. dece, vzadu mraky*). Pochází z významné pražské poválečné sbírky. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. K. Guth-Vladaj, Ph.D.

Vyvolávací cena: 250 000 Kč (€ 10 000)
Odhadní cena: 300 000 – 600 000 Kč

30 | Otakar Nejedlý (1883–1957)
Skály v Cap d'Antibes

olej na plátně, 1926, sign. PD, 75×116 cm, rám

Sluncem prozářené *Skály v Cap d'Antibes* vznikly v únoru a březnu 1926 během pobytu Otakara Nejedlého na francouzské Riviéře, kam se vydal se studenty své krajinářské speciálky pražské Akademie výtvarných umění již podruhé. Jeho zahraniční cesty na jih Evropy se staly významnou součástí výuky. Rozlehlá kompozice zachycuje skalnaté pobřeží vybíhající do klidné hladiny Středozemního moře. Teplé okrové a zlatavé tóny skal a nízké vegetace kontrastují s jemně odstupňovanou modří, která se na vzdáleném horizontu téměř rozpouští ve světlé obloze. Osamělá loď v dálce a drobné postavy rybářů podtrhují nekonečnost mořské hladiny a poklidnou atmosféru středomořské krajiny. Nejedlý zde spojil bezprostřední zkušenost plenérové malby s výrazným smyslem pro monumentalitu přírody a barevnou harmonii. Dílo je působivým dokladem jeho okouzlení krajinou evropského jihu i počátků legendárních studijních cest, které podnikal se svými žáky. Bylo vystaveno v Mánesu (134. výstava SVU Mánes, Praha, 15. 10. – 20. 11. 1927, kat. č. 184). Při konzultacích posouzeno PhDr. R. Michalovou, Ph.D., a PhDr. K. Srpem.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

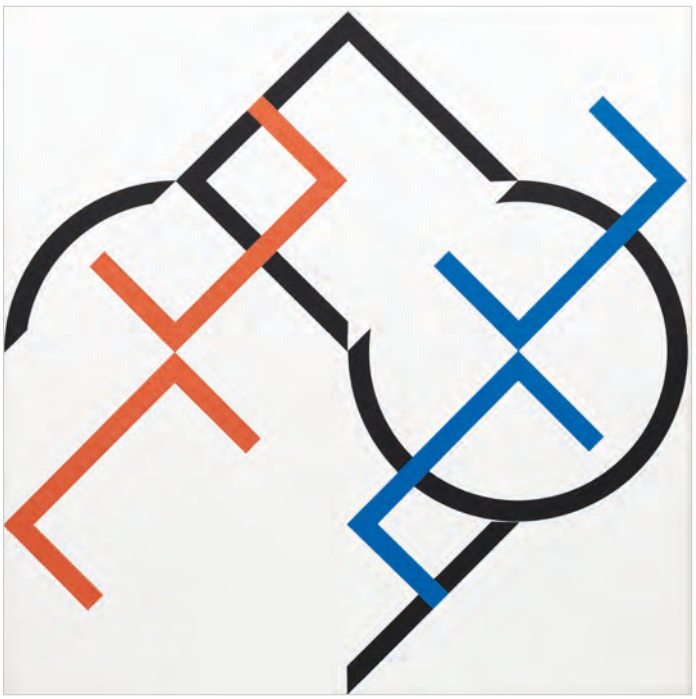

31 | Jakub Janovský (* 1984)
Brouk

olej na plátně, 2021, sign. na rubu, 180×160 cm

Jakub Janovský, výrazný představitel současné české figurativní malby, se v obraze *Brouk* vrací k jednomu ze svých ústředních témat – světu dětství a prostředí sídliště. Dvojice dětí se zaujetím pozoruje brouka na zemi, přičemž scénu rámuje geometricky členěná dlažba, kovová konstrukce prolézačky a anonymní architektura panelových domů. Janovský prostřednictvím těchto důvěrně známých motivů evokuje zkušenost generace vyrůstající na přelomu osmdesátých a devadesátých let a zároveň zachycuje specifickou dětskou schopnost soustředit veškerou pozornost na zdánlivě nepatrný detail. Tlumená barevnost a lehce odtažitá atmosféra propůjčují výjevu charakter vzpomínky, jejíž konkrétní obrysy se postupně rozostřují. Všední epizoda z dětského světa se tak v Janovského podání proměňuje v obraz paměti, času a návratu k minulosti. Dílo bylo vystaveno na autorově výstavě Kolotoč v Galerii Jilská 14 v Praze (15. 9. – 30. 10. 2021).

Vyvolávací cena: 200 000 Kč (€ 8 000)
Odhadní cena: 300 000 – 400 000 Kč

| 32

Jan Kubíček (1927–2013)
Rozdělené elementy

akryl na plátně, 1988–1999, sign. na rubu,
každý 80×80 cm

Předložená dvojice obrazů velmi dobře vystihuje Kubíčkův systematický způsob práce s geometrickým řádem, proměnou tvaru a vzájemnými vztahy jednotlivých prvků. Obě plátna vycházejí ze shodného kompozičního schématu, které autor rozvíjí ve dvou odlišných podobách. Kompozice je založena na přesném střetu několika elementárních geometrických forem – kruhu, diagonál, pravoúhlých zalomení, trojúhelníků a obdélných ploch. Jejich vzájemné překrývání a křížení však nepůsobí staticky, ale naopak vytváří výrazný rytmus a napětí, které vede pohled napříč celou plochou obrazu. Omezená barevnost černé, bílé, oranžové a sytě modré ještě zdůrazňuje konstrukční čistotu celku a současně dovoluje vnímat každou proměnu formy s maximální přesností.
Síla pláten spočívá právě v možnosti sledovat dva odlišné stavy téhož výtvarného problému. V lineární variantě zůstává velká část plochy otevřená a jednotlivé tvary se do prostoru obrazu spíše zapisují, zatímco v plošně pojatém protějšku získávají větší vizuální váhu a kompozice působí sevřeněji a monumentálněji. Obrazy se tak vzájemně doplňují a teprve společně naplno ukazují Kubíčkův analytický přístup, v němž geometrie není samoúčelným ornamentem, ale prostředkem k přesnému zkoumání možností obrazové skladby. Při konzultacích posouzeno MgA. K. Štědrým a rodinou autora. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 300 000 Kč (€ 12 000)
Odhadní cena: 400 000 – 700 000 Kč

33 | Jan Zrzavý (1890–1977)
Kaplička v Babicích

tempera na překližce, 1941, sign. PD, 27×37,5 cm, rám

Kaplička v Babicích ilustruje období Zrzavého tvorby, kdy se během válečných let vědomě obracel k české krajině a místům spjatým s Vysočinou. Babice leží v bezprostředním okolí Okrouhlice, v níž se Zrzavý roku 1890 narodil, a patří k lokalitám, které jej dlouhodobě přitahovaly. V letech 1939–1942 vytvořil řadu děl inspirovaných venkovským prostředím a důvěrně známými místy. Kompozici dominuje drobná kaple s výraznou jehlancovou střechou, za níž se v sevřeném rytmu řadí štíty a střechy okolních stavení. Klikatá cesta vedená středem obrazu vtahuje diváka do prostoru návsi, zatímco záměrně potlačená perspektiva podřizuje výjev jednoduchému, téměř znakovému řádu. Zrzavý tedy skutečnost nepřepsal doslovně, ale přetvořil ji v osobitě poetickou a mírně snovou vizi. Po předchozích desetiletích, kdy jej silně přitahovala Bretaň, Paříž či Itálie, se za druhé světové války soustředil na domácí prostředí a maloval Krucemburk, Okrouhlici, Babice, Krásnou Horu, Lipnici, Kácov, Čekánov či Žďár na Moravě. V letech 1959–1977 měl dokonce v podkroví domu v Okrouhlici svůj ateliér. *Kaplička v Babicích* tak není jen obrazem vesnice, ale především příkladem umělcovy schopnosti proměnit důvěrně známou krajinu v nadčasový obraz domova. V roce 1941 vzniklo více variant tohoto motivu, o čemž svědčí malba ze Západočeské galerie v Plzni (*Kaplička v Babicích*, 1941, tempera na plátně fixovaném na překližce, 27 × 35,5 cm). Obraz byl prezentován na samostatné výstavě Jan Zrzavý: Nové krajiny a zátiší, Vilímkova galerie, Praha, 18. 3. – 20. 4. 1947, kat. č. 1. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Zrzavého motivy z Českomoravské vrchoviny jsou výrazným souborem, vznikajícím v letech okupace, který představuje osobitý autorův vstup do oblasti českého krajinářství, v němž lze však stále rozeznat stopy italské metafyzické malby. […]“*).

Vyvolávací cena: 1 200 000 Kč (€ 48 000)
Odhadní cena: 1 500 000 – 2 500 000 Kč

34 | Jiří Sopko (* 1942)
V zrcadle

komb. tech. (olej, akryl) na plátně, 1997, sign. na rubu,
65 × 75 cm, rám

Dvojice osamocených hlav se v prudce se svažujících barevných pásech setkává jako dvě odlišné podoby téhož motivu. Zrcadlení zde není optickým jevem ani přesnou symetrií, ale vztahem podobnosti a odlišnosti, který otevírá otázku identity, odcizení a nejistého sebepoznání. Plošně vedená malba staví proti sobě sytě růžovou, hnědou, zelenou a oranžovou. Výrazná barevnost přitom nezmírňuje, ale naopak zesiluje groteskní a lehce znepokojivé vyznění výjevu. Sopko zde navazuje na svou dlouhodobou práci s hlavou jako redukovaným znakem lidské přítomnosti, který v jeho tvorbě osciluje mezi figurou, maskou a symbolem. Diagonální členění pozadí drží měkké, téměř beztížné tvary v napětí a proměňuje zdánlivě prostou kompozici v úvahu o vztahu člověka k vlastnímu obrazu. V kontextu autorovy tvorby devadesátých let tak dílo ukazuje, jak lze pomocí minimálního figurálního motivu a výrazné barevné skladby otevřít existenciální téma bez příběhu, pouze silou vzájemného postavení tvarů, barev a pohledů a napětím mezi podobností, proměnou a odcizením.

Vyvolávací cena: 450 000 Kč (€ 18 000)
Odhadní cena: 600 000 – 800 000 Kč

35 | Zbyšek Sion (1938–2025)
Rozhovor

komb. tech. (akryl, tempera) na papíře fixovaném na sololitu, 1975, sign. PD, 60,5 × 88,5 cm, rám

Dvojice fantaskních postav zachycených v neurčitém prostoru je dílem Zbyška Siona, malíře spojeného s novou groteskou, okruhem Šmidrů a Křižovnickou školou čistého humoru bez vtipu. Zobrazená těla i hlavy se rozpadají do množství organických tvarů, linií a barevných skvrn, takže působí dojmem neustálé proměny. Obraz vznikl v době, kdy Sion opouštěl hutnou materiálovou strukturu informelu a směřoval k plošnější malbě s výraznějším figurálním motivem. Jeho obrazotvornost však zůstávala stejně znepokojivá: lidská postava se v jeho dílech mění v groteskní, někdy až monstrózní organismus. *Rozhovor* tak stojí na pomezí nové figurace, fantaskního surrealismu a podobenství. Samotný dialog zde není zachycen doslovně, ale spíše jako napětí mezi dvěma bytostmi. Právě schopnost proměnit běžnou lidskou situaci v bizarní a symbolicky nabitou scénu patří k typickým rysům Sionovy tvorby sedmdesátých let. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. M. Dospěla, Ph.D.

Vyvolávací cena: 250 000 Kč (€ 10 000)
Odhadní cena: 300 000 – 600 000 Kč

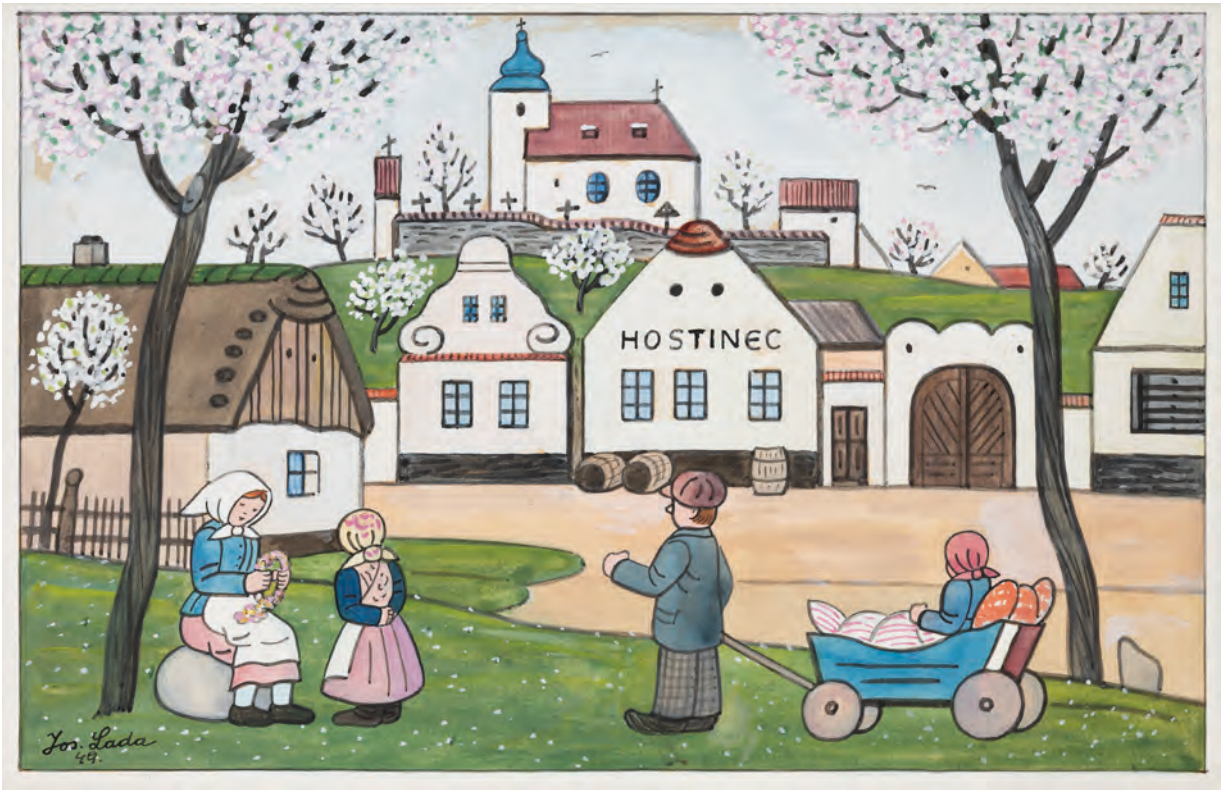
36 | Ferdinand Lepié (1824–1883)
Pohled na Litoměřice

olej na plátně, 1854, sign. PD, 57 × 80 cm, rám

Tento velmi přitažlivý panoramatický výhled na krajinu Českého středohoří, jehož srdcem je historická podoba města Litoměřice, přináší v rámci autorova celkového portfolia tematické obohacení doplňující především detailně propracovaná pragensia. Lepiého toto město při soutoku Ohře a Labe díky své výjimečné malebnosti inspirovalo opakovaně a k představovanému plátnu tak známe i větší autorskou variantu, ve které se detailněji zaměřil na město samotné, zatímco zde dominuje důraz na krajinný rámec. Lepié, který byl ve čtyřicátých letech 19. století studentem Akademie výtvarných umění v Praze a sám později také pedagogicky působil v rámci Strahovského kláštera, prokázal v představovaném výjevu své malířské mistrovství a drobnopisný zájem pečlivého pozorovatele s citem pro dokumentární hodnotu. Detailním provedením a bezchybně zvládnutou perspektivou, malovanou přibližně od sousedních Trnovan, věrně zachytil nejvýznamnější dominanty krajiny i města – bezpečně lze rozpoznat dnes již neexistující barokní most těsně za soutokem výše zmíněných řek, dvojvěží jezuitského kostela Zvěstování Panny Marie, originální věžici domu Kalich či věž kostela Všech svatých. Původní vojenský význam této oblasti zdůrazňuje opevňovací šance zachycená v předním plánu. Krajina s řadou solitérních pahorků v zadním plánu dodává navíc celému výjevu monumentální a reprezentativní charakter. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a Mgr. M. Dospělem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

37 | Josef Lada (1887–1957)
Jaro na návsi

kvaš na lepence, 1949, sign. LD, 19,5 × 31 cm, rám, pasparta, zaskl.

Jaro na návsi představuje půvabnou ukázku zralé tvorby Josefa Lady, v níž se autor vrací k jednomu ze svých nejcharakterističtějších námětů – poetickému obrazu české vesnice v rytmu proměňujících se ročních dob. Rozkvetlé stromy rámují náves se selskými staveními a hostincem, nad nimiž se na návrší zvedá kostelík. Poklidnou scénu oživují dětské postavy v popředí a kočárek.
Mimořádnou hodnotu dílu dodává jeho přesvědčivě doložený původ. Obraz pochází z rodiny původního majitele, který působil jako sládek v Břeclavi a s Josefem Ladou udržoval osobní kontakt. Umělci zasílal mimo jiné víno a další naturálie, za něž od něj dostával obrazy. Tento osobní vztah a směnný obchod dokládá soubor šesti dochovaných Ladových dopisů z let 1945–1953. Pro předložené dílo je zvláště významný dopis z 5. září 1949, v němž Lada sládkovi nabízí, že mu jako další protihodnotu namaluje *„obrázek téhož formátu, jako minulý“*, a žádá jej o sdělení námětu. V dopise ze 4. ledna 1950 pak píše, že měl obrázek hotový již před svátky, avšak kvůli špatným zkušenostem jej nechtěl posílat poštou a ponechal jej k osobnímu vyzvednutí v Praze. Datace předloženého kvaše rokem 1949 a jeho nepřerušená rodinná provenience umožňují s vysokou mírou pravděpodobnosti spojit právě toto dílo s objednávkou zachycenou v uvedené korespondenci.
Obraz dosud nebyl vystavován ani publikován, do současnosti zůstal v rodině původního majitele a je k němu přiložen soubor korespondence Josefa Lady s jeho prvním vlastníkem. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc.

Vyvolávací cena: 800 000 Kč (€ 32 000)
Odhadní cena: 1 500 000 – 2 500 000 Kč

38 | Josef Čapek (1887–1945)
Děti u plotu

olej na plátně, 1931, sign. LN, 44×36 cm, rám

Půvabná olejomalba *Děti u plotu* představuje charakteristickou ukázku z tzv. dětského období Josefa Čapka, které se v jeho tvorbě výrazně prosadilo na přelomu dvacátých a třicátých let. Právě tehdy se svět dětí, jejich her, bezprostřednosti a imaginace stal jedním z určujících témat jeho malby, kresby i ilustrace a okrajově pronikl rovněž do jeho divadelních prací a novinových kreseb. Dětský motiv přitom nebyl v Čapkově tvorbě novinkou. Autor se k němu obracel již v období předválečné avantgardy, avšak na počátku třicátých let nabyl zcela mimořádné intenzity. Přitahovala jej elementárnost dětského vidění světa, jeho oproštěnost od akademických konvencí a schopnost redukovat skutečnost na jednoduchý, přesto mimořádně výmluvný znak. Tato tendence přirozeně souzněla s jeho dlouhodobým zájmem o „prosté umění", lidovou tvorbu a neškolený výtvarný projev.
Také v předloženém obraze je scéna vystavěna s odzbrojující jednoduchostí. Dvě dětské postavy si hrají v dolní části kompozice před výrazně stylizovaným domem a plotem, zatímco další drobné stavby se vznášejí v krajině jako dětský sen. Prostor není budován podle pravidel klasické perspektivy, ale podřizuje se významu jednotlivých motivů. Čapek pracoval s jejich záměrnou plošností, robustní konturou a redukovanými tvary, které obrazu propůjčují mimořádnou bezprostřednost. Tlumená škála zemitých hnědí, okrů, zelení a modří zároveň zachovává typickou malířskou kultivovanost, díky níž se zdánlivě naivní výjev proměňuje v promyšlenou výtvarnou konstrukci.
Kompozičně i koncepčně dílo bezprostředně předjímá známý cyklus pastelů *Na dětský motiv*, jenž představuje jeden z vrcholů této etapy Čapkovy tvorby a roku 1935 byl vystaven ve Feiglově galerii v Praze; v následujícím roce pak reprezentoval československé umění na Bienále v Benátkách. O mimořádné oblibě Čapkových olejů s dětskými náměty svědčí i vzpomínka jeho ženy Jarmily, podle níž byly *„stejně obdivovány a milovány"* jako jeho pastely a zájem o ně byl takový, že *„skoro všechny opustily ateliér"* (J. Čapková: Vzpomínky, Praha 1998, str. 198). Význam předložené malby umocňuje rovněž dochovaný přípravný materiál. S obrazem bezprostředně souvisí drobný náčrtek totožné kompozice nakreslený na fragmentu blahopřání, který se zachoval v pozůstalosti Josefa Čapka. Tento doklad umožňuje nahlédnout do autorova tvůrčího procesu a potvrzuje, že výsledná olejomalba vychází z předem formulované kompoziční myšlenky.
Mimořádná je také provenience díla. Prvním majitelem byl Karel Čapek, po jehož smrti přešlo dílo na jeho manželku Olgu Scheinpflugovou. Roku 1968 jej získal její bratr JUDr. Karel Scheinpflug st., v jehož rodině zůstalo dodnes. Malba byla mnohokrát vystavována a reprodukována. Je zařazena v soupisu Čapkova výtvarného díla (P. Pečinková: Pracoval jsem mnoho, Soupis výtvarného díla Josefa Čapka, díl třetí: Malba, Humpolec 2023, str. 590, kat. č. III/319). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc. (cit.: *„[…] Dělený malířský rukopis, založený na mírně pastózních štětcových skvrnách a tazích, je typický pro několik Čapkových olejů na dětské téma z první poloviny třicátých let. […]"*).

Reprodukováno:
- J. Slavík: Josef Čapek a děti, Litoměřice 1988, nestr.
- J. Slavík: Josef Čapek dětem, Praha 1995, str. 26
- J. Slavík / J. Opelík: Josef Čapek, Praha 1996, str. 411
- P. Pečinková: Pracoval jsem mnoho, Soupis výtvarného díla Josefa Čapka, díl třetí: Malba, Humpolec 2023, str. 590, kat. č. III/319

Vystaveno:
- 232. Členská výstava Umělecké besedy, Obecní dům, Praha, 6. 2. – 6. 3. 1932, kat. č. 12c
- Dílo Josefa Čapka: Obrazy, kresby, grafika, divadlo, Umělecká beseda, Slovanský ostrov, Praha, 22. 9. – 31. 10. 1946, kat. č. 135
- Josef Čapek (1887–1945): Obrazy a kresby, Národní galerie v Praze, Jízdárna Pražského hradu, 3. 5. – 8. 7. 1979; Krajská galerie, Hradec Králové, 19. 7. – 25. 8. 1979; Dům umění města Brna, 2. 9. – 14. 10. 1979; Oblastní galerie v Liberci, 10. 1. – 24. 2. 1980, kat. č. 140
- Josef Čapek a děti, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, 1. 9. – 23. 10. 1988; Galerie umění Karlovy Vary, 24. 11. – 23. 12. 1988; Divadlo hudby, Praha, 4. 1. – 4. 2. 1989, kat. č. 20
- Z diela Josefa Čapka (1887–1945), k maliarovmu invenčnému bohatstvu, Galéria Miloša Alexandra Bazovského v Trenčíne, 27. 4. – 8. 6. 1995
- Josef Čapek dětem, České muzeum výtvarných umění, Praha, 20. 12. 1995 – 4. 2. 1996, kat. č. 20

Vyvolávací cena: 2 800 000 Kč (€ 112 000)
Odhadní cena: 4 000 000 – 8 000 000 Kč

39 | Míla Doleželová (1922–1993)
Těhotná žena s dětmi

olej na plátně, druhá polovina 50. let 20. století, nesign.,
148×118 cm, rám

Rozměrné plátno z druhé poloviny padesátých let náleží k ranému okruhu romských námětů Míly Doleželové a bezprostředně souvisí s obdobím kolem jejího pobytu na východním Slovensku v roce 1957, po němž se toto prostředí stalo jedním z ústředních témat její tvorby. Doleželová přitom nevytvářela anonymní etnografické typy, ale vycházela z konkrétních lidí, které osobně poznávala a jejichž podobu i vzájemné vztahy převáděla do svébytně monumentalizovaného obrazového světa. Jedním z jeho klíčových témat bylo mateřství, chápané nejen jako rodinný motiv, ale jako obraz blízkosti, ochrany a kontinuity života. Kompozice soustředěná kolem ústřední postavy těhotné ženy, obklopené dalšími ženami a dětmi, představuje výmluvný obraz rodinné soudržnosti a pospolitosti. Výjev doplňuje drobná skupina sedících postav v pozadí, naznačující širší komunitní rozměr zachyceného prostředí. Mezi jednotlivými figurami zaujme chlapeček v čepici s bambulí sedící na klíně dívky – motiv konkrétní dvojice, k němuž se Doleželová ve své tvorbě několikrát vracela. Pro toto období je charakteristická hutná barevnost, výrazná kresba, vyrůstající z autorčina grafického školení na Akademii výtvarných umění v Praze, a zploštělá, hieratická stylizace, připomínající její doloženou inspiraci byzantskými ikonami a orientálním uměním. Monumentální pojetí prostého lidského námětu přitom již naznačuje způsob, jímž umělkyně později propojovala každodenní zkušenost s duchovním obsahem. Motiv mateřství tak v jejím díle vytváří přirozený most mezi romskými obrazy padesátých a šedesátých let a pozdější tvorbou s výrazně křesťanskou, zejména novozákonní tematikou.
Dílo bylo reprodukováno v knize I. Žlůva: Hledání pravdy malířky Míly Doleželové, Jihlava 2006, str. 28. Při konzultacích posouzeno PhDr. J. Machalickým a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. M. Bártové.

Vyvolávací cena: 350 000 Kč (€ 14 000)
Odhadní cena: 500 000 – 800 000 Kč

40 | Jiří Načeradský (1939–2014)
Vítr

olej na plátně, 2009, sign. UD, 114×146 cm, rám

Dvě proti sobě postavené figury vstupují do vzájemného napětí: jejich gesta lze vnímat současně jako přiblížení, střet i souboj dvou sil. Právě toto silové působení mezi postavami dává význam názvu *Vítr* – těla se naklánějí a protahují, jako by je neviditelný proud vychyloval z rovnováhy. Načeradský přitom omezuje malířské prostředky téměř na jediné výrazné gesto, několik razantních linií a jemné valéry šedi, takže monumentální plátno získává charakter kresby. Takové pojetí souvisí s geometrizující figurální polohou, rozvíjenou od devadesátých let, a s významem kresby, která byla základním stavebním prvkem autorovy tvorby. V představovaném díle se tak příznačně setkávají dva póly umělcova výrazu – racionální geometrizace s eruptivní bezprostředností – a samotný vztah mezi figurami se proměňuje v dynamický obraz tlaku, odporu i přitažlivého pohybu.
Dílo bylo vystaveno na výstavě Jiří Načeradský v zbierke Ivana Melicherčíka, Považská galéria umenia, Žilina, 5. 9. – 5. 10. 2013. Pohled do této výstavy, na němž je předložené plátno zachyceno, byl následně publikován na str. 70 katalogu k výstavě Jiří Načeradský: Zbierka Ivana Melicherčíka, Danubiana Meulensteen

Art Museum, Bratislava-Čunovo, 15. 6. – 31. 8. 2014. Na této výstavě bylo dílo rovněž prezentováno a v doprovodném katalogu samostatně reprodukováno na str. 76–77. Při konzultacích posouzeno PhDr. J. Machalickým a P. Machem, správcem autorovy pozůstalosti.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

| 41
Albert August Zimmermann (1808–1888)
Bystřina

olej na plátně, 1873, sign. PD, 33,5×22,5 cm, rám

Představované plátno zachycuje romanticky pojatý krajinný výhled v provedení typickém pro německého malíře Alberta Augusta Zimmermanna, který byl nejstarším členem rozvětvené umělecké rodiny a nejznámějším ze čtyř bratrů, též malířů. Zásadní roli zaujímají pohledy na Alpy a pravdivé zachycení přírodních detailů. V představené kompozici s dominujícím vodopádem, stromy ohýbanými větrem a dramaticky se formujícími mračny se autorovi podařilo prezentovat všechny své umělecké finesy – charakteristický je tu také divadelní způsob řazení jednotlivých obrazových plánů za sebe. Jasně zde vyniká i skvělá řemeslná dovednost, patrná především v umně vyvedených přírodních detailech a plně rozvinuté mistrovské malbě autorových oblíbených horských velikánů a zurčící vody. Jedná se o sugestivní ukázku dramatické a nespoutané vysokohorské přírody v podání jednoho z předních německých krajinářů, jenž zprvu jako samouk prošel později krajinářskou průpravou v Mnichově a Drážďanech. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. Š. Leubnerovou.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 70 000 – 120 000 Kč

42 | Jan Zrzavý (1890–1977)
Domorodé chýše

komb. tech. (olej, tužka) na překližce, 1959, sign. PD,
27×35 cm, rám

Půvabné a námětově mimořádně atraktivní dílo představuje Jana Zrzavého jako autora okouzleného vzdálenými krajinami a tajemstvím „jiných světů". Motiv tří domorodých chýší zasazených mezi štíhlé palmy na mořském pobřeží navazoval na umělcův dlouhodobý zájem o exotické a orientální náměty, který lze v jeho tvorbě sledovat již od mládí. Kompozice svým zjednodušeným uspořádáním a výraznou stylizací zároveň připomíná scénický či ilustrační návrh.
Obraz vznikl roku 1959, tedy v období, kdy se Zrzavý po nuceném ústraní znovu výrazněji vracel na českou výtvarnou scénu a přestěhoval se zpět do svého posledního bytu na Starých zámeckých schodech v Praze. V druhé polovině padesátých let se intenzivně věnoval ilustraci, mimo jiné k Shakespearovým Sonetům a dílům Julia Zeyera, a rozvíjel svůj osobitý výtvarný jazyk založený na jednoduchosti tvaru, jemné snovosti a promyšlené barevné skladbě. Mimořádné kouzlo předložené práce spočívá v její svěží, prosvětlené barevnosti. Sluncem ozářené chýše kontrastují s klidnou, tyrkysovou hladinou moře, růžově zbarveným pobřežím a světle modrou oblohou, zatímco koruny palem v modrých, zelených, červených a žlutých odstínech vnášejí do obrazu hravou barevnou dynamiku. Rovnoměrné světlo dopadající shora zbavuje krajinu konkrétního času a proměňuje ji v radostnou, téměř pohádkovou vizi vzdáleného ráje. Obraz je působivým dokladem proměny Zrzavého pozdního projevu směrem k výraznějšímu prosvětlení a uvolněnější barevnosti.
Dílo pochází z významné pražské poválečné sbírky a dosud bylo v rodině prvního majitele. Na rubu se nachází autorský přípis týkající se použité techniky malby. Původní adjustace. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Domorodé chýše s velkou pravděpodobností vznikly jako přípravná studie, nicméně i tak nám velmi důrazně ukazují, s jakou pečlivostí Zrzavý přistupoval ke každému návrhu, jenž nám otevírá vždy nový pohled na rozmanité fasety jeho díla. […]"*).

Vyvolávací cena: 2 500 000 Kč (€ 100 000)
Odhadní cena: 3 000 000 – 5 000 000 Kč

43 | Theodor Pištěk (1932–2025)
Autoportrét

olej na plátně, 1954, sign. LN, 60,5 × 46 cm, rám

Raný *Autoportrét* zachycuje teprve dvaadvacetiletého Theodora Pištěka ve třetím ročníku pražské Akademie výtvarných umění, kdy procházel důsledným školením v ateliéru Vratislava Nechleby. Přísně komponovaná polopostava, tlumená škála zemitých tónů a soustředěná modelace tváře svědčí o osvojování klasické realistické olejomalby, která se stala důležitým technickým základem jeho další tvorby. Napětí mezi mladistvou fyziognomií a strohou vážností postoje zároveň dílo posouvá od pouhé studijní podobizny k soustředěnému zkoumání vlastní identity. Obraz náleží k málo známé rané figurální vrstvě Pištěkovy tvorby, jež předcházela jeho hypperrealistickým obrazům, reliéfům a geometrické abstrakci. Právě proto je na tomto časném autoportrétu pozoruhodná již patrná potřeba věcné přesnosti, jež se po mnoha proměnách média a námětu stala jednou z trvalých charakteristik jeho malířského uvažování. Roku 1954 přitom Pištěk poprvé vstoupil také do filmového prostředí drobnou hereckou zkušeností, jeho soustavná práce filmového výtvarníka však začala až roku 1959; obraz tedy vznikl ještě před zásadním rozvětvením jeho tvůrčí dráhy. *Autoportrét* je proto možné číst jako vzácně dochovaný obraz Pištěka před Pištěkem pozdějších desetiletí – v okamžiku, kdy pevně ovládnutá malířská tradice ještě není předmětem hry a zpochybnění, nýbrž výchozím jazykem, z něhož jeho další tvorba teprve začne vystupovat. Pozornému divákovi přitom neujde, že obraz není signován autorovým vlastním jménem, nýbrž přípisem „Beruš / Dodík 1954“. Domácí jméno „Dodík“ má v rodině Pištěků svou logiku: malířův otec, populární divadelní a filmový herec Theodor Pištěk, byl běžně nazýván „Doďa“, a jeho stejnojmenný syn byl tedy přirozeně „Dodíkem“. Při konzultacích posouzeno J. Pištěkem, autorovým synem, a Mgr. M. Dostálem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 350 000 Kč (€ 14 000)
Odhadní cena: 500 000 – 1 000 000 Kč

44 | Josef Jíra (1929–2005)
Cesta

olej na plátně, 50. léta 20. století, sign. LD, 39 × 49 cm, rám

Předložená krajina představuje působivý doklad rané tvorby Josefa Jíry z padesátých let. Silnice stáčející se do hloubky obrazu rozehrává prostorovou dynamiku kompozice a vede pohled diváka k vesnickému horizontu. Uvolněný rukopis, pastózní práce s barvou a tlumená zemitá paleta již naznačují osobitý malířský projev, který autor v následujících desetiletích dále rozvíjel. Jírova raná krajinomalba vyrůstala z obdivu k dílu Jindřicha Pruchy a formovala se také během studií na pražské Akademii výtvarných umění, kde prošel krajinářskými ateliéry Otakara Nejedlého a Vlastimila Rady. Již v této době však krajinu nechápal pouze jako věrný záznam skutečnosti, ale postupně ji proměňoval v nositele osobního prožitku a nálady. Dílo je zajímavým příkladem autorova raného období, v němž se bezprostřední pozorování krajiny spojuje s nastupující expresivitou jeho nezaměnitelného rukopisu. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Z. Štěpanovičovou.

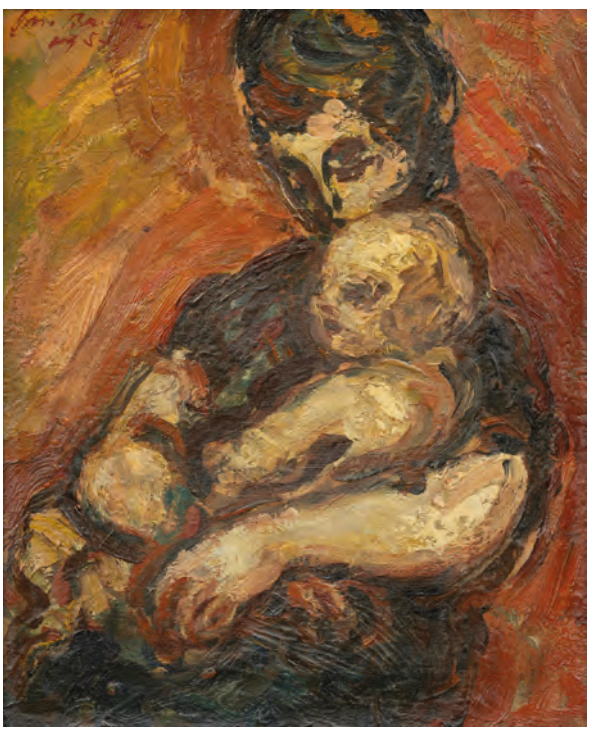
Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 70 000 – 140 000 Kč

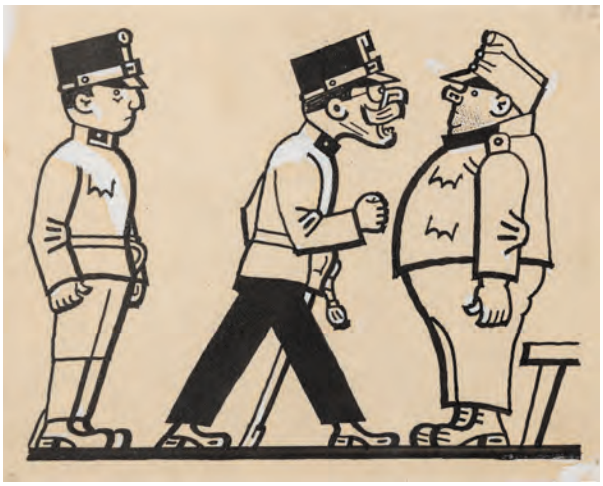
45 | Jan Bauch (1898–1995)
Matka s dítětem

olej na plátně, 1957, sign. LN, 50 × 41,5 cm, rám

Působivá ukázka hutné expresivní malby Jana Baucha z druhé poloviny padesátých let představuje jedno z autorových opakovaně zpracovávaných témat – motiv matky s dítětem, k němuž se právě kolem roku 1957 vracel v několika variantách. Komorní výjev získává díky monumentálnímu pojetí postav téměř archetypální charakter. Matka s dítětem těsně vyplňují obrazovou plochu a jejich vzájemné sepětí zdůrazňuje pevná, uzavřená kompozice. Kontrast temných tónů s okry, žlutěmi a žhnoucí červení pozadí propůjčuje scéně výraznou vnitřní dramatičnost. Na rubu plátna se nachází autorův přípis z roku 1969 věnovaný první majitelce obrazu, který zajímavým způsobem dokládá ranou provenienci díla. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D.

Vyvolávací cena: 60 000 Kč (€ 2 400)
Odhadní cena: 80 000 – 160 000 Kč

46 | Josef Lada (1887–1957)
Dobrý voják Švejk

komb. tech. (tuš, běloba) na papíře, před rokem 1921, nesign., soubor pěti kreseb (každá 12 × 15 cm) společně adjustovaných v jedné paspartě, rám, zaskl.

Jednu ze stěžejních oblastí tvorby Josefa Lady představovaly ilustrace. Právě jako kreslíř, ilustrátor a karikaturista si vytvořil nezaměnitelný rukopis založený na pevné černé kontuře, výrazné zkratce a schopnosti několika tahy vystihnout charakter i komiku postavy. Mimořádné místo v jeho díle zaujímají ilustrace k Osudům dobrého vojáka Švejka za světové války od Jaroslava Haška. Lada v nich nalezl ideální prostor pro svůj smysl pro situační humor a karikaturu. Vojáky, důstojníky a další představitele rakousko-uherské armády zachytil s nadsázkou, prostřednictvím typických gest, fyziognomií a úsporně naznačeného prostředí. Kresby tak nejsou pouhým doprovodem textu, ale svébytným výtvarným komentářem k absurditě vojenského světa. Se Švejkem byl Lada spojen již od počátku dvacátých let a jeho ilustrace se postupně staly neoddělitelnou součástí Haškova díla. Předkládaný soubor pěti originálních kreseb je působivým dokladem této dnes již ikonické podoby Švejkova světa, v níž se Ladův nezaměnitelný výtvarný rukopis mimořádně přirozeně propojil s Haškovou satirou. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. P. Pečinkovou, CSc.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

47 | Adriena Šimotová (1926–2014)
Nosiči lodí

olej na plátně, 1962, sign. na rubu, 150×105 cm, rám

Velkoformátové plátno *Nosiči lodí* představuje mimořádně působivý doklad rané tvorby Adrieny Šimotové. Vzniklo v období, kdy vycházela z figurálních námětů, jejich konkrétní podobu však stále výrazněji podrobovala stylizaci a plošnému zjednodušení. Šimotová tehdy patřila k zakládajícím a výrazným osobnostem skupiny UB 12, volného sdružení umělců založeného na respektu k individualitě a autenticitě výtvarného projevu. V rámci skupiny rozvíjela osobitou lyrickou figuraci, v níž se zájem o člověka a každodenní skutečnost postupně propojoval s uvolňováním obrazové formy.
Předložený obraz tak stojí na prahu proměny jejího výtvarného jazyka, která se od roku 1963 projevovala stále větším zjednodušením a postupným přibližováním k abstraktnějšímu výrazu. Výjimečnost díla podtrhuje také skutečnost, že Šimotová se k části své starší tvorby stavěla velmi kriticky a řadu svých raných prací, zejména z padesátých let, později zničila. Dvojice postav nesoucí loď je zasazena do jednolitého okrového pozadí a proměněna v dynamickou soustavu vertikálních a diagonálních linií. Lidské figury i plavidlo jsou zjednodušeny do vzájemně se prostupujících geometrizovaných ploch, jejichž rytmus zdůrazňuje pohyb a fyzické vypětí obou nosičů. Tlumenému, citlivě odstíněnému koloritu dominují černé, šedé a zemité tóny, doplněné světle modrými a vínovými akcenty.
I přes vysokou míru stylizace si dílo uchovává silný lidský rozměr a působivě evokuje společné úsilí, pohyb i křehkou rovnováhu neseného břemene. Spojení velkorysého formátu, vyvážené kompozice a kultivované barevnosti z něj činí mimořádně reprezentativní a vzácnou ukázku autorčiny tvorby z počátku šedesátých let. Stav přiměřený stáří. Pochází z kvalitní moravské sbírky. Při konzultacích posouzeno Nadačním fondem Adrieny Šimotové a Jiřího Johna. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 1 200 000 Kč (€ 48 000)
Odhadní cena: 1 700 000 – 3 000 000 Kč

48 | František Janoušek (1890–1943)
Malířka

komb. tech. (tužka, pastelky) na papíře, 1934, sign. LD, 44×35 cm, rám, zaskl.

Představovaná kresba zachycuje umělce či umělkyni při práci v ateliéru, což je námět, který Janoušek v průběhu třicátých let opakovaně zpracovával v kresbách i malbách. Z maleb jde o obrazy *Malířka v ateliéru* (1931, olej na plátně, 115 × 125 cm, Moravská galerie v Brně, inv. č. A 1595), *Malířka* (1933, olej na plátně, 98,5 × 124,5 cm, Alšova jihočeská galerie v Hluboké nad Vltavou, inv. č. O 1155), *Sochařka* (1934, olej na plátně, 116 × 89 cm, soukromá sbírka) a *Sochař v ateliéru* (1934, olej na plátně, 130 × 162 cm, Galleria Schwarz, Milán). K oběma obrazům malířek kresbu řadí motiv ruky se štětcem, postupně ve stále abstrahovanější podobě. Jednotlivé motivy přitom Janoušek nepřebíral mechanicky, ale dále je obměňoval, takže kresby a malby vytvářejí síť vzájemně příbuzných, nikoli totožných řešení. V předložené kresbě se námět soustřeďuje kolem tváře, rukou a štětce, které jsou začleněny mezi geometricky vymezené části obrazového prostoru. Přesné datování 16. 4. 1934 řadí dílo do širšího souboru Janouškových kreseb před rokem 1936, z nichž ne všechny mají známou obdobu v malbě. Janoušek přikládal kresbě velký význam: práce tužkou a pastelkami pro něj představovaly svébytná umělecká díla, nikoli nutně přípravné studie k obrazům. Některé z nich navíc dosahují větší míry propracovanosti než jejich malované varianty. Dílo pochází přímo z rodiny autora a bude zařazeno do soupisu díla v připravované monografii Mgr. E. Vele. Při konzultacích posouzeno PhDr. K. Srpem a Mgr. E. Vele.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč (€ 4 000)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

49 | Václav Radimský (1867–1946)
Říční rameno

olej na lepence, 30. léta 20. století, sign. PD, 70×100 cm, rám

Tento působivý olej v charakteristickém výrazu autorovy zralé tvůrčí fáze je dílem asi nejznámějšího českého impresionisty, Václava Radimského. Oplývá převážně odstíny zelené, modré a okrové a vytváří na první pohled jednoznačný a nezaměnitelný výtvarný projev, který umělec rozvíjel po návratu z Francie do rodného Polabí, kde se plně a bez problémů etabloval i v podmínkách nově vzniklé republiky. Zobrazena je zde liduprázdná říční zátočina s dominující klidnou, líně se pohybující hladinou říčního toku. Radimský si již ve Francii osvojil kompozici, při níž jako by pozorovatel stál ve středu vodní plochy – podobně přistoupil k práci i v tomto případě. Pravděpodobně nastoupil do pramice, nahodil udičku a – čekaje, až se návnada začne cukat – v poklidu vstřebával to, co mu okolní příroda nabízela v opulentním bohatství. Dal si také záležet na hmatatelně věrném zachycení vzdušné atmosféry a nezapomněl při tom ani na světlo, které díky rafinovanému nanášení kontrastních barev umožňuje výjevu, aby i po sto letech zářil v plné svěžesti. Radimský často v rámci dynamiky své tvorby s gustem ponechával část podložky barevně nepojednanou, a to s takovým umem a záměrem, že tím dojem celku v oku a mozku diváka neutrpěl. Předkládané dílo i přes tyto záměrné, promyšlené vynechávky prokazuje soustředěnost, péči a důraz na dokončenost. Celý výjev je podán tak, jak jsme u tohoto autora zvyklí, tedy takzvaně alla prima, v jednom gestu, jistou rukou a s minimem autorských korektur. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. M. Dospělem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza Mgr. P. Kubíka.

Vyvolávací cena: 200 000 Kč (€ 8 000)
Odhadní cena: 300 000 – 500 000 Kč

50 | Karel Vaca (1919–1989)
Žena v klobouku

olej na plátně, 1977, sign. PD, 65×94,5 cm, rám

Působivá práce Karla Vacy představuje ženskou hlavu redukovanou do soustavy geometrických tvarů a barevných ploch. Ústřední motiv klobouku a abstrahované tváře vystupuje z klidně členěného pozadí, v němž se citlivě vyvažují tlumené odstíny zelené, modré, růžové a šedé. Autor předložený námět ve své tvorbě opakovaně varioval a nacházel v něm prostor pro rozvíjení různých kompozičních i barevných řešení. Práce se tak pohybuje na hranici figurace a abstrakce, aniž by ztrácela svou bezprostřední čitelnost a jemně melancholický charakter. Rovněž způsob výstavby obrazu přirozeně propojuje Vacovo malířské školení v ateliéru Emila Filly na pražské Vysoké škole uměleckoprůmyslové s jeho mimořádným citem pro výtvarnou zkratku, který rozvíjel také jako jeden z předních českých tvůrců filmových plakátů. Dílo z roku 1977 tak představuje reprezentativní a vizuálně přitažlivou ukázku umělcovy zralé tvorby, v níž se spojuje moderní výtvarný názor s výrazným dekorativním účinkem. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč (€ 4 000)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

51 | Antonín Liehm (1817–1860)
Blížící se bouře

olej na plátně, 1850, sign. PD, 56×75 cm, rám

Antonín Liehm, rodák z Jeníkova u Teplic, studoval nejprve na konci třicátých let na pražské Akademii výtvarných umění v ateliéru Antonína Mánesa a následně u jeho nástupce Maximiliana Haushofera, jenž byl tehdy jen o pouhých šest let starší. Portfolio jeho prací po motivické stránce navazuje na toto školení. Setkáváme se tak u něj s významnými lokacemi jak z Čech, tak z Alp, z okolí jezer Chiemsee a Königsee, která často malovali i jeho spolužáci. Autor patří mezi ty umělce, z jejichž přítomnosti na aukčním trhu se můžeme těšit pohříchu zřídka. A to navzdory tomu, že byl tvůrcem náležitě vzdělaným, pilným a prokazatelně úspěšným při veřejné prezentaci i prodeji. To dokládá především seznam vystavujících na výročních výstavách Krasoumné jednoty v Praze, kde Liehm patřil mezi nejzmiňovanější ve své kategorii; v roce 1850 představil dokonce devět obrazů, z nichž čtyři byly prodány. Není proto vyloučeno, že zde mohl prezentovat a snad i prodat původnímu majiteli též představované plátno. V záznamech o vystavených obrazech z tohoto roku se u jeho jména dokonce objevuje práce s názvem *Anziehendes Gewitter (Partie bei Ossegg)*, tedy *Blížící se bouře (Partie u Oseka)*, jejíž ztotožnění s představovaným dílem je více než pravděpodobné. Předložený obraz spadá do Liehmova vrcholného tvůrčího období a je typickou ukázkou dobově dominantní romantické krajinomalby. Dynamiku a dramatičnost vnáší do kompozice přicházející bouřkové mraky a volba hraniční světelné režie. Detail i vhodně zvolená stafáž přidávají na pitoresknosti a divácké přitažlivosti. Tento artefakt jednoznačně představuje jen výjimečně se objevující sběratelskou příležitost. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. Š. Leubnerovou.

Vyvolávací cena: 70 000 Kč (€ 2 800)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

52 | Josef Šíma (1891–1971)
Jasné tělo

olej na plátně, 1966, sign. PD, 80×60 cm, rám

V díle *Jasné tělo* (alternativně *Jasná* či *Světlá těla*, v originále *Corps clair*) Šíma proměnil lidskou figuru v nehmotný, světlem prostoupený znak, který se na ploše obrazu pohybuje mezi zjevením a zánikem. Protáhlý útvar vystupuje ze světelného prostředí téměř bez hmotnosti: tělo se rozpouští v průsvitných vrstvách barvy a jeho přítomnost udržuje především jemná, místy přerušovaná síť obrysových linií. Kresba zde nevymezuje pevný tvar, ale zaznamenává jeho proměnu, jako by zachycovala několik okamžiků téhož těla současně, mezi zjevováním a opětovným mizením. Šíma tím navázal na motiv levitujícího torza známý z jeho předválečné tvorby, avšak v polovině šedesátých let jej zbavil někdejší tíhy a proměnil v průsvitný přízrak, jehož význam se přesouvá od tělesnosti k představě vnitřního světla. V širším souboru obrazů z roku 1966 se tento motiv prolíná s tématem labyrintu a s postavou Ariadny, takže torzo získává rovněž význam znamení, které může člověka vyvést z uzavřeného prostoru bloudění.
Obraz stojí na hranici mezi figurací a záznamem jevu, mezi tělem a jeho pamětí, přičemž právě tato neustálenost odpovídá autorovu tehdejšímu chápání malby jako prostoru poezie, svobody a duchovního hledání. *Jasné tělo* proto nepředstavuje návrat k figuře v tradičním smyslu, ale její pozdní proměnu v obrazovou stopu člověka, jenž už není uzavřen ve své hmotě, nýbrž se stává součástí světla a prostoru.
Dílo se původně nacházelo v majetku pařížské galerie Le Point Cardinal, která Šímu od šedesátých let zastupovala. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Ch. Zimovou, Josef Šíma Foundation. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Obraz Jasná těla, pocházející ze závěrečného období Josefa Šímy, představuje zásadní, velmi působivou syntézu jeho celoživotní práce, odkazující až k tvorbě vznikající po druhé polovině dvacátých let. Šíma se v obraze vrací o čtyřicet let zpět, k obrazům vznášejících se ženských torz, jež vyústily zejména do dvou obrazů pojmenovaných Neskutečné tělo (Bílé tělo, 1927), které tentokráte zbavil plastického objemu, aby jej vyjádřil velmi jednoduchým, lineárním způsobem, jenž je zcela odhmotnil. […]“*).

Reprodukováno:
- V. Linhartová: Joseph Sima: ses amis, ses contemporains, Brusel 1974, str. 110
- L. Bydžovská / K. Srp: Josef Šíma – Návrat Theseův, Praha 2006, str. 146, obr. 130

Vystaveno:
- Joseph Sima. Œuvres anciennes et récentes 1923–1965, Galerie Le Point Cardinal, Paříž, 22. 3. – 30. 4. 1966, archivně doloženo vystavení mimo katalog
- Josef Šíma: Obrazy a kresby, Národní galerie v Praze, 22. 5. – 23. 6. 1968; Slovenská národná galéria, Bratislava, červenec–srpen 1968; Moravská galerie v Brně, srpen–září 1968, kat. č. 168
- Joseph Sima, Musée national d'art moderne, Paříž, 7. 11. – 30. 12. 1968, kat. str. 107, obr. 123
- Sima – Le Grand Jeu, Musée d'Art Moderne de la Ville de Paris, Paříž, 3. 4. – 21. 6. 1992, kat. str. 163, obr. 114
- Josef Šíma, Národní galerie v Praze, Jízdárna Pražského hradu, 9. 7. – 13. 9. 1992, kat. č. 114
- Joseph Sima – Peintures et oeuvres sur papier, Galerie L'Or du Temps a Galerie Les Yeux Fertiles, Paříž, 27. 5. – 2. 7. 2005

Vyvolávací cena: 4 000 000 Kč (€ 160 000)
Odhadní cena: 6 000 000 – 10 000 000 Kč

I. ŠIMA 86

53 | Alfréd Justitz (1879–1934)
Kytice pivoněk

olej na plátně, 1929, sign. PN, 95×71 cm, rám, oboustranný obraz

Svěží a radostná *Kytice pivoněk* vznikla v jednom z nejšťastnějších a žánrově nejbohatších období tvorby Alfréda Justitze. Kolem roku 1929 se jeho paleta projasnila a barva se stala důležitým prostředkem výstavby hmoty a prostoru. Obraz *Kytice pivoněk* představuje kompozičně vyváženou a barevně harmonickou práci založenou na kontrastu červených a růžových květů s modrým pozadím. Smyslovost barev doplňuje robustní tvar vázy, který celku dodává hmotnost a stabilitu. Představená malba patří k nejlepším Justitzovým dílům z této doby. Vznikla v čase velkého tvůrčího vypětí, kdy zároveň vstoupil do Spolku výtvarných umělců Mánes. O jejích kvalitách svědčí i skutečnost, že ji Vincenc Kramář zvolil na obálku časopisu SALON jako upoutávku k obsáhlému příspěvku věnovanému malířovu životnímu jubileu. Na rubu se nachází starší neoklasicistní práce zachycující záda nahé ženy s vyčesanými vlasy a chlapeckou hlavu z profilu. Nejde ani tak o konkrétní portréty jako o obecné lidské typy, odpovídající autorovu zájmu o harmonicky vystavěnou figurální malbu. Obě strany plátna tak výmluvně dokládají šíři i vývoj jeho tvorby dvacátých let – od neoklasicistního pojetí lidské figury k barevně intenzivnímu, smyslovému zátiší. Dílo bylo reprodukováno na obálce časopisu SALON, říjen 1929, roč. 8, č. 10. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. M. Dohnalovou. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Dynamický kontrapunkt barev představuje dobovou aktualizaci fauvistických principů. Barva ve svém nejjednodušším charakteru vytváří v obraze duchovní prostor a vyzařuje světlo ze sebe samé, svou vlastní čistotou, jež je zde velmi intenzivní. […]“*).

Vyvolávací cena: 250 000 Kč (€ 10 000)
Odhadní cena: 400 000 – 700 000 Kč

54 | Jaroslav Veris Zamazal (1900–1983)
Balada o lásce

olej na dřevěné desce, 1929, sign. PD, 100×70 cm, rám

Dvacátá léta představují nejzajímavější období tvorby Jaroslava Verise Zamazala. Tehdy dlouhodobě pobýval v Paříži, kde v Louvru studoval italské a holandské mistry a zároveň vstřebával podněty moderního francouzského umění. V jeho tvorbě se tak propojila klasická malířská tradice s neoklasicistními tendencemi obracejícími pozornost k harmonii, pevné formě a odkazu antiky. Tuto polohu dobře reprezentuje *Balada o lásce* z roku 1929. Na mořském pobřeží se setkává mladá žena zahalená do lehké drapérie s mladíkem v historizujícím oděvu, který ji okouzluje hrou na loutnu. Ženská postava připomínající antickou bohyni či mořskou nymfu dodává scéně nadčasový charakter, zatímco středomořská krajina může odkazovat k autorovým cestám po jižní Francii a Itálii. Lyrickou alegorii milostného okouzlení dotváří pevná kresba, hladká modelace a sošné pojetí figur, dokládající Verisovo poučení starým uměním i jeho příklon k neoklasicismu. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

55 | Adolf Chwala (1836–1900)
Jezero Mondsee s pohledem na Dračí skálu

olej na plátně, 70. léta 19. století, sign. PD, 70×107 cm, rám

Adolf Chwala, krajinář druhé poloviny 19. století a jedna z nejvýraznějších osobností své generace, stojící na pomezí realistické a romantické malby a reflektující i nové progresivní dobové výtvarné směry, se na představovaném plátně prezentuje jako originální a osobitý tvůrce se specifickým projevem i výběrem námětu. Zůstává zde věrný komponované krajině s prvky rakouského plenérismu, impresionismu a barbizonských mistrů. Právě v sedmdesátých a osmdesátých letech mu jezero Mondsee a především pak jeho dominanta Dračí skála (Drachenwand) byly oblíbeným a vícekrát variovaným tématem, které zpracovával nejen z více úhlů pohledu, ale i v rozličných denních dobách a za proměnlivých povětrnostních podmínek. Sledovat zde můžeme většinu charakteristických prvků, které obecně s výtvarným projevem Adolfa Chwaly spojujeme. Patří mezi ně monumentální skaliska, projasňující se nebe s dramaticky pojatými mraky, ekvilibristicky zachycená a jakoby průhledná vodní plocha, detailní přední plán se solitérně umístěnými kameny i nedílná stafáž se ženou nesoucí na hlavě žok čerstvě posečené trávy. Tento obraz lze bez pochyby označit za vysoce kvalitní a reprezentativní ukázku Chwalovy zralé tvorby. Dílo bylo prezentováno na autorově monografické výstavě v Národní galerii v Praze a bylo reprodukováno v jejím katalogu (Š. Leubnerová: Adolf Chwala, 1836–1900, 14. 9. – 31. 12. 2011, Praha 2011, kat. č. 28, str. 37). Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a Mgr. M. Dospělem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové.

Vyvolávací cena: 350 000 Kč (€ 14 000)
Odhadní cena: 500 000 – 800 000 Kč

56 | Miloslav Chlupáč (1920–2008)
Loďka II

olej na plátně, 1999, sign. UD, 90×110 cm, rám

Miloslav Chlupáč, známý především jako sochař, se malbě věnoval po celý život, považoval ji však za soukromou část své práce. Do obrazů přenášel své plastické uvažování, takže postavy působí objemně a monumentálně a jsou pevně zasazeny do geometricky budovaného prostoru. Vedle kubistické stylizace se v jeho dílech objevuje také snová atmosféra spojovaná s jeho zájmem o tvorbu Henriho Rousseaua či Karla Černého. *Loďka II* z roku 1999 představuje pozdní návrat k námětu, který poprvé zpracoval již v roce 1951. Téměř půlstoletý odstup mezi oběma verzemi naznačuje, že nešlo pouze o opakování starší kompozice, ale o návrat k motivu, jenž měl pro autora osobní význam, a jeho nové promyšlení. V malém uzavřeném prostoru dřevěné loďky sedí těsně semknutá dvojice muže a ženy. Jejich objetí vytváří kompaktní celek, který podtrhuje gesto vzájemné ochrany a blízkosti. Chlupáč pracoval s barevným kontrastem teplé červené barvy loďky a studené modré řeky. Architekturu Karlova mostu redukoval na soustavu oblouků a geometrických ploch. Scéna tak díky tvarovému a barevnému zjednodušení působí velmi nadčasovým dojmem. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a J. Chlupáčem, autorovým synem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 450 000 Kč (€ 18 000)
Odhadní cena: 500 000 – 700 000 Kč

57 | Óscar Domínguez (1906–1957)
Ženy

olej na plátně, 1945, sign. PD, 46×55 cm, rám

Konec války zastihl Óscara Domíngueze uprostřed tiché proměny: po rozchodu s Bretonovým křídlem surrealismu v roce 1939 a po metafyzické epizodě poučené Giorgiem de Chiricem hledal skladbu, jež by udržela snovou obraznost a zároveň se opřela o pevnou stavbu odvozenou z tvorby Pabla Picassa a Wifreda Lama. Čtveřici stylizovaných ženských postav s protáhlými těly a jednookými tvářemi spojuje rytmus gest a vzájemně se dotýkajících paží. Jejich podoba odkazuje k archaickým zobrazením bohyně-matky a připomíná také tehdejší tvorbu Wifreda Lama. Oválné zrcadlo v ruce krajní postavy patří k charakteristickým motivům Domínguezova surrealistického světa, v němž předměty každodenní potřeby získávají nové, symbolické významy. Podobně jako budík, motýl či revolver se stává prostředkem proměny a propojení skutečnosti se světem představ. Jeho význam lze spojovat rovněž s knihou Pierra Mabilla Le miroir du merveilleux (1940). Také motiv jediného oka přesahuje pouhou výtvarnou stylizaci a souvisí se surrealistickým zájmem o vnitřní vidění. V Domínguezově okolí navíc získal mimořádně osobní rozměr, když malíř Victor Brauner 28. srpna 1938 přišel o levé oko při potyčce mezi Domínguezem a Estebanem Francésem. Surrealisté v této události spatřovali naplnění předtuchy zachycené v Braunerově *Autoportrétu s vyrvaným okem* z roku 1931. Rychlost provedení, kdy modelaci nahrazuje obrys, je posledním dozvukem předválečné důvěry v mechanický přenos představ, převedeným z automatismu do vědomé kresebné zkratky.
Z pařížského ateliéru putoval obraz hned následujícího roku do Prahy na výstavu Umění republikánského Španělska. Španělští umělci pařížské školy (361. výstava SVU Mánes). Jednalo se o první mezinárodní výstavu v Praze po skončení druhé světové války, uspořádanou pod záštitou československé vlády. Výstavu zahájil ministr školství a kultury Zdeněk Nejedlý za přítomnosti prezidenta Edvarda Beneše a její koncepce i dobové přijetí měly zřetelný politický rozměr: představovala veřejný projev podpory demokratickému Španělsku v době Frankovy diktatury. Dvojznačnost mezi picassovským tvaroslovím a surrealistickou skladbou vystihl v doprovodném katalogu Frédéric Delanglade, když psal o „podivné“ stavbě Domínguezových obrazů, v níž náměty propůjčují surrealistické poezii nový hlas. Výstava otevřela malíři české prostředí natolik, že se s ním sžil těsněji než kterýkoli jiný z pařížských Španělů: opakovaně sem jezdil, obrazy rozdával přátelům a v letech 1946–1948 vystavoval kromě Prahy a Brna i v Olomouci, kde strávil vánoční svátky u rodiny Šolcových. Dílo bylo získáno přímo od autora a pochází z významné pražské poválečné sbírky.
Prezentováno na putovní výstavě Umění republikánského Španělska. Španělští umělci pařížské školy (SVU Mánes, Praha, 30. 1. – 23. 2. 1946, kat. č. 16; Dům umění města Brna, 23. 3. – 14. 4. 1946, kat. č. 13) a výstavě Oscar Domínguez v Československu. K 50. výročí autorovy první monografické výstavy v Olomouci (Muzeum umění Olomouc, 13. 11. 1997 – 11. 1. 1998, kat. č. 5 doprovodného soupisu autorových děl nacházejících se v českých a slovenských státních galeriích i soukromých sbírkách). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 1 000 000 Kč (€ 40 000)
Odhadní cena: 1 500 000 – 2 500 000 Kč

58 | Michael Rittstein (* 1949)
Ňadérka

akryl na plátně, 2004, sign. PD a na rubu, 105 × 120 cm, rám

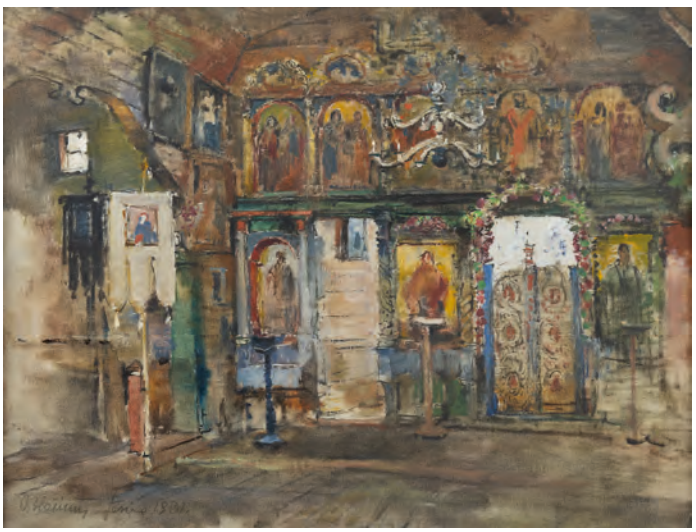
Michael Rittstein, jeden z nejvýraznějších představitelů české expresivní figurální malby, v předloženém díle rozvíjí charakteristický svět nadsázky a grotesky. Monumentálně pojatá ženská figura zcela zaplňuje obrazovou plochu a její až barokně bujné tělo se stává hlavním nositelem kompozice. Malíř jej modeluje prostřednictvím výrazných pastózních nánosů barvy, jejichž reliéfní struktura ještě umocňuje fyzickou přítomnost postavy. Rittstein zde pracuje s motivem ženského těla bez idealizace. Záměrná disproporce a zdůraznění smyslných partií posouvají výjev na hranici erotiky, humoru a groteskní nadsázky. Ironicky znějící název *Ňadérka* tento princip ještě podtrhuje. Dílo z roku 2004 představuje typickou ukázku autorovy malby, v níž se bezprostřední malířské gesto, výrazná barevnost a figurální deformace spojují v osobitý, nezaměnitelný obrazový jazyk.

Vyvolávací cena: 200 000 Kč (€ 8 000)
Odhadní cena: 300 000 – 600 000 Kč

59 | Oldřich Blažíček (1887–1953)
Vnitřek Strukievské cerkve v Jasině

olej na plátně, 1931, sign. LD, 46 × 50 cm, rám

Působivá práce z palety Oldřicha Blažíčka, jednoho ze zásadních spolutvůrců české krajinomalby první poloviny 20. století, přináší ukázku umělcova nezaměnitelného stylu, jehož prostřednictvím, jako asi nikdo jiný z jeho současníků, dokázal zachytit interiéry architektur. Vnitřek vesnického kostelíka ve vsi Jasiňa na Ukrajině je zde prezentován v původní podobě vypovídající o tom, že navzdory turbulentním událostem posledního století zůstaly určité hodnoty neměnné a zakonzervované. Jak dokládá rubová strana, provází tuto práci významná výstavní historie: Souborná výstava malířského díla prof. Oldřich Blažíčka, 99. výstava Jednoty umělců výtvarných v Praze, Obecní dům hlavního města Prahy, květen 1938, kat. č. 56 (uvedeno s chybnými rozměry); Posmrtný a jubilejní soubor malířského díla, Dům umění města Brna, 2.–30. 6. 1957, kat. č. 253; Oldřich Blažíček, výstavní sály Obecního domu, Praha, duben–květen, 1959, kat. č. 113; Soubor skic, Galerie U Řečických, Praha, 17. 8. – 17. 9. 1967, kat. č. 25. Dílo pochází z kvalitní moravské

sbírky a je prezentováno ve vkusné adjustaci. Při konzultacích posouzeno Mgr. P. Kubíkem a PhDr. E. Havlovou, spoluautorkou monografie a soupisu díla, ve kterém je obraz publikován a reprodukován (N. Blažíčková-Horová / E. Havlová: Oldřich Blažíček, 1887–1953, Praha 2019, kat. č. 434, str. 220).

Vyvolávací cena: 160 000 Kč (€ 6 400)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

60 | Jan Pištěk (* 1961)
Mládí

komb. tech. (akryl, digitální airbrush) na plátně, 2018–2019, sign. na rubu, 100 × 95 cm, rám

Mládí náleží k malé sérii portrétů Terezy Maxové, v níž Jan Pištěk rozvíjel osobitou syntézu klasické malby a digitálně zpracovaného obrazu. Východiskem díla se stala soukromá fotografie modelky, jejíž původně intimní charakter autor transformoval do výrazně stylizované obrazové kompozice. Kombinace akrylové malby a digitálního airbrushe umožnila Pištěkovi potlačit popisnost portrétu a soustředit se na světlo, barevnost a emotivní působení obrazu. Dominantní žlutá plocha narušovaná organickými červenými strukturami propůjčuje dílu snovou, jakoby jemným závěsem zahalenou atmosféru. *Mládí* není jen konkrétním portrétem, ale obecnější výpovědí o kráse a pomíjivosti života.

Vyvolávací cena: 250 000 Kč (€ 10 000)
Odhadní cena: 300 000 – 500 000 Kč

| 61
Cyprián Majerník (1909–1945)
Klaun

komb. tech. (olej, kvaš) na kartonu, 1943, sign. PD, 32,5 × 22,5 cm, rám

Expresivně pojatá práce *Klaun* vznikla ve vrcholném období Majerníkovy tvorby, kdy se pro něj divadelní a cirkusové motivy staly metaforou lidského života. Jeho malba se formovala v přímém kontaktu s evropskou modernou, jejíž podněty osobitě propojil s expresivní figurací a existenciálními tématy. Důležitým se pro něj stal v roce 1932 studijní pobyt v Paříži, kde obdivoval tvorbu Henriho Matisse a Andrého Deraina. Uvolněná dynamická malba potlačuje detaily a soustředí se na deformovanou fyziognomii postavy se zavřenýma očima. Tlumená šedá barevnost a neurčitý prostor umocňují melancholický a dramatický výraz. Klaun pro Majerníka nepředstavoval pouze postavu určenou k pobavení, ale především osamělou bytost, která pod maskou veselosti skrývá existenciální smutek a úzkost. Malba tak navazuje na autorovo dlouhodobé téma „úniku ze světa“ a zároveň odráží jeho tehdejší expresivní, rychlý malířský rukopis a inspiraci realismem Honorého Daumiera. Dílo bylo prezentováno na výstavách Cyprián Majerník, Galéria mesta Bratislavy, 27. 11. 2009 – 31. 1. 2010, kat. č. 63; Liptovská galéria P. M. Bohúňa, Liptovský Mikuláš, 25. 2. – 25. 4. 2010. Bylo reprodukováno v monografii Z. Kiss-Szemán: Cyprián Majerník, Bratislava 2009, str. 85. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a J. Žantovskou, MBA. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Bajcurové, CSc. (cit.: *„[…] Princíp teatrálnosti, javiskovej štylizácie a cirkusového prostredia sa pre neho stal kľúčovým nástrojom na vyjadrenie ľudskej tragédie a absurdity sveta ako cirkus a varieté. […]“*).

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

62 | Břetislav Benda (1897–1983)
Letní noc

bronz, 1960, sign. PD, v. 180 cm, druhý odlitek
z původního modelu

Ženský akt představoval pro Břetislava Bendu ústřední sochařský motiv po celý jeho tvůrčí život. V díle *Letní noc* jej podává bez mytologického či alegorického rámce, jako intimní a bezprostřední obraz ženské figury. Postava v životní velikosti je zachycena v přirozeném gestu se zdviženými pažemi a látkou přetaženou přes hlavu; vzniklý oblouk spolu se skloněnou tváří uzavírá horní část kompozice a soustřeďuje pohyb kolem osy těla. Měkce budované objemy trupu a stehen, omezení individuálních rysů a klidná modelace převádějí konkrétní tělesnost k obecnějšímu typu, aniž by figura ztrácela smyslovou plnost a přirozenou váhu. Mírný kontrapost s jednou nohou opřenou o skalní výstupek vytváří pohybovou protiváhu ke zdviženým pažím a drapérii nad hlavou. Po starším bronzovém zpracování z roku 1951 se Benda k tomuto tématu vrátil v roce 1960, kdy jej realizoval v životní velikosti. Již následujícího roku se pak znovu obrátil k antické tematice v bronzovém sousoší *Léda s labutí*. Předložený exemplář je druhým bronzovým odlitkem modelu z roku 1960, je opatřen autorovou signaturou a přiloženým certifikátem dědiců. Dílo pochází přímo z rodiny autora. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. M. Dospělem, Ph.D.

Vyvolávací cena: 950 000 Kč (€ 38 000)
Odhadní cena: 1 300 000 – 1 700 000 Kč

| 63

Ota Janeček (1919–1996)
Strom na hrázi

olej na plátně, 1987, sign. PD a na rubu,
55,5 × 40 cm, rám

Půvabná, komorně pojatá malba představuje vyzrálou ukázku pozdní tvorby Oty Janečka, v níž autor navázal na poetiku rozvíjenou již od padesátých let a převedl ji do osobitého, meditativního malířského jazyka. Silueta osamělého stromu na hrázi a drobný bílý ptáček vytvářejí obraz s hluboce lyrickým a symbolickým vyzněním.
V tomto období se Janeček stále výrazněji obracel k elementárním přírodním motivům a archetypálním symbolům, jejichž prostřednictvím vyjadřoval základní hodnoty života, jednotu člověka s přírodou i tiché plynutí času. Tlumená barevnost, měkké světlo a redukovaná kompozice proměňují reálnou krajinu v nadčasový prostor ztišení a rozjímání, v němž popisnost ustupuje ve prospěch atmosféry a vnitřního prožitku. *Strom na hrázi* je kvalitní ukázkou Janečkova vrcholného malířského projevu osmdesátých let, spojujícího vytříbený kolorismus, jemnou znakovou zkratku a básnivost krajinného motivu.
Dílo je vedeno v autorově soupisu díla pod číslem 8804. Na rubu je opatřeno signaturou, datací a názvem. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Ing. T. Janečkem, autorovým synem.

Vyvolávací cena: 130 000 Kč (€ 5 200)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

64 |

Josef Jíra (1929–2005)
Slečny u St. Denis

komb. tech. (koláž, kvaš) na papíře fixovaném na kartonu,
1985, nesign., 45 × 44 cm, rám

Název míří k pařížské rue Saint-Denis, ulici obchodu s tělem, a zároveň se tiše dovolává Picassových Avignonských slečen – i zde stojí ženské figury frontálně, v řadě, v témže bezmála čtvercovém výřezu. Proti projasněným pařížským výjevům, v nichž Jíra obvykle slaví pouliční ruch a lidské hemžení, je město tentokrát stlačeno do šedavé mlhy; barva se drží jen v pruzích svislých poutačů, jejichž písmena zůstávají nedočtena. Světlo nepadá z oblohy, ale z neony osvětlených výloh, osvětlujících svůdně pózující figury. Barevné oděvy rytmizují plochu a vnášejí do ní hravost. Koláž z rozmanitých materiálů (od útržků látek po bonbonové papírky), vrstvení barvy, seškrabování a hustý grafický podklad prozrazují, jak Jíra s náměty z cest pracoval: ne před motivem, ale s odstupem, podle skic, deníkových zápisů a paměti, trvalé zásobárny dojmů z evropských toulek. Menší rozměr díla přitom podržuje charakter poznámky, k níž se malíř vracel jako k záznamu chvíle, již nešlo přenést do velkého formátu bez ztráty její autentické bezprostřednosti. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Z. Štěpanovičovou.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 90 000 – 180 000 Kč

65 | Jiří John (1923–1972)
Zdi

olej na plátně, kolem roku 1958, nesign., 63 × 39 cm, rám

Předložené plátno představuje mimořádně působivý příklad městských námětů Jiřího Johna z přelomu padesátých a šedesátých let. Přestože je autorova tvorba spojována především s přírodními motivy, právě v tomto období jej intenzivně přitahovalo prostředí města a projevy moderní civilizace a je patrné, že výjev v sobě spojuje východiska Skupiny 42 s podněty tvorby Václava Bartovského a Václava Boštíka.
Motiv zdí malíři poskytl příležitost postupně opustit realistické zobrazení a přiblížit se svébytnému abstraktnímu výrazu. Kompozici vytvářejí strohé, frontálně pojaté plochy městských staveb, členěné do soustavy čtvercových a obdélných polí. Jednotlivé architektonické prvky se proměňují v samostatné barevné struktury, jejichž vzájemné vyvážení dodává obrazu klidnou monumentalitu. Tlumené šedé a zemité tóny jsou oživeny okry, zelení a temnou červení, které se z malby pozvolna vydělují a propůjčují jí jemné vnitřní světlo.
Srovnatelný obraz *Zdi* z roku 1958 je reprodukován v autorově monografii od Jaromíra Zeminy (Jiří John, Praha 1988, obr. 26). Dílo pochází z pozůstalosti Jiřího Johna a jeho pravost na zadní straně potvrdila autorova manželka, významná výtvarnice Adriena Šimotová. Pochází z kvalitní moravské sbírky. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Obraz Zdi sice vypadá monochromně, avšak při bližším, delším zahledění se z něj začnou vydělovat jednotlivé barvy, začnou se uvolňovat z šedí chodníků a cest a šedí oblohy, aby zvolna zažehly plochu plátna svým vnitřním světlem. Toto je jedinečné kouzlo obrazu, který ukazuje na výrazné kořeny v italské metafyzické malbě. […]“*).

Vyvolávací cena: 450 000 Kč (€ 18 000)
Odhadní cena: 600 000 – 900 000 Kč

66 | Jakub Schikaneder (1855–1924)
Portrét paní Schikanederové

olej na dřevěné desce, kolem roku 1885, sign. PD, 33×23 cm, rám

S jistotou víme, že Jakub Schikaneder studoval na konci sedmdesátých let 19. století na Akademii výtvarných umění v Praze, a to u Josefa Matyáše Trenkwalda, Antonína Lhoty a Jana Sweertse. Jeho životopisci též zmiňují možnost, že následně pobýval v Mnichově a dále si rozšiřoval vzdělání na tamní akademii u slavného českého rodáka Gabriela Maxe; matriky akademie ale jeho jméno neuvádějí, proto se předpokládá, že u Maxe studoval soukromě.
Představovaný ženský portrét, jenž se typově nápadně shoduje s podobou Schikanederovy manželky, však přináší přesvědčivý doklad o tom, jak důležitým vzorem byl pro ranou tvorbu tohoto malíře právě Gabriel Max. Nalezl u něj inspiraci k zobrazování protikladných poloh, jakými byly naděje a bezmoc či touha a zmar; společným jim bylo i soustředění na lidskou individualitu, nejčastěji v podobiznách žen. *Portrét paní Schikanederové* dýchající jemností, vroucností a melancholií souvisí s Maxem i po stránce typologické. Navazuje totiž na jeho tzv. charakterové hlavy, které sice primárně vycházely z portrétního žánru, přesto jejich účelem nebylo pouhé zachycení fyziognomie modelu či modelky, jako spíše zhmotnění obecnějších myšlenek, vyjádření empatie a touhy po porozumění, ba dokonce souznění. Zjevná je i blízkost ve formátu busty, zdůraznění alabastrového inkarnátu a v odkazu na staromistrovskou úroveň provedení. Jedná se proto o práci pozoruhodnou a zásadně doplňující celkovou představu o autorově životě a uměleckém odkaze. Dílo bylo prezentováno na výstavě Jakub Schikaneder: Nové objevy děl malíře tajemných nálad (Východočeské muzeum v Pardubicích, 11. 10. 2006 – 7. 1. 2007; Oblastní galerie v Liberci, 15. 2. – 25. 3. 2007; Moravská galerie v Brně, 12. 4. – 15. 7. 2007) a publikováno v související výstavní publikaci (T. Vlček: Jakub Schikaneder: Nové objevy děl malíře tajemných nálad, Pardubice 2006, nestr., první obr. za úvodní studií). Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena odborná expertiza prof. T. Vlčka, CSc.

Vyvolávací cena: 450 000 Kč (€ 18 000)
Odhadní cena: 600 000 – 1 000 000 Kč

67 | Emil Filla (1882–1953)
Hudebník

komb. tech. (olej, email, písek) na plátně, 1925, sign. PD a na rubu, 119 × 99 cm, rám

Monumentální a mimořádně působivý obraz z roku 1925 představuje reprezentativní ukázku Fillovy meziválečné tvorby z období, kdy se jeho kubismus osvobozoval od bezprostřední závislosti na francouzských vzorech a získával stále osobitější a malířsky uvolněnější charakter. Po návratu z více než šestiletého exilu v Holandsku do Prahy v roce 1920 se Filla znovu intenzivně zapojil do domácího uměleckého života a během první poloviny dvacátých let se zařadil mezi jeho určující osobnosti. Rok 1925 pak představoval v jeho kariéře významný mezník. V únoru byla v Uměleckoprůmyslovém muzeu v Brně otevřena jeho první samostatná výstava, koncipovaná jako retrospektiva tvorby z let 1907–1924, a již v dubnu následovala společná výstava Emil Filla – Juan Gris v düsseldorfské Galerii Alfreda Flechtheima. Právě v polovině dvacátých let přitom dobová kritika stále zřetelněji oceňovala Fillovu samostatnost. Někdejší vazba na Pabla Picassa ustupovala do pozadí před jeho vlastní malířskou a koloristickou virtuozitou.
Tato proměna je dobře patrná také v představovaném díle. Pevná kubistická konstrukce zůstává základem kompozice, její geometrický řád se však uvolňuje a stále větší význam získávají barva, kresba a samotná hmota malby. *Hudebník* je sestaven z překrývajících se plánů, ostré lomy střídají měkčí křivky a tlumené tóny růžové, modré, zelené a hnědé oživují výrazné žluté a oranžové akcenty. Pro Fillovu tvorbu poloviny třetího desetiletí jsou právě bohatší barevná škála a vyvažování barevné kultivovanosti lehčí a svobodnější kresbou charakteristické. Kombinace oleje, emailu a písku navíc rozrůžňuje povrch plátna a posiluje jeho hmotovou a smyslovou působivost.
Fillova emancipace od francouzských východisek přitom neznamenala odmítnutí umělecké tradice. Naopak ji chápal jako živý zdroj, který lze znovu interpretovat moderními prostředky. Roku 1925 také publikoval esej Caravaggiovo poslání, dokládající jeho dlouhodobý zájem o staré mistry a dějiny evropského malířství. V jeho kubismu tak vedle konstrukce stále výrazněji vystupovala malířská zkušenost, barva a schopnost svobodně pracovat s tradicí.
Předložený *Hudebník* tak stojí na cestě k lyričtější poloze Fillova kubismu, která se naplno rozvinula až v závěru dvacátých let. Schopnost proměnit přijatý kubistický jazyk v osobitý, smyslově a poeticky působící výraz lze považovat za jeden z nejvýznamnějších Fillových přínosů českému meziválečnému umění.
Význam díla podtrhuje také jeho doložená provenience. Obraz se nacházel ve sbírkách Národní galerie v Praze pod inventárním číslem O 8563, odkud byl následně vrácen v rámci restitucí. Na rubu se dochoval štítek Národní galerie s inventárním číslem a rovněž štítky z výstav českého kubismu v Malmö a Antverpách. Nyní významná pražská sbírka. Autenticita byla ověřena Filla Foundation a obraz je uveden v elektronickém soupisu díla. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. T. Mátl Donné.

Reprodukováno:
- J. Kotalík / P. Hartmann: Praha 1920–1940: Tšekkoslovakian taidetta = Tjeckisk konst, Ateneumin taidemuseo, Helsinky 1988, str. 56
- V. Lahoda: Emil Filla, Praha 2007, str. 429, obr. 464
- T. Mátl Donné: Emil Filla ze soukromých sbírek, Praha 2026, str. 84

Vystaveno:
- Jubilejní výstava díla Emila Filly, SVU Mánes, Praha, 29. 4. – 29. 5. 1932, vystaveno mimo katalog
- Od Mánesa ke Špálovi, Oblastní galerie v Liberci, 1. 7. – 1. 8. 1963, kat. č. 43
- Emil Filla: Obrazy a kresby z let 1906–1953, Dům umění, Zlín, 22. 9. – 10. 11. 1963, kat. č. 21
- Umění a doba: České umění dvacátých let, Národní galerie v Praze, Valdštejnská jízdárna, květen–červen 1971, kat. č. 14
- České malířství XX. století ze sbírek Národní galerie. Díl II., Národní galerie v Praze, leden–prosinec 1973, kat. č. 201
- Filla, Gutfreund, Kupka och Tjeckisk kubism 1907–1927, Malmö Konsthall, 17. 12. 1982 – 6. 3. 1983, kat. č. 65
- Tsjechisch kubisme, Koninklijk Museum voor Schone Kunsten, Antverpy, 12. 9. – 15. 11. 1987, kat. č. 31
- Praha 1920–1940: Tšekkoslovakian taidetta = Tjeckisk konst, Ateneum taidemuseo, Helsinky, 25. 8. – 2. 10. 1988, kat. č. 14
- Emil Filla ze soukromých sbírek, Galerie KODL, Praha, 24. 6. – 21. 8. 2026, kat. č. 23

Vyvolávací cena: 17 000 000 Kč (€ 680 000)
Odhadní cena: 25 000 000 – 35 000 000 Kč

25.

68 | František Janoušek (1890–1943)
Pastýř

komb. tech. (tužka, pastelky) na papíře, 1934, sign. PD,
41×51 cm, rám, zaskl.

V díle *Pastýř* se Janoušek vrátil k venkovskému prostředí, které bylo spojeno s jeho dětstvím a v různých proměnách prostupovalo jeho tvorbou již od raných prací. Tradiční námět pasáčka s krávou zbavil popisnosti a vztah obou postav postavil především na vzájemném propojení jejich tvarů s okolním prostorem. V témže roce vytvořil dvě malby s názvem *Kráva* a malbu *Pastýř*, přičemž předložená kresba se s poslední zmíněnou malbou téměř shoduje a liší se pouze v několika detailech horní poloviny figury. Podoba pastýře zároveň nápadně připomíná postavu z kresby a malby *Putování*, čímž se propojují dva zdánlivě vzdálené námětové okruhy – vzpomínka na italskou cestu a návrat k venkovskému světu. Společným jmenovatelem je vztah figury a prostředí: podobně jako krajina v *Putování* vstupuje do zkušenosti cestovatele, také v předloženém díle člověk a zvíře vytvářejí s okolím vzájemně podmíněný celek. Kresba tak dobře zachycuje Janouškovo směřování kolem roku 1934 k představě světa, jehož jednotlivé složky nejsou pevně oddělené, ale existují ve vzájemných vztazích a proměnách.

Dílo pochází přímo z rodiny autora a bude zařazeno do soupisu díla v připravované monografii Mgr. E. Vele. Při konzultacích posouzeno PhDr. K. Srpem a Mgr. E. Vele.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč (€ 4 000)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

| 69
Jan Štursa (1880–1925)
Messalina

bronz, 20. léta 20. století, sign. na soklu, v. 81 cm

Plastika zobrazující Valerii Messalinu, manželku císaře Tiberia Claudia, je jednou z nejznámějších Štursových soch, jejíž koncepcí se umělec zaměstnával nejpozději od roku 1909. Inspiroval se pro ni v literatuře, mimo jiné v historickém románu z antického Říma Messalina od Alfreda Jarryho. Předložené dílo dokonale vypovídá o sochařově jedinečném, pro něj typickém stylu. Štursova záliba v zobrazování ženského těla s určitým druhem vnitřní energie – ať už éteričnosti, melancholie, či oduševnělosti – se projevuje i v jeho pojetí *Messaliny*. Drama a omamující ženskost této historické múzy vyjadřuje především důmyslně komponovaný pohyb celé postavy. Ta je mírně nakloněna vpřed a její tělo sleduje výrazný spirálovitý pohyb: od nohou připomínajících taneční přísun přes váhu spočívající na pravém boku a natočené torzo až k hlavě, která se obrací opačným směrem k levému rameni. Přirozenost a plynulost pohybu Štursa podtrhl volně spuštěnými pažemi. Ty zároveň umocňují plastičnost sochy a kompozičně ji vyvažují. Atraktivitu díla zvyšuje fakt, že se jeho mramorová varianta z let 1912–1913 nachází ve sbírkách Národní galerie v Praze a je reprodukována v několika autorových monografiích (P. Wittlich: Jan Štursa, Praha 2008, str. 122; A. Matějček: Jan Štursa, Praha 1950, kat. č. 26; J. Mašín: Jan Štursa, Praha 1981, obr. 49). Model pro bronzové provedení tohoto díla z přelomu let 1912 a 1913 je reprodukován v monografii z roku 1981 (J. Mašín: Jan Štursa, Praha 1981, obr. 48 a 256). Na zadní straně soklu se nachází kovolitecké razítko slévače Karla Bartáka ve tvaru *K. Barták Praha XI*. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. M. Dospělem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 140 000 Kč (€ 5 600)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

70 | Otakar Kubín (1883–1969)
Pastýř a nymfa

olej na plátně, 1963, sign. na rubu,
88 × 117 cm, rám

Předložené dílo vzniklo po malířově návratu z milované Francie do rodných Boskovic, kde žil v letech 1951–1964. Vedle bohaté série maleb z boskovického okolí zde – často po paměti – vytvářel také obrazy navazující na starší práce z jihofrancouzského Vaucluse a okolí Simiane-la-Rotonde. Do těchto let spadá i několik pláten inspirovaných starými mistry, k nimž se Kubín soustavně vracel už od mládí. Je doloženo, že během prvních pařížských pobytů (1905–1906 a 1908), v době aktivního působení skupiny Osma, kopíroval po boku Bohumila Kubišty a Antonína Matějčka ve sbírkách Louvru a Lucemburského muzea mimo jiné Poussinovu *Potopu* či Manetovu *Snídani v trávě*. Za první světové války, kdy mu manželka zajistila místo v pařížské knihovně, a on tak mohl studovat kresby i originály přímo v muzeích, ho zaujali benátští malíři Vittore Carpaccio, Giorgione a Tizian. Ve dvacátých letech pak se sběratelem a blízkým přítelem Leo Steinem odjel do Sixtinské kaple kopírovat Michelangelovy nástropní malby. V díle *Pastýř a nymfa* se malíř volně inspiroval stejnojmenným obrazem Tizianovým (olej na plátně, kolem roku 1570–1575, 149,6 × 187 cm, Kunsthistorisches Museum Wien). Trvalý dialog se starými mistry pro něj přitom nebyl pouhou školou oka. Úzce souvisel s celoživotním hledáním nadčasové, klasicky vyvážené krásy, kterou v renesančních vzorech nalézal a vlastní rukou si ji znovu a znovu ověřoval.
Obraz pochází z majetku JUDr. Karla Komárka (1921–1985), politika, diplomata, velvyslance ČSSR v Rakousku a poradce ministerstva zahraničních věcí, otce malíře Ivana Komárka (* 1956). Komárek patřil k nejbližším přátelům Otakara Kubína a ke sběratelům jeho díla v letech malířova pobytu v Československu. Dokonce mu pomohl s přípravou podmalby tohoto obrazu (viz. přípis na rubu dokládající spoluautorství).
Dílo je evidováno v soupisu autorovy tvorby z tohoto období (J. Siblík: Otakar Kubín – Coubine. Soupis obrazů malovaných v padesátých letech v Československu, Praha 1999, str. 117, č. 19, jako *volná kopie podle Tiziana „Pastýř s nymfou"*). Zde je však chybně datováno do roku 1962 a uvedeno s odlišnými rozměry. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Jestliže u Tizianova obrazu se vědci dodnes přou, zda obraz ztvárňuje Dionýsa a Ariadnu nebo Parise a Oinóné, Kubín nehledal v obraze primárně mytologické obsahy: ztvárnil zde svým typickým rukopisem pozdních hutných past a jemných kresebných kontur skvostnou pastorální scénu, která dokonale reflektuje jeho lyrický a vnitřně harmonický svět, akcentující tradici antiky. […]"*).

Vyvolávací cena: 180 000 Kč (€ 7 200)
Odhadní cena: 300 000 – 600 000 Kč

71 | William Kentridge (* 1955)
Nose 3 (Tatlin's Ghost)

komb. tech. (cukrová akvatinta, lept do tvrdého krytu, suchá jehla a mědiryt) na papíře, 2007, sign. PD, 19,5 × 24,5 cm, rám, pasparta, zaskl., 17/50

Nose 3 vznikl jako součást souboru grafik, které Kentridge vytvořil v johannesburské dílně Davida Kruta jako kreslířskou přípravu k inscenaci Šostakovičovy opery Nos pro newyorskou Metropolitní operu. Předlohou této satirické, absurdní opery je Gogolova povídka z roku 1836 o petrohradském úředníkovi, jehož nos se odloučí od tváře a začne si na vlastní pěst budovat kariéru vyšší, než jakou má jeho majitel. Autorův podtitul *Tatlinův duch* výjev osvětluje: vedle kráčejícího nosu se vypíná Tatlinův Památník III. internacionály, stavba, která nikdy nevznikla a jejíž šestimetrový model nesli v roce 1925 studenti umění petrohradskými ulicemi. Kentridge z věže učinil druhou postavu – spirála naznačenou nožkou v tanečním gestu vykračuje po témže obzoru jako nos. V komentáři k listu sám vypočítává, kolik převodů dělí jeho obraz od Tatlinova nápadu: film o průvodu s modelem, fotografie filmového políčka, vzpomínka na ni, kresba vzpomínky a nakonec zrcadlově obrácený otisk. V polovině prvního desetiletí Kentridge obrátil pozornost od jihoafrických témat cyklu *Kresby pro projekci (Drawings for Projection)* k ruským dvacátým létům. Sovětský materiál mu však nesloužil jako historická odbočka, nýbrž jako obecný model naděje, která se obrátila proti sobě. Z téhož okruhu o rok později vzešla osmikanálová projekce *Já nejsem já, kůň není můj (I am not me, the horse is not mine)*. Celý soubor vydalo roku 2010 nakladatelství David Krut Publishing v knize Nose: Thirty Etchings s autorovými průvodními texty. Dílo původně pochází z Marian Goodman Gallery, která autora zastupovala (viz. štítek na rubu), a při konzultacích bylo posouzeno PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 80 000 – 150 000 Kč

72 | Ivan Konstantinovič Ajvazovskij (1817–1900)
Měsíčná noc

olej na kartonu, 1860, sign. LD, 23 × 30,5 cm, rám

Tato výjimečná malba pyšnící se ojedinělou provenienci zachycuje v kabinetním formátu přitažlivou přímořskou noční krajinu. V rámci tuzemského trhu s uměním ji lze jednoznačně označit za dosud nevídanou příležitost k setkání s dílem Ivana Konstantinoviče Ajvazovského, jednoho z nejvýznamnějších představitelů evropského akademického romantismu, jenž proslul jako krajinář, autor marín, bitevních výjevů, biblických námětů a portrétů. Jeho profesní život byl úzce spjat s Akademií výtvarných umění v Petrohradě, kterou velmi úspěšně absolvoval a později zde působil i jako profesor. Brzy se stal prominentním tvůrcem pohybujícím se v nejvyšších společenských vrstvách s přímými kontakty se členy carské rodiny. Často cestoval a umělecké i společenské vavříny získával také za hranicemi své vlasti, ve většině hlavních kulturních center tehdejší Evropy. Jeho až heroicky rozsáhlý umělecký odkaz dnes nejlépe prezentují sbírky jeho rodného města Feodosije, které disponuje kolekcí více než čtyř set autorových prací.
Na obraze je zachyceno jižní pobřeží Krymu, s kompozičním centrem tvořeným měsícem v úplňku ozařujícím klidnou mořskou hladinu, na níž se líně pohupuje plachetnice. V předním plánu se k nebi tyčí topoly, zatímco v dálce se rýsují obrysy krymských hor se siluetou Medvědí hory, jíž přidávají na majestátnosti drobné postavy v popředí. Malířský styl, jímž je obrazová plocha pojednána, představuje ukázkový příklad zralé autorovy tvorby, vyznačující se použitím složité vícevrstvé lazurní techniky umožňující dosažení měkkých, plynulých tonální přechodů. Podrobná analýza signatury, k níž autor připojil i přesnou dataci, navíc jednoznačně prokazuje její původnost.
Velmi důležitá je i rubová strana obrazu, která taktéž nese nezpochybnitelné důkazy autenticity díla a jeho jedinečného původu. Podkladový karton svou kvalitou i dobou vzniku plně odpovídá materiálu, který Ajvazovskij běžně používal. Výše zmíněnou provenienci díla ilustrují štítky na rubové straně, prokazující evidenci obrazu v carské sbírce. Přítomnost těchto štítků dokazuje, že dílo oficiálně patřilo do umělecké sbírky Livadijského paláce na Krymu, který sloužil jako jižní rezidence Romanovců. Velmi pravděpodobně se nacházelo v interiérech komnat manželky cara Alexandra II., carevny Marie Alexandrovny, kde dominovaly právě takovéto malé poetické mořské krajiny od Ajvazovského, které byly na stěnách umisťovány v početných dekorativních skupinách. Na základě výše zmíněného lze konstatovat, že se tu setkáváme s obrazem nejvyšší historické, kulturní, sběratelské a galerijní hodnoty. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Jančárkové, Ph.D.

Vyvolávací cena: 1 300 000 Kč (€ 52 000)
Odhadní cena: 2 000 000 – 4 000 000 Kč

73 | Francis Bacon (1909–1992)
Triptych Aischylova Oresteia

barevná litografie na papíře, 1981, sign. PD,
54 × 103,5 cm, rám, pasparta, zaskl., 67/150

Aischylova Oresteia vypráví příběh prokletého rodu Atreovců a nekončícího kruhu násilí a odplaty. Klytaimnéstra zavraždí svého manžela Agamemnóna po návratu z trojské války, mimo jiné jako pomstu za obětování jejich dcery Ifigenie. Jejich syn Orestés následně zabije vlastní matku, aby pomstil otcovu smrt, čímž na sebe přivolá hněv Erínyí, bohyní odplaty. Teprve Orestův soud v Athénách přeruší řetězec krevní msty a nahrazuje osobní odplatu právním řádem. V antickém příběhu nalezl Francis Bacon námět, který mimořádně silně rezonoval s ústředními tématy jeho vlastní tvorby – násilím, vinou, smrtí a osudovostí lidské existence. Předložený litografický triptych z roku 1981 vychází z monumentální stejnojmenné olejomalby, jednoho z osmadvaceti velkoformátových triptychů, které Bacon vytvořil. Původní kompozice sestává ze tří pláten o rozměrech přibližně 198 × 147 cm a patří k zásadním dílům jeho pozdního období. Bacon však neusiloval o doslovné převyprávění antického dramatu. Aischylův text pro něj představoval především zdroj intenzivních představ a pocitů, které převáděl do vlastního obrazového jazyka. V centrální části kompozice se objevuje zmučená tělesná forma s obnaženou páteří, zatímco boční pole ovládají přízračné deformované figury uzavřené do geometricky vymezených prostorů. Motiv Oresteii přitom Bacona provázel již od jeho přelomového díla *Tři studie figur u paty Ukřižování* z roku 1944, a představuje tak téma, k němuž se v různých podobách vracel po značnou část své kariéry. Litografie z roku 1981 obsahuje charakteristické prvky jeho tvorby – deformaci lidského těla, izolaci, násilí a psychické napětí – a převádí jeden z jeho nejvýznamnějších pozdních triptychů do grafického média. Dílo je publikováno v autorově soupisu grafického díla (B. Sabatier: Francis Bacon, Œuvre graphique – The graphic work: Catalogue raisonné, Paříž 2012, kat. č. 16) a bylo vystaveno v Christie's (New York, 1.–16. 7. 2026). Při konzultacích posouzeno Mgr. M. Fišerem, Ph.D., a PhDr. J. Machalickým

Vyvolávací cena: 280 000 Kč (€ 11 200)
Odhadní cena: 400 000 – 800 000 Kč

74 | Václav Špála (1885–1946)
Z Dalmácie

olej na plátně, 1914, sign. LD, 50×66 cm, rám

Harmonická symfonie barev na obraze *Z Dalmácie* pochází z raného období tvorby Václava Špály, kdy se jeho malířský projev formoval mezi expresionismem, fauvisticky akcentovanou barevností a kubistickou výstavbou obrazu. Dalmatské motivy v tomto vývoji sehrály významnou roli. Špála pobýval v okolí Dubrovníku již roku 1907 a v dalších letech se tam opakovaně vracel. Zkušenost jižního světla, moře a středomořské krajiny jej vedla k postupnému osvobozování barvy od čistě popisné funkce a jejímu chápání jako samostatného výrazového prostředku. V obraze proto nejde ani tak o topograficky přesnou vedutu jako spíše o svébytnou interpretaci krajiny. Kompozice je vystavěna v širokých horizontálních pásech, od členitých skal v popředí přes hladinu moře a pás pobřežní architektury až k rozlehlému nebi. Syté modře kontrastují s růžovými, okrovými a cihlovými tóny skal a domů, místy doplněnými zelení. Drobná plachetnice narušuje klidný horizontální rytmus a vnáší do kompozice diagonální pohyb. Krajina je redukována do výrazných barevných ploch a pevných, zjednodušených tvarů. Skály i architektura jsou modelovány spíše kontrastem barevných polí než tradičně světlem a stínem. Ve zpevnění a geometrizaci forem se odráží kubistická zkušenost, zatímco intenzivní barevnost si uchovává fauvistickou smyslovost a bezprostřednost. Právě propojení pevné obrazové stavby s výraznou barvou se stalo jedním ze základů Špálova osobitého výtvarného jazyka, který nepřejímal mechanicky podněty evropské avantgardy, ale přetvářel je na základě vlastní zkušenosti. Dílo tak představuje výrazný doklad Špálovy rané tvorby, v níž se setkává avantgardní experiment s bezprostředním prožitkem jižní krajiny. Síla obrazu spočívá především v rytmu barevných ploch, zjednodušené formě a intenzivním světelném účinku středomořského motivu. Obraz byl s největší pravděpodobností vystaven na Souborné výstavě obrazů Václava Špály v Rubešově galerii v Praze v srpnu 1917, kde představil 74 raných děl, mezi nimi mnoho motivů z Dalmácie, Dubrovníku a Gruže. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. K. Guth-Vladaj, Ph.D.

Vyvolávací cena: 700 000 Kč (€ 28 000)
Odhadní cena: 1 000 000 – 2 000 000 Kč

75 | Libor Vojkůvka (1947–2018)
Muzeum

olej na plátně, 1995, sign. PD, 65×95 cm, rám

Vojkůvkovo *Muzeum* zve do světa, v němž i zavřené dveře slibují dobrodružství. Na prosluněném prostranství stojí budova se zvlněnou zelenou střechou, zdobným průčelím a okny, která jí propůjčují téměř lidskou tvář. Rozložitý strom po pravé straně dotváří scénu plnou drobných detailů a laskavého humoru. Schopnost proměnit obyčejné místo v pohádkový výjev je pro autorovu tvorbu příznačná. Původním povoláním zahradník se k malbě propracoval vlastní cestou a od roku 1989 se jí věnoval naplno. Jeho cit pro přírodu, fantazie a pečlivé malířské zpracování se v tomto obraze setkávají v mimořádně půvabné podobě. Předložený obraz se navíc objevuje v osmém dílu animovaného seriálu z roku 1997 Skopičinky a malůvky Mistra Libora Vojkůvky, nazvaném Jak už toho všeho bylo trochu moc. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

76 | Emil Filla (1882–1953)
Zátiší s rybou a cibulí

komb. tech. (akvarel, tuš) na papíře, 1946, sign. PD,
28×41 cm, rám, pasparta, zaskl.

Předložené dílo je působivým dokladem Fillovy bezprostředně poválečné tvorby. Po návratu z koncentračního tábora mohl vzhledem ke svému zdravotnímu stavu začít malovat u stojanu až v roce 1946; do té doby vytvářel – převážně na lůžku – kresby, akvarely a suché jehly. Tehdy vznikla také řada akvarelů, někdy kombinovaných s tuší, které nebyly přípravnými studiemi k olejomalbám, ale svébytnými, definitivními díly.

Kompozici dominuje ryba na podlouhlé míse doplněná cibulí a dalšími stolními předměty. Filla zde potlačil svůj charakteristický kubistický rukopis ve prospěch bezprostřednějšího a svobodnějšího kresebného projevu. Pevnou stavbu zátiší uvolňuje živá černá kontura a průsvitné barevné skvrny v kultivovaných tónech okru, hnědi, šedi a jemné fialové. Energické vedení štětce a zkratkovitost tvarů již předznamenávaly volný projev, který v závěru Fillova života převládl zejména v jeho krajinomalbách. Autenticita byla ověřena Filla Foundation a obraz je uveden v elektronickém soupisu díla. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. T. Mátl Donné.

Vyvolávací cena: 140 000 Kč (€ 5 600)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

77 | Toyen (1902–1980)
Finis terrae

olej na plátně, 1937, sign. PD, 77 × 110 cm, rám

Vzácné plátno *Finis terrae* z roku 1937, které bylo po několik desítek let v soukromé sbírce, je jedním z vrcholných děl Toyen. Obraz galerijního významu a mimořádné umělecké i sběratelské hodnoty vznikl v době, kdy autorčin malířský jazyk dosáhl plné vyzrálosti a pražský surrealismus se stal nedílnou součástí mezinárodního hnutí. Toyen spolu s Jindřichem Štyrským stála roku 1934 u zrodu Skupiny surrealistů v ČSR a v následujících letech navázala úzké osobní i umělecké vztahy s pařížským okruhem Andrého Bretona. Tyto vazby přetrvaly i po válce a roku 1947 vyústily v její trvalý odchod do Paříže, kde se stala aktivní součástí francouzské surrealistické skupiny. Její práce se objevovaly na významných mezinárodních přehlídkách surrealismu v Londýně, Paříži i dalších evropských centrech. Toyen tak nebyla pouze představitelkou české meziválečné avantgardy, ale jednou z nejvýraznějších a svébytných osobností světového surrealismu.
Druhá polovina třicátých let představuje v její tvorbě období mimořádného soustředění. Někdejší artificielistické krajiny ustoupily znepokojivě konkrétním předmětům zasazeným do prostorů, které se vymykají zákonům skutečnosti. Důvěrně známé věci se stávají nositeli skrytých významů, zatímco lidská přítomnost se proměňuje v přízrak, stopu či vidinu. S blížící se válkou se tato tendence dále prohlubovala a autorčina imaginace nabývala temnějšího a úzkostnějšího charakteru. *Finis terrae* představuje jeden z nejpůsobivějších příkladů tohoto tvůrčího obratu. Toyen zde propojila několik motivů, které ji zaměstnávaly již v první polovině třicátých let, v nový, dokonale promyšlený celek. Monumentální bedna se otevírá jako divadelní jeviště či průchod do jiné skutečnosti. Na jejím prahu stojí několik osamělých kuželek, přičemž prostor za nimi přechází v nekonečnou vodní hladinu, v níž se zjevuje obrovská lidská tvář. Hranice mezi předmětem, krajinou a přeludem se rozpouštějí a divák si přestává být jistý tím, co je skutečností a co pouhou vidinou. Právě tento paradox zaujal také Jana Mukařovského, který *Finis terrae* analyzoval ve své studii o estetice jako příklad surrealistického obrazu zásadně narušujícího navyklé vztahy mezi věcmi a prostorem. Vodní plocha je současně nekonečným horizontem i zrcadlem, kuželky reálnými předměty a zároveň aktéry podivného, téměř obřadného děje. Odraz tváře může vzdáleně připomenout mýtus o Narcisovi, Toyen však motiv sebezhlížení proměnila v cosi mnohem znepokojivějšího. Lidská podoba se na hladině neustaluje, nýbrž rozpadá a mizí. Pohled do sebe sama zde nevede k poznání, ale k postupnému mizení identity. V tomto smyslu má *Finis terrae* blízko k dalším zásadním obrazům z roku 1937, zejména k malbám *Spící* (olej na plátně, 1937, 81 × 100 cm, soukromá sbírka) a *Sen* (olej na plátně, 1937, 81 × 100 cm, soukromá sbírka). Ve všech Toyen rozehrála napětí mezi hmatatelnou skutečností a vidinou, mezi tím, co lze pojmenovat, a tím, co se racionálnímu výkladu vzpírá. Její surrealismus přitom není pouhou ilustrací snu. Síla obrazu vyrůstá především z přesnosti, s níž jsou zdánlivě nesourodé prvky spojeny do přesvědčivého, a přesto

nemožného prostoru. Právě schopnost proměnit konkrétní předmět v nositele psychického napětí, touhy a skrytých významů patří k nejvýraznějším rysům její tvorby.
Významovou vrstevnatost díla umocňuje jeho tajemný název. Latinské finis terrae („konec země") evokuje nejzazší hranici známého světa a zároveň odkazuje k Bretani, jejíž drsná pobřežní krajina silně přitahovala Toyen i Jindřicha Štyrského. Název lze též spojit s experimentálním filmem Jeana Epsteina Finis terrae z roku 1929, natočeným na bretaňském ostrově Ouessant. Svou roli hrála také autorčina vzpomínka na cestu k hrobu spisovatele Françoise-Renéhо de Chateaubrianda na ostrůvku Grand Bé u Saint-Malo. Toto místo obrácené k otevřenému moři a vzdálenému horizontu si francouzský literát sám pro svůj hrob zvolil. Představa osamělého místa na samém okraji pevniny, vystaveného moři a nekonečnému prostoru, pozoruhodně souzní s atmosférou obrazu. „Finis terrae" tak může označovat nejen skutečný „konec země", ale i pomyslnou hranici viditelného a poznatelného, za níž se otevírá prostor vzpomínky, snu a nicoty.
Rok 1937 navíc stojí na prahu dramatického zlomu evropských dějin. Surrealistická imaginace Toyen se postupně zatemňovala a do jejích obrazů pronikaly motivy ohrožení, prázdna a zániku, které po okupaci Československa získaly ještě naléhavější podobu. *Finis terrae* proto působí nejen jako záhadná psychická krajina, ale při zpětném pohledu také jako předtucha světa ztrácejícího dosavadní jistoty. O to silněji vyznívá kontrast mezi téměř nevinným motivem dětské hry a prázdným, bezbřehým prostorem, do něhož je zasazen. *Finis terrae* dnes náleží ke klíčovým obrazům meziválečné tvorby Toyen a zároveň k vrcholným projevům českého surrealismu. V jediném výjevu se zde setkávají vizuální a významové protiklady, z jejichž napětí vyrůstá podmanivá síla obrazu. Ten se divákovi neodhaluje při prvním pohledu, ale naopak jej znovu a znovu vtahuje do svého iluzivního prostoru, v němž se skutečnost mění ve vidinu a každý zdánlivě odhalený význam otevírá další tajemství.
Dílo bylo poprvé představeno roku 1938 na třetí výstavě Štyrského a Toyen v Topičově salonu (označované jako druhá výstava Surrealistické skupiny) a následně bylo opakovaně vystavováno a publikováno. Pochází z velmi významné hradecké sbírky Rudolfa Hršela, který dílo získal přímo od autorky, a dodnes zůstalo v rodině prvního majitele. Ten jej spatřil na výstavě v roce 1938 a přál si jej zakoupit. Toyen však neměla ve zvyku prodávat vystavená díla ihned a nadto měla k tomuto obrazu obzvlášť silný vztah. Velice si ho cenila a nechtěla se s ním rozloučit. Hršel se proto s malířkou seznámil a pozval ji na letní prázdniny do svého velkého domu v Novém Hradci, kam přijížděli Nezvalovi, Muzikovi i další umělci s rodinami. Toyen zde strávila prázdniny roku 1943, koupala se v Orlici a při této příležitosti vytvořila kresbu do památníčku Hršelovy dcery jako osobní připomínku společně stráveného léta. Právě díky přátelství, které mezi nimi vzniklo, mohl Rudolf Hršel nakonec obraz od autorky zakoupit.

Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Mohutná síla, kterou na nás obraz Finis terrae působí, přesahuje dobové souvislosti, které se týkají především surrealismu, jeho poetiky, kdy by bylo na jeho výklad možné uplatnit teorii o vztahu spekter z prvého surrealistického období Toyen, a konkrétní iracionality, týkající se druhého surrealistického období Toyen, avšak je cenné, že smysl a účinek obrazu, který je mimořádně působivý, doslova živý, překračuje tato dobová vymezení, směrem k vyjádření komplexní umělecké vize. […]"*).

Reprodukováno:
- A. Breton: Toyen, Paříž 1953, str. 48
- F. Šmejkal / V. Linhartová: Imaginativní malířství 1930–1950, Hluboká nad Vltavou 1964, obr. 128
- R. Ivšić: Toyen, Paříž 1974, str. 11
- J. Claverie: Štyrský, Toyen, Heisler, Paříž 1982, str. 35
- R. Bischof: Toyen, Das malerische Werk, Frankfurt nad Mohanem 1987, str. 100, obr. 41
- Český surrealismus 1929–1953, Ateliér, 10. 10. 1996, č. 21, str. 4
- L. Bydžovská / K. Srp: Český surrealismus 1929–1953, Praha 1997, str. 161
- K. Srp: Toyen, Praha 2000, str. 136, obr. 164
- K. Srp: Toyen, une femme surréaliste, Saint-Étienne 2002, str. 126, obr. 74
- A. Pravdová / A. Le Brun / A. Görgen-Lammers (ed.): Toyen: Snící rebelka, Praha 2021, str. 140, obr. 251
- A. Pravdová / A. Le Brun / A. Görgen-Lammers (ed.): Toyen, L'écart absolu, Paříž 2022, str. 143, obr. 252

Vystaveno:
- Štyrský a Toyen, 3. výstava, Topičův salon, Praha, leden–únor 1938, kat. č. 46
- Štyrský a Toyen, Umělecký kabinet, Bratislava, březen 1938
- Štyrský a Toyen, Brno, duben 1938
- Imaginativní malířství 1930–1950, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou, 1964, kat. č. 128
- Štyrský a Toyen, Moravská galerie v Brně, listopad–prosinec 1966, kat. č. 185
- Štyrský a Toyen, SVU Mánes, Praha, leden 1967, kat. č. 185
- Český surrealismus 1929–1953, Galerie hlavního města Prahy, Městská knihovna, 16. 10. 1996 – 5. 1. 1997, kat. č. 502
- Toyen, Galerie hlavního města Prahy, Dům U Kamenného zvonu, 12. 5. – 6. 8. 2000, kat. č. 77
- Toyen, Musée d'art moderne, Saint-Étienne, 28. 6. – 30. 9. 2002, kat. č. 74
- Toyen: Snící rebelka, Národní galerie v Praze, Valdštejnská jízdárna, 9. 4. – 22. 8. 2021
- Toyen, Hamburger Kunsthalle, Hamburg, 24. 9. 2021 – 13. 2. 2022
- Toyen, L'écart absolu, Musée d'art moderne de Paris, Paříž, 25. 3. – 24. 7. 2022

Vyvolávací cena: 60 000 000 Kč (€ 2 400 000)
Odhadní cena: 80 000 000–120 000 000 Kč

78 | Zdeněk Sýkora (1920–2011)
Zahrada IV

olej na plátně, 1959–1961, sign. LD, 80×92 cm, rám

Obraz *Zahrada IV* náleží k zásadnímu období Sýkorovy tvorby, kdy se jeho krajinomalba na konci padesátých let postupně vzdalovala popisnosti a směřovala k abstrakci založené na vztazích barevných ploch, tvarů a linií. Významným impulzem k tomuto vývoji bylo setkání s dílem Henriho Matisse v leningradské Ermitáži v roce 1959. Námět obrazu vychází z osobního příběhu: Sýkora maloval v rodinné zahradě v Lounech, kde pod stromem sedávala jeho nemocná matka, s níž chtěl strávit co nejvíce času. Strom, větve i okolní vegetace se na plátně rozpouštějí do velkorysých barevných ploch, dynamických linií a rytmicky uspořádaných forem. *Zahrada IV* tak představuje důležitý mezník mezi autorovou krajinářskou tvorbou a pozdější abstrakcí, která na počátku šedesátých let vyústila v geometrické kompozice a následně ve *Struktury*. Cyklus *Zahrady* proto nelze chápat jen jako přechodnou etapu, ale jako jeden z podstatných pilířů jeho dalšího uměleckého vývoje. Obraz vznikl v roce 1959, jak dokládá také jeho reprodukce v časopise Výtvarné umění. Sýkora jej podepsal až v sedmdesátých letech při jeho darování a omylem tehdy připojil dataci 1961. O významu, který dílu sám přikládal, svědčí i skutečnost, že jej zařadil do své habilitační práce. Dílo bylo reprodukováno v časopise Výtvarné umění 1968, č. 3, str. 112, a v katalogu retrospektivní výstavy Zdeněk Sýkora / Přehlídka prací od roku 1959 do roku 1970, Galerie Václava Špály, Praha 1970. V Archivu Lenky a Zdeňka Sýkorových je veden pod označením Z 30. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza L. Sýkorové, autorovy manželky.

Vyvolávací cena: 350 000 Kč (€ 14 000)
Odhadní cena: 500 000 – 1 000 000 Kč

| 79

Karel Malich (1924–2019)
Začátek června

pastel na papíře, 2007, sign. na rubu, 77×56 cm, rám, pasparta, zaskl.

Předložený pastel pochází z Malichova vyzrálého tvůrčího období, v němž se kresba stala prostředkem k zachycení světla, energie a bezprostředního prožitku skutečnosti. Název *Začátek června* odkazuje k přírodě, která pro autora nikdy nebyla pouhým vnějším námětem, ale především živým děním, proměnou a zdrojem vnitřních vizí.
Na světlé ploše papíru se rozvíjí lehká, vzdušná kompozice tvořená krouživými liniemi a několika intenzivními barevnými útvary. Zářivá červeň a fialová vstupují do napětí s chladnými tóny modré a zelené, zatímco jemné smyčky a oblouky propojují jednotlivé prvky v jeden pulzující celek. Linie jako by zaznamenávaly neviditelné proudění prostoru, pohyb vzduchu či energii obklopující pevnější barevná jádra. Malich zde nevytvořil tradiční obraz krajiny, ale její citový a smyslový ekvivalent; vzpomínku na konkrétní okamžik, světlo a atmosféru počínajícího léta, v níž se vnější pozorování přirozeně prolíná s hluboce osobním vnitřním prožitkem. Na rubu se nachází autorský přípis *„Začátek června 2007. K. Malich 2007. VI“*. Pochází z kvalitní pražské sbírky. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem.

Vyvolávací cena: 120 000 Kč (€ 4 800)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

80 |

Vincenc Beneš (1883–1979)
Šeříky

olej na plátně, 60. léta 20. století, sign. PD, 78×65 cm, rám

Námět kytice ve váze patřil vedle krajin a pohledů na Prahu k nosným tématům Benešovy zralé tvorby; malíř se k němu soustavně vracel od druhé poloviny dvacátých let, kdy se v okruhu Mánesa přiklonil k senzuálnímu realismu – směru, jejž Vincenc Kramář označil za „čistou výtvarnost“ a jehož byl vedle Václava Špály předním představitelem. Definitivní výrazovou syntézu nalezl na počátku třicátých let pod vlivem díla Pierra Bonnarda, jehož obrazy pomáhal představit na pražské výstavě Umění současné Francie, konané v SVU Mánes na jaře 1931. Svěží, impresivně kladenou barvu od té doby spojoval s pevnou obrazovou skladbou, kterou si osvojil již v dobách Osmy a Skupiny výtvarných umělců. Této rovnováze zůstal věrný až do pozdního tvůrčího období, z něhož pochází i nabízené plátno. Rozechvělé doteky štětcem tu neslouží popisu, nýbrž – v duchu umělcova kréda, že barva se nesmí stát pouhou dekorací – budují prostor a světelnou atmosféru: trsy šeříků v modrofialových valérech se vydělují proti prosvětlenému průhledu do zahrady, motivu, který malíř nacházel u okna svého domu v pražských Střešovicích.
Obraz je tak charakteristickou ukázkou Benešova celoživotního koloristického programu, jejž sám shrnul slovy, že umění *„má ukazovat světlé stránky života a vytrhovat člověka aspoň na šťastné chvíle z těžkostí života“*. Plátno pochází přímo z rodiny autora. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. B. Ropkovou, Ph.D., v jejímž připravovaném soupisu bude dílo uvedeno.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 100 000 Kč – 150 000 Kč

81 | František Muzika (1900–1974)
Strom s oknem

olej na dřevěné desce, 1951, sign. PD, 16 × 24 cm, rám

František Muzika patří k výrazným představitelům české imaginativní malby. Od třicátých let 20. století rozvíjel osobitý výtvarný svět založený na snových představách, metamorfózách a symbolických motivech, který se postupně vzdaloval přímému zobrazení skutečnosti. Obraz *Strom s oknem* náleží k důležitému poválečnému období jeho tvorby, kdy se stále častěji obracel k motivům stromů, lesů a bažin. Navazuje na téma, jímž se zabýval již od roku 1947, kdy vznikl *Strom I*, a které vyvrcholilo počátkem padesátých let. Mohutná koruna zde zaplňuje téměř celou obrazovou plochu a rozrůstá se do spletité sítě větví a organických útvarů. Z temných hnědých a červených tónů vystupuje na modrofialovém pozadí zářící žluté okno, které tajemnému nočnímu výjevu dává světelný i geometrický střed. Strom už není pouhým přírodním motivem, ale proměňuje se ve svébytný živý organismus zasazený do fantaskního prostoru. Právě v této době se Muzikovy vegetativní náměty začaly posouvat k biomorfním, až buněčným strukturám, jež se staly důležitou součástí jeho další práce. Představené dílo tak zachycuje významný okamžik autorova vývoje, kdy se konkrétní přírodní forma mění v imaginativní znak a vnější realita se prolíná s vnitřním snovým světem. Majitel jej získal přímo z ateliéru autora. Bylo prezentováno na výstavě František Muzika. Obrazy z let 1935–1965, Galerie Fronta, Praha, 25. 9. – 26. 10. 1966, kat. č. 23. Na rubu se nachází autorské číslo soupisu 752. V osobním archivu autora uvedeno pod názvem *Strom X s oknem*. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Strom byl pro Muziku živoucím organismem, navazoval v něm jednak na manýristickou představivost, jednak na Reného Magritta. […]“*)

Vyvolávací cena: 700 000 Kč (€ 28 000)
Odhadní cena: 1 000 000 – 2 000 000 Kč

82 | Jiří Načeradský (1939–2014)
V okně I (Běžící)

olej na plátně, 1967, sign. UD, 145 × 161 cm, rám

Obraz *V okně I (Běžící)* patří k vrcholným dílům Jiřího Načeradského a zároveň k zásadním projevům české figurální malby šedesátých let. Právě tehdy se autor výrazně odklonil od starších inspiračních zdrojů a přiblížil se aktuálním tendencím světového umění, zejména pop-artu, malbě Gerharda Richtera a především expresivní figuraci Francise Bacona. V roce 1967 zároveň objevil princip malby podle fotografie. Fotografické předlohy však nepřebíral mechanicky, nýbrž z nich využíval především postoje a gesta postav, jež dále proměňoval, svlékal a zasazoval do nových souvislostí. Nešlo mu o věrnou reprodukci reality, ale o vytvoření sugestivní obrazové situace, která v divákovi vyvolává pocit dramatického příběhu, aniž by jej jednoznačně vysvětlovala. Představované dílo je v tomto ohledu mimořádně působivým příkladem. Dvojice figur vystupuje z tmavého obrazového pole, mužská postava se prudce naklání směrem k divákovi a její ruka téměř vstupuje do jeho prostoru, zatímco žena se propadá do expresivního smíchu či křeče. Kontrast světlých těl a tmavého pozadí, deformovaná anatomie a vyhrocená gesta dodávají scéně silnou emocionální i fyzickou naléhavost. Dílo navíc patří k obrazům, které Načeradský nemaloval přímo podle fotografie, ale prostřednictvím již dříve vytvořených kompozic založených na fotografické předloze. Tento princip lze sledovat u jeho běžících figur, například v obraze *Běžící muži* z Galerie výtvarného umění v Ostravě (olej na plátně, 1967, 200 × 170 cm, inv. č. O 1552), který vychází z autorova známého díla *Červenec – útěk do hor* z Národní galerie v Praze (olej na plátně, 1967, 200 × 240 cm, inv. č. O 12117). Představená práce úzce souvisí s obrazem *Fialový smích* (olej na plátně, 1967, 150 × 130 cm, soukromá sbírka), inspirovaným propagační fotografií k filmu Kdo se bojí Virginie Woolfové?, uvedenému v Československu právě v roce 1967. Ženská postava připomíná svým prudkým smíchem filmovou Marthu, zatímco muž a jeho gesto jsou již výsledkem výrazné autorské transformace, v níž autor uplatnil svůj oblíbený princip svlékání figur. Zvláštní místo mezi Načeradského inspiračními zdroji zaujímal v této době Francis Bacon. Autor na něm obdivoval především schopnost zachytit lidskou figuru jako nositele silného psychického a existenciálního napětí a současně zachovat svébytnost malby. Tato ambice mu byla blízká, neboť jako výrazný figuralista usiloval o moderní obraz, který by překročil dobovou práci s fotografií a obstál především svou čistě malířskou silou.

Dílo *V okně I (Běžící)* je vrcholným příkladem této snahy, v níž se propojuje zkušenost fotografie a filmu s expresivní novou figurací. Patří k nejvýznamnějším Načeradského pracím šedesátých let v soukromé sbírce a představuje neopakovatelnou sběratelskou příležitost. Pochází z významné a kvalitní pražské sbírky. Obraz byl reprodukován v katalozích výstav Galerie výtvarného umění v Chebu (M. Fišer: Jiří Načeradský. Podle fotografie, Cheb 2020, str. 33; M. Dospěl / K. Srp: Stanislav Drvota, Osobnost a tvorba, Cheb 2025, str. 164) a bude publikován v autorově chystané monografii. Při konzultacích posouzeno PhDr. K. Srpem a P. Machem, správcem autorovy pozůstalosti. Přiložena odborná expertiza Mgr. M. Fišera, Ph.D. (cit.: *„[…] Jako bytostný malíř, suverénně ovládající zobrazování lidské postavy, totiž toužil vytvořit moderní figurativní obraz, který by měl stejnou nadčasovou platnost jako díla starých mistrů. Právě v tomto smyslu lze vnímat jeho obdiv k dílu Francise Bacona, který byl pro něj v tomto období ještě mnohem důležitějším vzorem než Richter. […]“*)

Vyvolávací cena: 900 000 Kč (€ 36 000)
Odhadní cena: 1 500 000 – 3 000 000 Kč

83 | Jiří Trnka (1912–1969)
Konvolut ilustrací ke knížce O perníkové chaloupce

komb. tech. (akvarel, kvaš, pastel) na papíře, 1956, sign. PD, 27 × 27 cm, rám, pasparta, zaskl.

Konvolut ilustrací ke knížce O perníkové chaloupce nepochází od nikoho jiného než od zakladatelské postavy českého animovaného filmu Jiřího Trnky. Trnka byl všestranně nadaným výtvarníkem. Působil jako malíř, sochař, ilustrátor, kostýmní návrhář, loutkář, spisovatel, scénárista, ale i jako režisér animovaných filmů. Jako ilustrátor se díky svému specifickému projevu téměř ihned zařadil mezi špičku. Za svůj život ilustracemi doprovodil přes stovky knih, z nichž většina byla dětských. Velice brzy však jeho talent odhalili i divadelní a filmoví tvůrci a pozvali ho do svých řad. Od roku 1936 tvořil pro Národní divadlo jak scény, tak kostýmy. V roce 1945 spoluzaložil studio Bratři v triku a v roce 1947 Studio loutkového filmu. Jeho loutky a ilustrace obdržely řadu mezinárodních i českých ocenění a v roce 1958 reprezentoval Československo na Světové výstavě EXPO 58. Konvolut pochází z roku 1956, kdy Trnka na čas opustil filmové prostředí a naplno se věnoval ilustraci. V této době vznikly jak ilustrace k Pohádkám tisíce a jedné noci, které nově převyprávěl a parafrázoval František Hrubín, tak dva Trnkovy samostatné literární a výtvarné příspěvky Červená Karkulka a O perníkové chaloupce. Každá knížka obsahovala čtyři panoramatické dvoustránkové ilustrace s plastickými, do prostoru střiženými nebo vysouvacími obrázky. Malý čtenář tak mohl publikaci otevřít a nahlížet na ilustrace jako na divadelní kulisy. Ke každé knížce bylo také přiloženo několik lepenkových archů s hlavními postavami, které bylo možné vystřihnout, slepit a odehrát s nimi celou pohádku. Dodnes jsou knížky velmi oblíbené a bibliofilsky ceněné. Předložený konvolut představuje originální malby, podle kterých byla vytvořena knížka O perníkové chaloupce. Čítá deset rámovaných děl a jeden volný list, což z něj tvoří umělcovo nejkomplexnější dochované ilustrátorské dílo.
Obsahuje ilustrace: 1. lícové desky – Jeníček a Mařenka za úplňku před chaloupkou (27 × 27 cm), 2. titulní list – Hlavičky Jeníčka, Mařeny a ježibaby (20 × 18 cm), 3. uvnitř – Modrý džbán a lesní plody v šátku (13 × 14,5 cm), 4. uvnitř, dvoustrana – Scéna 1 / Perníková chaloupka s úplňkem za komínem (26,5 × 53 cm), 5. uvnitř, dvoustrana – Scéna 2 / Interiér chaloupky: dveře, sova, kočka (25,5 × 53 cm), 6. uvnitř, dvoustrana – Scéna 3 / Na lesní mýtině: husar, žhnoucí pec, polínka (26 × 52,5 cm), 7. uvnitř, vystřihovánka – rozložená perníková chaloupka (27 × 31 cm), 8. vystřihovánka, loutka – Jeníček (22,5 × 22,5 cm), 9. vystřihovánka, loutka – Mařenka (23 × 24 cm), 10. vystřihovánka, loutka – ježibaba (25,5 × 24,5 cm), 11. rubové desky – stojící knížka s loutkou na kostkovaném pozadí (28 × 28 cm). Titulní list a druhá panoramatická ilustrace z knihy O perníkové chaloupce jsou reprodukovány v monografii autora (L. H. Augustin: Jiří Trnka, Praha 2002, str. 139). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a ak. mal. J. Trnkou.
Fotografie všech listů jsou k vidění na webových stránkách www.galeriekodl.cz a www.artslimit.com.

Vyvolávací cena: 1 200 000 Kč (€ 48 000)
Odhadní cena: 1 500 000 – 2 000 000 Kč

84 | Ota Janeček (1919–1996)
Hlava jinocha

olej na sololitu, 1943, sign. na rubu, 25×19,5 cm, rám

Mimořádně kvalitní doklad rané malby Oty Janečka vznikl v období, které představuje zásadní mezník v autorově vývoji. Od roku 1943 se jeho tvorba obrátila ke kubismu a Janeček tak zcela tvůrčím způsobem navázal na odkaz Emila Filly, zejména pak na období analytického kubismu z let 1913–1914. Fillovy principy však nepřejímal mechanicky. Přestože kompozice vychází z kubistické analýzy formy, barevnost se již odvrací od Fillovy střídmé palety a směřuje k jemnějšímu, světelnějšímu koloritu, který předznamenává Janečkův svébytný lyrický výtvarný projev. Právě v citlivé práci s barvou a ve zklidnění výrazu se začal formovat osobitý malířský rukopis, jenž se naplno projevil v poválečné tvorbě. Autorovo kubistické období je právem považováno za pomyslnou třetí vlnu českého kubismu, která tvůrčím způsobem rozvinula odkaz předválečné moderny.
Hlava jinocha si tak i přes výraznou abstrahovanost zachovává pevnou architekturu formy i psychologickou působivost. Současný majitel získal obraz počátkem devadesátých let přímo z umělcova ateliéru. Dílo je vedeno v autorově soupisu díla pod číslem 2499. Na rubu je opatřeno signaturou, datací i názvem. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Ing. T. Janečkem, autorovým synem.

Vyvolávací cena: 40 000 Kč (€ 1 600)
Odhadní cena: 60 000 – 120 000 Kč

85 | Miroslava Zychová (* 1945)
Dvanáctihlavá

komb. tech. (tempera, akvarel) na plátně, 1981,
sign. PD, 115×90 cm, rám, zaskl.

V díle *Dvanáctihlavá* převedla Miroslava Zychová tradiční autoportrét do podoby zátiší, v němž lidskou postavu zastupují věci. Sama genezi obrazu popsala s příznačnou nadsázkou: *„[…] Oblíbenou červenou židli jsem pečlivě oblékla svým, tehdy aktuálním, šatstvem, takže vznikla jakási nápodoba, projekce, či ‚selfie'. Aby figura nebyla bezhlavá, vyhledala jsem nějaké pokrývky hlavy – bylo jich 12. Odtud Dvanáctihlavá (nikoliv saň). Některé plochy zůstaly bílé, barvami neposkvrněné, aby jimi obraz dýchal. […]"* Práce vznikla v období, kdy se v autorčině tvorbě stále výrazněji prosazoval zájem o předměty bezprostředního okolí a jejich schopnost nést osobní zkušenost. Po studiích na pražské Akademii výtvarných umění, kterou absolvovala roku 1971, rozvíjela vedle grafiky a keramiky osobitou malbu založenou na pečlivém pozorování zdánlivě obyčejných věcí. K této linii náležejí již práce *Podlaha* a *Na půdě* z roku 1978 i časově blízký *Kabát* z roku 1981. Prezentované dílo tak spadá do počátku autorčina dlouhodobého zájmu o každodenní předměty, které se v jejích obrazech postupně stávají nositeli paměti, autobiografických významů i jemně absurdních situací.
Dílo bylo reprodukováno v publikaci vydané u příležitosti výstavy Miroslavy Zychové, konané ve dnech 26. 9. – 8. 11. 2015 v Městském muzeu a galerii Hlinsko (P. Ondračka: Miroslava Zychová, Hlinsko 2016, str. 67, obr. 93). Dále bylo prezentováno na autorčiných samostatných výstavách Miroslava Zychová: obrazy, kresby, grafika, keramika, 1981, Galerie výtvarného umění Havlíčkův Brod, kat. č. 21; Miroslava Zychová: obrazy, kresby, keramika, Atrium, Koncertní a výstavní síň Obvodního kulturního domu v Praze 3, září–říjen 1984, kat. č. 12; Miroslava Zychová: ta realita – obrazy Miroslavy Zychové z let 1966–2000, 12. 8. 2000 – 11. 2. 2001, Galerie výtvarného umění Havlíčkův Brod, kat. č. 15. Pochází přímo z rodiny autorky.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč (€ 4 000)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

86 | Josef Liesler (1912–2005)
V divadelní šatně Eduarda Hakena

olej na plátně, 1944, sign. PD, 100×180 cm, rám

Velkoformátové, výrazně šířkově pojaté plátno *V divadelní šatně Eduarda Hakena* zachycuje rušný okamžik zákulisních příprav. Kompozice je soustředěna kolem Eduarda Hakena, od roku 1941 jednoho z čelných pěvců Opery Národního divadla v Praze, který si v popředí upravuje masku, zatímco další postavy se připravují na představení. Prostor šatny a zákulisí doplňují kulisy, průhledy a divadelní technika. Výrazným kompozičním i barevným akcentem je červený šál vedený diagonálně téměř přes celou šíři obrazu, který scéně dodává pohyb a rytmus. Divadelní tematika se v Lieslerově tvorbě výrazněji prosadila právě kolem roku 1944 a časově navázala na rozsáhlý soubor inspirovaný jeho pobytem v nemocnici v Hradci Králové v roce 1943, kde během čekání na narození syna vytvořil přes dvě stě kreseb operací, lékařů a nemocničních interiérů. Ty se staly východiskem řady obrazových kompozic, z nichž většinu představil na své první samostatné výstavě v Mánesu roku 1944. Vedle nich zde vystavil také soubory *Skupina podivných soudců I* a *II*, inspirované Goyou a Rembrandtem, v nichž válečná zkušenost získala podobu fantaskního a znepokojivého podobenství. Nemocniční výjevy, postavy soudců i nově rozvíjené divadelní náměty tak představují různé polohy Lieslerovy tvorby válečných let, v níž se pozorovaná skutečnost prolínala s imaginací a expresivním výrazem. Jeho zájem o divadelní zákulisí přitom nebyl jednorázový: v průběhu války si do skicáku zaznamenával herce v jejich rolích a divadelní motivy dále rozvíjel v kresbě, grafice i malbě. Dílo pochází z rodiny Lieslerovy přítelkyně, kterou umělec v polovině čtyřicátých let portrétoval. Vystaveno na autorově samostatné výstavě Liesler 44, SVU Mánes, Praha, 25. 5. – 15. 6. 1944, kat. č. 1 (*Herci za kulisami*). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložen certifikát autenticity Galerie KODL.

Vyvolávací cena: 450 000 Kč (€ 18 000)
Odhadní cena: 700 000 – 1 500 000 Kč

87 | Josef Šíma (1891–1971)
Portrét Ljuby Veselé

komb. tech. (olej, tempera, tuš) na plátně, 1933, sign. PD,
125 × 65 cm, rám

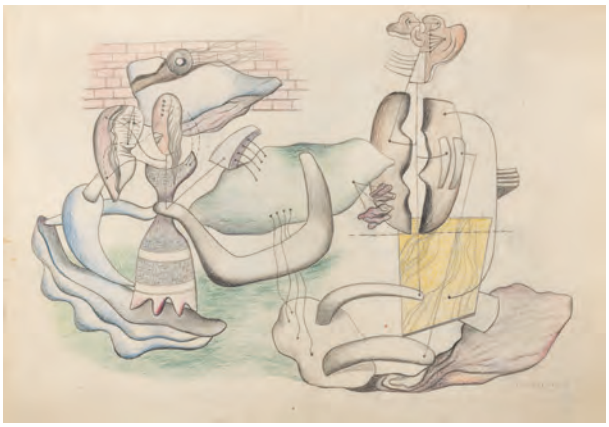
Obraz náleží k závěru souvislé řady přibližně tří desítek portrétů, v nichž se Šíma mezi lety 1928 a 1935 snažil postihnout své blízké v jednotě vnější podoby, duševní přítomnosti a jedinečného způsobu bytí. Zprvu portrétoval pařížské přátele z okruhu Vysoké hry, ve třicátých letech častěji přátele české s tím, že často obrazy v Praze rozmaloval, jako tomu bylo i v případě tohoto díla, a podle náčrtů je dokončoval až v Paříži. Podobizna pro něj přestala být zakázkou či pouhou výtvarnou úlohou a stala se prostředkem důvěrného dorozumění, obrazem určeným spíše ke kontemplaci člověka než k jeho reprezentaci. Malířsky se přitom vracel k prostředkům, které avantgarda zavrhla – světelné modelaci, splývavé linii a valéru –, aby jimi dosáhl pravého opaku konvenčního zpodobení. Většinu modelů vyvazoval z dobové konkrétnosti a nechával je vystupovat z neurčité temnoty; u Ljuby Veselé naopak ponechal lehké šaty a přehozený šál, jejichž chladná modř se odráží od zemitého pozadí. Tělo se přesto blíží torzu: ruce mizí, postava se v dolní části rozpouští a veškerá intenzita výrazu se soustřeďuje do prodlouženého krku a jemně modelované tváře. Právě sklon hlavy či nasazení krku chápal Šíma nikoli jako pouhé údaje o vzhledu, nýbrž jako znamení vnitřní povahy. Jak roku 1936 vystihla Hana Volavková, četl je podobně jako chiromant čáry na ruce. V tomto portrétu se však věštecké napětí ztišuje a přízračnost, známá z podobizen Daumala či Gilbert-Lecomta, ustupuje mimořádně citlivému pozorování konkrétní tváře. Blízkost mezi umělcem a portrétovanou nebyla epizodní; dochovaná korespondence dokládá, že Šíma s Ljubou Veselou udržoval pravidelný písemný, telefonický i osobní kontakt ještě hluboko v šedesátých letech, přičemž vztah k rodině vyrůstal už z meziválečného přátelství Šímy, Josefa Veselého a Josefa Brumlíka, trojice přezdívané „Trois Joseph“. Rok 1933 zároveň předznamenává zásadní obrat Šímovy tvorby k mýtu, symbolice pádu a předtuše katastrofy, jak ukazují díla *Moře* či *Návrat Théseův*. Portrét, vyrůstající ještě z představy jednoty a společného prazákladu vědomí, tak vznikl těsně před příchodem světa, v němž individuální podobizna ztrácí své dosavadní místo, a Šíma se mu po roce 1935 věnuje už jen výjimečně.

Dílo pochází přímo z pozůstalosti rodiny Ljuby Veselé. Bylo publikováno a reprodukováno v autorově monografii (F. Šmejkal: Josef Šíma, Praha 1988, str. 168, obr. 160) a prezentováno na autorově samostatné výstavě v Umělecké Besedě (Josef Šíma 1926–1936, Obecní dům města Prahy, 5. 11. – 6. 12. 1936, kat. č. 59). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. Ch. Zimové, Josef Šíma Foundation.

Vyvolávací cena: 9 000 000 Kč (€ 360 000)
Odhadní cena: 13 000 000 – 18 000 000 Kč

88 | František Janoušek (1890–1943)
Putování

komb. tech. (tužka, pastelky) na papíře, 1934, sign. PD, 41,5×59,5 cm, rám, zaskl., oboustranná kresba

Oboustranné *Putování* vzniklo v době, kdy se František Janoušek v myšlenkách vracel ke své italské cestě z roku 1929 a její zkušenost znovu výtvarně promýšlel. Na líci se figurální a předmětné prvky skládají do útvarů připomínajících architekturu, zatímco na rubu se antický sloup deformuje a organicky prostupuje s okolními biomorfními formami; obě strany tak spojuje proměna konkrétní zkušenosti místa prostřednictvím vzpomínky a obrazotvornosti. Důležitý interpretační klíč k obsahu kresby nabízí poetický cestopis Andrého Suarèse Kondotierova cesta do Itálie, k němuž se František Janoušek v této době prokazatelně vztahoval: Suarèsovo jméno vepsal na knihu v malbě *Krajina s knihou (Putování)* a motiv knihy následně zopakoval také v díle *Obraz (Putování)*, téměř shodném s předloženou kresbou, avšak s pozměněnou střední částí. Význam této vazby podtrhuje skutečnost, že český překlad závěrečné části Suarèsova cestopisu, Milovaná Siena, vyšel právě roku 1934. V tomto kontextu lze ženskou figuru, jíž nápadná, pevně vymezená zvonovitá suknice propůjčuje spíše emblémový než čistě figurální charakter, chápat jako možnou personifikaci některého z míst Janouškovy italské cesty, případně Itálie samé. André Suarès totiž italská města opakovaně zosobňuje jako ženské bytosti: Sienu oslovuje jako bohyni i jako milovanou ženu, Benátky líčí jako ženu či sirénu. Takové čtení odpovídá i Janouškovu sklonu k antropomorfizaci neživého a mimolidského světa, patrnému později například v kresbách k Maeterlinckovu Životu včel (1901). *Putování* tak propojuje zkušenost konkrétních míst s pamětí a obrazotvornou proměnou skutečnosti, v níž se hranice mezi figurou, předmětem a prostředím stávají pohyblivými. Dílo pochází přímo z rodiny autora a bude zařazeno do soupisu díla v připravované monografii Mgr. E. Vele. Při konzultacích posouzeno PhDr. K. Srpem a Mgr. E. Vele.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč (€ 4 000)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

| 89
Josef Jíra (1929–2005)
Moje ponny

olej na plátně, 1988, sign. PD a na rubu, 60×70 cm, rám

Josef Jíra patří k výrazným představitelům české poválečné expresivní malby. Jeho tvorba vychází z osobního prožitku, vzpomínek a silně emotivního vztahu k člověku a přírodě. Obraz s názvem *Moje ponny* zachycuje téma, které se pojí s osobním příběhem. Umělec choval koně na statku na Malé Skále, která se mu po Praze stala druhým domovem. Dva koně – jeden hnědý a druhý bílý – jsou na plátně zachyceni ve výrazné tvarové zkratce a téměř splývají s okolním prostorem. Důležitější než popisnost je zde emotivní účinek barev, pastózní malby a prudkých světelných kontrastů. Motiv koně zde získává osobní, až symbolický význam jako připomínka věrného společníka člověka i Jírova přítele, jemuž obraz věnoval na Malé Skále 30. dubna 1988. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Z. Štěpanovičovou.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč (€ 4 000)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

90 | Michael Rittstein (* 1949)
Křídla

akryl na plátně, 2016, sign. PD, 51×60 cm, rám

Michael Rittstein patří k výrazným představitelům české expresivní figurální malby, v níž se pozorování skutečnosti proměňuje ve fantaskní, narativně rozehrané metafory s groteskním humorem. V obraze *Křídla* se z vrstev syté růžové, tyrkysové, modré a okrové vynořují bizarní zoomorfní útvary, ženské figury a hmyzí těla, jejichž končetiny a tykadla se vzájemně proplétají v dynamickém, téměř obřadně erotickém ději. Malířská hmota, prudká gesta a barevné cákance dodávají scéně fyzickou naléhavost a zároveň podtrhují její fantaskní charakter. Zvířecí motivika zde přirozeně předjímá autorovu pozdější tvorbu, v níž se zvířata objevují v personifikovaných rolích a člověk je nahlížen skrze animální metaforu. Autorský název pak do těžké, hmotné kompozice vnáší paradoxní představu pohybu a vzletu, typickou pro Rittsteinovo spojování nadsázky, groteskny a mnohoznačného příběhu.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

91 | Charles Clément Calderon (1864–1932)
Jitro nad Canalem Grande

olej na plátně, kolem roku 1900, sign. PD, 55×82 cm, rám

Máme zde ojedinělou příležitost setkat se s prací Charlese Clémenta Calderona, jehož vrstevníkem z řad českých tvůrců byl kupř. Václav Radimský. Tento malíř francouzského původu nabyl výtvarného vzdělání na pařížské École des Beaux-Arts u slavného francouzského akademika Alexandra Cabanela a patřil k mladší generaci malířů tvořících v intencích impresionismu. Jeho specializací se stalo zobrazování vodních ploch, výhledů na město na laguně a v neposlední řadě lodí a moře. Jak napovídá už samotný název díla, setkáváme se zde s Benátkami, jež byly v 19. století oblíbeným námětem celé řady umělců, neboť obrazy benátských scenérií nacházely své kupce a představovaly tak vítaný zdroj obživy. Canal Grande se tu tradičně otevírá v plné nádheře a společně s nazlátlou oblohou zabírá velkou část obrazové plochy, aby na horizontu, v nejužším místě jako v přesýpacích hodinách, splynul s nebem ozářeným svěžím jitřním svitem. Medový kolorit jako by zaplavoval každou arkádu členitých fasád po levé straně vodní plochy, zatímco se na druhé straně při ústí Canalu Grande důstojně vypínají kopule kostela Santa Maria della Salute, skvostu barokní architektury navrženého Baldassarem Longhenou. Autorův oblíbený motiv, gondoliéři v plné práci usilovně čeřící hladinu dlouhými bidly i celkové barevné ladění navíc obohacují celý výjev kořeněnou vůní orientalismu. Setkáváme se tu tedy s reprezentativním dílem z umělcova nejoceňovanějšího období. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. Š. Leubnerovou.

Vyvolávací cena: 120 000 Kč (€ 4 800)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

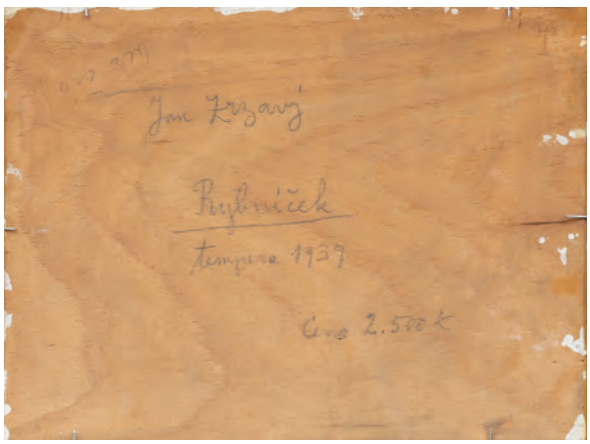

92 | Jan Zrzavý (1890–1977)
Rybníček

tempera na překližce, 1939, sign. PD, 27×35 cm, rám

Půvabný *Rybníček* představuje výrazný doklad proměny krajinářské tvorby Jana Zrzavého na přelomu třicátých a čtyřicátých let 20. století. Poklidný venkovský motiv je zde oproštěn od nahodilých detailů a převeden do svébytného, téměř snového obrazového řádu. Přední plán zaujímá nepravidelná modrá plocha rybníka, na jehož hladině plavou kachny jako drobné světlé akcenty. Za ním se v rytmickém sledu řadí venkovská stavení se strmými střechami, dřevěné ploty a stylizované koruny stromů, nad nimiž se otevírá široké modré nebe. Zrzavý skutečnost výrazně zjednodušil. Domy převedl do čistých geometrických forem a prostor nebudoval pomocí důsledné perspektivy, ale složil jej z několika horizontálních plánů. Výraznou roli přitom hraje kresba, která jednotlivé motivy pevně vymezuje a dodává celé kompozici jasný rytmus. Dílo pochází z doby, která byla pro autora zvláště dramatická. Po začátku druhé světové války se intenzivněji obrátil k domácí krajině, zejména k Vysočině a místům spojeným s dětstvím. *Rybníček* přesto nepředstavuje radikální odklon od jeho starší tvorby v Bretani; umělec naopak přenesl svou francouzskou zkušenost do českého prostředí. Samotný rybník lze v tomto smyslu chápat jako intimní, vnitrozemskou obdobu moře, které zaujímalo důležité místo v jeho bretaňských kompozicích. V rámci Zrzavého díla tak *Rybníček* zachycuje okamžik, kdy se český venkov stává nositelem obdobné poezie, jakou malíř dříve nacházel na atlantickém pobřeží. Prostý výjev získal díky redukci forem, rytmizaci a jemně naivizující stylizaci nadčasový charakter. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Obraz je nesmírně přitažlivým vizuálním celkem, založeným na výrazném střídání různých druhů rukopisu, s důrazným vylehčením uprostřed, uskutečněným modrým rybníkem, členěným výrazným šrafováním. […]“*).

Vyvolávací cena: 1 200 000 Kč (€ 48 000)
Odhadní cena: 1 500 000 – 2 500 000 Kč

93 | Adriena Šimotová (1926–2014)
Les

olej na plátně, 1963, sign. PD, 56×54 cm, rám

Působivé plátno z roku 1963 zachycuje tvorbu Adrieny Šimotové v mimořádně podnětném okamžiku, kdy se její výchozí vztah k viděné skutečnosti začal proměňovat ve stále svobodnější a abstraktnější malířský projev. Obraz vznikl v roce první samostatné výstavy skupiny UB 12, k jejímž zakládajícím a výrazným osobnostem Šimotová patřila. Právě v tomto prostředí rozvíjela osobitou lyrickou malbu, založenou na citlivém prožitku člověka, přírody a každodenního světa.
Konkrétní motiv, ze kterého autorka vycházela, se před očima diváka rozvolňuje a přechází v téměř abstraktní souhru linií, skvrn a vzájemně se prostupujících ploch. Tlumenou harmonii šedých, okrových a zemitých tónů oživují svěží akcenty zelené, tyrkysové a žluté, které obrazu dodávají světlo a působivou barevnou svěžest. Šimotová pracovala energickými tahy štětcem, s překrýváním barevných vrstev i místy stíraným povrchem, díky čemuž získala malba bohatou strukturu a bezprostřední výraz.

Dílo již zřetelně předjímalo proměnu jejího výtvarného jazyka, která se v následujících letech projevila dalším uvolňováním tvaru a zesíleným zájmem o samotnou malířskou hmotu. Jeho význam umocňuje skutečnost, že se autorka k části své starší tvorby stavěla velmi kriticky a řadu raných prací, zejména z padesátých let, později zničila. Plátno je proto cenným a vizuálně mimořádně působivým dokladem klíčového období, v němž se rodil její osobitý a nezaměnitelný výtvarný projev. Dílo je reprodukováno v knize Tento dřevoryt z knížky Hetéry byl za Rakouska konfiskován: výtvarné umění ve sbírce Viléma Trmala (P. Hájek, Praha 2021, str. 31) a bylo prezentováno na výstavě Krásné tisky ve sbírce Viléma Trmala – Mám se moc dobře; počasí mi přeje. Lihu však vzal jsem málo, ba i desek (Galerie KODL, Praha, 8.–24. 2. 2023). Pochází z významné sbírky JUDr. Viléma Trmala. Při konzultacích posouzeno Nadačním fondem Adrieny Šimotové a Jiřího Johna. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 400 000 Kč (€ 16 000)
Odhadní cena: 600 000 – 1 200 000 Kč

94 | Josef Lada (1887–1957)
Koza bílá hrušky sbírá

komb. tech. (tuš, běloba, akvarel) na kartonu,
1932, sign. PD, 14,5×14,5 cm, rám, pasparta, zaskl.

Josef Lada se ve své tvorbě inspiroval odkazem Mikoláše Alše, zejména jeho ilustracemi českých písniček a přísloví. Roku 1913 vydal svou první autorskou knížku dětských říkadel Kalamajka, na niž navázal rozsáhlým souborem kreseb inspirovaných lidovou slovesností, publikovaných především v dětských přílohách Lidových novin. Předložená kresba představuje charakteristickou ukázku této tvorby. S typickým humorem rozehrává příběh kozy a prasátka u hrušně. Výrazná obrysová linie, zjednodušené tvary a jemná akvarelová barevnost podtrhují hravou nadsázku a bezprostřední půvab výjevu. První verzi říkadla Lada uveřejnil v Lidových novinách 9. srpna 1925. Představené dílo je jeho druhou variantou, reprodukovanou v knize Halekačky naší Kačky, vydané roku 1932 nakladatelstvím Melantrich. Pro původní ilustrace této knihy Lada vytvořil také vlastnoručně psané texty s dekorativními iniciálami, které však v tištěném vydání nahradila běžná typografická sazba. Říkadlo zhudebnil Leoš Janáček a zařadil je do svého stejnojmenného písňového cyklu, jehož první část měla premiéru v říjnu 1925 v Brně. K námětu se Lada vrátil ještě v roce 1948 při přípravě animovaného filmu Říkadla režiséra Eduarda Hofmana, propojujícího Janáčkovu hudbu s Ladovými ilustracemi. Dílo pochází z rodiny Jaroslava Moravce, spoluzakladatele slavného prvorepublikového nakladatelství Toužimský & Moravec. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc.

Vyvolávací cena: 170 000 Kč (€ 6 800)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

| 95
František Malý (1900–1980)
Starý číšník

olej na plátně, 1971, sign. LD, 69×54 cm, rám

Starý číšník představuje pozdní návrat Františka Malého k obrazovému jazyku, který si vybudoval již v meziválečných desetiletích: lidská figura je redukována na přízračnou tvář vrostlou do kmene stromu, skoro připomínajícího proud světla, a zasazena do neukotveného, téměř jevištního prostoru. Autorova poetika byla dlouhodobě založena na asociativním spojování figurálních fragmentů, anorganických útvarů a iracionálního prostoru, v němž se objevují i ozvuky metafyzické malby Giorgia de Chirica, a právě tento princip se zde znovu soustřeďuje do úsporné, znakově sevřené skladby. Číšník není charakterizován profesními atributy, nýbrž proměněn v nehybný vertikální totem, kolem něhož tři tmavé koule na dekorativně členěných deskách působí spíše jako podivné rekvizity čekání než jako běžné předměty. Vzniká tak obraz zbavený děje, v němž se člověk mění v architekturu, prostor v kulisu a všední profese v tichou úvahu o stárnutí a setrvání. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. R. Janásem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Obraz ‚Starý číšník' je krásným příkladem, jak František Malý dokázal veskrze civilní motiv posunout do magické roviny, srovnatelné až s jakousi metafyzickou chiricovskou vidinou. […]"*).

Vyvolávací cena: 100 000 Kč (€ 4 000)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

96 | Otakar Kubín (1883–1969)
Ležící akt

olej na plátně, kolem roku 1930, sign. PD, 74 × 93 cm, rám

Ladné ženské tělo rozložené napříč interiérem se v Kubínově pojetí mění v tichou, pevně sevřenou stavbu linií a objemů. Po první světové válce se malíř, podobně jako řada jeho evropských souputníků, odvrátil od předválečné expresivní naléhavosti ke klasické kresbě, tlumené barevnosti a novému obrazovému řádu. Tento posun vyústil v charakteristickou podobu jeho novoklasicismu, v němž se stále zřetelněji prosazovala statičnost figury, uzavřenost kompozice a úspornost gesta. Německý historik umění Otto Grautoff při charakteristice nového poválečného klasicismu připomněl v souvislosti s Kubínovým ženským aktem slavné dílo *Pramen* Jeana Augusta Dominiqua Ingrese, snad s odkazem právě k představovanému obrazu. Prodloužená diagonála postavy završená zdviženou paží zadržuje pohyb a převádí jej v soustředěný rytmus, zatímco jemná modelace těla zachovává jeho objemovou pevnost. Inkarnát je provázán s šedými, hnědými a bílými plochami okolí; světlá drapérie odděluje postavu od tlumeného pozadí a nechává vyniknout souvislé obrysové linii, která se v Kubínově poválečné tvorbě stala jedním z hlavních nositelů výrazu. Kytice u dívčí tváře narušuje zdrženlivou barevnou skladbu a dodává výjevu intimnější polohu. V představovaném plátně se tak naplno uplatňuje Kubínův příklon od předválečné nadsázky a napětí k jasnému obrysu, harmonii a téměř bezčasému klidu.
S olejomalbou kompozičně souvisí grafický list z roku 1931, uváděný jako *Ležící akt s kyticí* (suchá jehla na papíře, 31,8 × 12 cm; srov. J. Siblík: Otakar Kubín–Coubine. Soupis grafického díla, Praha 1999, str. 181, č. 107). Provenience díla je spojena se sbírkou Adolpha Baslera, významného obchodníka s uměním a Kubínova dlouholetého prostředníka ve Francii. Malíř s ním krátce po první světové válce uzavřel smlouvu, která mu poskytla stabilní finanční i pracovní zázemí a významně přispěla k jeho prosazení na francouzské umělecké scéně. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Posuzovaný obraz ‚Ležící akt s květinovým zátiším' je Coubinovým krásným dílem z nejlepšího období dvacátých let, které patří v autorově tvorbě mezi nejcennější a sběratelsky nejvyhledávanější. Toto plátno vykazuje všechny kvality jeho moderního klasicismu v nejčistší podobě. […]"*).

Vyvolávací cena: 650 000 Kč (€ 26 000)
Odhadní cena: 800 000 – 1 600 000 Kč

97 | Emil Filla (1882–1953)
Sklenice, láhev a svinuté noviny

komb. tech. (olej, písek, uhel) na plátně, 1914, sign. na rubu, 48×75 cm, rám

Dílo *Sklenice, láhev a svinuté noviny* představuje mimořádně působivé svědectví o Fillově tvorbě těsně před první světovou válkou. Na širokém plátně rozehrál malíř zátiší, v němž se důvěrně známé předměty proměňují v soustavu ploch, linií a materiálových stop. Stočené noviny v levém dolním rohu, sklenice i láhev se při pohledu na obraz postupně vynořují, jejich tvary se však vzápětí prolínají s okolními rovinami. Mezi okrovými, šedými a černými tóny zaznívá teplejší růžová a proti hutně nanášené barvě stojí lehká kresba uhlem a místy obnažené plátno. Filla nechával diváka objevovat věci i způsob, jakým obraz vzniká.
Plátno bylo velmi pravděpodobně namalováno v Praze ještě před Fillovým odjezdem v létě roku 1914 do Paříže, kde jej zastihl počátek války. Pražský původ obrazu přitom není odvozen pouze z jeho výtvarného charakteru; sám autor jej ve svém záznamu v katalogu jubilejní výstavy v Mánesu roku 1932 označil „Praha 1914". Náleží tak k poslední předválečné fázi jeho tvorby, v níž se s plnou intenzitou vyrovnával s Picassovým kubismem. Jeho skladba, hravé střídání pohledů na předměty i způsob, jakým se skutečné věci mění v obrazové znaky, vycházejí z tohoto pařížského podnětu. Zároveň zde ještě nenacházíme sevřenější, místy téměř monochromní pojetí, které se prosadilo v části Fillových zátiší vytvořených během následného pobytu v Nizozemsku.
Pozornost poutá rozmanitost malířských prostředků. Filla proti sobě postavil hladké a zdrsněné povrchy, pracoval s příměsí písku, napodoboval strukturu dřeva a šachovnicový vzor v pravé části obrazu proměnil ve výrazný geometrický prvek. Do kompozice zapojil také fragment nápisu „EXP". Písmo, oblíbený motiv Pabla Picassa i dalších kubistů, zde není pouhou informací, ale tvarem a rytmickým akcentem, který připomíná svět novin, reklam a každodenních tiskovin pronikající do moderního obrazu. V tomto ohledu je pozoruhodná pravá polovina plátna, kde malba z velké části ustupuje kresbě a viditelné osnově podkladu. Význam díla podtrhuje nejen jeho vystavení na Fillově jubilejní výstavě v roce 1932 (Jubilejní výstava díla Emila Filly, SVU Mánes, Praha, květen 1932, kat. č. 50) a reprodukování v autorově první monografii od Františka Venery (Dílo Emila Filly, Brno 1936, obr. XXI), ale i jeho provenience z významné prvorepublikové sbírky Fillova přítele, slavného kovolitce Karla Bartáka. Původní dobová adjustace. Na rubu se nachází razítko Mánesa a na slepém rámu autorské značení červenou tužkou F 46. Fotografie díla od Josefa Sudka je veřejně dostupná na stránce: sudekproject.cz/s15157b. Autenticita byla ověřena Filla Foundation a obraz je uveden v elektronickém soupisu díla. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. T. Mátl Donné.

Vyvolávací cena: 10 000 000 Kč (€ 400 000)
Odhadní cena: 15 000 000 – 25 000 000 Kč

EXP

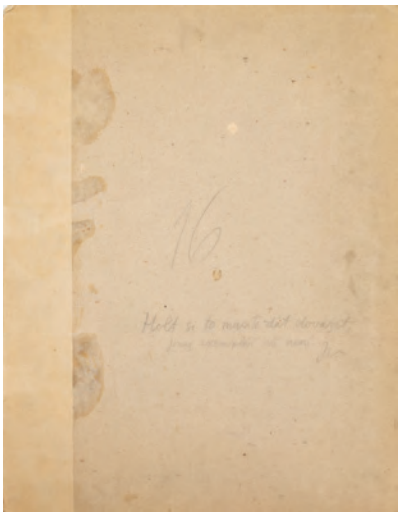

98 | Libor Fára (1925–1988)
Večer

olej na sololitu, 1956, sign. PD, 96 × 65 cm, rám

Osamělá ženská figura na obraze *Večer* představuje osobitou reflexi moderní malby v podání Libora Fáry. Dílo vzniklo v důležitém období poloviny padesátých let, kdy se autor postupně vzdaloval svým surrealistickým východiskům a obracel se k civilním námětům, interiérům a figurálním kompozicím. Skutečnost tehdy převáděl do geometricky vystavěných tvarů, výrazných linií a úsporných barevných ploch. Postava je redukována téměř na znak a uzavřena do jednoduché siluety zdůrazněné tmavou konturou. Podobně stroze je pojednán i interiér se židlí, stolkem, lampou a hlubokou okenní špaletou, která kompozici dodává prostorovou hloubku. *Večer* představuje variantu významného obrazu *Sedící ticho* (olej na plátně, 1956, 62 × 50 cm, soukromá sbírka), v němž se Fára soustředil jak na křivky ženského těla, tak na fragmenty a detaily dřevěného nábytku. K rukodělnému zpracování dřeva měl blízko již od dětství díky svému dědečkovi, loutkáři Vilému Hruškovi, jehož truhlářskou práci obdivoval. Zájem o dřevo a jeho fragmenty se později výrazně rozvinul v autorově známém cyklu *Hrací stoly*. Také v předloženém obraze proto není nábytek pouhou kulisou: vedle sedící ženy hrají důležitou kompoziční roli židle a stolek v pozadí. Výrazným prvkem obrazu je rovněž modrá barva. Ta může odkazovat jak k Fárově zájmu o blues, tak k tvorbě Mikuláše Medka a jeho obrazům z počátku padesátých let, zejména k cyklu *Hluk ticha*. Napětí mezi civilní každodenností a skrytou básnivostí zároveň přibližuje Fárovu tvorbu dobovým tendencím magického realismu. *Večer* tak představuje charakteristický příklad jeho přechodné tvůrčí fáze mezi raným surrealismem a pozdějším výtvarným projevem založeném na rytmu, redukci a abstrahovaném znaku. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 170 000 Kč (€ 6 800)
Odhadní cena: 250 000 – 450 000 Kč

99 | Josef Váchal (1884–1969)
Zpěv příkladný o Vilímovi a Běle pro mládence a panny

kniha (16/19), 1926, 45 × 35 cm, 24 stran

V díle *Zpěv příkladný o Vilímovi a Běle pro mládence a panny* proměnil Josef Váchal starou kramářskou píseň v mimořádně působivou autorskou knihu. Příběh lásky, žárlivosti a Běliny tragické smrti téměř doslovně převzal z tisku ze čtyřicátých let 19. století. Jeho předloha se dochovala jako první píseň ve Špalíčku písní světských a nábožných ve sbírce Knihovny Národního muzea. Váchal rozvrhl verše na velké listy písmem, které sám vyryl do olova, a vyprávění doprovodil čtyřmi barevnými dřevoryty. Spojení výrazných černých řádků a dramatických obrazů dává známému lidovému příběhu novou výtvarnou sílu.
Váchal knihu sám vysázel z tisíce vlastnoručně vyřezaných liter, vytiskl a v srpnu 1926 vydal v pouhých devatenácti výtiscích se čtyřmi dřevoryty. Předkládaný exemplář nese číslo 16. Osobitou historii výtisku doplňuje akvarelem kolorované ex libris sběratele Rudy Klinkovského na patitulu. Vzácný náklad, Váchalovo vlastní písmo a dřevoryty činí z díla vyhledávanou ukázku umělcovy knižní tvorby. Kniha byla prezentována na výstavě Josef Váchal ve sbírce Viléma Trmala (Galerie KODL, Praha, 22. 3. – 12. 4. 2019) a její varianta je uvedena v soupisu knižního díla Josefa Váchala (M. Rakušanová / J. B. Krtička: Josef Váchal: Napsal, vyryl, vytiskl a svázal, Řevnice–Plzeň–Praha 2014, č. A 43). Dílo pochází z významné sbírky JUDr. Viléma Trmala. Při konzultacích posouzeno prof. M. Rakušanovou, Ph.D., a prof. J. Zeminou. Fotografie všech vnitřních stran jsou k vidění na webových stránkách www.galeriekodl.cz a www.artslimit.com.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 500 000 Kč

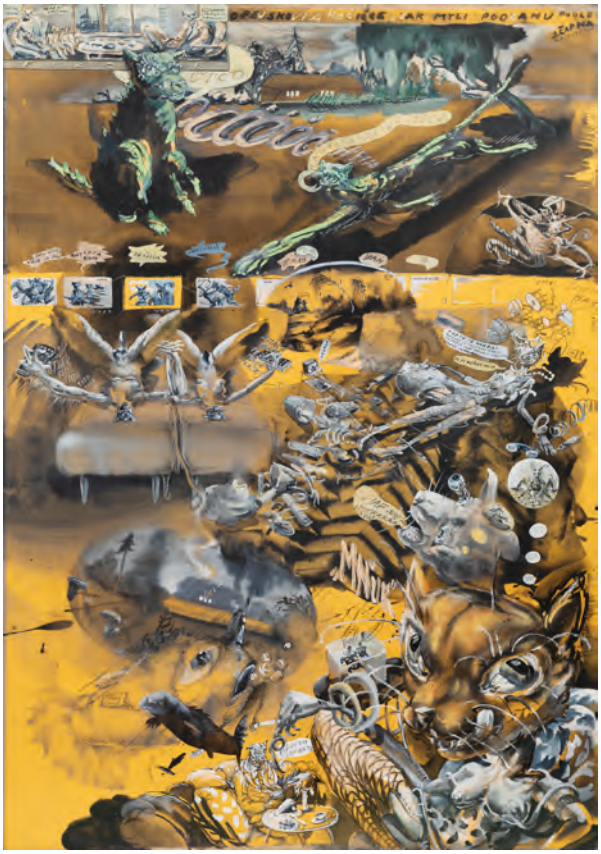
100 | Antonín Chittussi (1847–1891)
Pohled na Montmartre

olej na dřevěné desce, 1889, sign. LD, 19,5×28 cm, rám

Tato umělecky zcela suverénní, moderně malovaná příměstská scenérie prozrazuje Chittussiho zájem o periférii rostoucího velkoměsta v době, kdy jí francouzští malíři oproti literátům nevěnovali přílišnou pozornost. Naopak Chittussi po celá osmdesátá léta nacházel zálibu v její nepatetické opravdovosti a svým zaujetím pro její zvláštní kouzlo předjímal civilistní proud v umění 20. století. Jeho motivy tohoto typu tak předznamenávající obsahovou náplň a výtvarné inspirace Skupiny 42 a dalších představitelů české moderny. Častým námětem Chittussiho tvorby byly právě malebné záběry Montmartru, pod jehož kopcem tento vynikající krajinář bydlel. Zdánlivě banální motiv dokázal skvěle rozvinout v panoramatickém pohledu vystavěném na nezvykle výrazné diagonále kopce, který je zpola zastavěn pitoreskními domky prozrazujícími svou vesnickou minulost. Malíř se v této plenérové momentce záměrně vyhýbal detailní popisnosti ve snaze podchytit sentimentální krajinnou náladu. Progresivní postoj je však viditelný také v pojetí samotného pohledu, jenž je z větší části tvořen terénní vyvýšeninou malovanou svižnými tahy štětcem. Hodnotu díla potvrzuje i jeho publikování v odborné literatuře (R. Prahl: Chittussi, Praha 2019, str. 248, kat. č. G 15). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena odborná expertiza prof. R. Prahla, CSc.

Vyvolávací cena: 480 000 Kč (€ 19 200)
Odhadní cena: 600 000–1 200 000 Kč

101 | Michael Rittstein (* 1949)
Jak pejsek s kočičkou myli podlahu (diptych podle J. Čapka)

komb. tech. (tuš, kvaš) na papíře, 2000, sign. PN, PD,
každý 100 × 70 cm, rám, zaskl.

V představovaném díle Michael Rittstein Čapkovu půvabně prostou epizodu neilustruje doslovně, ale rozehrává ji v přebujelou fantaskní scénu na pomezí malby a komiksu. Dvojice kreseb připomíná rozevřenou komiksovou dvojstranu: drobné výjevy, bubliny, obrazové vsuvky a prudké změny měřítka skládají děj, v němž se nevinné mytí podlahy mění v groteskní srážku postav, předmětů a představ. Sytá červeň a modř levého obrazu kontrastují s okrovou a hnědou temností pravého, obě části však spojuje stejná záliba v detailu, fantaskních tvorech a tělesných proměnách. Nervní kresba tuší dodává scénám ostrost a pohyb, zatímco kvaš narušuje pevné obrysy barevnými plochami a skvrnami. Čapkův dětský svět se tak proměňuje v chaotický, groteskní kosmos, kde se humor prolíná s dobrodružstvím i lehce znepokojivou fantazií. Práce z roku 2000 ukazuje Rittsteinovu schopnost propojit bezprostřednost kresby s malířskou hutností a proměnit známou literární předlohu v svébytný obrazový příběh.
Dílo bylo prezentováno na výstavě Český komiks (?) a výtvarné umění (České muzeum výtvarných umění, Praha, 18. 12. 2002 – 2. 2. 2003), v jejímž katalogu bylo publikováno (str. 55) a reprodukováno (str. 58–59). Dále bylo reprodukováno v knize P. Štěpán: Pohádkové bytosti, Praha 2005, str. 22.

Vyvolávací cena: 210 000 Kč (€ 8 400)
Odhadní cena: 300 000 – 400 000 Kč

102 | Toyen (1902–1980)
Továrna

olej na plátně, 1920–1922, nesign., 25,5 × 32 cm, rám, provedena rentoaláž

Vzácné rané dílo Toyen otevírá pohled na období, kdy se teprve formoval její svébytný výtvarný jazyk a kdy se skutečnost kolem ní proměňovala v úsporný, téměř znakový obrazový řád. *Továrna* patří k prvním známým pracím autorky a dobře ukazuje její počáteční hledání vlastního výrazu. Podobně jako řada jejích generačních vrstevníků se v této době vyrovnávala s aktuálními podněty evropského umění, především s primitivismem a zjednodušenými kubistickými principy. Ty se v obraze projevují plošným pojetím prostoru, výrazným zjednodušením architektury a důrazem na základní geometrické tvary. Toyen zde zachytila Ringhofferovu továrnu na pražském Smíchově, v jejíž blízkosti tehdy bydlela u své sestry Zdeny a jejího manžela. Industriální areál, založený Františkem Ringhofferem v roce 1852, patřil k výrazným dominantám této části města. Kompozici určují střechy, komíny a bloky továrních budov, které jsou řazeny v několika plánech a redukovány téměř na elementární znaky. Tlumená barevnost a zjednodušená kresba dodávají výjevu strohost a zároveň zvláštní klid. Obraz je pozoruhodný také tím, že představuje jediný známý autorčin pohled na konkrétní místo v Praze. Na rozdíl od své pozdější imaginativní a surrealistické tvorby zde ještě vychází z bezprostředně viděné skutečnosti. Už v této rané práci je však patrná tendence realitu redukovat, oprostit od detailu a převést do svébytného výtvarného stylu.
Sběratelskou atraktivitu plátna podtrhuje provenience z malířčiny pozůstalosti, prodávané v roce 1982 aukčním komisařem Vincentem F. Waplerem v Paříži (Succession Toyen, 21. 6. 1982, kat. č. 8). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Otázkou je datace: původně byl řazen již do roku 1920, s ohledem na Štyrského tvorbu z roku 1922 bych uvažoval, zda obraz nepochází z tohoto roku. Odpovídalo by tomu zjednodušení objemů a jejich plošný rozvrh, z nějž je teprve budován prostor. Obraz působí nesmírně živě. Toyen si jej vážila, ponechávala si jej po celou dobu ve svém ateliéru. Zceluje poznání její časné tvorby, odehrávající se v napětí mezi městskými a přímořskými oblastmi. […]“*).

Reprodukováno:
- K. Srp: Toyen, Praha 2000, str. 17, obr. 2
- K. Srp: Toyen, une femme surréaliste, Saint-Étienne 2002, str. 40, obr. 3
- A. le Brun / R. Ivšić: Toyen, Záhřeb 2002, str. 69
- J.-C. Silbermann: Toyen, Paříž 2004, str. 7, obr. 2
- A. Sedláčková: Toyen, Praha 2023, str. 71

Vystaveno:
- Toyen, Galerie hlavního města Prahy, Dům U Kamenného zvonu, 12. 5. – 6. 8. 2000, kat. č. 2
- Toyen, Galerija Klovićevi Dvori, Záhřeb, 3. 4. – 19. 5. 2002
- Toyen, Musée d'art moderne, Saint-Étienne, 28. 6. – 30. 9. 2002, kat. č. 3
- Toyen, Galerie Les Yeux Fertiles, Paříž, 15. 10. – 11. 12. 2004

Vyvolávací cena: 3 800 000 Kč (€ 152 000)
Odhadní cena: 4 500 000 – 7 500 000 Kč

| 103

Pravoslav Kotík (1889–1970)
Před dveřmi

olej na plátně, 1943, sign. LD, 65,5 × 46,5 cm, rám

Obraz *Před dveřmi* vznikl v důležité etapě tvorby Pravoslava Kotíka, kdy se jeho dlouhodobý zájem o člověka a mezilidské vztahy propojil s expresivním výrazem válečných let. Kotík byl bytostně figurálním malířem a ve čtyřicátých letech se jeho obrazy stále výrazněji soustředily na každodenní život, městské prostředí a psychologii lidského setkání. Jeho tvorba se v tomto ohledu přibližovala dobovému civilismu Skupiny 42, ačkoli nebyl jejím členem. V obraze stojí proti sobě na prahu dveří dvě stylizované figury, jejichž expresivní černá kontura a kontrastní barevnost zesilují napětí celé scény. Běžná situace setkání získává díky jejich gestům, deformovaným proporcím a stísněnému prostoru téměř existenciální naléhavost. Právě spojení civilního námětu s pocitem osamění a nejistoty je pro Kotíkovu válečnou tvorbu příznačné. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Ing. arch. M. Kotíkem, autorovým vnukem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Malíře fascinoval záznam lidské činnosti, jeho gesto, člověk vsazený do svého prostředí, viděný ve výtvarně velkorysé formě, která těží z výdobytků expresionismu i pozdního kubismu. […]“*).

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

104 |

Josef Mařatka (1874–1937)
Příchod jara

bronz, 1901 (pozdější odlitek), sign. na podstavci, v. 45 cm

Zásadním zlomem v uměleckém směřování Josefa Mařatky bylo získání Hlávkova stipendia, k němuž významně přispěla jeho socha *Ledaři na Vltavě*. Díky stipendiu mohl čerstvý absolvent ateliéru Josefa Václava Myslbeka v roce 1900 odjet do Paříže, kde od následujícího roku navštěvoval ateliéry tehdy již proslulého Augusta Rodina, jehož tvorba a osobnost jej formovaly již dříve. Znatelné je to i v představovaném díle, konkrétně v jeho celkově dramatickém vyznění, vícepohledovosti, tvarové nadsázce a mistrné práci s povrchem hmoty, kde se světlo láme v nepravidelných prohlubních a dosahuje impresivního účinku. Tyto kvality, snad i díky v Čechách hluboce zakořeněné barokní tradici, u Mařatky našly příhodný substrát. *Příchod jara* je jednou z prvních umělcových pařížských kompozic, které kromě povrchové modelace v intencích impresionismu nesou jednoznačnou inspiraci konkrétním Rodinovým dílem, v tomto případě prací s názvem *Faun a nymfa* (1896). Zachycení dvou nahých postav v pevném objetí má i díky přípisu na organicky tvarovaném podstavci (*Příroda v objetí prvního jarního dne*) jednoznačně symbolistní nádech, v němž prvoplánový erotický dojem je silně překryt celkově lyrickým vyzněním. Takováto reinterpretace tradičních alegorií, jako jsou právě roční období, je kolem roku 1900 symptomatická pro řadu tvůrců Mařatkovy generace, velmi silně např. pro Jana Preislera. Jedná se o odlitek s ušlechtile provedenou patinou, jehož uměleckohistorickou a sběratelskou hodnotu potvrzuje i fakt, že druhý takový zdobí sbírky Národní galerie v Praze (inv. č. P 6755). V seznamu Mařatkových prací prezentovaných na jeho posmrtné výstavě pořádané roku 1938 Spolkem výtvarných umělců Mánes figuruje *Příchod jara* mezi pařížskými pracemi pod katalogovým číslem 12. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 70 000 Kč (€ 2 800)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

105 | Otakar Kubín (1883–1969)
Krajina s mlýnem

olej na plátně, 50. léta 20. století, sign. PD, 50×61,5 cm, rám

Dílo patří do závěrečné fáze Kubínovy tvorby, kdy se malíř po dlouhém životě v Paříži a jižní Francii vrátil na více než deset let do Československa (1951–1964). Usadil se v rodných Boskovicích, kde si ještě jako mladý muž – v době svého působení ve skupině Osma – postavil na zahradě rodičů zahradní ateliér zvaný Bouda. I v pokročilém věku znovu a soustavně obcházel krajinu svého dětství a boskovické okolí se mu na dlouhá léta stalo hlavním námětem. Vznikaly zde bohaté série maleb, v nichž se opakovaně vracejí tytéž motivy – polní cesty, venkovská stavení či mlýny. Také v představované krajině se mezi topoly nad vodou objevuje jeden z boskovických mlýnů – velmi pravděpodobně historický Dvořáčkův mlýn. Obraz nabízí docela jinou atmosféru, než jakou si s podpisem *Coubine* obvykle spojujeme. Namísto sluncem sežehlých plání Vaucluse, levandulových polí, kamenných zídek a cypřišů, které v provensálských obrazech udržují čas v nehybnosti, se tu ohlašuje vlhký vzduch moravské nivy. Zeleň je bujná a plná, krajina obydlená; voda teče, stromy šumí a za nimi tušíme útulnou přítomnost lidí v mlýně. Kompoziční řád nicméně zůstává týž. Prozrazuje se tak ruka bytostného klasika a především schopného kreslíře, který krajinu vnímal a budoval téměř jako architekturu.
Na rubu opatřeno štítkem Ústředního svazu čs. výtvarných umělců. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Můžeme tu hovořit o novém období autorovy tvorby, jež je syntézou jeho klasických výrazových prostředků a nové vize. ‚Krajina s mlýnem' Otakara Kubína – Coubine je dílem prodchnutým novou pastorální pohodou a znovunalezeným klidem, jež dokáže ocenit ten, kdo se po letech v cizině vrátil domů. […]"*).

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

106 | Teodor Rotrekl (1923–2004)
Porucha na trase

komb. tech. (olej, polyester, laky) na dřevěné desce, 1974, sign. PD, 29×42 cm

Porucha na trase představuje poutavou ukázku Rotreklovy obrazové fantazie sedmdesátých let. Zdánlivě běžnou situaci na silnici proměnil v podivuhodnou scénu, v níž se svět techniky setkává s erotickým motivem a snovou nadsázkou: nad drobným oranžovým automobilem a silničním zábradlím se rozprostírá monumentální ženský akt. Právě tato hra s měřítkem i samotný název vnášejí do obrazu jemný humor. Překvapivé spojení všední reality a fantazie vyrůstá z Rotreklova dlouhodobého zájmu o moderní civilizaci, dopravu a techniku, který sdílel také s umělci skupiny Radar. V šedesátých letech začal ve své volné tvorbě spojovat malbu s fotografií a rozvíjel obrazovou montáž blízkou pop-artu. Od roku 1970 pak experimentoval s polyesterem, do něhož zaléval obrazy i drobné předměty; své nové práce pak představil v roce 1971 na výstavě Polyestersuralky v pražské Galerii Fronta. V díle *Porucha na trase* využil tyto zkušenosti k vytvoření obrazu, který si pohrává s tím, co je skutečné a co možné jen v představách. Polyesterový povrch dodává výjevu hloubku a sjednocuje ho v působivou vizuální pointu. Dílo je uvedeno v umělcově monografii (T. Pospiszyl: Rotrekl, Praha 2022, str. 244, č. soupisu M 190) a pochází z jeho pozůstalosti. Při konzultacích posouzeno doc. T. Pospiszylem, Ph.D., a PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 100 000 – 150 000 Kč

107 | Emil Filla (1882–1953)
Hlava

komb. tech. (kvaš, rudka, uhel) na papíře, 1912, sign. PN,
63 × 43 cm, rám, pasparta, zaskl.

Sběratelsky mimořádné dílo z roku 1912 vzniklo v jednom z nejzásadnějších období tvorby Emila Filly, ještě před jeho pařížským pobytem (1913–1914) a pozdějším válečným exilem v Holandsku, v rané tvůrčí fázi, kdy se kubismus stal nejen jeho novým výtvarným jazykem, ale také celoživotním uměleckým postojem. Práce pochází z doby Fillova působení ve Skupině výtvarných umělců, u jejíhož založení v roce 1911 stál a v níž byl jednou z vůdčích osobností. Tehdy se intenzivně zabýval možnostmi kubistické výstavby obrazu a současně své názory formuloval i teoreticky.
Lidská hlava je zde rozložena do soustavy vzájemně se protínajících pohledů a ostře vymezených ploch. Čelní a profilové zobrazení se překrývají, zatímco výrazná svislá osa procházející tváří zpevňuje kompozici a propůjčuje jí téměř sochařskou monumentalitu. Filla kombinoval hutné tahy uhlem s červenou rudkou a krycími šedými tóny kvaše, které oživují soustředěné akcenty zelené. Jednotlivé techniky přitom neztrácejí svou přirozenou povahu. Uhel vytváří temnou konstrukční kostru, rudka vnáší živý lineární rytmus a kvaš buduje pevné barevné plochy. Navzdory razantnímu rozkladu formy si *Hlava* uchovává výraznou fyzickou přítomnost a zvláštní napětí mezi vnitřním klidem a koncentrovanou silou. Mimořádný význam díla podtrhuje jeho původ ze sbírky Vincence Kramáře, teoretika umění, znalce kubismu a pozdějšího ředitele Obrazárny Společnosti vlasteneckých přátel umění. Kramář patřil k nejvýznamnějším evropským sběratelům moderního umění; shromáždil proslulý soubor prací Pabla Picassa, Georgese Braqua i předních českých modernistů. Z českých umělců považoval právě Fillu za toho, kdo nejhlouběji pochopil podstatu Picassova objevu a dokázal jej samostatně rozvíjet. Oba spojoval intenzivní odborný dialog: Kramář Fillovi zprostředkovával fotografie nejnovějších Picassových prací a společně diskutovali o aktuálním vývoji francouzského kubismu. Zařazení *Hlavy* do jeho kolekce proto představuje mimořádně přesvědčivé dobové ocenění umělecké kvality díla.
Kramářovo vlastnictví dokládá rovněž soupis Fillových děl, dochovaný v jeho pozůstalosti v Ústavu dějin umění AV ČR (oddělení dokumentace a sbírkových fondů, fond Vincenc Kramář, K XXVII/4, fol. 92–108). Dílo bylo prezentováno na významné výstavě Vincenc Kramář: od starých mistrů k Picassovi v Národní galerii v Praze (Veletržní palác, 13. 10. 2000 – 28. 1. 2001) a reprodukováno v jejím katalogu (V. Lahoda / O. Uhrová: Vincenc Kramář: od starých mistrů k Picassovi, Praha 2000, str. 94). Dále bylo reprodukováno v katalogu J. Claverie / H. Klein / V. Lahoda, / O. Uhrová: Vincenc Kramář: Un théoricien et collectionneur du cubisme à Prague, Paříž 2002, str. 55, obr. 20 a v reprezentativní Fillově monografii Vojtěcha Lahody (Emil Filla, Praha 2007, str. 116). Nyní z kvalitní novodobé sbírky.
Autenticita byla ověřena Filla Foundation a obraz je uveden v elektronickém soupisu díla. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. T. Mátl Donné.

Vyvolávací cena: 8 000 000 Kč (€ 320 000)
Odhadní cena: 10 000 000 – 15 000 000 Kč

Emil Nolde

108 | Josef Istler (1919–2000)
Obraz

komb. tech. (olej, lak) na překližce, 1964, sign. PD, 95×53 cm, rám

V šedesátých letech dával Josef Istler řadě svých děl lapidární název „obraz“. Jako by tím zdůrazňoval, že jejich podstatou není konkrétní námět, ale samotná malba a její schopnost působit prostřednictvím barvy, hmoty a struktury. Právě v této době se jeho surrealistická východiska propojovala s podněty strukturální abstrakce a informelu a stále větší význam v jeho tvorbě získával experiment s materiálem a výrazně plastickým povrchem. V představovaném díle z roku 1964 se z temného podkladu vynořují nepravidelná barevná pole, jejichž vertikální uspořádání může evokovat monumentální architekturu, labyrint či tajemný znak. Kombinace laku a olejové barvy dodává povrchu reliéfní charakter a podporuje proměnlivost možných asociací. Výsledkem je dílo, jehož význam zůstává otevřený a vybízí k volnému rozehrávání divákovy imaginace. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem.

Vyvolávací cena: 90 000 Kč (€ 3 600)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

109 | Josef Vyleťal (1940–1989)
Půlnoční lev

olej na dřevěné desce, 1983, sign. PD a na rubu, 40,5×53 cm, rám

Josef Vyleťal patří k osobitým představitelům české imaginativní a surrealisticky orientované malby druhé poloviny 20. století. V díle *Půlnoční lev* rozehrál pro svou tvorbu charakteristickou hru metamorfóz, absurdních spojení a zneklidňující obrazové fantazie. Do temně modrého, téměř bezčasého prostoru zasadil bizarní hybridní bytost, v níž se propojují lví, lidské, ptačí i fantastické prvky. Precizně modelované detaily kontrastují s iracionální povahou výjevu. Vyleťal zde s typickou lehkostí propojil groteskност s tajemstvím a černým humorem, přičemž absurdní výjev ponechal otevřený volné asociaci diváka. Výrazná barevnost a soustředěná kompozice podtrhují působivost této kvalitní ukázky autorovy vyzrálé tvorby osmdesátých let. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 130 000 Kč (€ 5 200)
Odhadní cena: 180 000 – 280 000 Kč

110 | Miloš Urbásek (1938–1988)
Diagonální prvky kruhu

akryl na plátně, 1975, sign. na rubu, 100×100 cm

Jedním z nejvýraznějších představitelů československé geometrické abstrakce byl Miloš Urbásek, malíř pocházející z Ostravy-Zábřehu. Na počátku šedesátých let se spolu s Eduardem Ovčáčkem podílel na organizaci bratislavských Konfrontací, které do slovenského výtvarného prostředí uvedly nekonvenční postupy strukturální malby a grafiky. Později začal pracovat s písmenem „O“, které redukoval na čistý znak a dále na jeho základní části – oblouky, výseče a přímky. Inspiraci nacházel mimo jiné v tvorbě El Lisického a Josefa Alberse, k jejichž odkazu se vědomě vztahoval. Kruh a jeho fragmenty se staly jedním z ústředních prvků jeho výtvarného jazyka. Do této linie náleží i obraz *Diagonální prvky kruhu* (s původním autorským názvem *Kreiselemente diagonal*), vystavěný z redukovaných kruhových segmentů vedených po diagonále, které člení plochu do několika jasně vymezených barevných polí. Přísná geometrická stavba přitom nepůsobí staticky, neboť diagonální směr a jemné proměny odstínů vytvářejí výrazné optické napětí a vnitřní pohyb. Dílo je charakteristickým příkladem Urbáskovy tvorby poloviny sedmdesátých let, kdy dospěl k mimořádně čistému propojení tvaru, barvy a vizuální dynamiky. Bylo dlouhodobě součástí sbírek Erker-Galerie v St. Gallen, kde bylo také vystavováno. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 170 000 Kč (€ 6 800)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

111 | Břetislav Benda (1897–1983)
Sedící Zuzanka

mramor, onyx, 1932, sign. zezadu, v. 43,5 cm

Sedící Zuzanka představuje půvabnou ukázku komorní plastiky Břetislava Bendy, jednoho z významných pokračovatelů sochařského odkazu Jana Štursy. Ženská postava patřila k ústředním námětům celé Bendovy tvorby, která se vyznačovala schopností vystihnout přirozený půvab ženského těla a současně zachovat pevnou stavbu formy. Plastika je provedena v mramoru – materiálu, který Benda ovládal s mimořádnou jistotou a využíval jej pro jeho schopnost spojit pevnost tvaru s jemností povrchu. Světlý kámen podtrhuje čistotu modelace i klidný charakter aktu, zatímco elegantní podstavec z onyxu vytváří kontrastní základnu a umocňuje vzácný charakter díla. *Sedící Zuzanka* tak příznačně spojuje Bendovo klasické sochařské školení s citlivým a neokázalým pohledem na ženskou krásu. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. M. Dospělem, Ph.D. Přiložen certifikát pravosti od dědiců autora.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 80 000 – 160 000 Kč

112 | František Kupka (1871–1957)
Mořské pobřeží

olej na plátně, 1896, sign. PD, 27 × 41 cm, rám

František Kupka oplýval výjimečným talentem, který kultivoval na akademiích v Praze a ve Vídni u Františka Sequense, resp. Augusta Eisenmengera; již v průběhu studií tak na sebe upozornil jako na zdatného a univerzálního tvůrce. Zároveň byl i osobou velmi sečtělou, s širokým intelektuálním záběrem. Zásadní úlohu v jeho zrání sehrála Paříž, kde se usadil na přelomu let 1895 a 1896 a zůstal s tímto městem natrvalo spjat. První pařížská léta byla pro jeho život i tvorbu obdobím neklidným a plným hledání. V této evropské umělecké metropoli se musel nejprve vyrovnat s řadou reminiscencí starších výtvarných směrů – mimo zásadní symbolistní proud zpracovával i odkaz impresivního plenérismu, který se v jeho pracích projevoval spíše hutnou hmotou a svěžími barvami, jichž využil i na slavné kompozici z této doby známé pod označením *Biblioman* (olej na plátně, 1897, 94 × 151 cm, Sbírky Pražského hradu).
Do tohoto období patří i představovaný, výrazně horizontálně komponovaný obraz komorního formátu, jenž, jak prozrazuje přípis na rubové straně slepého rámu, zachycuje pláž ve francouzském Onivalu. Přední plán je vyplněn kamenitým pobřežím s množstvím různě velkých balvanů a oblázků, odkrytých pravděpodobně v době odlivu. Směrem do hloubky kameny ustupují pásu písečné pláže, zatímco se v zadním plánu rozkládá plocha mořské hladiny ohraničené horizontem. Bezmračné nebe je omezeno pouze na úzký pruh a zabírá minimální plochu obrazu. Malířská faktura je velmi odlehčená, intuitivní, využívá barevnosti podkladu a je tvořena dynamicky a bez kresebné přípravy, tedy velmi pravděpodobně v plenéru, přímo na některé z onivalských pláží. Tuto lokaci, jež byla pro svou blízkost Paříži vyhledávána řadou umělců nejen českého původu, Kupka prokazatelně navštěvoval, což dokládá např. korespondence malíře a grafika Tavíka Františka Šimona, který se zde s Kupkou setkal později, na jaře roku 1904.
V rámci Kupkova portfolia je podobný námět sice výjimečný, nikoli však solitérní. Jedná se o práci velmi vzácnou a sběratelsky přitažlivou, jejímž prostřednictvím si můžeme rozšířit povědomí o rané tvorbě umělcova formativního období těsně poté, co se usadil v Paříži. Dílo bylo publikováno v soupise Kupkových olejomaleb z roku 2016 (kat. č. 13, str. 66). Při konzultacích posouzeno doc. M. Theinhardt, CSc., a P. Brullé. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa.

Vyvolávací cena: 1 900 000 Kč (€ 76 000)
Odhadní cena: 3 000 000 – 5 000 000 Kč

113 | Jaroslav Věšín (1859–1915)
Překvapení

olej na plátně, 80. léta 19. století, sign. PD, 46×64 cm, rám

Toto plátno Jaroslava Věšína, původem českého tvůrce a jedné z ústředních osobností moderního bulharského malířství, který po roce 1897 v Sofii založil významnou uměleckou školu, představuje charakteristickou ukázku jeho osobitého rukopisu, stylového směřování i tematického zaměření v osmdesátých letech 19. století. Pro svou dráhu získal Věšín důkladnou průpravu nejen studiem na pražské Akademii výtvarných umění u Antonína Lhoty a Jana Swertse, ale také v Mnichově, kde své malířské schopnosti dále rozvíjel, mimo jiné pod vedením proslulého profesora Carla Theodora von Piloty. Ani pozdější dlouholetý pobyt v Sofii mu přitom nebránil v aktivním zapojení do uměleckého života v Čechách a širším středoevropském prostředí – pravidelně přispíval do časopisu Zlatá Praha, byl členem Krasoumné jednoty a posléze také nositelem řady čestných vyznamenání. Roku 1884 opustil Mnichov a přesunul se na Slovensko. V roce 1889 se do Mnichova opět vrátil, aby se odtud později přestěhoval do již zmíněné Sofie. Zásadním inspiračním zdrojem mu ve všech těchto působištích zůstával především každodenní život venkovského obyvatelstva, etnograficky orientované náměty a vojenské scény spjaté s dobovými válečnými událostmi či armádními cvičeními.

Představená práce vznikla v době, kdy se žánrová malba začínala zásadně proměňovat a prosazovat v podobě, která odpovídala novým uměleckým tendencím konce 19. století, ovládaným naturalismem, realismem, novoromantismem a dalšími styly. Obraz zachycuje půvabnou scénu zasazenou do otevřené venkovské krajiny. Ústředním motivem je zde setkání mladé dívky s myslivcem, jehož přítomností je dívka mile překvapena. Bezprostřednost okamžiku podtrhuje volně pobíhající lovecký pes, který výjevu dodává přirozenost a živost. Mimořádně precizní drobnopis se uplatňuje v pečlivém podání vegetace, oděvů, proutěného koše i vzdálených krajinných detailů. V zadním plánu zaujme pro autora příznačná a v jeho tvorbě často užívaná pečlivě srovnaná halda dříví. Uměřená barevnost založená na zemitých tónech okru, zeleně, šedi a hnědi přesvědčivě vystihuje atmosféru krajiny a je citlivě oživena červenými akcenty dívčina oděvu. Výjev pracuje s jemným smyslem pro zachycení prchavého okamžiku každodenního venkovského života a celkově působí harmonicky. Po všech stránkách se tak jedná o dílo hodné zvýšené pozornosti sběratelské obce. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a Mgr. M. Dospělem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové.

Vyvolávací cena: 650 000 Kč (€ 26 000)
Odhadní cena: 800 000 – 1 200 000 Kč

114 | Václav Špála (1885–1946)
Jarní kytice

olej na plátně, 1922, sign. LD, 81×73 cm, rám

Květinová zátiší představují jednu z nejvýraznějších a nejdéle rozvíjených linií tvorby Václava Špály. Sám malíř se k nim vracel s mimořádnou intenzitou a postupně z nich vytvořil svébytný obrazový typ, v němž mohl naplno uplatnit cit pro barvu, rytmus a dekorativní skladbu. *Jarní kytice* z roku 1922 pochází z důležitého období raných dvacátých let, kdy se v jeho malbě uvolňovaly dřívější kubistické principy ve prospěch bezprostřednějšího, smyslově působivého výrazu s fauvistickou barevností. Bohatý svazek tulipánů a narcisek je zasazen do štíhlé bílé vázy s jemným rostlinným dekorem stojící na výrazně vzorovaném ubruse. Špála zde proti sobě postavil kontrasty růžovočervených tónů květů, svěží zeleň listů a chladnou modř pozadí. Zvláštní význam má také červeno-modro-bílá látka, která svým výrazným ornamentem rozehrává spodní část obrazu a propojuje zátiší v jeden rytmicky působící celek. Podobné spojení vysoké vázy, pestré kytice a dekorativní textilie lze nalézt i v dalších Špálových květinových zátiších ze stejného roku. V pozdějších desetiletích motiv kytice dále rozvíjel a proměňoval, nejčastěji ve spojení květin, keramického džbánku, karpatské deky a průhledu do krajiny v pozadí. Jeho vlastní slova o barevném a vonném světě kytek, který jej vzrušoval a jejž se snažil stále obrazově zdokonalovat, dobře vystihují význam tohoto námětu v jeho tvorbě. Předložená práce je přitom zajímavým raným článkem této dlouhé vývojové linie – vznikla ještě před Špálovým zeleným a následným modrým obdobím a ukazuje jeho kolorismus v mimořádně svěží podobě. Řada děl z tohoto období si našla cestu do soukromých sbírek krátce po svém vzniku a z toho důvodu často nefigurují v autorově vlastním soupisu, který si vedl od roku 1926. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. K. Guth-Vladaj, Ph.D.

Vyvolávací cena: 800 000 Kč (€ 32 000)
Odhadní cena: 1 000 000 – 2 000 000 Kč

115 | Lubomír Typlt (* 1975)
Emil

olej na plátně, 2018, sign. LN a na rubu, 140×100 cm

Lubomír Typlt, výrazná osobnost současné české malby, soustřeďuje v obraze *Emil* pozornost na monumentálně pojatou chlapeckou hlavu, která téměř zcela vyplňuje obrazovou plochu. Tvář modeluje širokými, energickými tahy a její podobu buduje na kontrastu tyrkysových, zelených, žlutých a fialových tónů s intenzivně červeným pozadím. Záměrně potlačená přirozená barevnost vzdaluje portrét realistickému zobrazení a posiluje jeho emotivní, téměř introspektivní působení. Zavřené oči dodávají tváři soustředěný, odtažitý výraz, který kontrastuje s razancí malířského gesta a vnitřní dynamikou kompozice. Typlt zde propojuje klasický portrétní formát se současným malířským jazykem, v němž se barva stává hlavním nositelem výrazu. Dílo bylo vystaveno na výstavě Přineseš mi ze všech sbírek fosfor v Galerii Industria v Brně (13. 11. 2018 – 15. 1. 2019). Přiložen certifikát pravosti autora.

Vyvolávací cena: 180 000 Kč (€ 7 200)
Odhadní cena: 250 000 – 350 000 Kč

116 | Oldřich Blažíček (1887–1953)
Zima v Milasíně

olej na sololitu, 1950, sign. PD, 70×95 cm, rám

Zima znehybňující zkřehlé prsty nikdy Blažíčka neodradila od pilné plenérové práce, které se věnoval až do pokročilého věku a závěrečné dekády své dlouhé tvůrčí kariéry. *Zima v Milasíně* je prací právě tohoto druhu – rok 1950, jímž sám při signatuře datoval tuto malbu, prozrazuje, že se jedná o pozdní dílo autora, který vynikal v řadě žánrů, a právě v krajině a její zimní podobě vyčníval nad svými vrstevníky. Milasín, nacházející se poblíž vesnice Rožná na Vysočině, kterou Blažíček po dlouhá léta každoročně navštěvoval, tvoří v představovaném díle pozadí pro citlivé zachycení zimní nálady, a to s typickou malířovou schopností vystihnout za pomoci jen několika málo barevných valérů přesvědčivou scénu naplněnou atmosférickými jevy haptických kvalit. Malebnost české vesnice v její dnes již nedochované podobě dokázal Blažíček i zde zachytit víceméně v hodině dvanácté jako jeden z posledních, a to ještě v závěru života, kdy ostatní tvůrci běžně umdlévají – závěr jeho tvorby má proto kromě nesporných estetických kvalit i tento dokumentární a nostalgický rozměr, který v obraze *Zima v Milasíně* můžeme vnímat v nezkalené podobě. Při konzultacích posouzeno PhDr. E. Havlovou, spoluautorkou monografie a soupisu díla, do jehož elektronické podoby bude představované dílo zařazeno. Přiložena odborná expertiza Mgr. P. Kubíka.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 500 000 Kč

117 | Antonín Procházka (1882–1945)
Skleněný podnos a ryba

enkaustika na plátně, 1927, sign. LD, 50×65 cm, rám

Rok 1927 představoval v Procházkově tvorbě období stabilizovaného malířského projevu, kdy se definitivně odpoutal od ranějších kubistických deformací a soustředil se na syntézu moderní stylizace s neoklasicistní jasností formy. V tomto období byl rovněž výrazně zastoupen na výstavní scéně. Roku 1927 se účastnil členských výstav Skupiny výtvarných umělců v Brně i SVU Mánes a jeho díla byla prezentována také na mezinárodní výstavě soudobého evropského umění v Hamburku. Procházkova zátiší z této periody se vyznačují přesně identifikovatelnými předměty uspořádanými v mělkém obrazovém prostoru, často na desce stolu s charakteristickým dekorativním podkladem, přičemž motivy každodenního stolování, mísy s ovocem, sklenice, konvice či láhve se stávají nositeli klidné, harmonické atmosféry.
Skleněný podnos a ryba tak představuje jedno z umělcových charakteristických děl. Kompozice zachycuje střídmě aranžovaný stolní výjev a klidnou, vyváženou skladbu. Na horizontálně rytmizovaném pruhovaném podkladu spočívají talíř s rybou, mísa s ovocem, porcelánový šálek, nůž a sklenička s vínem. Významným výrazovým prostředkem je zde enkaustika, tedy malířský postup využívající pigment smíšený s voskem. Procházka tuto techniku, jež podle dobových svědectví plně odpovídala jeho snaze o spojení moderního výrazu s trvalostí a hmotností malby, systematicky rozvíjel od poloviny dvacátých let. Reliéfní charakter barevných vrstev a zvláštní, téměř tajemné světlo vznikající v povrchu voskové malby dodávají jeho obrazům dojem trvalosti a nadčasového klidu, což bylo v souladu s Procházkovými tehdejšími ideovými úvahami o stabilním řádu a kontinuitě tradice v moderním umění. Povrch obrazu tak získal výrazné haptické kvality: šupiny ryby, struktura stolu i modelace ovoce jsou vystavěny v bohatých vrstvách barvy, které vystupují nad rovinu podkladu. Tento materiálový charakter malby dodává kompozici mimořádnou živost, světelnou hloubku a téměř sochařskou modelaci jednotlivých předmětů. Předložené dílo reprezentuje pozoruhodnou ukázku autorovy zralé tvorby druhé poloviny dvacátých let, charakterizované vyvážeností kompozice, kultivovanou barevností a výraznou hmotností malby.
Obraz byl vystaven na společné výstavě Emila Filly a Antonína Procházky (Souborná výstava obrazů, Dům umělců, Brno, 1932) a na Souborné výstavě díla Antonína Procházky pořádané spolkem Mánes v Praze roku 1934, jak dokládá razítko na rubu plátna (SVU Mánes, Praha, 15. 3. – 4. 2. 1934, kat. č. 110). Úvodní text doprovodného katalogu napsal Vincenc Kramář. Původně pochází z významné sbírky Františka Venery. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Ing. V. Bartošem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Antonín Procházka vystavěl toto zátiší na mimořádně účinném principu tzv. výkladní skříně, kdy divák má jedinečnou možnost si každý předmět skutečně vizuálně ‚vychutnat'. […]"*).

Vyvolávací cena: 1 400 000 Kč (€ 56 000)
Odhadní cena: 2 000 000 – 3 000 000 Kč

118 | Josef Lada (1887–1957)
Na návsi

komb. tech. (tužka, akvarel, běloba) na papíře, 1937,
sign. PN, 22,5×36,5 cm, rám, pasparta, zaskl.

V předloženém díle se Josef Lada vrátil do prostředí, které důvěrně znal od dětství a jež se stalo neodmyslitelnou součástí jeho tvorby. Mezi domy s rozmanitými průčelími a střechami vystupuje kostel, za vesničkou se zvedají zelené kopce, návsí prochází muž, který před sebou tlačí naložené kolečko, a na protější straně stojí dvě děti hledící směrem k rybníčku. Máme zde zachycenou vesnici v její nejobyčejnější chvíli, a právě v tom spočívá její kouzlo.
Lada ve třicátých letech stále více rozvíjel volnou tvorbu vedle karikaturistické a ilustrační práce, která ho živila, a prosazoval se jako malíř českého venkova. Vedle figurálních scén se věnoval krajinám a pohledům do nitra vesniček, v nichž postavy často ustupují do role drobné stafáže. Hlavní úlohu pak přebírá rytmus domů, cest, stromů a okolních kopců. V této době vytvářel Lada řadu děl s volnějším, skicovitějším projevem, než jaký známe z jeho pozdějších, pevněji vystavěných kvašů.

Právě tuto polohu představuje i tento akvarel z roku 1937. Výrazná kresba zde vymezuje tvary staveb a postav, barevné plochy je však zjemňují a propojují v harmonický celek. Tlumené zemité tóny oživuje zeleň a modř oblohy, zatímco běloba vnáší do kompozice světlo. *Na návsi* tak spojuje Ladův nezaměnitelný pohled na českou vesnici se svěžestí jeho malířského hledání ve třicátých letech. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc. (cit.: *„[…] Tato poloha Ladovy tvorby v podstatě zapadá do tehdejší výtvarné orientace Umělecké besedy. Plenérová malba a tradiční akademická technika olejomalby Ladovi nevyhovovaly, zůstával proto u svých osvědčených prostředků a jeho malířské kompozice si zpočátku podržují bezprostřední stylovou souvislost s kresbami a ilustracemi. […]“*).

Vyvolávací cena: 700 000 Kč (€ 28 000)
Odhadní cena: 1 000 000 – 2 000 000 Kč

119 | Zbyšek Sion (1938–2025)
Kuře usurpátor

komb. tech. (olej, email) na plátně fixovaném na sololitu,
1963–1965, nesign., 90×82 cm, rám

Významný obraz Zbyška Siona *Kuře usurpátor* vznikl v přelomové fázi autorovy tvorby, kdy se od strukturální abstrakce obracel k figuře. Abstraktní základ pochází ještě z doby před vojenskou službou, zatímco groteskní podoba bizarního ptáka se zrodila až po návratu z vojny. Inspirací se mu stala osobní zkušenost s armádním prostředím a obludnými autoritativními charaktery vojenských důstojníků, jíž nabyl během roční vojenské služby v Plzni. Materiálově bohatá malba si zachovává informelní základ, který autor namaloval jako abstraktní podklad díla v roce 1963, ještě za studií na Akademii výtvarných umění; z něj vystupují obludně deformované bytosti složené z organických fragmentů a vrstevnatých struktur, které připojil v roce 1965. Dílo tak přesvědčivě zachycuje proměnu Sionova výtvarného jazyka směrem k nové figuraci a zároveň je příměrem nelítostné síly osudu, kdy se člověk v zobáku kuřete stává bezmocnou loutkou. Pochází z významné a kvalitní pražské sbírky. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. M. Dospěla, Ph.D.

Reprodukováno:
- J. Kříž: Jeden okruh volby: Obrazy, sochy, objekty, grafika, kresby 1964–1967, Hluboká nad Vltavou 1967, obr. 99
- S. Drvota: Osobnost a tvorba, Praha 1973, obrazová příloha
- A. Hartmann: Zbyšek Sion: Obrazy 1958–1993, Roudnice nad Labem 1993, nestr.
- P. Nedoma / A. Hartmann: Zbyšek Sion: Obrazy 1958–1996, Praha 1996, nestr.
- M. Dospěl: Zbyšek Sion: Obrazy, Klatovy 2018, str. 26
- M. Dospěl / K. Srp: Stanislav Drvota: Osobnost a tvorba, Cheb 2025, str. 225

Vystaveno:
- Zbyšek Sion: Obrazy, Jednotný závodní klub ROH, Ústí nad Orlicí, 20. 11. – 11. 12. 1966, kat. č. 14
- Jeden okruh volby: Obrazy, sochy, objekty, grafika, kresby 1964–1967, Okresní muzeum v Písku, 23. 7. – 18. 8. 1967, kat. č. 99
- Zbyšek Sion: Obrazy 1958–1993, Galerie moderního umění v Roudnici nad Labem, 1. 7. – 19. 9. 1993; Galerie Václava Špály, Praha, říjen 1993; Galerie výtvarného umění v Ostravě, 16. 11. 1993 – 9. 1. 1994, kat. č. 33
- Zbyšek Sion: Obrazy 1958–1996, Galerie Rudolfinum, Praha, 20. 6. – 1. 9. 1996, kat. č. 40
- Zbyšek Sion: Obrazy, Galerie Klatovy / Klenová, 24. 3. – 3. 6. 2018

Vyvolávací cena: 450 000 Kč (€ 18 000)
Odhadní cena: 800 000 – 1 600 000 Kč

120 | Jaroslav Róna (* 1957)
Město na laguně

olej na plátně, 2026, sign. LD,
90 × 130 cm, rám

Předložené fantaskní dílo nás vtahuje do tajuplného světa Jaroslava Róny, v němž z temně fialové laguny vystupuje podivuhodné město. Domy se na rozměrném plátně těsně řadí jeden vedle druhého a z jejich střech a průčelí vyrůstají útvary připomínající věže, samostatné sochy či zvláštní stroje. Výrazné černé obrysy dávají této spleti pevný řád, zatímco chladnou modrou a fialovou barevnost oživují zářivě růžové a oranžové akcenty. Při delším pohledu začínají z členité architektury vystupovat další detaily a obraz odhaluje i svou hravou stránku. Imaginární architektura patří k Rónovým dlouhodobým tématům a zde se v ní zřetelně projevuje také jeho sochařské cítění. Jednotlivé stavby působí jako hmotné objekty, které se těsně přimykají jeden k druhému. Město bez obyvatel kombinací monumentality, barevné působivosti a tajemství nabízí výjev, k němuž se divák rád vrací. Dílo pochází přímo z umělcova ateliéru.

Vyvolávací cena: 280 000 Kč (€ 11 200)
Odhadní cena: 400 000 – 600 000 Kč

121 | Teodor Jozef Mousson (1887–1946)
Na louce

olej na plátně, 30. léta 20. století, sign. PD, 73 × 78 cm, rám

V tomto díle přenesl Teodor Jozef Mousson svůj oblíbený svět zemplínských krojovaných postav z ruchu tržišť do komornějšího prostředí letní krajiny. K obdobně laděným figurálním námětům se vracel také v dílech *Vyšívajúce dievčatá* (1936), *Dievčatá na lúke* (1937) či *Na letnom slnku* (nedat.). Dvojice ženských figur, z nichž jedna je zachycena zezadu, navazuje na kompoziční princip, který se stal pro Moussonovu tvorbu příznačný a jenž uplatňoval i ve svých četných tržištních scénách. Uvolněný rukopis a důraz na světlo a barevnost zároveň odkazují k jeho zkušenosti s plenérovou malbou, v níž světlo není pouhým osvětlením motivu, ale jedním z hlavních prostředků obrazové stavby. V tomto ohledu jej výrazně ovlivnil zejména pobyt v umělecké kolonii v Nagybányi. Krajina ani lidový kroj však pro něj nebyly samoúčelným etnografickým záznamem: na rozdíl od četných tržištních scén zde lidový kroj nerozehrává společenský ruch, nýbrž se stává barevným spojovacím článkem mezi figurou a krajinou, což odpovídá i Moussonovu označení sebe sama za žánrového malíře oddaného životu zemplínského venkova. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a J. Žantovskou, MBA. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Bajcurové, CSc.

Vyvolávací cena: 350 000 Kč (€ 14 000)
Odhadní cena: 600 000 – 1 000 000 Kč

122 | Josef Čapek (1887–1945)
Sobota

olej na plátně, 1937, sign. LD, 45×70,5 cm, rám

Sobota náleží k pozoruhodnému souboru Čapkových obrazů inspirovaných Oravou, kam umělec se svou rodinou od roku 1930 pravidelně zajížděl. Právě zde nacházel náměty zdánlivě zcela prosté – venkovany na cestě, ženy s dětmi, práci na poli či letmá setkání před vesnicí –, které však v jeho podání získávaly obecnější a téměř nadčasový význam. V těchto obrazech se zároveň ozývá myšlenkový svět jeho filozofické eseje Kulhavý poutník (1936): zájem o obyčejný okamžik, jenž ve své nenápadnosti může nést hlubší rozměr lidské existence.
Také předložené plátno vyrůstá z všední venkovské situace, kterou Čapek proměňuje v mimořádně živou obrazovou scénu. Kompozici rozehrává do několika diagonál cest a mezí, mezi nimiž se objevují drobné figurky dospělých a dětí, dětský vozík i černá silueta psa. V pozadí vystupuje kostelík s vysokou věží; vesnické stavení a koruny stromů s ptáky na obloze vnášejí do obrazu rytmus a pohyb. Uvolněný, energický štětcový rukopis se zde spojuje s výraznou barevností okrů, hnědí, žlutí a modří. Čapek jednotlivé figury zjednodušuje téměř na znaky, přesto si scéna uchovává bezprostřednost reality. Právě schopnost povýšit běžný okamžik života na obraz obecnějšího lidského setkávání patří k hlavním kvalitám této vrcholné etapy malířovy tvorby.
Mimořádnou hodnotu obrazu podtrhuje jeho provenience. Původním majitelem byl továrník Václav Palivec, švagr Čapkovy sestry Heleny, který ve třicátých letech získal několik umělcových obrazů a po druhé světové válce část své sbírky věnoval Olze Scheinpflugové. Od roku 1968 dílo vlastnil JUDr. Karel Scheinpflug st. Tuto historii výmluvně dokládá i přípis na rubu obrazu: *„Josef Čapek (p. rada Palivec) Sobota 1937“*. Na slepém rámu rovněž nalezneme štítek z členské výstavy Umělecké besedy v Praze roku 1938, část papírového štítku používaného JUDr. Scheinpflugem a přípis *„dr. Scheinpflug“*.
Obraz je evidován v pracovní databázi Jaroslava Slavíka pod č. 318 a v současném soupisu Pavly Pečinkové (Pracoval jsem mnoho, Soupis výtvarného díla Josefa Čapka, díl třetí: Malba, Humpolec 2023, kat č. III/482), kde je rovněž reprodukován na str. 641. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc.

Vystaveno:
- Členská výstava Umělecké besedy, Obecní dům, Praha, 5.–28. 2. 1938, kat. č. 51
- Josef Čapek (1887–1945): Obrazy a kresby, Národní galerie v Praze, Jízdárna Pražského hradu, 3. 5. – 8. 7. 1979, kat. č. 180 (následně Krajská galerie v Hradci Králové, 19. 7. – 25. 8. 1979; Dům umění města Brna, 2. 9. – 14. 10. 1979; Oblastní galerie v Liberci, 10. 1. – 24. 2. 1980)
- Josef Čapek a děti, Severočeská galerie výtvarného umění v Litoměřicích, 1. 9. – 23. 10. 1988, kat. č. 155 v dodatku k vybraným olejům (následně Galerie umění Karlovy Vary, 24. 11. – 23. 12. 1988; Divadlo hudby, Praha, 4. 1. – 4. 2. 1989)

Vyvolávací cena: 4 000 000 Kč (€ 160 000)
Odhadní cena: 6 000 000 – 12 000 000 Kč

123 | Karel Souček (1915–1982)
Před výlohou

olej na plátně, 1955, sign. PD, 65,5×81 cm, rám

Olejomalba z roku 1955 představuje mimořádně zdařilou ukázku městského žánru Karla Součka, někdejšího člena Skupiny 42, který ve své tvorbě dlouhodobě rozvíjel civilistní motivy ulic, pasáží a výkladních skříní. Malíř zde zachytil všední okamžik před osvětlenou výlohou, kolem níž se soustřeďuje skupina anonymních postav. Z běžné městské situace vytvořil působivou scénu založenou na promyšleném vrstvení obrazových plánů; výraznou roli hraje také barevnost, v níž temné hnědé a šedé tóny oživují akcenty žluté a okrové. Součkovi se tak podařilo vystihnout nejen ruch městského prostředí, ale i jeho zvláštní, téměř scénickou atmosféru, v níž se každodenní realita přibližuje svébytnému výtvarnému divadlu. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 70 000 Kč (€ 2 800)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

124 | Otakar Kubín (1883–1969)
Provensálská krajina s domkem

olej na plátně, 30. léta 20. století, sign. PD, 46×55 cm, rám

Provensálská krajina s domkem představuje půvabnou ukázku zralé tvorby Otakara Kubína, který po expresionistických a kubistických počátcích dospěl ve dvacátých letech k osobitému neoklasicistnímu výrazu. Právě krajina jižní Francie se tehdy stala jedním z jeho nejvlastnějších témat. V okolí Simiane-la-Rotonde, kde od dvacátých let žil a pracoval, nacházel motivy odpovídající jeho zájmu o jasný řád kompozice, pevnou stavbu tvarů a tlumenou, světlem prostoupenou barevnost.
Také v tomto obraze je ztvárněná krajina oproštěna od nahodilosti a proměněna v harmonicky vystavěný celek. Prostý dům v popředí tvoří pevný střed kompozice, zatímco mohutný strom na pravé straně obraz uzavírá a současně vede pohled k otevřenému prostoru krajiny. Jednotlivé plány se za sebou pozvolna řadí, od teplých okrů a zelení v popředí přes měkce modelované svahy až k chladnějším tónům vzdáleného horizontu, kde se rýsuje světlý horský hřeben, jenž může připomínat masiv Mont Ventoux. Kubín zde nepodává jižní Francii jako efektní vedutu, ale jako důvěrně známé prostředí, jehož prostotu a klid převádí do vyváženého malířského řádu. Dílo je charakteristickým a sběratelsky atraktivním příkladem umělcovy vrcholné francouzské tvorby, v níž se střídmost výrazu spojuje s bezprostředním vztahem k provensálské krajině. Při konzultacích posouzeno PhDr. K. Srpem a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza prof. J. Zeminy (cit.: *„[…] O jeho důvěrném vztahu k námětu svědčí v posuzovaném obraze zejména dům v popředí, jejž malíř jako by viděl ze dvora ohrazeného zdí a jehož štítové okno je otevřené, poněvadž jeho obyvatelé jsou doma. […]“*).

Vyvolávací cena: 400 000 Kč (€ 16 000)
Odhadní cena: 600 000 – 1 000 000 Kč

125 | MAATTY (* 2004)
MAAPPA BLUE SERIES VIII

akryl na plátně, 2026, sign. PD, 100 × 100 cm, rám

MAATTY patří k mladým českým umělcům, kteří si vytvořili snadno rozpoznatelný výtvarný rukopis. Jeho cesta začala kreslením map a dopravních sítí, jejichž linie, křižovatky a promyšlený řád postupně přenesl do abstraktní malby. V cyklu *MAAPPA BLUE SERIES*, vznikajícím na přelomu let 2025 a 2026, tuto inspiraci rozvíjí prostřednictvím střídmější barevnosti a velkoryse pojatých tvarů. Na čtvercovém plátně *MAAPPA BLUE SERIES VIII* se přes modré pole stáčejí široké trasy. Zelená a temně modrá linie se v nápadném křížení protínají, zatímco další modré tóny dávají kompozici hloubku a rytmus. Obraz v divákovi probouzí chuť sledovat jednotlivé cesty, žádnou skutečnou mapu mu však nepředkládá. Právě v této proměně známého systému v působivou abstrakci spočívá přitažlivost autorovy tvorby. Dílo pochází přímo z umělcova ateliéru a je opatřeno jeho certifikátem autenticity.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

| 126
Michal Mráz (* 1987)
Dust

komb. tech. (olej, akryl, asfalt) na plátně, 2017, sign. na rubu, 120 × 100 cm

V tvorbě Michala Mráze se dlouhodobě propojuje zkušenost se street artem a s obrazností americké reklamy a časopisů padesátých a šedesátých let. Jejich idealizovaný svět prosperity však autor rozkládá kombinováním motivů z různých zdrojů a zasazováním postav do narušených, obtížně čitelných interiérů. V obraze *Dust* se muž a žena ocitají mezi atributy majetku a společenského statusu – bustou, zavěšeným obrazem a trezorem –, zatímco další figury a fragmenty prostoru se překrývají, rozpadají a místy mizí. Zdánlivě reprezentativní prostředí tak získává charakter nestabilní scény, v níž se řád mění v chaos. Tento „nepořádek" je pro Mráze příznačný: porušená architektura a roztříštěná scénografie u něj fungují jako metafora defektního fungování současného světa. Významovou roli má i samotná technika. Šablonovou a akrylovou malbu doplňuje olej a asfalt, jehož hnědočerné skvrny připomínají ropu, znečištění i zašlou patinu starých obrazů. *Dust* tak spojuje nostalgickou přitažlivost retro vizuality s kritickým pohledem na blahobyt, majetek a pomíjivost hodnot, které mají společenské postavení reprezentovat a mezitím, pečlivě střádané a bez užitku uložené v trezoru, nerušeně zapadají prachem. Dílo bylo prezentováno na výstavě Michal Mráz: Lethargy, Kirk Gallery, Aalborg (22. 9. – 20. 10. 2018).

Vyvolávací cena: 90 000 Kč (€ 3 600)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

127 | Emil Filla (1882–1953)
Zátiší s klarinetem a dýmkou

komb. tech. (olej, písek) na dřevěné desce, 1927, sign. LN,
29,5×57 cm, rám, provedena parketáž

Předložené dílo reprezentuje Fillovu životní etapu po návratu z exilu v Nizozemsku do Prahy roku 1920, kdy vstoupil do mimořádně plodného období, v němž nadále rozvíjel vlastní pojetí kubismu. Kolem poloviny dvacátých let se jeho výtvarný projev postupně proměňoval; pevnou kubistickou stavbu obohacovala výraznější barevnost, smyslovost a stále důraznější práce s malířskou hmotou.
Zátiší s klarinetem a dýmkou z roku 1927 vzniklo v době, kdy toto syntetické pojetí dospělo k jednomu ze svých vrcholů a začalo směřovat k uvolněnějšímu lyrickému výrazu. Příznačný podélný formát, který si v rámci Fillovy tvorby spojujeme zejména s jeho pozdními krajinomalbami z Českého středohoří, mu umožnil rozvinout zátiší téměř panoramaticky a vytvořit složitý, přesto však dokonale vyvážený celek. Kompozici určuje horizontála zářivě žlutého dechového nástroje. Jeho směr protíná vertikála modré sklenice, která tvoří pevnou osu obrazu a rozděluje plochu do několika vzájemně propojených polí. Vlevo se rozevírá notový papír, zatímco pravou část zaplňuje mušle s položenou dýmkou. Jednotlivé předměty zde nezůstávají pouhými rekvizitami, ale vstupují do živého rytmického vztahu, v němž se hudební motiv propojuje s intimním světem umělcova ateliéru.

Výjimečnou působivost díla umocňuje jeho barevné řešení. Zářivá žluť nástroje, chladné tóny modré i světlé plochy notového záznamu vystupují z tlumeného hnědého základu a vytvářejí harmonický, přitom živý kontrast. Neméně důležitá je samotná malířská hmota, místy obohacená pískem a nanesená v tak silných vrstvách, že povrch nabývá charakteru nízkého reliéfu. Filla tak propojil zrakový vjem s haptickou kvalitou díla a proměnil obrazovou plochu ve fyzicky přítomnou strukturu.
Svou kompoziční náročností, bohatou strukturou a mimořádně svěžím malířským provedením se řadí k nejpozoruhodnějším Fillovým zátiším druhé poloviny dvacátých let. Dílo bylo zařazeno na výstavu Emil Filla ze soukromých sbírek, uspořádanou roku 2026 v Galerii KODL v Praze (24. 6. – 21. 8. 2026, kat. č. 29), a reprodukováno v doprovodném katalogu na str. 91. Autenticita byla ověřena Filla Foundation a obraz je uveden v elektronickém soupisu díla. Vkusná adjustace. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. T. Mátl Donné.

Vyvolávací cena: 5 500 000 Kč (€ 220 000)
Odhadní cena: 6 000 000 – 8 000 000 Kč

128 | František Karel Foltýn (1937–2000)
Sedm možných kroků k trůnu

olej na plátně, 1966, sign. PD, 120×80 cm, rám

Obraz vznikl v období, kdy Foltýn svou strukturální, technickou civilizací podnícenou abstrakci začal narušovat vstupy konkrétní skutečnosti – lidskou rukou, tváří či figurou, tedy prvky, které záhy otevřely cestu k jeho nové figuraci. V temném obrazovém poli rozehrává kolážově stavěnou soustavu kružnic, drah a šipek, do níž vložil fragment sepjatých dlaní a filmové pásmo se střídajícími se výřezy ženské tváře a drobnými mužskými postavami s tragickým podtextem. Oko ženy, hledící přímo na diváka, vnáší do kompozice znepokojivý motiv sledování. Geometrie zde není pouhou osnovou kompozice – působí jako schéma pohybu a organizace, zatímco tělesné fragmenty do její zdánlivé přesnosti vnášejí znepokojivou přítomnost člověka zachyceného uvnitř systému. Název *Sedm možných kroků k trůnu* tuto obrazovou logiku posouvá k úvaze o cestě k moci, jejíž jednotlivé etapy se neodehrávají jako přímočarý vzestup, nýbrž jako síť voleb, oběhů a návratů. Dílo tak předjímá Foltýnovu pozdější výraznější práci s člověkem jako součástí mocenských struktur, aniž by ještě opouštělo strohou řeč technických plánů a znakových konstrukcí. Plátno bylo prezentováno na výstavě František K. Foltýn ve Špálově galerii v Praze (červenec 1967, kat. č. 16) a publikováno v monografii M. Krob / P. Šťastný / P. B. Trpák: František Karel Foltýn, Lomnice nad Popelkou 2005, str. 10. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

129 | Oldřich Blažíček (1887–1953)
Po mši v kostele

olej na plátně, 1926, sign. PD, 100×120 cm, rám

Představovaná práce je ukázkou nezaměnitelného stylu osobitého českého malíře Oldřicha Blažíčka, jenž jako jeden z mála svých současníků dokázal originálně zachytit interiéry sakrálních staveb. Tento zájem ho provázel kontinuálně od mládí až do období umělecké zralosti. Již na počátku dvacátých let 20. století, ve věku pouhých třiceti čtyř let, mu jeho schopnost zachytit interiéry architektur zajistila mimořádnou profesuru kreslení a malby na Vysoké škole architektury v Praze. Obraz zachycuje interiér kostela zámku Kinských ve Žďáru nad Sázavou; přesněji se jedná o baziliku Nanebevzetí Panny Marie a sv. Mikuláše, původně gotickou stavbu upravenou v období baroka za účasti architekta Jana Blažeje Santiniho-Aichela. Blažíčkovi se i v tomto případě podařilo využít harmonii detailu a celku a uplatnit vnitřní logiku konkrétního prostoru. Navzdory jasně definované kresebné vnitřní konstrukci výjevu se však nejedná o výkon čiré geometrie – lineární osnova kresby je rafinovaně zastřena a rozplývá se v barvě tak, jak je pro Blažíčkův rukopis charakteristické. V porovnání s fotografií tohoto místa nic nevynechal; pozorně zachytil každou sochu, architektonický prvek i tu nejdrobnější řezbářskou kudrlinku. Naopak ještě něco podstatného přidal – tvůrčí empatií z obrazu vytvořil jakýsi psychologický portrét daného místa. Svým formátem, efektností i dokonalým provedením představuje tato malba vysoce přitažlivý a sběratelsky vzácný artefakt. Obraz byl prezentován na Souborné výstavě malířského díla prof. Oldřicha Blažíčka, 99. výstava Jednoty umělců výtvarných v Praze, Obecní dům hlavního města Prahy, květen 1938, kat. č. 60 (uvedeno s chybnými rozměry). Prezentováno ve vkusné původní adjustaci. Při konzultacích posouzeno Mgr. P. Kubíkem a PhDr. E. Havlovou, spoluautorkou monografie a soupisu díla, ve kterém je obraz také publikován a reprodukován (N. Blažíčková-Horová / E. Havlová: Oldřich Blažíček, 1887–1953, Praha 2019, kat. č. 330, str. 170 soupisu díla).

Vyvolávací cena: 250 000 Kč (€ 10 000)
Odhadní cena: 400 000 – 700 000 Kč

130 | Teodor Rotrekl (1923–2004)
Černé jablko a rudá květina

komb. tech. (olej, průmyslové laky) na sololitu, 1966,
sign. PD, 75,5×206,5 cm, rám

Obraz *Černé jablko a rudá květina* představuje reprezentativní ukázku Rotreklovy experimentální tvorby šedesátých let. V horizontálně rozvinuté kompozici se ženský akt prolíná s geometrickými strukturami, abstraktními pásy a symbolickými motivy. Výraznou roli zde hraje technika nitrocelulózových barev a laků na sololitu, která autorovi umožnila vytvářet hladké, lesklé a místy téměř průsvitné vrstvy, ostré přechody i efekty připomínající stříkanou či průmyslově nanášenou barvu. Dílo tak získalo specifický technicistní charakter, odpovídající autorovu dlouhodobému zájmu o moderní civilizaci, vědu, kosmos a nové materiály. V polovině šedesátých let Rotrekl rozvíjel tvorbu ovlivněnou novou figurací, pop-artem i zkušeností s vědeckofantastickou ilustrací. Organické tvary lidského těla zde vstupují do napětí s chladnějšími geometrickými prvky a syntetickým povrchem. *Černé jablko a rudá květina* tak propojuje smyslnost figury s technicistní estetikou a patří k významným dílům této fáze autorovy tvorby. Obraz pochází z autorovy pozůstalosti a je reprodukován v monografii T. Pospiszyl: Rotrekl, Praha 2022, č. soupisu M93, str. 187 a 236. Při konzultacích posouzeno doc. T. Pospiszylem, Ph.D., a PhDr. K. Srpem.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 300 000 – 500 000 Kč

131 | Josef Jíra (1929–2005)
Pstruh z pod Boubína

olej na plátně, 1979, sign. PD a na rubu, 50×60 cm, rám

Pstruh z pod Boubína upoutá na první pohled zářivou barevností ryby, která vystupuje z potemnělé kompozice a koncentruje v sobě veškerou divákovu pozornost. K tomuto motivu se malíř často vracel díky své vášni pro rybaření. V některých dílech jej spojoval s křesťanskou symbolikou, zde však nechává vyniknout samotného pstruha a svůj požitek z přírody. Název zasazuje námět do podhůří šumavského Boubína; zájem o tento kraj připomínají také některé další malířovy obrazy, například z osmdesátých let. Předložené plátno nicméně vzniklo dříve, roku 1979, kdy Jíra rozvíjel výrazové prostředky utvářené během tvůrčího vrcholu na přelomu šedesátých a sedmdesátých let. Svižnými tahy a záblesky žluté, červené a modré rozehrál rybí tělo proti hlubokým tónům pozadí, zatímco růžové květy v popředí vnášejí do kompozice něžný akcent. Konkrétní přírodní motiv se tak pod umělcovým štětcem proměnil v obraz plný lyričnа, světla a živé vzpomínky na horskou krajinu. Na rubu obrazu se nachází Jírův charakteristický přípis s názvem, rozměrem a datací. Dílo pochází z významné pražské sbírky. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Z. Štěpanovičovou.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč (€ 4 000)
Odhadní cena: 150 000 – 300 000 Kč

132 | Josef Lada (1887–1957)
Slouhova koleda

kvaš na lepence, 1943, sign. PD, 25×39 cm, rám, pasparta, zaskl.

Půvabná práce náleží k souboru Ladových vánočních kvašů, v nichž se vracel ke vzpomínkám na dětství a k tradiční podobě české zimní vesnice. Motiv troubícího slouhy a ženy s loktuší na koledu autor rozpracoval v několika kompozičních variantách, označovaných převážně jako *Slouhova koleda*.
Kompozice je vystavěna s umělcovou typickou vypravěčskou lehkostí. V popředí stojí dvojice postav, jejichž tmavší siluety kontrastují s širokou zasněženou plochou návsi, zatímco v pozadí se za jednotlivými štíty a sněhem pokrytými střechami zvedá kostelík s věží. Mohutný holý strom na pravé straně uzavírá scénu a zároveň vyvažuje hmotu roubenky vlevo. Jemně padající sněhové vložky propojují jednotlivé plány obrazu. Přes zdánlivou prostotu námětu je obraz velmi přesně komponovaný a každý detail – od otevřeného okna přes nůši na zádech až po drobné stopy ve sněhu – podporuje dojem bezprostředně prožívaného okamžiku. Právě tato schopnost spojovat konkrétní lidovou tradici s obecně srozumitelným obrazem zimy a Vánoc patří k nejvýraznějším rysům Ladovy tvorby. V díle *Slouhova koleda* se navíc představuje důvěrně známý ikonografický motiv ve variantě, která dosud nebyla v literatuře podchycena. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc.

Vyvolávací cena: 2 300 000 Kč (€ 92 000)
Odhadní cena: 3 000 000 – 6 000 000 Kč

133 | Václav Špála (1885–1946)
Zátiší s jablky

olej na lepence, 1934, sign. LD, 23 × 27,5 cm, rám

Jasně barevné a svěží *Zátiší s jablky* je komorní ukázkou Špálova vyzrálého malířského projevu. Letní ovoce vystupuje z výrazně pojatého červenomodrého pozadí, které je zaplněno autorovou typickou karpatskou dekou. Zjednodušené tvary, důrazné kontury a bezprostřední rukopis podtrhují intenzitu barevných kontrastů. Sytá modř v kombinaci s červenou, žlutou a oranžovou patří k charakteristickým znakům Špálovy tvorby první poloviny třicátých let. Zátiší tehdy představovalo vedle krajinomalby důležitou oblast jeho zájmu a poskytovalo mu prostor pro zkoumání vztahu barvy, tvaru a kompozice. Obraz byl namalován 3. května 1934 a je na rubu označen autorským číslem 771. Je uveden v autorově soupisu díla (E. Burget / R. Musil: Václav Špála, soupis díla /1885–1946/, Praha 2002, str. 79, pod názvem *Malé zátiší: 3 jablka na karpat. dece*). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem.

Vyvolávací cena: 220 000 Kč (€ 8 800)
Odhadní cena: 300 000 – 500 000 Kč

134 | Bedřich Feigl (1884–1965)
V parku

olej na plátně, 30. léta 20. století, sign. LD,
60,5 × 80,5 cm, rám

V pohledu na jeden z pražských parků zachytil Bedřich Feigl vzdálený letohrádek, téměř skrytý v bujné parkové vegetaci. Kompozici otevírá cesta, která vede diváka mezi záhony a vysokými květinami směrem k nenápadné siluetě stavby v pozadí. Samotná stavba zde není monumentální dominantou, ale přirozenou součástí krajiny, neboť její červenohnědá střecha se objevuje až za hustou clonou zeleně. Malba je provedena živým rukopisem, s místy až skicovitými tahy štětcem. Převládající zelené a šedomodré tóny změkčuje rozptýlené světlo, které vytváří atmosféru letního dne. Bedřich Feigl byl jedním z iniciátorů skupiny Osma a patřil k průkopníkům českého moderního umění. Po dlouhém pobytu v Berlíně se v roce 1933 vrátil do Prahy, kde se znovu intenzivně věnoval malbě a pražským námětům. Dílo *V parku* dobře zapadá do této etapy, kdy spojoval zkušenost evropského

expresionismu s bezprostředním pozorováním krajiny. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. A. Paříkem.

Vyvolávací cena: 70 000 Kč (€ 2 800)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

135 | Václav Jíra (* 1939)
Bublifuk (Plán stroje bublifuku)

akryl na plátně, 1999, sign. na rubu,
125 × 115 cm, rám

Obraz *Bublifuk (Plán stroje Bublifuku)* pochází od malíře Václava Jíry, který patřil spolu se Zdeňkem Sýkorou, Vladislavem Mirvaldem a dalšími umělci do okruhu lounské krajinářské školy. V představeném díle Jíra rozvinul motiv imaginárních strojů a jejich „plánů", který patří od šedesátých let k nejdůležitějším tématům jeho tvorby. Kompozice připomíná zvětšený technický nákres, kde se na světlém pozadí překrývají kruhy, osy, táhla a další mechanické tvary. Technické prvky však nesledují skutečnou konstrukční logiku, nýbrž se proměňují v autonomní výtvarné znaky a přibližují obraz geometrické abstrakci. Zároveň si dílo zachovává hravost a jemný humor, obsažený už v představě složitého stroje určeného k výrobě bublin. Právě spojení techniky, nadsázky a fantazie je pro Jírovu tvorbu příznačné. Zkušenost lounského výtvarného prostředí, včetně blízkosti tvorbě Zdeňka Sýkory, se zde projevuje smyslem pro geometrii, čistou barevnou plochu a rytmus linií, které Jíra využil k vytvoření osobitého a poetického světa imaginárních mechanismů. Plátno bylo reprodukováno v monografii J. Machalický: Václav Jíra, Recyklace minulosti a přítomnosti, Louny 2010, str. 59 a prezentováno na výstavách Strojky Václava Jíry, Galerie Nová síň, Praha, 6.–30. 9. 2000; Masterpieces Prague, Výstavní síň Mánes, Praha, 10.–28. 4. 2026 (reprodukováno v katalogu na str. 296).

Vyvolávací cena: 300 000 Kč (€ 12 000)
Odhadní cena: 400 000 – 600 000 Kč

136 | Kamil Lhoták (1912–1990)
Stroj pouště

olej na plátně fixovaném na lepence, 1966, sign. PD,
20,5 × 29 cm, rám

Lhotákovo jméno se stalo synonymem pro poetický svět moderní civilizace, jejích strojů, periferií a opuštěných míst nahlížených s obdivem, básnivým zaujetím i romantickou nostalgií. Podstatná přitom nebyla jen volba námětů, ale především osobitá atmosféra, v níž se konkrétní skutečnost prolíná se vzpomínkou a imaginací. *Stroj pouště* vznikl v období, kdy se Lhotákova malba výrazně proměňovala. Od počátku šedesátých let zesiloval její kolorismus, krajina se zjednodušovala do kontrastních barevných ploch a vedle tradičních motivů se postupně objevovaly nové, symbolické prvky: terče, draci či pozdější „stroje pouště". Červenomodrý objekt připomínající přesýpací hodiny zde stojí osamoceně v otevřené krajině. Jeho skutečná funkce i měřítko zůstávají nejasné; proměňuje se v autonomní obrazové znamení, což posouvá výjev od civilistního pozorování k magickému realismu a metafyzicky laděné obraznosti.
Dílo je uvedeno v soupisu děl Kamila Lhotáka pod č. 1329/39. Bylo reprodukováno v autorových monografiích L. Šteffek: Kamil Lhoták, Obrazy, Praha 2017, str. 313 (str. 459 doprovodného soupisu) a L. Šteffek: Kamil Lhoták, Tisíc obrazů, Praha 2024, str. 339 (str. 528 doprovodného soupisu). Doložená provenience svědčí o spojení díla s Lhotákovou návštěvou Nizozemska, při níž jej v souvislosti se zamýšlenou výstavou daroval synovi malíře a muzejního ředitele Johana Mekkinka. Při konzultacích posouzeno PhDr. J. Machalickým a Ing. L. Šteffkem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Kamil Lhoták zde na plátně vytvořil svou originální představu nové krásy a malebnosti, která vyvolává v divákovi pocit nadreálna a tajemna. […]"*).

Vyvolávací cena: 120 000 Kč (€ 4 800)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

137 | Josef Šíma (1891–1971)
Orfeus

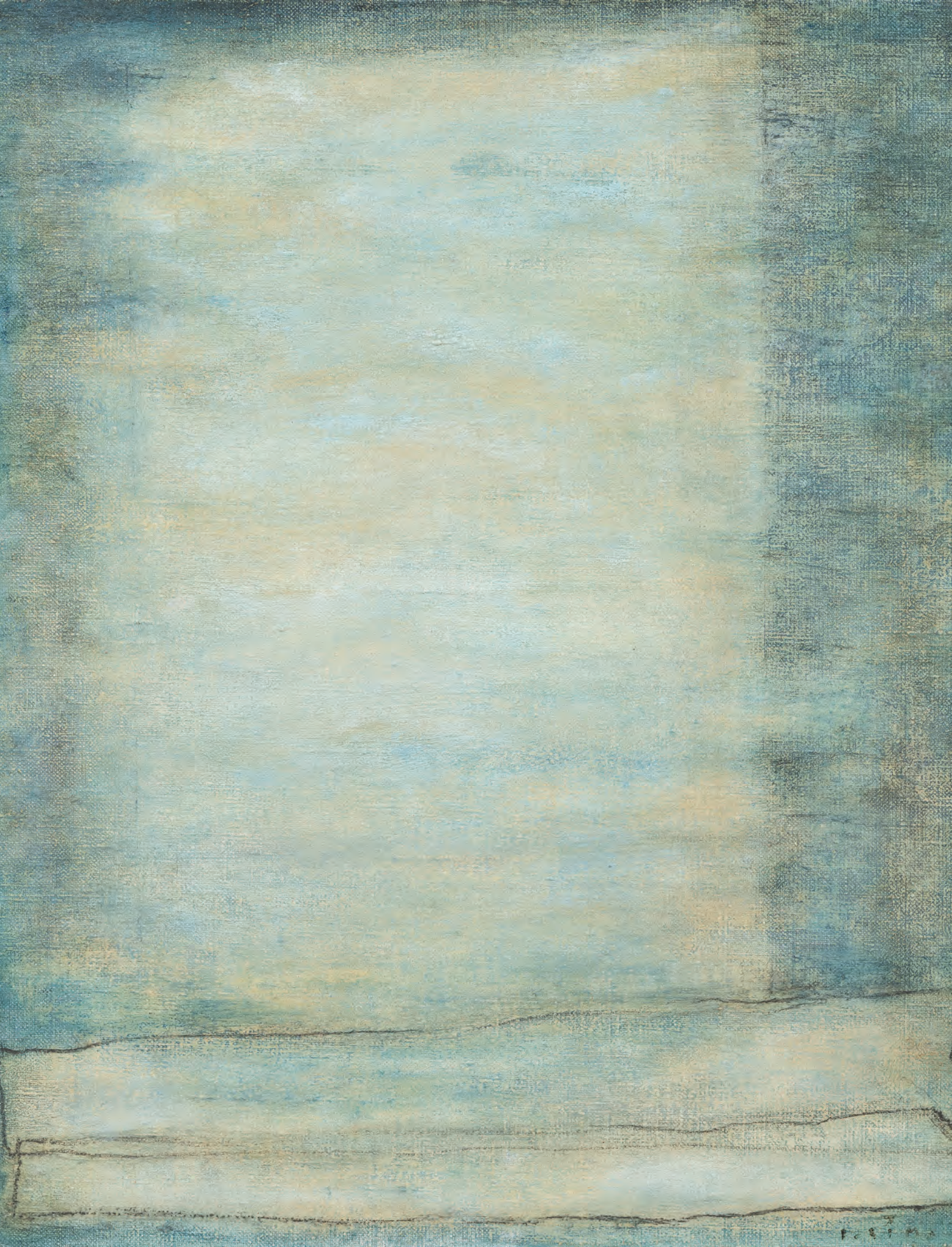
olej na plátně, 1958, sign. PD, 61×50 cm, rám

Josef Šíma se v obraze *Orfeus* nechal unést nadčasovou platností starověké mytologie. Dílo náleží k souboru Orfeových bran, který rozvíjel především v letech 1957–1958 a v němž tento antický mýtus oprostil od jeho figurálního děje ve prospěch samotného motivu brány a přechodu mezi světy. Námět, zpracovaný mnohými umělci, neuchopil prostřednictvím postavy bájného pěvce, nýbrž redukcí mýtu na jeho nejzazší prostorovou situaci – na práh mezi dvěma oblastmi bytí, mezi hmotným a nehmotným, tmou a světlem, počátkem a zánikem. Brána se tak stává prahem samotné existence. Téměř celou plochu plátna zabírá světelné pole, jehož modrošedé průsvitné vrstvy se prostupují a rozplývají v temnějším neurčitém prostoru. Ve spodní části je tento éterický útvar zatížen horizontálními pásy připomínajícími zemi, či alespoň její vzdálenou ideu. Nad nimi již perspektiva přestává platit a prostor je vytvářen samotným světlem. Orfeova brána není architektonickým útvarem; rodí se ze samotného vztahu světla a hmoty, z postupného rozpouštění pevných forem a hranic, které oddělují prostor skutečný od prostoru tušeného. Právě roku 1958 Šíma své malířské pojetí formuloval v dopise příteli Josefu V. Brumlíkovi, v němž se výslovně ohradil proti označení své malby za abstraktní a pojmenoval ji *matière lumière*, tedy „hmota–světlo“, nebo jednoduše „Orfeus“. Světlo pro něj nebylo pouhou formální vlastností barvy, nýbrž svébytnou látkou prostupující hmotu a proměňující ji. Právě v tom se jeho *matière lumière* odlišovala od dobové lyrické abstrakce a informelu: zatímco tam mohly světelnost, průsvitnost či gesto fungovat jako autonomní prostředky malby, Šíma je podřizoval básnickému a filozofickému poznávání světa, jehož kořeny sahaly k jeho předválečnému myšlenkovému okruhu. *Orfeus* tak ukazuje, jak Šíma na sklonku padesátých let převedl svou předválečnou obraznost do řeči oproštěné od pevného tvaru, aniž opustil její myšlenkové podloží.

Dílo původně pochází ze sbírky Galerie Paul Facchetti, která Šímu v letech 1959–1960 zastupovala. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Ch. Zimovou, Josef Šíma Foundation. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Na tomto velmi působivém obraze Orfea překrývají ‚bránu do hlubin podsvětí‘ mírně se vlnící, horizontálně tažené mlhoviny, které jeho přesné tvary zastiňují, vnášejí do obrazu dynamický pohyb, tak jak to Šíma dělal u svých předválečných pláten, když měl znázornit proudění vzduchu. […]“*).

Vyvolávací cena: 4 800 000 Kč (€ 192 000)
Odhadní cena: 6 000 000 – 8 000 000 Kč

138 | Bohumír Matal (1922–1988)
Dvojice

olej na sololitu, 1974, sign. PD, 55,5 × 81,5 cm, rám

Předložené dílo *Dvojice* (z cyklu *Ptačí herci*) představuje působivou ukázku zralé tvorby Bohumíra Matala, jednoho z nejvýznamnějších představitelů brněnské poválečné malby. Přestože Matalova raná tvorba vyrůstala z poetiky Skupiny 42, jejímž byl nejmladším členem, zde je původně civilní námět přetvořen do svébytné lyrické a fantaskní vize.
Plošně stylizované postavy jsou sestaveny z geometrických a oble vykrajovaných tvarů, jejichž vzájemné prostupování propůjčuje kompozici výrazný vnitřní rytmus. Navzdory této strukturované výstavbě si výjev uchovává lehkost, hravost a výraznou poetickou imaginaci. Frontální uspořádání postav, mělký prostor a jednolitá okrová plocha pozadí vyvolávají dojem komorního divadelního představení. Figury působí jako aktéři rozehrávající svůj výstup před pomyslnou kulisou, zatímco jejich nástroje a gesta se spojují v jedinou výtvarnou arabesku. Toto scénografické cítění lze vztáhnout k Matalově spolupráci s brněnskými divadly v průběhu šedesátých let.

Obraz vznikl roku 1974, v období normalizace, kdy se Matal nacházel mimo hlavní proud oficiálního výstavního provozu a uchýlil se na mlýn v Prudké u Doubravníku. V sedmdesátých letech se kromě účasti na výstavách Sdružení Q veřejně téměř neprezentoval a na další samostatnou výstavu po roce 1969 čekal deset let. *Dvojice* tak představuje pozoruhodně lyrický a barevně vytříbený protipól tíživé dobové situace i doklad Matalovy schopnosti spojit pevnou obrazovou konstrukci s fantazií, poezií a jemným humorem.
Dílo bylo vystaveno na Matalově samostatné výstavě v roce 1983 (Bohumír Matal, Klub přátel výtvarného umění v Tišnově, kat. č. 14) a reprodukováno v publikacích M. Pavlík / J. Maliva: Bohumír Matal, Tišnov 1983, nestr.; J. M. Matalová: Barevný život Bohumíra Matala, Brno 2015, str. 149.
Obraz původně pochází z rodiny autora a je v originální autorské adjustaci. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. et Mgr. M. Mrázovou. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 250 000 Kč (€ 10 000)
Odhadní cena: 400 000 – 700 000 Kč

139 | Martin Benka (1888–1971)
Krajina

olej na plátně, 1910–1911, sign. PD, 39×60 cm, rám

Toto svěží dílo středního formátu náleží do vyhledávaného období Martina Benky, zásadní osobnosti slovenského moderního malířství. Obraz vznikl v době autorova pražského působení, kdy navštěvoval krajinářskou speciálku Aloise Kalvody – právě jeho náladové pojetí krajiny, vyrůstající z tradice školy Julia Mařáka, významně ovlivnilo Benkův výtvarný projev a přispělo k jeho odklonu od čistě impresionistického vidění. Malíř se postupně přiklonil k moderněji laděnému pojetí, v němž několik dominantních barevných tónů určuje celkový charakter kompozice a umocňuje její osobitou náladu a atmosféru. Na představovaném plátně se rozprostírá klidná říční krajina, s vodní hladinou lemovanou bujnou zelení a skupinami vzrostlých stromů, jejichž siluety se v ní zrcadlí. V zadním plánu se dále otevírá pohled do polí a ke vzdálenému horizontu, nad nímž se klene světlá obloha s výraznými oblaky. Uvolněný malířský rukopis spolu se sytou barevností dodává celé scenérii svěží a bezprostřední charakter. Setkáváme se zde s ukázkou autorova raného krajinářského talentu, bezpochyby představující v rámci jeho tvorby atraktivní práci s výraznou sběratelskou přitažlivostí. Dílo bylo publikováno a reprodukováno v odborné literatuře (K. Bajcurová: Martin Benka, Trenčín 2005, str. 60). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Bajcurové, CSc.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

140 | Jiří Kars (1880–1945)
Pražské zákoutí

olej na lepence, 1920, sign. PN, 33×41 cm, rám

V Karsově tvorbě představuje toto dílo výrazný doklad poválečného obratu od expresivního a kubizujícího tvarosloví ke klidnější, syntetičtější malbě, blízké novoklasicismu a věcnému realismu. Městský motiv je oproštěn od vedutové popisnosti a redukován na přehlednou soustavu architektonických ploch a objemů. Nejen cihlová červeň střechy oživující tlumenou barevnost, ale i celkové ladění obrazu svědčí o autorově vytříbeném citu pro barevné vztahy. Přes zřetelný kompoziční řád si přitom malba uchovává lehkost a nenucenost provedení, která její pevnou stavbu zbavuje jakékoli strnulosti. Potlačení detailu ve prospěch jasného řádu a hmoty tak dokládá Karsův tehdejší příklon k pevnější a vyváženější obrazové řeči, aniž by se vytratila malířská bezprostřednost.
Zajímavost díla zvyšuje Karsův životní kontext. Francouzský a německý přípis na rubu obrazu označující námět jako „starý dům v Praze“ nenápadně odkazují k autorovu pohybu mezi několika kulturními okruhy: rodák z Kralup, narozený do německy mluvící židovské rodiny, se umělecky formoval v Mnichově a od roku 1908 spojil podstatnou část svého života i umělecké dráhy s Francií. V Paříži se pohyboval především mezi německy mluvícími a slovanskými umělci Montparnassu, tedy v kosmopolitním prostředí, které tvořilo významnou součást okruhu dnes souhrnně označovaného jako École de Paris (pařížská škola). Jeho tvorba se tak přirozeně rozvíjela mezi několika jazykovými a kulturními světy, aniž by se vytratil blízký vztah k českému prostředí. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Jiřího Karse v posuzovaném obraze jistě zaujal robustní charakter staropražské architektury, s jakým se v elegantní Paříži nemohl setkat. Výrazná rozsochatost ojedinělé architektonické ‚skrumáže‘ se mu stala základním stavebním prvkem obrazu, který pojal v určitých partiích velmi rozvolněným rukopisem, dodávajícím finálnímu dílu dramatické působivosti. […]“*).

Vyvolávací cena: 160 000 Kč (€ 6 400)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

141 | Pavla Malinová (* 1985)
Tarot

komb. tech. (olej, sprej) na plátně, 2017, sign. na rubu,
170×130 cm

Tarot vznikl v období, kdy Malinová rozvíjela téma spirituality směrem k obrazům fungujícím jako svébytné znakové soustavy. Právě roku 2017 její tvorbou procházel motiv klíčové dírky, chápaný jako průhled do skrytého prostoru a současně zárodek pozdější figury. Čtyřdílná vnitřní skladba, soustava kruhů a ornamentálně pojednaný lem propůjčují představovanému obrazu charakter uzavřeného znakového pole, jehož jednotlivé prvky se vzpírají jednoznačnému čtení. Vlnící se reliéfní linie a temné oblouky lze vnímat současně jako krajinu, proudění energie, oko i tělesnou dutinu, zatímco volné kruhy kolem ústředního pole rozrušují jeho přísnou pravoúhlou osnovu a rozehrávají napětí mezi řádem a pohybem. Malinová zde příznačně vrství barevné plochy a struktury, které sama zpětně popsala jako podstatný princip své tehdejší malby, do níž zasazovala archetypálně působící znaky a figury. Název *Tarot* proto není třeba chápat jako odkaz ke konkrétní kartě, ale spíše jako návod ke způsobu vidění: obraz nabízí znaky, jejichž vztahy si divák skládá podobně jako významy při výkladu karet. Dílo tak zachycuje důležitý okamžik autorčiny tvorby, kdy se její starší zájem o duchovní a meditační obraznost začal proměňovat v hutnější, tělesnější tvarosloví, z něhož od následujícího roku začaly výrazněji vystupovat robustní lidské figury. Pochází z kvalitní sbírky a bylo reprodukováno v autorčině monografii Pavla Malinová: O mně se povídá, moje mlčení tomu odpovídá / People talk about me, my silence reflects that, Berlínskej model, Praha 2018, nestr.

Vyvolávací cena: 160 000 Kč (€ 6 400)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

142 | Ota Janeček (1919–1996)
Běláskové

olej na plátně, kolem roku 1950, sign. PD a na rubu,
25,5×30 cm, rám

Toto půvabné dílo spadá do období přelomu čtyřicátých a padesátých let, kdy Janeček opouštěl expresivní, kubismem poučenou morfologii válečných let a nacházel svůj osobitý poetický výraz, inspirovaný lidovým uměním a především přírodou. V ní přitom nehledal pouhou zásobárnu motivů, nýbrž přirozené děje – proměnu, růst, zrod a zánik. Týmž směrem míří i komorní výjev s bělásky, kteří se vedle ptáčků a stébel trávy záhy zařadili k stěžejním motivům Janečkova výtvarného rejstříku. Jejich křídla se vrství a prostupují, až se jednotliví motýli slévají v jedinou bující, květu či plodu podobnou formu. Plošné pojetí porostu bez perspektivní hloubky již předjímá citlivost, jež záhy vyústí ve známý cyklus *Trávy*. Tlumený, hřejivý kolorit, oživený jedinou červenou bobulí šípku, a citlivá stylizace oproštěná od detailu dotvářejí křehkou, pohádkovou atmosféru, jež se stala jedním z poznávacích znamení autorovy zralé tvorby.
Na rubu je obraz opatřen autorskými evidenčními údaji a pod názvem *Běláskové* je veden v autorově soupisu díla pod číslem 2079. Pochází z kvalitní moravské sbírky, jejíž majitel jej získal počátkem devadesátých let přímo z malířova ateliéru. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Ing. T. Janečkem, autorovým synem.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 70 000 – 140 000 Kč

143 | Otakar Kubín (1883–1969)
Kytice s mimózou a anemonkami

olej na plátně, přelom 20. a 30. let 20. století,
sign. PD, 64,5 × 53,5 cm, rám

Zátiší vzniklo v době Kubínovy největší slávy, kdy pod jménem Othon Coubine patřil k výrazným představitelům komunity umělců, kterou dnes souhrnně označujeme jako École de Paris (pařížská škola). Pravidelně vystavoval na Salonu nezávislých a na Salonu v Tuileriích a mezi horlivé sběratele jeho tvorby patřil například americký kritik Leo Stein. Uvolněný, a přitom suverénně jistý rukopis spolu s jemně sladěnou tlumenou barevností řadí plátno k vyzrálé vrstvě Kubínova novoklasicismu přelomu dvacátých a třicátých let – období, jehož květinová zátiší patří vedle provensálských krajin k nejvyhledávanějším polohám autorovy tvorby. Pevná, téměř přísná stavba obrazu se opírá o hnědý pruh stolu s jasnou obrysovou linkou a neutrální šedou stěnu v pozadí, z níž se vynořují plné květy anemonek a zářivě žluté snítky mimózy. Jde vesměs o květiny, které v Provence rozkvétají brzy zjara, kdy plnily tamní trhy i malířovu zahradu. Právě tyto prosté, nestrojeně aranžované květy vnášejí do jinak ukázněné kompozice tichou lyriku. Oblé tělo vázy svým tvarem podtrhuje celkový dojem ukotvení a trvání, k němuž Kubínova zátiší této doby soustavně směřovala. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Předložený obraz má všechny kvality Coubinova vrcholného klasicismu. […] Pokud bychom vedle sebe vystavili větší počet autorových obrazů květinových zátiší, posuzované dílo by jistě bylo jedním z těch, jež lze označit – při maximální prostotě Coubinových výrazových prostředků – za mimořádně zdařilé, vizuálně velmi bohaté a reprezentativní. […]“*).

Vyvolávací cena: 200 000 Kč (€ 8 000)
Odhadní cena: 250 000 – 350 000 Kč

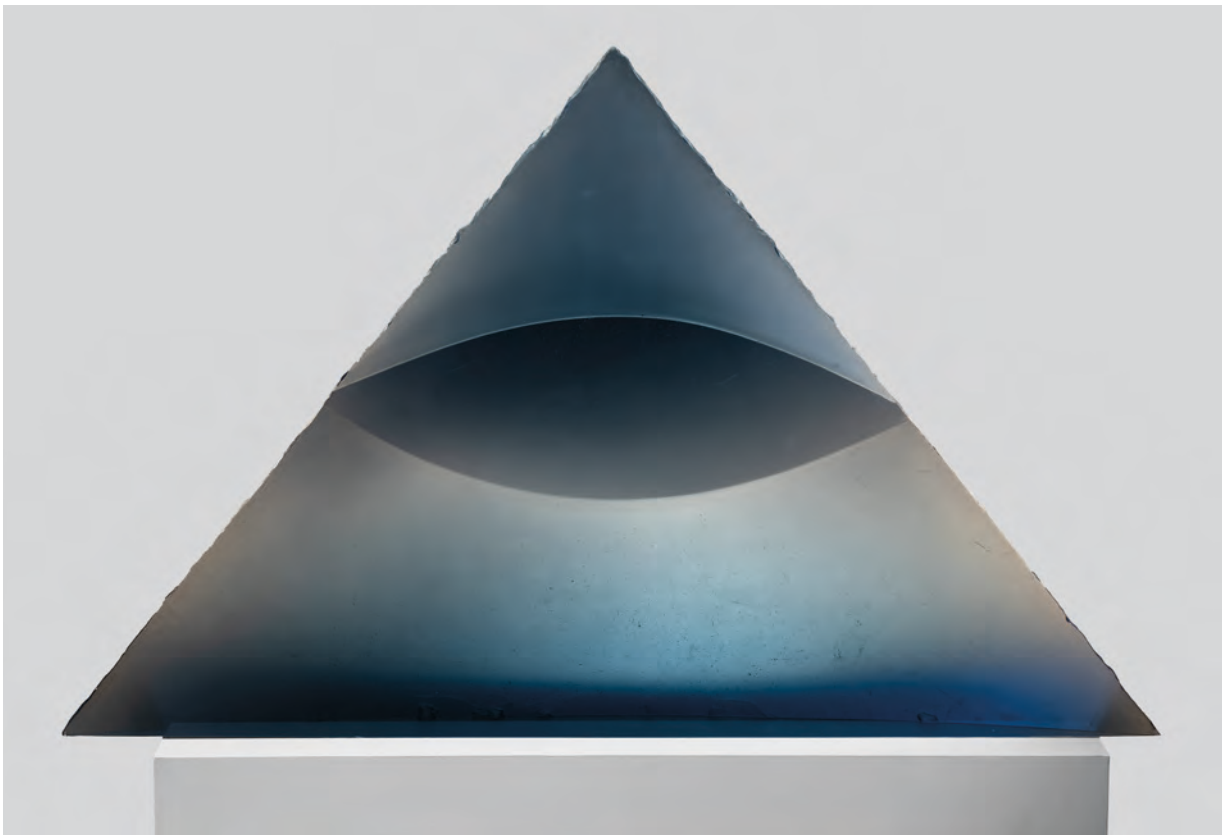

| 144
Andrej Bělocvětov (1923–1997)
Zátiší se svíčkou

olej na lepence, 1972, sign. PD, 58 × 42 cm, rám

Andrej Bělocvětov, výrazný solitér české poválečné malby a člen skupiny Máj 57, se ve své tvorbě opakovaně obracel k tradičním námětům zátiší, které přetvářel osobitým, výrazně expresivním malířským rukopisem. V *Zátiší se svíčkou* soustředil kompozici kolem hořící svíčky, jejíž plamen vytváří světelné i významové centrum obrazu. Okolní předměty a drapérie jsou podány ve výrazné tvarové zkratce, širokými, místy spontánními tahy štětcem. Bělocvětov zde rezignoval na popisnost ve prospěch rytmu linií, barevných ploch a bezprostředního malířského gesta, které zdánlivě všednímu námětu propůjčuje výrazné vnitřní napětí. Při konzultacích posouzeno A. Pilařovou Belotsvetovou a PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 30 000 Kč (€ 1 200)
Odhadní cena: 50 000 – 100 000 Kč

145 | Stanislav Libenský (1921–2002), Jaroslava Brychtová (1924–2020) Modré oko pyramidy

objekt (tavené, leštěné a broušené sklo), 1993–2007, sign. zezadu, 73 × 117 × 16 cm

V pozdní tvorbě Stanislava Libenského a Jaroslavy Brychtové zaujímá důležité místo motiv pyramidy, jehož prostřednictvím autoři rozvíjeli svůj dlouhodobý zájem o vztah skleněné hmoty, světla a prostoru. K pyramidální formě je přivedl trojúhelník, který se v jejich tvorbě stále výrazněji prosazoval v průběhu devadesátých let. Archetypální tvar pyramidy jim umožnil rozehrát charakteristické napětí mezi fyzickou tíhou taveného skla a jeho zdánlivým odhmotněním. V plastice *Modré oko pyramidy* je přísná trojúhelníková silueta prostoupena výrazným čočkovitým útvarem, který soustřeďuje světlo a propůjčuje dílu sugestivní vnitřní dynamiku. Sytá modř se ve spodní části koncentruje do téměř neproniknutelné hmoty, zatímco směrem k okrajům a vrcholu postupně zesvětluje a rozpouští se v průsvitnosti. V závislosti na dopadajícím světle se tak plastika neustále opticky proměňuje – monumentální a statická forma nabývá lehkosti a otevírá se do svého nitra.

Důležitým předstupněm tohoto řešení bylo *Zelené oko pyramidy,* vytvořené na počátku devadesátých let v souvislosti s projektem nového sídla sklárny Steuben v americkém Corningu. Spojení pyramidální formy s motivem oka se následně stalo jedním z charakteristických znaků tvorby Libenského a Brychtové tohoto období. V představovaném díle je tento princip doveden k mimořádně působivé syntéze geometrické přísnosti a světelné proměnlivosti. Sklo zde přestává být pouhou hmotou sochy a stává se médiem světla a prostoru, jehož prostřednictvím autoři propůjčili abstraktní formě výrazný duchovní rozměr. Při konzultacích posouzeno M. Janeckým a P. Zahradníkem, vnukem autorů. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického a certifikát pravosti od J. Brychtové.

Vyvolávací cena: 1 200 000 Kč (€ 48 000)
Odhadní cena: 1 700 000 – 2 700 000 Kč

146 | Josef Lada (1887–1957)
Zimní náves

komb. tech. (tužka, akvarel, běloba) na lepence, konec 30. let 20. století, sign. PD, 24×38 cm, rám, pasparta, zaskl.

V dalším ze svých líbezných zimních námětů převedl Josef Lada venkovskou náves do harmonicky uspořádané kompozice, v níž zvlněná cesta a zasněžená stavení pozvolna směřují k přirozené dominantě české vesnice i Ladovy tvorby – venkovskému kostelíku. Poklidnou scénu oživuje dítě se sáňkami a sněhulák před chalupou, drobné výjevy, které krajině dodávají nenucený půvab a důvěrně známou atmosféru. Lada zde náves nezachycuje jako přesný místopisný záznam, ale spíše jako místo uchované ve vzpomínce. Domy zjednodušuje, proporce podřizuje celkové skladbě a z několika prostých prvků vytváří půvabnou kroniku obyčejného dne. Právě na sklonku třicátých let se v jeho venkovských námětech stále výrazněji ustaluje osobité spojení úsporné kresby a plošně kladené barvy, z něhož vyrůstá nezaměnitelná podoba ladovské zimy. V tomto díle si však ještě uchovává zvláštní lehkost akvarelu a svěžest bezprostředního kreslířského záznamu.
Původním majitelem díla byl redaktor a publicista Jaroslav Motyčka, spojený s okruhem periodika Volná myšlenka. Dochovaný Ladův dopis adresovaný Motyčkovi je přiložen. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc.

Vyvolávací cena: 550 000 Kč (€ 22 000)
Odhadní cena: 800 000 – 1 600 000 Kč

147 | Pasta Oner (* 1979)
Dopamine Therapy

komb. tech. (olej, akryl) na plátně, 2026, sign. na rubu,
120×100 cm, rám

V obraze *Dopamine Therapy* Pasta Oner znovu rozehrává napětí mezi malířsky modelovanou iluzí a plošnou řečí komiksu: intimní dvojici obklopují okřídlení putti, jimž autor ponechává svatozář andělů i poslání antických amorků. Místo luku a šípů, jimiž odedávna probouzejí lásku, však milencům podávají baňku s růžovým elixírem a jejich někdejší úloha tím dostává ironický obrat. Motiv tak převádí tradiční obraz lásky a milostného vytržení do současného slovníku chemicky měřitelné slasti, v němž se cit, touha i příslib štěstí ocitají v sousedství spotřeby a okamžité odměny. Spojování vysokého a nízkého, všedního a svátečního, pozemského a nebeského patří k dlouhodobým principům autorovy tvorby, stejně jako konfrontace odkazu starých mistrů s popovou a komiksovou obrazností. V tomto případě však není citace dějin umění pouhou kulisou. Andělské figury se mění v personál jakéhosi laboratorního rituálu a obraz přesouvá otázku transcendence do oblasti tělesné žádosti, podvědomých tužeb a sdílených představ o štěstí, které autor ve své tvorbě soustavně zkoumá. Výsledkem je dílo, které místo moralizování nechává působit samotný rozpor mezi něhou výjevu a téměř reklamní přímočarostí jeho příslibu. Jak říká sám autor, obraz *„s humorem klade otázku, nakolik je naše představa romantiky autentická a nakolik už je výsledkem kulturních klišé, obrazů a očekávání“*.

Vyvolávací cena: 250 000 Kč (€ 10 000)
Odhadní cena: 300 000 – 400 000 Kč

148 | František Janoušek (1890–1943)
Invalidovo odpoledne

olej na plátně, 1942, sign. LD, 33 × 41 cm, rám

Invalidovo odpoledne náleží k Janouškovým posledním a vrcholným pracím, v nichž se jeho dlouhodobý zájem o proměnlivost živé hmoty pod tlakem války s nevšední malířskou invencí obracel k představě tělesného i civilizačního rozvratu. Lidská anatomie tu s fantazijní lehkostí ztrácí hranice a srůstá s živočišnými, kosterními i předmětnými tvary: napažená levá ruka visí na vláknech jako úd marionety, pravou nohu podpírá rozbitá nádoba a holeň se opírá o žehličku. „Invalida" tak není jen postiženou figurou, ale podobenstvím existence, jejíž celistvost byla násilně porušena. Jednotlivé části přestávají náležet jediné postavě a skládají se v obraz poraněného organismu, v němž se spolu s tělem rozpadá i řád okolního světa. Malbu lze vnímat jako znepokojivý protějšek Janouškových tzv. *kráčivců:* zatímco jejich vratká těla jsou nadána schopností pokračovat v pohybu, zde se pohyb zadrhává a tělo se stává závislým na provizorních protézách. Motiv invalidity přitom u malíře, jehož hluboce poznamenala zkušenost první světové války – na srbské frontě utrpěl poranění nohy a po návratu na frontu v Karpatech se do nohy sám postřelil –, nabývá v roce 1942 zvláštní osobní i dějinné naléhavosti. Nápadně odlehčený název stojí v ostrém rozporu s výjevem a snad v sobě nese ozvěnu Faunova odpoledne Stéphana Mallarmého: místo smyslové pastorály Janoušek rozehrává její válečný protějšek, v němž fauna vystřídal invalida a tělesnou žádostivost zranitelnost. Takové významové převrácení literární předlohy odpovídá autorovu způsobu myšlení, v němž se četba, vlastní poezie a malířská obraznost vzájemně prostupovaly.

Dílo pochází přímo z rodiny autora, na rubu je opatřeno autorským číslem 714 a bude zařazeno do soupisu díla v připravované monografii Mgr. E. Vele. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. E. Vele.

Reprodukováno:
- J. Chalupecký: František Janoušek, Praha 1991, str. 227, obr. 140 (chybně uvedeno jako tempera na plátně)
- P. Štěpánek: „Československý malíř" Salvador Dalí a jeho vliv na české umění, Praha 2010, str. 59

Vystaveno:
- František Janoušek, Posmrtná výstava malířského díla, SVU Mánes, Praha, prosinec 1947, kat. č. 80
- František Janoušek 1890–1943, Malířské dílo, Středočeská galerie, Zámek Nelahozeves, 21. 8. – 31. 10. 1965, kat. č. 133
- František Janoušek, Malířské dílo, SVU Mánes, Praha, leden 1966, kat. č. 54
- František Janoušek, Obrazy a kresby 1929–1942, Dům umění města Brna, 21. 5. – 30. 6. 1985, kat. č. 88
- František Janoušek, Obrazy z let 1932–1942 (výstava ke 100. výročí narození), Ústřední kulturní dům železničářů, Praha, 13. 9. – 7. 10. 1990, kat. č. 38
- František Janoušek 1890–1943, Obrazy a kresby, SVU Mánes, Praha, 19. 11. 1991 – 1. 1. 1992, kat. č. 106

Vyvolávací cena: 280 000 Kč (€ 11 200)
Odhadní cena: 350 000 – 650 000 Kč

149 | Václav Radimský (1867–1946)
Tůň s vodními travinami

olej na plátně, před rokem 1910, sign. PD,
103,5×129 cm, rám

Předložená působivá malba provedená v osobitém autorově rukopise vyšla z palety asi nejznámějšího českého impresionisty Václava Radimského. Tone převážně v tlumenějších valérech zeleně a okru – tato tendence k monochromatičnosti představuje v rámci jeho vrcholné tvůrčí fáze určitý experiment, nebo spíše jakousi reminiscenci odkazující k jeho raným francouzským pracím z přelomu osmdesátých a devadesátých let 19. století. Dominuje zde vodní hladina, která zabírá polovinu obrazové plochy, přelévá se přes spodní, pravý i levý okraj plátna a evokuje tak představu, že malíř stál na samém kraji břehu nebo maloval v pramici, což prokazatelně s oblibou dělával. S plavbou po vodní hladině byl totiž jakožto vášnivý rybář sžitý a nechal se v tomto směru inspirovat i svými nejvýznamnějšími vzory z řad francouzských impresionistů, s nimiž byl v průběhu svého zahraničního pobytu v úzkém osobním kontaktu. Protilehlý břeh je osázen stromořadím, vpravo je naznačen mostek a pod hradbou vzrostlého lesa tušíme malý domek s navazující linií jakési ohrady. Nebe zde umělec nechal jen minimálně prosvítat listovím. Pozoruhodným momentem celého obrazu je jeho výrazná geometričnost, které Radimský dosáhl pomocí své oblíbené malířské finesy – principu zrcadlení. Tímto způsobem promítl vertikály stromořadí i na vodní plochu a neotřele tak rozdělil plátno na vertikální pruhy, čímž docílil výrazně abstrahujícího dojmu. Smyslem takového zrcadlení je nejen malířská ekvilibristika, ale i snaha poukázat na to, že naše realita nemusí mít vždy jen jeden hmatatelný rozměr. Sběratelskou atraktivitu malby potvrzuje i její uvedení a reprodukování v autorově poslední monografii a soupisu díla (N. Blažíčková-Horová: Václav Radimský, 1867–1946, Řevnice 2011, kat. č. 235, str. 160 a 247). Prezentováno ve vkusné dobové adjustaci. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. M. Dospělem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza Mgr. P. Kubíka.

Vyvolávací cena: 1 300 000 Kč (€ 52 000)
Odhadní cena: 2 000 000 – 4 000 000 Kč

150 | Antonín Chittussi (1847–1891)
Krajina s pramicí

olej na dřevěné desce, po roce 1880, sign. LD, 30×50 cm, rám, provedena parketáž

Život velkých řek byl pro barbizonce a impresionisty častým námětem, který si záhy osvojil i Antonín Chittussi, a to jak při svém pobytu ve Francii, tak následně v Čechách. Přitažlivost říčních toků vždy významově oscilovala mezi jejich rekreační funkcí, přínosem jako dopravní tepny důležité pro obchod a rurální podstatou. Chittussi dokázal určitým způsobem propojit vizuální kvality všech těchto komplementárních konceptů; v jeden celek tak dovedl harmonizovat např. stádo krav, dýmající parník i estetické hodnoty samotného přírodního reliéfu. Tento princip předvedl např. v galerijním velkoformátovém obraze s označením *Francouzská monumentální krajina* (olej na plátně, 1881, 121×200 cm), jenž se v nedávné době dostal na trh s uměním ze soukromé sbírky. Představovaná práce s loďkou v předním plánu, širokou klidnou řekou vinoucí se do hloubi obrazu a horizontem uzavřeným jakýmsi valem má s výše zmíněným plátnem řadu společných prvků: jedná se v prvé řadě o loďku a onen val vklíněný mezi řeku a horizont. Celková vizuální blízkost obou děl nasvědčuje tomu, že byla představovaná malba pravděpodobně východiskem či plenérovou studií právě k tomuto galerijnímu chef-d'oeuvru. Skicovitý a místy pastózní volný rukopis střídající drobnější údery s dlouhými tahy štětcem navíc odpovídá způsobu, jakým Chittussi zpracovával menší obrazové formáty tohoto druhu. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena odborná expertiza prof. R. Prahla, CSc.

Vyvolávací cena: 170 000 Kč (€ 6 800)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

151 | Josef Istler (1919–2000)
Kompozice

asambláž na překližce, 1975, sign. PD, 86×57 cm, rám

Kompozice soustřeďuje Istlerův dlouhodobý zájem o hmotu obrazu do přísně členěné, téměř architektonické skladby, v níž se pravoúhlá pole liší barvou, strukturou i mírou reliéfnosti. Střední cihlově červený obdélník s vtlačenou organicky se stáčející kresbou působí jako fosilie či technický otisk, zatímco okolní plochy střídají rozdílné kvality povrchu – jemně rozprašované, zvrásněné, hrubě materiálové i kovově jiskřivé. Jejich kontrast rozehrává napětí mezi tělesností materiálu a iluzí prostoru. Tento způsob práce vyrůstá z Istlerova obratu k výrazové textuře, čímž se v průběhu šedesátých let přiblížil českému informelu. Zde je však někdejší živelná struktura sevřena do rámců, jako by obraz postupně přebíral logiku objektu. Pro Istlerova sedmdesátá léta je příznačný návrat starších podnětů v nových vazbách i důraz na tvrdost plastických aplikací. Jednotlivé povrchy se proto neslévají, nýbrž vystupují jako svébytné články záměrně nesourodé obrazové stavby. Svítivé barevné akcenty odlehčují temný střed a udávají celku rytmus. Umělcova imaginace se přesouvá od snového motivu k samotné fyzické přítomnosti obrazu – k významu vznikajícímu z dotyku a napětí rozdílných materií. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč (€ 4 000)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

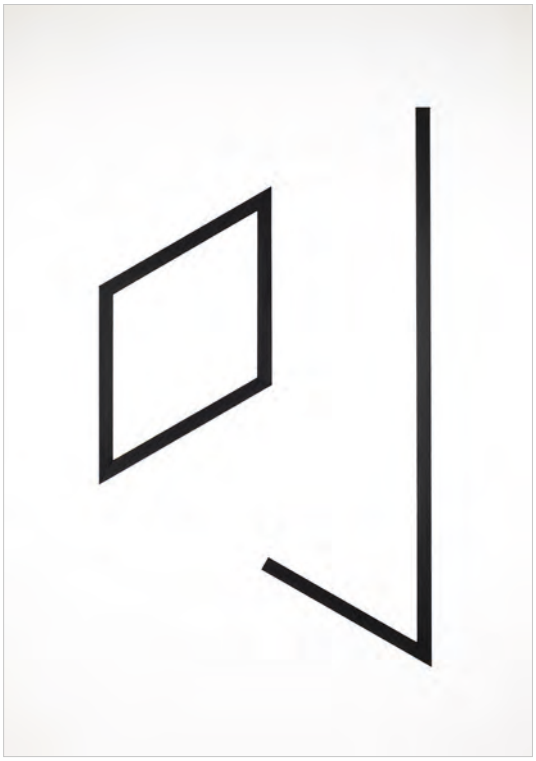

152 | Jiří Sopko (* 1942)
Sluneční den

olej na plátně, 2007, sign. na rubu, 100 × 150 cm, rám

Obraz *Sluneční den* představuje Jiřího Sopka v poloze, v níž se jeho dlouhodobý zájem o lidskou figuru propojuje s výrazným kolorismem a radikálním zjednodušením obrazového prostoru. Kompozici tvoří velké plochy zářivé zelené, žluté, oranžové a červené, do nichž jsou zasazeny tři modrošedé postavy. Jejich těla i tváře jsou redukovány na jednoduché, téměř znakové tvary. Dvě figury stojí proti sobě, třetí hledí přímo na diváka, čímž v jinak statické scéně vzniká jemné psychologické napětí. Přestože název obrazu evokuje bezstarostnost a optimismus, výsledný dojem je dvojznačný. Intenzivní barevnost působí radostně i lehce neskutečně, zatímco postavy, ačkoli jsou si fyzicky blízko, zůstávají každá uzavřena ve vlastním prostoru. Právě napětí mezi pospolitostí a osamělostí, vitalitou a melancholií je pro Sopkovu tvorbu charakteristické. V tomto pojetí člověka lze nalézt důležitou souvislost s dílem Josefa Čapka, k němuž měl Sopko výrazně blízko. Ačkoli každý z nich čerpal z odlišných podnětů – Josef Čapek mimo jiné z expresionismu, kubismu, lidového umění a dětské kresby, zatímco Sopko z klasické figurální malby, ale také z pop-artu, minimalismu, filmu, grotesky, cirkusu či masové obrazové kultury –, oba dospěli k obdobnému principu. Zjednodušováním formy se u nich konkrétní lidská figura proměnila v obecnější obraz lidské existence: bytost zranitelnou, osamělou a zároveň hledající vztah k druhým. Společná je jim také snaha redukovat tvar na jeho podstatu. U Sopka se hlava, tělo i končetiny postupně mění v téměř univerzální znaky. Ve *Slunečním dni* je tento princip patrný v protáhlých hlavách, strohých profilech a hladkých siluetách postav. Na rozdíl od Čapka však Sopko pracuje s mnohem intenzivnější, až fluorescenční barevností, která se stává jedním z hlavních nositelů významu obrazu. Lidská figura je ústředním motivem Sopkovy tvorby od konce šedesátých let. Od expresivněji deformovaných podob se jeho malba postupně posunula k větší jednoduchosti, monumentalitě a soustředění na vztah figury, prostoru a barvy. *Sluneční den* tak představuje vyzrálou podobu tohoto vývoje a spojuje v sobě autorova klíčová témata: lidskou blízkost i odcizení, redukci formy a silný emocionální účinek barvy. Dílo bylo prezentováno na autorově výstavě v Galerii Rudolfinum v Praze (5. 9. – 18. 11. 2007) a reprodukováno v monografii vydané při této příležitosti (L. Sedláková: Sopko, Praha 2007, str. 406).

Vyvolávací cena: 1 000 000 Kč (€ 40 000)
Odhadní cena: 1 500 000 – 3 000 000 Kč

| 153

Florin Granwehr (1942–2019)
Novinans

tuš na papíře, 1991, sign. na rubu, 100×70 cm, rám, zaskl.

Novinans je charakteristickou ukázkou racionálně a geometricky založeného kresebného projevu Florina Granwehra, švýcarského umělce a manžela Ludmily Vachtové. Autor redukoval obraz na několik přesně vedených černých linií, jejichž vzájemné vztahy vytvářejí napětí mezi plochou a iluzí prostoru. Otevřené geometrické útvary působí současně staticky i pohybově a mění se podle způsobu, jakým je oko diváka propojuje. Kresba náleží k rozsáhlému souboru *Novinans* z roku 1991, v němž Granwehr systematicky zkoumal možnosti linie, úhlu, proporce a prostorového vnímání. Právě práce v ucelených sériích a promýšlení geometrického řádu patřily k základním principům jeho tvorby, a to jak v kresbě, tak v plastice. Ve své krajní úspornosti *Novinans* dobře vystihuje Granwehrův přístup založený na tradici curyšského konkretismu, kdy minimálními prostředky vytvořil vizuálně proměnlivou situaci, v níž se zdánlivě přísný geometrický řád otevírá nejistotě a mnohoznačnosti. Při konzultacích posouzeno PhDr. J. Machalickým a PhDr. K. Srpem.

Vyvolávací cena: 35 000 Kč (€ 1 400)
Odhadní cena: 50 000 – 100 000 Kč

154 |

Oldřich Blažíček (1887–1953)
Z bytu prof. Hanuše Schwaigera

olej na dřevěné desce, 1910, sign. LD a na rubu,
39,5×31 cm, rám

Soupis díla Oldřicha Blažíčka uvádí pouhých šest známých autorových prací, jejichž námětem se stal měšťanský interiér – všechny z nich jsou soukromou výpovědí malíře o lidech z jeho nejbližšího okolí, především rodině. Nejstarší je práce s označením *Vnitřek z bytu Schwaigerova* (1910), která je v soupise díla prezentována černobílou reprodukcí v sekci nezvěstných prací. Představovanou malbu lze proto označit za významný objev vypovídající o rané fázi Blažíčkovy tvorby, a to ještě z období jeho studií na pražské Akademii výtvarných umění. Mezi lety 1909 a 1912 studoval u Hanuše Schwaigera, jenž pozornost svých žáků systematicky obracel k viděné skutečnosti a jejímu zachycení. Obzvláště významný byl podnět, jenž Blažíčka tematicky nasměroval k chrámovým i profánním interiérům. Jeho monografisté uvádějí příhodu, kdy mu Schwaiger v roce 1910 poskytl dvě „prkénka" a zadal mu namalovat průhledy jeho bytem v Bubenči s tím, že „Pepík jich čeká" – Pepík byla profesorova choť. Na základě těchto dvou prací získal Blažíček cenu Akademie výtvarných umění a v souvislosti s tím i příležitost k cestě do Dalmácie. Představované dílo, celým názvem *Z bytu prof. Hanuše Schwaigera, pokoj paní*, a výše uvedený *Vnitřek z bytu Schwaigerova* jsou s nejvyšší mírou pravděpodobnosti právě těmito dvěma „prkénky", jejich prostřednictvím Blažíček prokázal výjimečný talent a dostalo se mu prvního oficiálního uznání. Jedná se proto o artefakt hodný zvýšené pozornosti odborné i sběratelské. Při konzultacích posouzeno Mgr. P. Kubíkem a PhDr. E. Havlovou, spoluautorkou umělcovy monografie a soupisu díla.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 120 000 – 220 000 Kč

155 | Václav Radimský (1867–1946)
Krajina s říčkou

olej na plátně, po roce 1910, sign. PD, 82×100 cm, rám

Krajina s říčkou, která povstala z palety Václava Radimského, je smělou prací charakteristického stylu, zachycující říční partii poblíž vesnického stavení. Spadá do autorova přelomového tvůrčího období druhého desetiletí 20. století, kdy jeho francouzský pobyt spěl nezadržitelně ke konci a otevírala se mu další, neméně bohatá životní i tvůrčí etapa v rodných Čechách. V osobité barevnosti, s jistotou, v typickém malířském rukopise a za použití jemného podkladového plátna, charakteristického především pro práce vytvořené ve Francii, zde výborně zachytil jak reálný svět nad hladinou, tak jeho fyzicky neexistující a zastřený protějšek zrcadlící se na vodní hladině ohraničené bujnou vegetací. Zpoza listoví také vykukují autorem pouze naznačená stavení, svědčící o člověku a jeho harmonické přítomnosti v přírodě. Výjimečně precizně se zde Radimskému podařilo vystihnout přírodní náladu i veskrze pozitivní letní ovzduší v souhře několika základních barevných odstínů, s dominující zelení v řadě rozličných valérů – to vše s excelencí talentovaného mistra pracujícího s pulzující energií a rozmáchlými tahy štětcem. Celý výjev je zachycen takzvaně alla prima, v jednom gestu, jistou rukou a s minimem autorských korektur. Radimský tu opět prokázal, jak životaschopné tehdy bylo jeho umění, s nímž se prosadil nejprve ve Francii a brzy také s nemenším úspěchem ve své vlasti. Prezentuje tu v čisté podobě svůj hluboce zažitý osobitý výtvarný projev, který čerpal inspiraci i přístup k malbě především z odkazu Clauda Moneta a dalších velkých mistrů impresionismu. Tato dokonale zvládnutá kompozice tak dokazuje vysokou úroveň jeho zralé tvorby i její sběratelskou přitažlivost. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. M. Dospělem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza Mgr. P. Kubíka.

Vyvolávací cena: 650 000 Kč (€ 26 000)
Odhadní cena: 800 000 – 1 600 000 Kč

156 | Karel Souček (1915–1982)
Máchův Máj

olej na plátně, 1978, sign. PD, 129 × 78 cm, rám

Karel Souček v díle *Máchův Máj* proměnil krajinný motiv v temný, výrazně niterný prostor, v němž se konkrétní podoba místa podřizuje náladě a světelné skladbě obrazu. Protáhlý vertikální formát zdůrazňuje hloubku kompozice; v jejím spodním plánu bdí na skále nad vodou žena v růžových šatech, zatímco nad ní se krajina rozpouští v mase temně modrých, zelených a hnědých tónů. Z šera vystupuje jen několik barevných a světelných akcentů – růžová figura, načervenalý odlesk při vodní hladině a světlo v mracích na obloze –, které propojují jednotlivé plány kompozice. Máchovu Máji se Souček věnoval opakovaně. Už v roce 1940 vytvořil čtyři celostránkové kresby pastelem pro vydání Máje, které v Kladně připravil nakladatel Karel Janout. Obrazem z roku 1978 se tak k této lyrickoepické skladbě vrací po téměř čtyřiceti letech, tentokrát však nejde o ilustraci, ale o volnou malířskou variaci na její náladu. Souček zde pracoval především s napětím mezi osamělou postavou a rozlehlým přírodním prostorem, mezi světelným záblekem a převládající temnotou. Takové pojetí odpovídá dobové charakteristice jeho tvorby, která krajinu spojovala s odrazem vnitřních stavů a připomínala malířův zájem o místa spjatá s Máchovým Májem. V sedmdesátých letech získávala krajina v Součkově díle znovu výraznější místo. Od roku 1974 měl letní ateliér v Hřebečníkách a vedle městských scén se v jeho pozdní tvorbě objevovaly náměty, v nichž se konkrétní prostředí mění v nositele nálady a osobního prožitku. Výsledkem není topografický záznam konkrétního místa, nýbrž básnicky pojatá krajina, v níž se pro autora příznačný motiv osamělého člověka přesouvá z městských ulic a interiérů do noční přírody. K obdobně laděným dílům ze stejného období patří také *Máchovská krajina* (olej na plátně, 1977, 100 × 133 cm) a *Milenci* (olej na plátně, 1978). Na rubu opatřeno autorským evidenčním číslem 3/182. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

157 | Zdeněk Sýkora (1920–2011)
Linie č. 164

akryl na plátně, 1998, sign. na rubu, 110×110 cm

Předložené plátno *Linie č. 164* představuje mimořádně působivou ukázku z vrcholného období Zdeňka Sýkory, jednoho z nejvýznamnějších představitelů českého poválečného umění a světových průkopníků využití počítače při přípravě výtvarného díla. Přestože bývá Sýkorovo dílo spojováno především s geometrií, systémem a moderními technologiemi, jeho trvalým východiskem byla příroda. Po celý život byl úzce spjat s Louny, krajinou Českého středohoří a tokem Ohře a vedle abstraktní tvorby se opakovaně vracel k malbě v plenéru. Od raných krajin a barevně intenzivního cyklu *Zahrady* dospěl na počátku šedesátých let ke strukturám a následně k liniovým obrazům, v nichž přísně vymezený systém propojil s principem náhody. Organický pohyb linií tak nepředstavuje popření přírody, ale její nové vyjádření. Připomíná růst, proudění, střetávání i neustálou proměnlivost živých procesů. Vzniku liniového obrazu také předcházela autorova základní představa o jeho charakteru a stanovení přesných pravidel. Řady náhodných čísel následně určovaly počet linií, jejich počáteční body, délku, šířku, barevnost, směr pohybu i způsob vzájemného křížení. Výsledkem byla číselná partitura, podle níž se kompozice s maximální přesností přenášela na plátno. Počítač tedy obraz nevytvářel, ale sloužil jako nástroj k osvobození výsledku od autorova bezprostředního rozhodování.

Samotná realizace zůstávala důslednou a časově náročnou malířskou prací, jak dokládá i předložené plátno. Sýkora na čisté bílé ploše rozehrál dynamickou spleť linií, které se v levé části plátna shlukují, protínají a stáčejí, zatímco pravá polovina zůstává téměř prázdná. Volnost linií může evokovat proudění vzduchu či působení větru. Jednotlivé barevné tóny malíř ztlumil pomocí příměsí černé, která sjednotila jejich působení. Napětí mezi koncentrovaným pohybem a rozlehlým volným prostorem propůjčuje kompozici mimořádnou lehkost, energii a prostorovou hloubku.

Dílo bylo prezentováno na výstavě Umělecká beseda 98‘ (Mánes, Praha, 18. 12. 1998 – 15. 1. 1999). V Archivu Lenky a Zdeňka Sýkorových je vedeno pod označením L 164, partitura k obrazu v sešitě 10. Pochází z kvalitní moravské sbírky. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza L. Sýkorové, autorovy manželky.

Vyvolávací cena: 11 000 000 Kč (€ 440 000)
Odhadní cena: 12 000 000 – 16 000 000 Kč

158 | Karel Chaba (1925–2009)
Starodávná zahrada

olej na jutě, 1977, sign. LD, 90×76 cm, rám

Tajemná *Starodávná zahrada* je působivou ukázkou osobitého světa Karla Chaby, jehož dílo se pohybuje na pomezí naivního umění a fantazijně laděné malby. Námět zahrady zde autor proměnil ve snovou scenérii, v níž stylizované stromy a rostliny vytvářejí rytmickou dekorativní strukturu. Dvě vykukující věžičky ve středu kompozice dílo situují do jakési klášterní zahrady, jejíž zídku hlídá sedm drobných figurek. Tlumená barevnost zároveň posiluje dojem dávné vzpomínky a tiché nostalgie, v kterou autor skutečnost přetvořil prostřednictvím vlastní imaginace. V rámci Chabovy tvorby, známé především poetickými pohledy na starou Prahu a její zákoutí, představuje zahradní motiv jinou podobu téhož zájmu o místa prostoupená pamětí, nostalgií a fantazií. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

| 159
Emil Filla (1882–1953)
Zátiší s amarylis

komb. tech. (akvarel, tuš) na papíře, 1946, sign. UD, 40×27 cm, rám, pasparta, zaskl.

Citlivě pojatá práce náleží k jedněm z prvních Fillových děl vytvořených bezprostředně po druhé světové válce. V roce 1945 se umělec vrátil z koncentračního tábora Buchenwald s těžce podlomeným zdravím a trvalo téměř rok, než se mohl znovu soustavně věnovat práci se štětcem a plátnem. Do roku 1946 byl převážně upoután na lůžko, kde vytvářel zejména kresby, akvarely a suché jehly.
Ústředním motivem intimně laděného zátiší je květina amarylis (přesněji hvězdník) zasazená v květináči. Její velký květ se otevírá proti geometricky členěnému oknu, zatímco dlouhé listy rytmizují spodní část kompozice. Filla zde potlačil svůj charakteristický kubistický rukopis ve prospěch malířsky uvolněného projevu. Energická černá kontura dodává prostému domácímu motivu překvapivou monumentalitu. Akvarel je působivým svědectvím umělcovy znovunalezené vitality, nezlomné tvůrčí energie a chuti do života navzdory mimořádně těžké osobní zkušenosti. Hodnotu díla umocňuje jeho provenience z významné Venerovy sbírky. Stav odpovídající stáří, malba mírně vybledlá. Autenticita byla ověřena Filla Foundation a obraz je uveden v elektronickém soupisu díla. Při konzultacích posouzeno PhDr. K. Srpem a Mgr. T. Mátl Donné.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 80 000 – 160 000 Kč

160 | Jindřich Prucha (1886–1914)
Portrét Anny Hostanové

olej na plátně, 1913, nesign., 58 × 48 cm, rám

Portrét Anny Hostanové (rozené Pátkové) vznikl po Pruchově odchodu z pražských studií a návratu na Župandu u Běstviny. V této době se jeho tvorba po expresivně vyhrocených letech 1910–1911 přikláněla k soustředěnějšímu projevu a domácí malířské tradici. Mladá Anna (či Andě) Pátková (nar. 6. 7. 1895), dcera řídícího učitele v Běstvině a později manželka Jaroslava Hostana, je zachycena zpříma a bez společenské stylizace. Bledá tvář sevřená tmavým účesem vystupuje z hutného zeleného pozadí, zatímco bělavě modrá halenka je malována širokými, místy téměř suchými tahy. Obličej Prucha modeloval především vztahy barevných ploch a jemnými akcenty kolem očí a úst, nikoli pevnou obrysovou kresbou; klid postoje tak kontrastuje s živým povrchem malby. Zkušenost mnichovského školení, kde si prohloubil práci s barvou a ověřil své portrétní schopnosti, zde podřídil bezprostřednímu pozorování člověka z důvěrně známého prostředí Železných hor. K identifikaci portrétované přispívá související kresba *Anna Pátková* z roku 1912 ve sbírce Městského muzea v Chotěboři i nepřerušená rodinná provenience obrazu.

Dílo bylo publikováno v knize J. Kubíčková: Jindřich Prucha. Malíř předjaří a jara. Život a dílo, Praha 1941, v soupise děl uvedeno jako *„Podobizna pí. H. (nedokončená), maj. Ing. Hostan, bez č.“*. Dále je zmíněno v knize Z. Sejček (ed.): Jindřich Prucha v dopisech a vzpomínkách, Praha 1988, str. 45–46, 376. Na stranách 45–46 je *„Andě Pátkovo“* ve vzpomínkách Vojslavy Pruchové zachycena v půvabném koloritu běstvinské každodennosti – mezi podzimním sušením švestek, večerními besedami a hudbou – a připomíná Pruchův dřívější pokus zachytit její *„černé jiskrné oči“*; na straně 376 je výslovně uvedena *„podobizna Anny Pátkové“* mezi díly vzniklými v okolí Lebduškova stavení v Běstvině. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] V rámci doznívajícího secesního a počínajícího expresionistického portrétu, jde o znázornění dívky v přírodě, odhodlaně hledící vstříc své budoucnosti, o realistický portrét, jemuž měla jednoznačně dominovat tvář, o jejíž přesný výraz Prucha usiloval. […]“*).

Vyvolávací cena: 350 000 Kč (€ 14 000)
Odhadní cena: 500 000 – 1 000 000 Kč

161 | Miloslav Chlupáč (1920–2008)
Červená hlava

adnetský vápenec, 1993, nesign., v. 37 cm

Červená hlava z adnetského vápence představuje charakteristický příklad zralé tvorby Miloslava Chlupáče, významného sochaře a žáka Josefa Wagnera na Uměleckoprůmyslové škole. Chlupáč vycházel z podnětů kubismu a meziválečné avantgardy, postupně však směřoval k výraznému zjednodušování objemu, místy až na hranici abstrakce. Zásadní roli v jeho vztahu ke kameni sehrála mezinárodní sochařská sympozia. Roku 1963 se poprvé zúčastnil sympozia v rakouském Sankt Margarethen a již následujícího roku spoluzaložil ve Vyšných Ružbachách první sochařské sympozium v Československu. Společná práce a setkávání se zahraničními umělci mu umožnily přímou konfrontaci s mezinárodní scénou a přispěly k tomu, že se od šedesátých let stal jeho hlavním materiálem kámen. S tím souvisela také metoda taille directe, tedy přímého tesání, při níž sochař vysekává dílo přímo z kamenného bloku bez převádění předem vytvořeného modelu. *Červená hlava* je dokonalým příkladem tohoto přístupu, v němž lidská podoba není kameni vnucena, ale jako by z jeho hmoty postupně vystupovala. Motiv hlavy, který je oproštěn na jednoduchý a téměř archetypální tvar, zaujímá v autorově figurálním sochařství významné místo. Dílo bylo reprodukováno v publikacích J. Kapusta: Miloslav Chlupáč, Náchod 2000, str. 67, obr. 36; V. Neubert: Miloslav Chlupáč, malíř a sochař tvaru, barvy, lyriky a citu, Praha 2014, str. 11; J. Chlupáč: Miloslav Chlupáč, Praha 2015, str. 66. Bylo prezentováno na výstavách Miloslav Chlupáč, Zámecká jízdárna, Státní galerie výtvarného umění v Náchodě, 30. 6. – 3. 9. 2000, kat. č. 47; Miloslav Chlupáč, Sochy, obrazy, kresby, Letohrádek královny Anny, Praha, 8. 7. – 9. 10. 2005; Miloslav Chlupáč, malíř a sochař tvaru, barvy, lyriky a citu, Galerie Art Praha, 28. 2. – 20. 3. 2014; Miloslav Chlupáč, Galerie U Betlémské kaple, Praha, 22. 10. – 25. 11. 2015; Miloslav Chlupáč / obrazy, sochy, kresby, Galerie Klatovy / Klenová, 30. 8. – 31. 10. 2020. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a J. Chlupáčem, autorovým synem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 400 000 Kč (€ 16 000)
Odhadní cena: 500 000 – 600 000 Kč

162 | Václav Brožík (1851–1901)
Dva umělci

olej na plátně, 1880, sign. PD, 65×85 cm, rám

Přepychově vybavený salon z vyšší společnosti, sloužící jako jeviště pozoruhodné a ve výtvarném umění zřídka vídané scény z běžného života tehdejšího umělce, představuje naprosto výjimečnou práci z vrcholného tvůrčího období Václava Brožíka, jednoho z nejvýznamnějších členů tzv. generace Národního divadla a profesora Akademie výtvarných umění v Praze. Toto unikátní plátno galerijní úrovně potvrzuje jeho vedoucí postavení mezi českými historickými malíři druhé poloviny 19. století a zároveň prokazuje jeho hluboké znalosti evropské, především pak francouzské, holandské a nizozemské malby. Ústředními postavami výjevu jsou dva umělci čekající na audienci u potenciálního mecenáše jejich obrazů, které s sebou nesou srolované a připravené k prezentaci. Prokazatelně se jedná o dva blízké přátele a kolegy – Vojtěcha Hynaise a tvůrce obrazu Václava Brožíka. S vyváženě přimíchanou dávkou humoru a v suverénním výtvarném podání jsou oba umělci velmi přesně podáni jak svým postojem, tak oblečením. Vytváří se tak kontrast mezi sebevědomou posturou švihácky oblečeného světáka Hynaise na straně jedné a skromně postávajícím Brožíkem v ošoupaných botách a nedbale vyhrnutých nohavicích na straně druhé. Charakterizace třetí osoby přítomné na obraze, sluhy ohlašujícího pánovi oba návštěvníky, je neméně přesná, zřejmě karikující a odhalující jeho povýšenou nadutost. V předpokoji, ve kterém oba malíři čekají, Brožík zachytil detailně a s velkou pečlivostí celou řadu luxusních předmětů uměleckého řemesla, jako např. perský koberec, ohřívadlo, nábytek, závěsy či tapety, jejichž dokonalé, až hapticky přesvědčivé ztvárnění bylo jeho specialitou. Nalezneme zde i malířovu ekvilibristickou hříčku – obraz v obraze, který nejspíše zachycuje dvojici milenců v zahradním zákoutí.

Důležitým momentem je i datace obrazu; v době jeho vzniku už byl totiž Brožík rok ženatý s Hermínou Sedelmeyerovou, dcerou bohatého obchodníka s obrazy, jenž byl zároveň jeho agentem, uvedl ho do vyšší společnosti a zajišťoval mu přísun zakázek. Setkáváme se tu proto s jistou sebeironickou reminiscencí Brožíkových mladých let, kdy s vrozenou skromností čekával, zda bude jeho dílo přijato. Práce byla opakovaně publikována a reprodukována v odborné literatuře (M. Mžyková: Křídla slávy, Vojtěch Hynais, čeští Pařížané a Francie, Díl I, Praha 2000, str. 150; N. Blažíčková-Horová: Václav Brožík, 1851–1901, Praha 2003, str. 235, kat. č. 69). Vzhledem k výše uvedenému lze jednoznačně konstatovat, že se zde setkáváme s výjimečnou sběratelskou příležitostí vysoké umělecké a estetické hodnoty. Prezentováno ve vkusné dobové adjustaci. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a Mgr. M. Dospělem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové.

Vyvolávací cena: 1 800 000 Kč (€ 72 000)
Odhadní cena: 2 500 000 – 3 500 000 Kč

163 | František Gross (1909–1985)
Před oknem

olej na lepence, 1947, sign. PN, 35,5×26,5 cm, rám

Obraz *Před oknem* z roku 1947 je charakteristickou ukázkou tvorby Františka Grosse, jednoho z výrazných členů Skupiny 42. Fantaskní postava sestavená z geometrických a mechanických článků se proměňuje v podivuhodný organismus na pomezí člověka a stroje. Gross vycházel z kubistického tvarosloví, které rozvinul do vlastního světa novotvarů, ozubených kol, konstrukcí a technických mechanismů. Tlumenou paletu zemitých tónů oživuje výrazná oranžová plocha stolu a světle modré nebe v průhledu okna. Motiv stroje měl pro autora ambivalentní význam – představoval fascinující výsledek moderního technického pokroku, zároveň však nesl vzpomínku na jeho destruktivní využití během války. V obraze se tak prolíná obdiv k moderní civilizaci s určitou nejistotou a odcizením člověka v technickém světě. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 40 000 Kč (€ 1 600)
Odhadní cena: 60 000 – 120 000 Kč

164 | Miloš Urbásek (1938–1988)
Červená – žlutá – červená

akryl na plátně, 1970, sign. na rubu, 115×115 cm

Červeno-žlutý obraz náleží do fáze zralé tvorby Miloše Urbáska, jednoho z prvních malířů na Slovensku, kteří se dlouhodobě věnovali geometrické abstrakci. Kompozici tvoří protilehlé kruhové segmenty, jejichž křivky se setkávají v dynamickém středu obrazu. Kontrast syté červeně a zářivé žluti vytváří silné optické napětí a zároveň podporuje pocit pohybu, přestože je práce přísně racionální a přesně konstruovaná. Stejně jako v dalších dílech sedmdesátých let zde Urbásek studoval motiv kruhu, respektive jeho fragmentů, které systematicky varioval a skládal do nových vztahů. Tyto práce navazují na jeho dlouhodobý zájem o znak, strukturu a kombinatorický princip. Výsledkem je čistý vizuální jazyk, v němž se geometrický řád spojil s intenzivním působením barvy. Dílo se tak přirozeně zařazuje do širšího proudu konkrétního a konstruktivního umění. Vliv evropské geometrické abstrakce, stejně jako podněty Josefa Albers či El Lisického v něm autor rozvinul osobitě nikoli jako citaci, ale jako základ vlastní, mimořádně soustředěné práce s barvou, rytmem a optickou dynamikou. Dílo bylo dlouhodobě součástí sbírek Erker-Galerie v St. Gallen, kde bylo také vystavováno. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 200 000 Kč (€ 8 000)
Odhadní cena: 300 000 – 500 000 Kč

165 | Ota Janeček (1919–1996)
Dívka v slamáku

olej na plátně, 1989–1990, sign. LD a na rubu,
54×54 cm, rám

Dívka v slamáku představuje výraznou ukázku pozdní tvorby Oty Janečka. V díle se vrátil k figurálním východiskům čtyřicátých let a k osobitému typu dívčího portrétu, který v různých obměnách rozvíjel po celý život. Janeček pracoval s tvarem svobodně a úsporně, téměř znakově. Mladistvou tvář podřídil výrazné stylizaci. Protáhlý krk, mandlové oči a asymetricky vedené černé linie dodávají portrétu snový, lehce melancholický charakter. Zářivá žluť obličeje a oranžové tóny širokého slaměného klobouku kontrastují s temnými vlasy a tlumeným pozadím. Neobvyklá barevnost zde neplní pouze popisnou úlohu, ale stává se nositelkou nálady a vnitřního napětí obrazu a spolu s tajemným výrazem dívky propůjčuje kompozici zvláštní psychologickou působivost. Plátno je vedeno v autorově soupisu díla pod číslem 1630. Na rubu je opatřeno signaturou, datací a názvem. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Ing. T. Janečkem, autorovým synem.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 100 000–200 000 Kč

| 166
Oldřich Blažíček (1887–1953)
Žehušická obora

olej na plátně, 1943, sign. PD, 70×50 cm, rám

Tato mistrná ukázka Blažíčkovy malby je reprezentativním zástupcem jeho vyzrálého stylu. Charakteristickým provedením a v barevnosti složené z odstínů hnědé, oranžové a bílé zde autor zachytil nevšední zimní motiv s plenérovou svěžestí. Umně přitom vyvážil realistický přístup se subjektivním vnímáním přírodní nálady. Dramatičnost obrazu nesená kmeny diagonálně zachycených bříz má svou něžnou protiváhu ve stádu bílých jelenů, takřka nehmotných duchů, kteří se pohybují v zadní části výjevu a s důvěrou očekávají čas krmení. Žehušická obora, kterou pro sebe a své malování Blažíček objevil, zdá se, na počátku čtyřicátých let, se nachází poblíž Kutné Hory. Kouzlo parku v anglickém stylu a vzácní bílí jeleni, původem z Persie či Indie, společně s relativně krátkou dojezdovou vzdáleností učinily z obory autorovu oblíbenou lokaci nejen pro malbu, ale i oddych a únik z atmosféry protektorátní Prahy. Při konzultacích posouzeno PhDr. E. Havlovou, spoluautorkou monografie a soupisu díla, ve kterém je plátno publikováno a reprodukováno (N. Blažíčková-Horová / E. Havlová: Oldřich Blažíček, 1887–1953, Praha 2019, kat. č. 711, str. 364 soupisu díla). Přiložena odborná expertiza Mgr. P. Kubíka.

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

167 | František Muzika (1900–1974)
Krajina

olej na plátně, 1934, sign. LD, 82,5×100,5 cm, rám

Obraz vznikl v roce 1934, v době, kdy František Muzika opouštěl kubistickou skladbu a přikláněl se k imaginativní malbě. Rozhodujícím podnětem mu byla pražská výstava Poesie 1932, která znovu spojila rozštěpenou devětsilskou generaci a poprvé od předválečného kubismu postavila domácí tvorbu vedle na evropské úrovni uznávaných umělců Hanse Arpa, Salvadora Dalího či Maxe Ernsta. Muzika se tehdy přiklonil k volnějšímu proudu tohoto hnutí, na rozdíl od Toyen a Jindřicha Štyrského, vůči nimž stál od konce dvacátých let jako názorový protipól a kteří se později sdružili ve Skupině surrealistů v ČSR. Ve stejné době věnovala surrealistickému malířství soustředěnou pozornost aventinská revue Musaion, kterou Muzika redigoval spolu s Otakarem Štorchem-Marienem; obrazové prvky tedy vstupovaly do jeho pláten současně s tím, jak je promýšlel jako redaktor a kritik. Přes veškeré uvolnění tvaru zůstává výjev čitelný, a právě tato zdrženlivost jeho imaginativní malbu odlišuje. Nejsou to výjevy ze snu ani náhodné srážky předmětů, nýbrž okruh opakujících se záměrně nejasných tvarů na hranici živého a nerostného – útvarů zachycených jakoby uprostřed přerodu, za nimiž lze tušit pradávnou, dosud nevyčerpanou sílu. Zkroucený kmen i skalní fragmenty k těmto archetypálním motivům patří; procházejí Muzikovými obrazy od konce dvacátých let a pokaždé se vynoří v jiné sestavě. Rezavě červené nebe s roztrženým bílým oblakem doráží na chladnou modrošedou pláň, na níž se bledé útvary vrství jako odlupující se usazenina. Nepravidelně rozeseté zdrsněné plochy země založil malíř jako samostatná strukturální pole (týž prvek, v němž jeho životopisec František Šmejkal už u pláten z roku 1933 spatřoval znamení chystané proměny malířova názoru), která zde proti hladce vykrytým barvám fungují jako hmatový protiklad. Tenké tmavé rýhy ve skalách evokují záhyby drapérií z torz proměňujících se v krajinu, jimž se Muzika věnoval už od dvacátých let: látka se stala kamenem a modelace skalních mas je téhož druhu jako modelace těla. Kulisovité kladení plánů za sebe má přímou obdobu v jevištní práci, kterou od roku 1929 vykonával pro Jindřicha Honzla a do níž podle Šmejkala přenesl i *„zalomené zdi z posledních krajin“*. Přímý protějšek tohoto plátna se nachází ve sbírce Národní galerie v Praze (*Krajina*, olej na plátně, 1935, 80×120 cm). Dílo bylo současným majitelem získáno ve třicátých letech přímo z autorova ateliéru. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Muzika sklopil prázdný prostor krajiny, aby do ní zasadil ireálnou sestavu svých esenciálních motivů, procházejících průběžně jeho dílem. V tomto ohledu navázal jak na Josefa Šímu, tak na Jindřicha Štyrského, své dva velké vzory. […] Máme před sebou vrcholný Muzikův obraz, ve kterém rozvíjel osobitou poetiku, paralelní se souběžným surrealismem. […]“*).

Vyvolávací cena: 8 000 000 Kč (€ 320 000)
Odhadní cena: 10 000 000 – 15 000 000 Kč

168 | Adolf Chwala (1836–1900)
Před bouří

olej na dřevěné desce, 70.–80. léta 19. století,
sign. PD, 26×39 cm, rám

Tento osobitý komorní záběr v podání významného a mezi sběrateli vyhledávaného krajináře Adolfa Chwaly pochází z jeho zralého tvůrčího období. Podobně jako v případě dalších Haushoferových žáků patřily – vedle bystřin a alpských velikánů – rovinaté mokřady z okolí velkých řek do Chwalova širšího repertoáru. Idylická krajina před nebo po bouři sestává z mokřadu v popředí, solitérního věkovitého stromu ve středním plánu a vzdáleného neurčitého horizontu. Všemu dominuje oblíbená Chwalova finesa, tedy kombinace dramaticky zatažených mračen skrápějících zemi provazci vody na straně jedné a slunce prodírajícího se skrz mraky a prudce ozařujícího zadní obrazový plán na straně druhé. Vyvážením jednotlivých složek malby, tj. pevné kompozice, zpracování detailu, harmonické barevnosti i patřičné emoce, dosahoval silného výtvarného účinku. Na brilantně pojednané, byť nevelké ploše se tak setkáváme s vysoce kvalitní a typickou ukázkou Chwalovy tvorby. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. Š. Leubnerovou.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

169 | Josef Jíra (1929–2005)
Pokoj na Šternberku

olej na plátně, 1980, sign. PD a na rubu, 70×80 cm, rám

Pokoj na Šternberku představuje mimořádně intimní polohu Jírovy tvorby. V potemnělém interiéru zachytil odpočívající ženský akt, na nějž skrze otevřené okénko v levé části kompozice nahlížejí dvě zvědavé postavy. Ležící figura zde není pojata jako akademická studie těla, ale přirozeně se stává součástí vrstevnatého prostoru, v němž se prolínají skutečnost, vzpomínka a autorova imaginace. Ženské tělo tak nevystupuje jako samoúčelný erotický motiv, ale jako součást osobního, existenciálně laděného světa obrazu. Tlumenou barevnost oživují teplé okry a červené a modré akcenty. Expresivní, místy pastózní rukopis doplněný vyškrabáváním patří k charakteristickým prvkům Jírova projevu. Dílo vzniklo v době, kdy byl jeho výtvarný jazyk již plně vyhraněný a konkrétní zážitek se v něm proměňoval v symbolickou a emotivní výpověď. Sám umělec své obrazy chápal jako jakýsi osobní deník s obecnějším lidským přesahem. Na Českém Šternberku pobýval již v roce 1975 a vytvořil zde několik grafických listů; ke šternberskému motivu se vracel také kolem roku 1980. Vzhledem k tomu, že se akt v jeho díle objevuje jen zřídka, zaujímá *Pokoj na Šternberku* v autorově tvorbě mimořádné místo. Dílo bylo publikováno v umělcově monografii V. Šlajchrt / Z. Štěpanovičová: Josef Jíra 1929–2005, Malá Skála 2022, str. 43. Pochází z významné pražské sbírky. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Z. Štěpanovičovou. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 180 000 Kč (€ 7 200)
Odhadní cena: 300 000 – 600 000 Kč

170 | Vlastimil Beneš (1919–1981)
Dálnice

olej na plátně, 1975, sign. PU, 47×85 cm, rám

Široká vozovka ubíhající v přísně souměrné perspektivě k horizontu pod několika mostními konstrukcemi je motivem obrazu *Dálnice* od Vlastimila Beneše. Obrazový námět je redukován na několik základních forem a tlumenou škálu šedých, zelených a modravých tónů. Rytmus vozovky, svodidel, značek a betonových konstrukcí podtrhuje neosobní charakter moderní civilizace, aniž by obraz působil dokumentárně. Téma dálnice přirozeně zapadá do Benešovy tvorby šedesátých a sedmdesátých let, kdy se opakovaně věnoval periferiím, předměstím, staveništím a technické krajině. Geometrizované tvary a technické prvky odkazují k lidské činnosti, přestože samotný člověk v obraze chybí. Právě absence lidí i automobilů proměňuje běžný dopravní prostor v tiché a odcizené místo s téměř metafyzickou atmosférou. Konkrétní skutečnost se zde posunula k obecnější výpovědi o člověku a prostředí, které si sám vytváří. Hodnotu obrazu zvyšuje jeho vystavení v Německu (Realismus aus der CSSR, Kunsthalle Heilbronn, duben 1976, kat. č. 18) a Japonsku (Gekkoso Gallery, Tokio, 1980, kat. č. 50). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. A. Primusovou. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 200 000 Kč (€ 8 000)
Odhadní cena: 300 000 – 600 000 Kč

171 | Oldřich Blažíček (1887–1953)
Za humny

olej na plátně, 1924, sign. PD, 110×160 cm, rám

Tato s lehkostí podaná a optimistická imprese z palety významného solitéra své generace prezentuje svěží a vzdušný příklad malířova na první pohled rozpoznatelného rukopisu i specifického koloritu. Přes společenskou vytíženost, řadu zahraničních i domácích exkurzí a v neposlední řadě též neutuchající zájem o sakrální interiéry přináší plátno s označením *Za humny* typickou ukázku z nejoblíbenějšího Blažíčkova inspiračního zdroje, tedy z krajiny s pahorky, stráněmi a návršími rázovitého kraje umělcovy rodné Vysočiny. Setkáváme se zde s přírodou jarní či podzimní, kde holá torza stromů buď nesou poslední zbytky listí, nebo se ještě nestačila plně olistit. Jedná se o atraktivní malbu plnou svěžesti, která po všech stránkách výborně vypovídá o autorově silném období dvacátých let 20. století. Po více jak století od vzniku obrazu má tento výjev nejen čistě výtvarné a estetické poselství – je zároveň mírně nostalgickým dokladem toho, jak veskrze malebná bývala česká vesnice se svými tradičními staveními, rozblácenými cestami a ploty s nízkými křivolakými plaňkami. Život těmto kulisám dodávají místní obyvatelé, konkrétně žena stojící v popředí zády k divákovi a na první pohled takřka přehlédnutelné postavičky vzadu na poli, které se v rozbředlé ornici shrbeně lopotí nad svým denním údělem. Tato momentka ze života české vesnice je zachycena v typickém stylu autora, jenž je po právu považován za jednoho z nejzásadnějších českých krajinářů první poloviny 20. století. Sice stál mimo ruch proměnlivých avantgardních proudů, ovšem tematickou vyhraněností a nezaměnitelným malířským podáním vytvořil svébytné dílo na vysoké technické i vnitřní duchovní úrovni. Při konzultacích posouzeno Mgr. P. Kubíkem a PhDr. E. Havlovou, spoluautorkou monografie a soupisu díla, ve kterém je obraz publikován a reprodukován (N. Blažíčková-Horová / E. Havlová: Oldřich Blažíček, 1887–1953, Praha 2019, kat. č. 275, str. 143 soupisu díla).

Vyvolávací cena: 650 000 Kč (€ 26 000)
Odhadní cena: 1 000 000 – 2 000 000 Kč

172 | Josef Lada (1887–1957)
Ponocný (Štědrý večer)

kvaš na lepence, 1947, sign. LD, 25,5×39,5 cm, rám, pasparta, zaskl.

Nejoblíbenější svátky v roce si spojujeme s nostalgií dětství a lidových tradic. Jejich neopakovatelné kouzlo dokázal mistrně zachytit Josef Lada, jehož kvaše jsou mezi sběrateli čím dál oblíbenější. Práce *Ponocný (Štědrý večer)* představuje jeden z jeho půvabných motivů, v nichž se zhmotňuje vzpomínka na český venkov. Zasněženou vesnicí prochází ponocný, jehož postava v popředí doprovází sváteční noc. Hustý sníh halí krajinu do pohádkové atmosféry. Ze tmy problikávají světýlka rozsvícených domů i kostela, která jsou důležitým znakem štědrovečerního námětu. Zatímco v jiných Ladových zimních nočních scénách bývají okna chalup často temná a vesnice již spí, zde světlo naznačuje, že lidé uvnitř domovů stále bdí a společně prožívají Štědrý večer. Kontrast teplého světla a zasněžené noční krajiny tak nenápadně, ale velmi působivě zdůrazňuje sváteční charakter díla. Lada zde s charakteristickou prostotou proměnil obyčejný pohled na vesnici v obraz ticha, pospolitosti a kouzla vánoční noci. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc.

Vyvolávací cena: 1 500 000 Kč (€ 60 000)
Odhadní cena: 2 000 000 – 4 000 000 Kč

173 | Otakar Kubín (1883–1969)
Hrad Caseneuve

olej na plátně, 1953, sign. LD, 38,5 × 48 cm, rám

Středověký hrad Caseneuve se tyčí na úbočí vrcholků jihofrancouzského Luberonu nedaleko Aptu. V době svého vzniku v desátém století byl nazýván Castrum Casanova. Je úzce spojen s Kubínovým jménem, jelikož se zde malíř na začátku dvacátých let usadil, stal se jeho majitelem a svépomocí jej částečně obnovil. Klidná kompozice, v níž světlé geometrické objemy hradu přirozeně splývají s okolní krajinou, je založena na jemné kresebné linii a plochách světlých barev. Vertikály štíhlých stromů oživují pevnou stavbu obrazu, zatímco tlumená barevnost a měkké provensálské světlo přinášejí uklidňující atmosféru. Motiv Caseneuve měl pro autora mimořádný význam. Pohledy na tento hrad se v jeho tvorbě objevují nejen ve dvacátých a třicátých letech, ale také ještě v letech padesátých po návratu do Československa; jen v roce 1953 vytvořil čtyři jeho varianty. Představenou malbu lze pravděpodobně ztotožnit s obrazem publikovaným v soupisu díla Jiřího Siblíka (Otakar Kubín – Coubine, Soupis obrazů malovaných v padesátých letech v Československu, Praha 1999, str. 27, kat. č. 40, s původní, autorem později přepsanou signaturou „O. Kubín"). Dílo bylo prezentováno na výstavě Otakar Kubín, Francouzská krajina, Galerie Českého fondu výtvarných umění, Praha, 15. 11. – 9. 12. 1957, kat. č. 8. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem.

Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Posuzovaný obraz ‚Hrad Caseuneuve' lze označit za syntézu malířových dlouholetých zkušeností a životní moudrosti. I v době po druhé světové válce, kdy se jeho tvůrčí vidění střetávalo s novými uměleckými směry, zůstával Coubine věrný svému klasicistnímu vyznání. […]"*).

Vyvolávací cena: 140 000 Kč (€ 5 600)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

174 | Pierre Eugène Montézin (1874–1946)
Troupeau de vaches (Krajina s kravami)

olej na plátně, kolem roku 1900, sign. LD, 60 × 81 cm, rám

Plátno výstižně označené jako *Krajina s kravami* představuje ojedinělou možnost setkat se na českém uměleckém trhu s prací francouzského postimpresionisty silně ovlivněného především Alfredem Sisleyem a Claudem Monetem. Montézina, jehož si vysoce cenil i jeden z nejzásadnějších dobových uměleckých kritiků Louis Vauxcelles, lze označit za bytostného krajináře, jenž většinu života spojil s Paříží a plenérem v oblasti Île-de-France. Krajina mu byla inspirací ve všech ročních obdobích – v jeho malířském portfoliu tak nalezneme deštivé jarní krajiny, horké letní paseky, padající podzimní listí i neposkvrněné zimní sněhy. Není proto divu, že si jeho dílo našlo již roku 1903 cestu na pařížský Salon. Představovaná práce je charakteristickou a vzácnou ukázkou nejen raného umělcova tvůrčího období, ale i jeho stylu obecně. Osobitě zde doslova vtrhl na plátno rejem světlých zelených valérů, prudkým světlem a jednotlivě vedenými přímými tahy štětcem, jímž na řadě míst nanesl barvy v plastických vrstvách. Nenucenost této malby i její obsahová prostota potvrzují slova zmíněného Louise Vauxcellesa, jenž Montézinovo dílo roku 1938 při výstavě v Galerii Durand-Ruel charakterizoval tvrzením, že *„každý dotek, každá vibrace váží tolik jako pravda"*. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a C. Klein-Montézinem, vnukem umělce a správcem katalogu jeho díla. Přiložena odborná expertiza PhDr. Š. Leubnerové.

Vyvolávací cena: 200 000 Kč (€ 8 000)
Odhadní cena: 300 000 – 400 000 Kč

175 | Vojtěch Kovařík (* 1993)
Naděje

akryl na plátně, 2020, sign. na rubu, 60 × 60 cm

Obraz *Naděje* představuje působivou ukázku figurální tvorby Vojtěcha Kovaříka, jednoho z mezinárodně nejúspěšnějších českých malířů své generace. Autorův charakteristický zájem o archetypální postavu zde nachází neobyčejně úsporné vyjádření. Mladý muž, zachycený v těsném výřezu, drží v ruce hořící svíci a upírá pohled k jejímu plameni. Jeho pevně modelovaná hlava působí téměř sochařsky, zatímco soustředěný výraz vnáší do kompozice tiché vnitřní napětí. Na temném pozadí se za postavou rozlévá zářivé světlo připomínající svatozář, které posouvá prostý výjev do symbolické roviny. Kovařík, jehož tvorba často čerpá z antických mýtů a nadčasových lidských příběhů, zde dává monumentální formě intimní obsah. Drobný plamen, k němuž se soustřeďuje celý obraz, se stává výmluvným symbolem naděje. Dílo pochází přímo z umělcova ateliéru a je opatřeno jeho certifikátem autenticity.

Vyvolávací cena: 350 000 Kč (€ 14 000)
Odhadní cena: 500 000 – 800 000 Kč

176 | Eduard Ovčáček (1933–2022)
Projekt

komb. tech. (koláž, akryl) na plátně, 1988, sign. UD, 110 × 110 cm, rám

V díle *Projekt* z roku 1988 se propojují dvě polohy charakteristické pro podstatnou část tvorby Eduarda Ovčáčka: zájem o znak a písmo s figurálním, groteskně vyhroceným viděním člověka. Písmeno pro něj přitom dávno nebylo jen prostředkem zápisu. Už od šedesátých let s grafémy zacházel jako se svébytnými výtvarnými znaky, které chápal jako symboly lidské komunikace a v širším smyslu i existence. Právě mimořádná důslednost, s níž se problematice písma po celý život věnoval, z něj učinila jednu z určujících osobností českého lettrismu. V sedmdesátých a osmdesátých letech se do jeho díla znovu výrazně vrátila lidská postava, často v podobě karikatury, fantaskní bytosti či groteskního torza nesoucího v sobě sarkasmus a nadsázku.
V obraze *Projekt* se drobné figury rozbíhají napříč temnou plochou, mizí v ní a znovu se objevují mezi liniemi, znaky a útržky papíru. Nevytvářejí souvislý příběh; spíše připomínají epizody lidského hemžení uvnitř většího mechanismu. Tomuto dojmu napomáhá i kolážové využití technických výkresů. Jejich přesná síť, kóty, čísla a šipky vnášejí do obrazu představu předem daného systému, zatímco figury, skvrny a nepravidelně členěná hmota se takovému řádu vzpírají. Součástí této struktury je i pro Ovčáčka charakteristická práce s ohněm a propalováním, kterou rozvíjel od šedesátých let. Vznik díla navíc spadá do závěru období, kdy měl autor jako signatář Charty 77 výrazně omezené možnosti oficiálně vystavovat; právě figurální groteska mu tehdy poskytovala prostor pro kritický a zároveň nepřímočarý komentář k okolnímu světu. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a B. Ovčáčkovou, autorovou dcerou.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

177 | František Muzika (1900–1974)
Karlův most

olej na plátně, 1921, sign. PD, 81×65,5 cm, rám

Muzikova raná tvorba se formovala pod výrazným vlivem díla Bohumila Kubišty, jehož retrospektivní výstava v únoru 1920 způsobila na celou nastupující generaci českých malířů mimořádnou silou. Zvláštní pozornost tehdy vzbuzovalo Kubištovo úsilí spojit moderní výtvarný výraz s hlubším duchovním obsahem, stejně jako jeho obrazy z let 1910–1911, mezi něž patří proslulý *Staropražský motiv*. Právě tato díla v mnohém předznamenala charakter českého magického realismu a stala se důležitým inspiračním východiskem nejen pro Františka Muziku. Z Kubištova odkazu Muzika rozvíjel především princip jakéhosi vnitřního prosvětlení radikálně zjednodušených forem, díky němuž se zobrazovaná skutečnost vzdaluje pouhému popisu a nabývá soustředěného, téměř přízračného účinku. V transparentnosti a plošnosti jednotlivých motivů skládajících se do rytmicky odstupňovaných obrazových plánů lze současně rozeznat poučení z prostorových principů syntetického kubismu. Již v těchto raných pracích, k nimž náleží také *Karlův most*, se projevila Muzikova snaha proniknout za viditelný povrch skutečnosti a postihnout skrytý život zdánlivě obyčejných věcí. Architektura a předměty zde nejsou pouze zaznamenány, ale proměňují se v nositele zvláštního světelného a emocionálního napětí.
V obraze *Karlův most* si autor zvolil náročný městský motiv, v němž propojil část mostní architektury s okolní zástavbou, Staroměstskou mosteckou věží a kupolí kostela sv. Františka z Assisi. Jednotlivé stavby jsou výrazně zjednodušeny, téměř monumentalizovány a sevřeny do kompaktní, vertikálně členěné kompozice. Temné hmoty domů a věží kontrastují s chladně modrou oblohou, kterou prozařují oblaka a úzký srpek měsíce. Právě měsíční světlo a tlumená, zšeřelá barevnost dodávají známému pražskému panoramatu nezvyklou tajuplnost. Karlův most tak není zachycen jako konkrétní městská veduta, ale spíše jako prostor vzpomínky nebo snu. Muzika zde dosáhl pozoruhodné pocitové intenzity, která obraz přibližuje dobovému magickému realismu i neoprimitivistickým tendencím. Oba tyto proudy sehrály významnou úlohu v počátcích tvorby mladé poválečné generace soustředěné kolem Devětsilu, jehož byl Muzika členem a s nímž také vystavoval. V představovaném díle se tak setkává inspirace českou předválečnou modernou s novým poetickým viděním skutečnosti: známé město se pod autorovým pohledem proměňuje v tichý a téměř nadreálný básnický prostor.
Na rubu je dochováno autorské číslo soupisu 22. Obraz byl mnohokrát vystavován a reprodukován. Prvním majitelem byl sochař Bedřich Stefan. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Z hlediska postavení tohoto obrazu v dějinách českého meziválečného umění lze jednoznačně říci, že jde o zásadní práci, která otevírá nástup celé mladé generace, jež bude určovat jeho podobu. […]“*).

Reprodukováno:
- Kmen V, 1922, č. 2–3, str. 35
- F. Šmejkal: František Muzika, Praha 1966, str. 16, obr. 2
- F. Šmejkal: František Muzika (1900–1974), Obrazy, kresby, scénické návrhy, knižní grafika, Praha 1981, obr. 1

Vystaveno:
- Jarní výstava 1922, Krasoumná jednota, Rudolfinum, Praha, 29. 4. – 21. 5. 1922, kat. č. 47
- Dnešní Mánes, III. výstava, Oslavy 50 let Mánesa, SVU Mánes, Praha, 12. 10. – 28. 11. 1937, kat. č. 137
- Výstava obrazů Františka Muziky z let 1920–1964, Krajská galerie v Hradci Králové, 7. 6. – 5. 7. 1964; Oblastní galerie v Liberci, 19. 7. – 16. 8. 1964, kat. č. 3
- František Muzika (1900–1974), Obrazy, kresby, scénické návrhy, knižní grafika, Národní galerie v Praze, Valdštejnská jízdárna, září–říjen 1981, kat. č. 5
- Devětsil. Česká výtvarná avantgarda dvacátých let, Dům umění města Brna, 22. 4. – 25. 5. 1986; Galerie hlavního města Prahy, Staroměstská radnice, 3. 6. – 6. 7. 1986, kat. č. 18

Vyvolávací cena: 3 800 000 Kč (€ 152 000)
Odhadní cena: 5 000 000 – 10 000 000 Kč

F. Muzika
1924

178 | Emil Filla (1882–1953)
U Loun

komb. tech. (akvarel, tuš) na šepsovaném plátně, 1952,
sign. LD, 30×114 cm, rám, zaskl.

Mimořádné panorama *U Loun* otevírá pohled do krajiny Českého středohoří, k níž se Emil Filla v posledních letech života opakovaně vracel. Před táhlým pásem kopců se rozprostírá světlá rovina členěná jemnými liniemi polí, roztroušenými stromy a nízkými keři. Svahy v pozadí Filla vykreslil živými tahy tuší, místy je rozzářil okrovou a růžovou barvou a za nimi zobrazil tlumené obrysy vzdálenějších vrchů. Zatímco střed krajiny zůstává otevřený a vzdušný, při pravém okraji se zvedá hustá tmavá skupina stromů, která dodává celé kompozici hloubku. Krajina tak působí bezprostředně; zároveň je vystavěna s jistotou umělce, který dokázal i v jediném širokém výřezu postihnout její prostor a osobitý rytmus.
Dílo vyniká nejen svým rozměrem, ale také neobvyklým podkladem. Fillovy kresby Českého středohoří vznikaly převážně na papíře. Šepsované plátno, které pro tyto krajiny použil jen v několika případech, zde nechává zvlášť výrazně vyniknout čistotě tušové linie i jemným barevným akcentům.

Roku 1952, kdy obraz vznikl, Filla oslavil sedmdesáté narozeniny a navzdory podlomenému zdraví dál vyrážel z Peruce malovat krajinu přímo v plenéru. České středohoří mu v této době poskytovalo prostor pro svobodnou, hluboce osobní tvorbu. V jeho uměleckém životě se tím uzavírá pozoruhodný oblouk. Krajiny se objevovaly již mezi jeho ranými pracemi z let 1902 a 1903 a právě krajinou své životní dílo i završil.
Číslo 58 v kroužku, napsané autorovou rukou na rubu obrazu, odpovídá katalogovému číslu, pod nímž bylo dílo vystaveno na Fillově výstavě v pražském Mánesu v listopadu a prosinci 1952. V doprovodném katalogu bylo také reprodukováno pod názvem *Lounský kraj*. Významná pražská sbírka. Autenticita byla ověřena Filla Foundation a obraz je uveden v elektronickém soupisu díla. Při konzultacích posouzeno PhDr. K. Srpem a Mgr. T. Mátl Donné.

Vyvolávací cena: 750 000 Kč (€ 30 000)
Odhadní cena: 1 000 000 – 1 500 000 Kč

179 | Václav Špála (1885–1946)
Domy v Poříčí u řeky

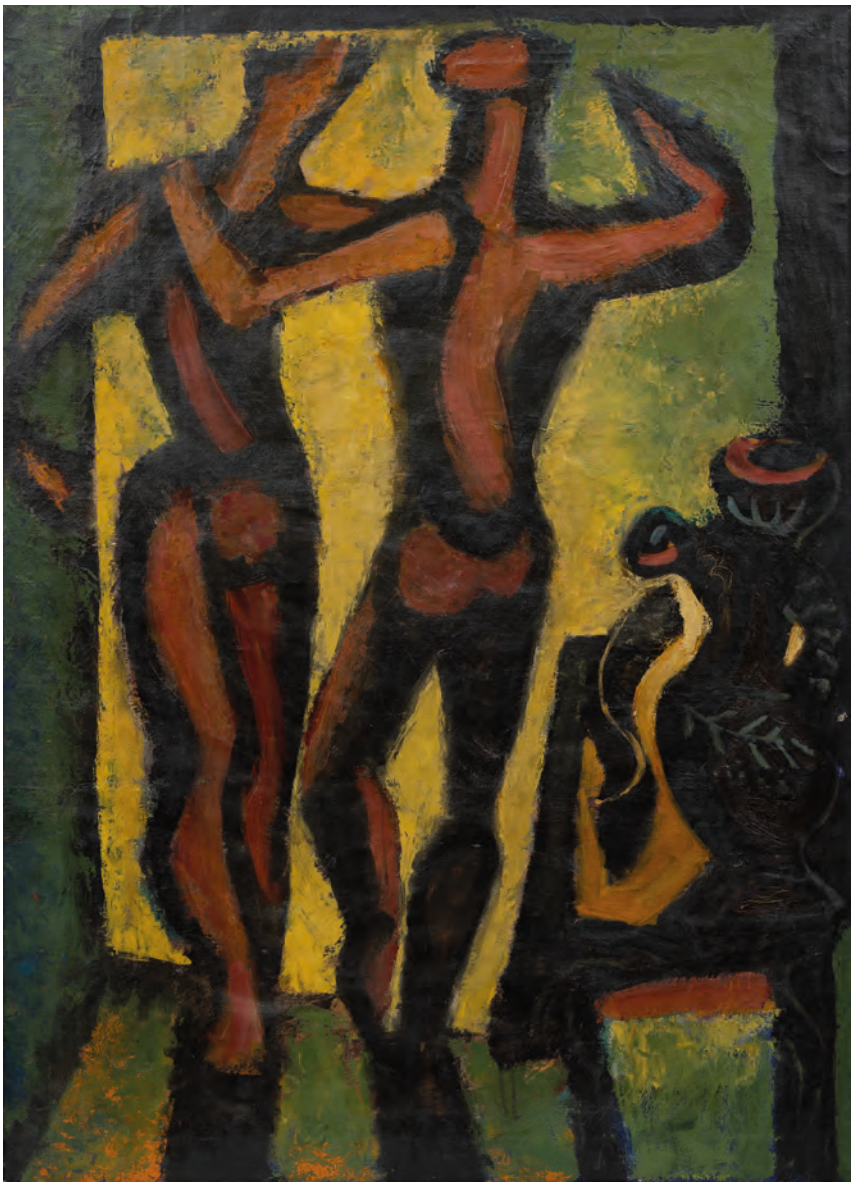
olej na plátně, 1922, sign. LD, 38,5×50 cm, rám, oboustranný obraz

Počátek dvacátých let znamenal pro Václava Špálu mimořádně zajímavé období uměleckého vývoje. Po zkušenostech s předválečnou avantgardou, expresionismem a kubismem se jeho malířský projev postupně uvolňoval a obracel k bezprostředně pozorované skutečnosti. Právě kolem roku 1922 vznikají krajiny, v nichž se někdejší konstrukce obrazu setkává se stále svobodnějším a spontánním rukopisem. Tehdejší práce charakterizují široké tahy štětcem, výrazná barevná zkratka a místy až akvarelová lehkost olejové malby. V díle *Domy v Poříčí u řeky* si Špála záměrně zvolil prostý námět, v jehož obyčejnosti spočívá podstatná část významu. Každodenní výsek české krajiny převedl do svébytného moderního obrazového řádu. Domy složil z jasných barevných ploch, krajinu rytmizoval zelenými a okrovými tóny a vodní hladinu rozehrál energickými modrými a bělavými tahy. Skutečnost zde tedy není popisována, ale nově malířsky uspořádána.
Mimořádnost obrazu podtrhuje malba na rubu plátna, která odhaluje podstatně méně známou polohu Špálovy tvorby. Namísto klidné krajiny se zde objevuje dramatická figurální scéna plná pohybu, prudkých diagonál a emocionálního napětí. Ukazuje Špálu expresivního, neklidného a obdařeného výrazným smyslem pro drama – stránku jeho tvorby, kterou veřejnosti představoval mnohem méně než své krajiny, zátiší a květinové motivy. Konfrontace obou stran tak činí z díla pozoruhodné svědectví o dvou polohách jeho talentu. Dílo bylo prezentováno na výstavě Národní umělec Václav Špála, posmrtná výstava, SVU Mánes, Praha, září–říjen 1947, kat. č. 79. Obraz je na rubu označen autorským číslem 61a ve dvojité závorce. Je uveden v autorově soupisu díla (E. Burget / R. Musil: Václav Špála, soupis díla /1885–1946/, Praha 2002, str. 44). Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa

(cit.: *„[…] Špálovo harmonizující zacílení bylo vyrovnáno některými dramatickými scénami z orientu, jak naznačuje rozmalovaný obraz na zadní straně, jenž ukazoval méně známou stránku autorova duševního rozpoložení. […] Špála měl smysl pro drama, avšak nedával to příliš svými obrazy najevo. Máme tak před sebou ukázku dvou poloh jeho vnitřního světa, jedné, které se vydával navenek, druhé, se kterou se vyrovnával v osamění. […]“*).

Vyvolávací cena: 900 000 Kč (€ 36 000)
Odhadní cena: 1 000 000 – 2 000 000 Kč

180 | Jan Kotík (1916–2002)
Známe píseň

olej na plátně, 1938, sign. na rubu, 110 × 80 cm, rám

Monumentální malba *Známe píseň* představuje mimořádně vzácný doklad nejranější tvorby Jana Kotíka. Vznikla roku 1938, tedy pouhý rok po autorových nejstarších dochovaných datovaných olejových obrazech, ještě během jeho studií v ateliéru Jaroslava Bendy na pražské Uměleckoprůmyslové škole a zároveň bezprostředně před vypuknutím druhé světové války. Výjev s dvojicí rytmicky komponovaných tanečníků je vystavěn z výrazně zjednodušených, kubizujících tvarů, které Kotík vymezil silnou tmavou konturou. Expresivní účinek malby podporuje kontrast temného základu s tlumenými červenými, žlutými a zelenými plochami. Sevřená kompozice i naléhavá gesta figur již předznamenávají autorovy dynamické figurální obrazy z přelomu třicátých a čtyřicátých let, v nichž se postkubistická stavba setkává s doznívajícími podněty surrealismu a s rostoucí tísní předválečné doby. Zdánlivě bezstarostný hudební námět tak získal znepokojivý, existenciálně laděný podtón. Rozměrné plátno je pozoruhodným dokladem Kotíkovy tvorby z počátku jeho umělecké dráhy, kdy si teprve utvářel osobitý malířský jazyk, a představuje proto nejen výtvarně působivou, ale také sběratelsky a dokumentárně mimořádně cennou práci.
Význam díla podtrhuje skutečnost, že bylo v době svého vzniku reprodukováno v programu avantgardního Divadla D 40 E. F. Buriana, působícího pod tímto označením v divadelní sezoně 1939–1940. Umělcovy práce z tohoto formativního období se navíc na trhu objevují zcela ojediněle. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Ing. arch. M. Kotíkem, autorovým synem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 250 000 Kč (€ 10 000)
Odhadní cena: 300 000 – 600 000 Kč

181 | František Gross (1909–1985)
Železárny

olej na sololitu, 1976, sign. PN, 120×169 cm, rám

V obraze *Železárny* Františka Grosse se průmyslový areál změnil v podivuhodné město strojů. Nad temným pásmem hal vyrůstají věže, komíny a jeřáby, jejichž siluety se rýsují proti jasně modré obloze. Zelené, červené a oranžové akcenty se mezi temnými konstrukcemi rozsvěcují jako signální světla; stoupající oblak páry pak celé scéně dodává život a pohyb. Gross v labyrintu továrny nacházel působivost přesahující samotný námět a z rytmu staveb a konstrukcí vytvářel vlastní, téměř fantaskní svět. Stroje a technická civilizace ho přitahovaly již od doby Skupiny 42 a k motivu zpracování těžkého průmyslu se vracel opakovaně. Rozměrné plátno z roku 1976 patří k pozdnímu období jeho vyzrálé tvorby, v němž maloval také krajiny rodného Novopacka. Je výrazným dokladem toho, jak si i po desetiletích dokázal známé téma přivlastnit a dát mu nový malířský život. Dílo bylo součástí sbírek České spořitelny. Vkusná adjustace. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 220 000 Kč (€ 8 800)
Odhadní cena: 300 000 – 500 000 Kč

182 | Emil Filla (1882–1953)
Zátiší s rakem

komb. tech. (olej, email, písek) na dřevěné desce, 1926,
sign. PD, 33 × 44 cm, rám

Předložené dílo představuje reprezentativní, mimořádně kvalitní a exkluzivní ukázku Fillova zátiší z vrcholného období poloviny dvacátých let, kdy umělec osobitě rozvíjel podněty kubismu a proměňoval je ve svébytný, smyslově bohatý malířský projev.
Filla na ploše stolu rozehrál důmyslně vystavěnou kompozici s výrazným, cihlově červeným tělem raka, ovocem, láhvemi a dalšími stolními předměty. Jednotlivé motivy rozložil do rytmizovaných barevných ploch a pevných obrysů, aniž by potlačil jejich věcnost a působivou materiální přítomnost. Významnou roli v tomto případě hraje kombinace oleje, emailu a písku, charakteristická pro autorovu tvorbu. Střídání hladkých, lesklých a hrubě strukturovaných partií umocňuje haptickou kvalitu malby a spolu s tlumenými zelenými, okrovými a šedými tóny nechává vyniknout syté račí červené. Další rozměr bohaté materiální výstavbě obrazu propůjčují linie vyrývané do barevné vrstvy opačným koncem štětce. Tímto pro Fillu příznačným způsobem je provedena nejen signatura, ale také nápis na láhvi. Rytá kresba doplňuje zátiší o další výraznou strukturu a kompozice tak spojuje pevný obrazový řád s mimořádnou barevnou a smyslovou živostí. Pozornost zasluhuje také fragment nápisu D.O.M. na etiketě láhve. Začlenění písma přímo do obrazové skladby vycházelo z Fillovy kubistické zkušenosti, v níž se útržky slov, značky a typografické prvky stávaly rovnocennou součástí kompozice.
K významu díla přispívá rovněž jeho pozoruhodná provenience. Obraz byl nabízen v obchodě Anny Baldové ve Spálené ulici v Praze a následně se stal součástí proslulé sbírky JUDr. Jaroslava Borovičky. Nyní velice kvalitní pražská sbírka. Autenticita byla ověřena Filla Foundation a obraz je uveden v elektronickém soupisu díla. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. T. Mátl Donné.

Vyvolávací cena: 2 300 000 Kč (€ 92 000)
Odhadní cena: 3 000 000 – 6 000 000 Kč

183 | Bohumil Žemlička (1938–2013)
Industriální krajina

olej na plátně, 60. léta 20. století, nesign., 20×73 cm, rám

Podmanivá horizontální kompozice Bohumila Žemličky otevírá pohled na tajemné městské panorama. Z vrstev zemité hnědi a okru se vynořují náznaky staveb a linií na horizontu, aby se jejich obrysy vzápětí ztratily v bohatě členitém povrchu. Napětí mezi rozpoznatelným námětem a téměř abstraktní malířskou hmotou dodává obrazu působivost a zároveň připomíná Žemličkův zájem o informelní proudy. S tímto směrem se mohl blíže seznámit při cestách po Evropě, které mu umožnila práce pro Černé divadlo Jiřího Srnce. Žemlička v něm působil od roku 1960, po studiích na pražské Akademii výtvarných umění u Karla Součka. V předloženém díle se tak jeho cit pro prostor propojuje s důrazem na strukturu a reliéfní povrch se stává téměř hmatatelnou krajinou. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým.

Vyvolávací cena: 60 000 Kč (€ 2 400)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

184 | Jaroslav Serpan (1922–1976)
Poolkiksis

olej na plátně, 1956, sign. LD, 88×114 cm, rám

Z temné, téměř neproniknutelné malířské hmoty vystupuje síť světlých linií a znaků, která proměňuje plochu v živý, vnitřně organizovaný celek. Název *Poolkiksis* přitom sám o sobě nic neoznačuje. Serpan, původním vzděláním biolog a matematik, pro názvy svých děl záměrně vytvářel fiktivní slova připomínající vědecké či klasické názvosloví, aby diváka nesměřoval ke konkrétnímu výkladu a ponechal jeho imaginaci maximální svobodu. Tento princip dobře odpovídá i samotné malbě, v níž se spontánní gesto setkává s organickou či mikroskopickou strukturou a s pozoruhodným smyslem pro vnitřní řád. Mimořádný význam dílu dodává dedikace *„Pour Michel Tapié“* a provenience ze sbírky tohoto zásadního kritika a teoretika poválečného abstraktního umění, jenž patřil k nejvýznamnějším propagátorům informelu. Tapié patřil k Serpanovým blízkým spolupracovníkům a dlouholetým podporovatelům; od počátku padesátých let prosazoval jeho tvorbu na významných mezinárodních výstavách i prostřednictvím odborných publikací. Přímé propojení mezi nimi představuje cenné svědectví o Serpanově postavení na tehdejší evropské umělecké scéně.
Obraz byl prezentován na výstavách Serpan: 1922–1976, Fondation nationale des arts graphiques et plastiques, Paříž, 22. 2. – 4. 4. 1983; Serpan, Centre d’art contemporain de l’Abbaye de Beaulieu-en-Rouergue, 25. 6. – 12. 9. 1977, kat. č. 36. Na rubu opatřeno číslem 513 a přesnou datací 28. 5. 1956. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. J. Šosovou, Ph.D.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

185 | Jan Bauch (1898–1995)
Náves

olej na plátně, 1960, sign. PD, 66×80 cm, rám

Předložená *Náves* z roku 1960 je působivou ukázkou Bauchova zralého malířského projevu, v němž se krajinný motiv proměňuje v intenzivní, subjektivně prožívanou výpověď. Pohled na venkovské prostranství, vymezené skupinami domů a zelení, autor rozehrál prostřednictvím výrazných barevných kontrastů a energického rukopisu. Dramaticky promalovaná obloha dodává scéně vnitřní napětí, zatímco bíle omítnutá stavení a svěží zelené tóny vystupují z převládající tlumené modré, fialové a vínové barevnosti. Olejové pasty jsou naneseny v bohatých, reliéfně hnětených vrstvách, které dávají jednotlivým tvarům téměř sochařskou hmotnost a činí z povrchu plátna svébytnou strukturu. Malíř se nespokojil s pouhým zachycením konkrétního místa; chtěl předat vlastní prožitek krajiny. Zdánlivě poklidný námět tedy naplnil živelnou energií a výrazovou naléhavostí. Dílo představuje kvalitní a vizuálně přitažlivý příklad Bauchovy vrcholné tvorby, v němž se bezprostřední malířský temperament spojuje s promyšlenou výstavbou obrazu a smyslem pro krásu samotné barevné hmoty. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit: *„[…] Obraz ‚Náves' je extatickou vizí české krajiny, okouzlující malířskou férií. Štětcový rukopis je tu uvolněn do strhující rozevlátosti: autor neulpívá na popisu reality, ale povznáší se nad ni vášnivým temperamentem, kreativně využívajícím účinky barvy a barevné pasty v ploše obrazu. […]"*).

Vyvolávací cena: 120 000 Kč (€ 4 800)
Odhadní cena: 150 000 – 250 000 Kč

| 186
Štefan Tóth (* 1974)
No. 64

24karátové plátkové zlato a stříbro na dřevěné desce, 2026,
sign. na rubu, 70,5×53 cm

Obraz *No. 64* představuje osobitou polohu tvorby Štefana Tótha, v níž se hlavními nositeli výrazu stávají materiál, světlo a struktura povrchu. Dílo je dosud největším autorovým monochromem vytvořeným s použitím ryzího plátkového zlata. Patří do série monochromních maleb, kterou Tóth systematicky rozvíjí od roku 2013 v přesně vymezené řadě No. 1–100. Ryzí zlato zde není dekorací ani pouhou připomínkou materiální hodnoty, ale svébytným malířským prostředkem. Zdánlivě jednolitou plochu člení nepravidelné překryvy, jemné barevné průsvity a viditelné stopy pracovního procesu. Klidný celek tak při bližším pohledu odhaluje bohatou vnitřní strukturu. Odrazivý povrch reaguje na dopadající světlo a vizuálně se proměňuje s úhlem pohledu. Tradiční pozlacovačský postup zde získal experimentální charakter a stal se prostředkem zkoumání možností současné malby. Dílo pochází přímo z autorova ateliéru a bude zařazeno do připravované monografie.

Vyvolávací cena: 60 000 Kč (€ 2 400)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

187 | Oldřich Blažíček (1887–1953)
Neděle v Saldoboši

olej na plátně, 1931, sign. PD, 108×145 cm, rám

Rok 1931, kdy vznikla tato velkorysá kompozice, se pro Oldřicha Blažíčka nesl ve znamení neutuchající aktivity, a to jak na poli výtvarném, tak společenském – mimo jiné se tehdy stal děkanem Vysoké školy architektury na ČVUT v Praze a tradičně často cestoval jak po celém tehdejším Československu, Podkarpatskou Rus nevyjímaje, tak do zahraničí. Dostalo se mu uznání i tím, že město Praha zakoupilo jeho obraz *Velikonoční doba,* a byl navíc prohlášen čestným členem spolku KVU Aleš v Brně. Zkrátka se nacházíme v době jeho vrcholné tvůrčí fáze, jejíž plody nalezneme právě na plátně s označením *Neděle v Saldoboši*.
Saldoboš, ukrajinsky Steblivka (Стеблівка), nalézající se dnes v Zakarpatské oblasti Ukrajiny, byla jednou z více Blažíčkových zastávek v tomto kraji (dále především Jasina se svou Strukievskou Cerkví), do nějž opakovaně jezdil mezi lety 1931 a 1939. Námětem se mu zde stala nejen krajina samotná, ale navázal tu především na svůj celoživotní zájem o architekturu, v tomto případě o místní starobylé dřevěné kostely. *Neděle v Saldoboši* patří bez pochyby k nejvýraznějším plodům tohoto zájmu. Jedná se o výjev hýřící barvami, svěžestí a slavnostní náladou svátečního dne. Ústředním bodem obrazu je dřevěný kostel Narození Přesvaté Bohorodičky se základy již ze 16. století, po jehož boku lze rozpoznat solitérní budovu zvonice. Blažíčkovi se zde ryze výtvarnými prostředky podařilo naplnit obraz pozitivní a optimistickou náladou, která mu byla osobně tolik vlastní. Opět tu citlivě zachytil nejen světelnou režii plnou šťavnatých zelených valérů protkaných zemitými odstíny hnědi, ale i svěží vzdušnou atmosféru. Jeho nezaměnitelný rukopis, jistota perspektivy i vcítění do konkrétního místa zviditelňují rovinu, kterou ani staré fotografie a pohlednice téhož motivu nedovedou takto zachytit. Hodnota obrazu ovšem spočívá nejen v jeho výtvarné, ale též dokumentární rovině. Zobrazený kostel, vytvořený ve stylu tzv. marmarošské gotiky kombinující západoevropské gotické vlivy s místní pravoslavnou tradicí a mistrovským tesařstvím, totiž v roce 1994 silně poškodil požár a poté i chátrání pod otevřeným nebem po dobu následujících patnácti let. Po roce 2009 byly zakonzervovány alespoň zbytky původního chrámu a nově zastřešeny. Živý ruch a zástupy věřících zachycené na obraze už jsou sice minulostí, ovšem právě díky tomuto artefaktu a především mistrovství Blažíčkova štětce je tento skvost místní architektury i nadále, byť v jiném médiu, stále fyzicky přítomen. Při konzultacích posouzeno PhDr. E. Havlovou, spoluautorkou monografie a soupisu díla, ve kterém je obraz publikován a reprodukován (N. Blažíčková-Horová / E. Havlová: Oldřich Blažíček, 1887–1953, Praha 2019, kat. č. 433, str. 219 soupisu díla). Přiložena odborná expertiza Mgr. P. Kubíka.

Vyvolávací cena: 2 000 000 Kč (€ 80 000)
Odhadní cena: 3 000 000 – 4 000 000 Kč

188 | František Janoušek (1890–1943)
Kráčivec II

olej na překližce, 1941–1942, nesign., 23×33,5 cm, rám

Kráčivec II náleží k pozdnímu námětovému okruhu, v němž Janoušek svou představu prostupnosti člověka, živočicha a krajiny rozvinul v obraz světa zasaženého násilím a rozkladem. Ústřední bytost není určena anatomií, nýbrž chůzí: z nestálého srůstu organických pletenců vystupují červené nohy, hravě zdůrazňující samotný akt vykročení. Zhroucený útvar v popředí, spojený s kráčivcem napřaženým cárem tělesné hmoty, však tomuto pohybu propůjčuje tíživý význam – chůze není únikem před zkázou, ale vlečením jejího břemene. Motiv tzv. kráčivce přitom přesahuje hranice Janouškova díla a vstupuje do širšího proudu válečné imaginace: Vladimír Holan v Prvním testamentu (1940) rozvinul ve „vratkém kráčivci" příbuznou představu zranitelné bytosti, která navzdory úzkosti a nejistotě pokračuje ve své cestě. Holanův neologismus ovšem nebyl zdrojem Janouškova námětu, jehož první podoby sahají přinejmenším k roku 1937; spíše básnicky pojmenoval a dále rozvinul myšlenku, která v různých podobách prostupovala zkušeností této generace. Její další výtvarný život dokládá František Hudeček, vlastník jednoho z Janouškových *Kráčivců*, jenž po malířově smrti převzal kráčející figuru do vlastního obrazového světa a stal se v tomto smyslu pokračovatelem jejího významového odkazu. Kráčivec se tak nejeví jen jako osobní Janouškův znak, ale jako jedna z podob sdílené dobové představy člověka, jehož celistvost se pod tlakem dějin rozpadá, zatímco nutnost jít dál přetrvává.

Dílo pochází přímo z rodiny autora, je prezentováno v autorské adjustaci, na rubu opatřeno autorským číslem 710 a bude zařazeno do soupisu díla v připravované monografii Mgr. E. Vele. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. E. Vele.

Reprodukováno:
- J. Chalupecký: František Janoušek, Praha 1991, str. 225, obr. 138
- P. Štěpánek: „Československý malíř" Salvador Dalí a jeho vliv na české umění, Praha 2010, str. 59

Vystaveno:
- František Janoušek, Posmrtná výstava malířského díla, SVU Mánes, Praha, prosinec 1947, kat. č. 94
- František Janoušek, 1890–1943, Malířské dílo, Středočeská galerie, Zámek Nelahozeves, 21. 8. – 31. 10. 1965, kat. č. 136
- František Janoušek, Obrazy z let 1932–1942 (výstava ke 100. výročí narození), Ústřední kulturní dům železničářů, Praha, 13. 9. – 7. 10. 1990, kat. č. 42
- František Janoušek 1890–1943, Obrazy a kresby, SVU Mánes, Praha, 19. 11. 1991 – 1. 1. 1992, kat. č. 105

Vyvolávací cena: 280 000 Kč (€ 11 200)
Odhadní cena: 350 000 – 650 000 Kč

| 189

Emil Filla (1882–1953)
Stojící žena

bronz, kolem roku 1935 (dobový odlitek bez pořadového čísla), sign. na plintě, v. 72 cm

Předložená *Stojící žena* představuje mimořádně působivý příklad Fillovy plastické tvorby poloviny třicátých let, která patří k velice osobitým, byť méně častým oblastem jeho díla. Filla se tehdy k sochařství vrátil po téměř dvacetileté přestávce, a právě v monumentálně pojatých, přesto rozměrově komorních ženských figurách dospěl k jednomu z vrcholů svého sochařského projevu.
Lidské tělo zde není zachyceno podle skutečných proporcí, ale proměňuje se v hutnou, organicky rostlou hmotu. Drobná hlava, mohutný trup a pevně ukotvené nohy vytvářejí archaicky působící postavu, v níž se spojuje tělesnost ženy s představou prapůvodní matky-země. Výrazně členěný povrch uchovává bezprostřední stopy modelace a při proměnlivém osvětlení rozehrává bohatou souhru odlesků a stínů. Zvolený rozměr v podživotní velikosti umožňuje vnímat dílo celistvě a současně zdůrazňuje jeho hmatovou stránku, která byla pro Fillovo sochařské uvažování zásadní. Figura nepůsobí jako pouhé zobrazení těla, ale jako živý, z hmoty vyrůstající útvar, v němž se prolínají antropomorfní, živočišné a téměř až geologické formy. I přes svou výšku tak získává mimořádně monumentální a vnitřně soustředěný charakter.
Varianta této kompozice byla zachycena fotografem Josefem Sudkem a je doložena ve Fillově původním soupisu díla. Význam prezentovaného bronzu umocňuje také jeho provenience, původně ze slavné sbírky JUDr. Jaroslava Borovičky, jedné z nejvýznamnějších českých soukromých kolekcí moderního umění. Na plintě se nachází litecká značka Karla Bartáka *K. Barták Praha XI.*, zespodu inventární číslo Národní galerie P 4231. Dílo bylo vráceno v restituci. Autenticita odlitku byla ověřena Filla Foundation a je uveden v elektronickém soupisu díla. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. T. Mátl Donné.

Vyvolávací cena: 300 000 Kč (€ 12 000)
Odhadní cena: 500 000 – 1 000 000 Kč

190 | Kamil Lhoták (1912–1990)
Montgolfiéra

olej na plátně, 1943, sign. LD, 40,5×51 cm, rám

Motiv předměstské krajiny prostoupené stopami moderní civilizace patří k nejcharakterističtějším námětům Kamila Lhotáka. V obraze *Montgolfiéra* se otevírá nostalgická scenérie, v níž se drobné postavy zvědavě shromáždily, aby pozorovaly vzlet balónu. Jeho výrazná červenobílá barevnost oživuje tlumenou paletu obrazu a činí z něj přirozený střed celé kompozice. Scénu dotvářejí prosté dřevěné stavby, osamělý strom a temný horizont, podtrhující zvláštní atmosféru periferního prostředí. Balóny a montgolfiéry z raných dob aviatiky se v Lhotákově díle objevují opakovaně a odrážejí jeho celoživotní fascinaci počátky moderní techniky i světem přelomu 19. a 20. století. Nejsou však pouhým dokladem technického pokroku – nesou v sobě také romantickou představu dálky, dobrodružství a svobody. Obraz je příznačný pro autorovu tvorbu čtyřicátých let, kdy se jako člen Skupiny 42 obracel k městské periferii a objevoval poetický rozměr zdánlivě všedního prostředí. Melancholické bezčasí předměstí zde působivě doplňuje montgolfiéra stoupající nad obzor jako příslib vzdáleného světa, dodávající celé scéně onu osobitou poetiku Lhotákovy tvorby. Práce je uvedena v autorově soupise pod č. 438/6. Při konzultacích posouzeno PhDr. J. Machalickým a Ing. L. Šteffkem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] ‚Montgolfiéra' je dílem jedinečným svým romantizujícím nádechem. Kamil Lhoták zde na pozadí zalesněné stráně, evokující svou zemitostí až tradici našich krajinářů 19. století jako August Piepenhagen, rozehrál fascinující spektákl vzletu horkovzdušného balónu, jehož význam optického centra obrazu je zvýrazněn kontrastním červeno-bílým pruhováním. […]"*).

Vyvolávací cena: 700 000 Kč (€ 28 000)
Odhadní cena: 1 000 000 – 2 000 000 Kč

191 | Ota Janeček (1919–1996)
Mohyla

olej na plátně, 1989, sign. PD a na rubu, 135,5×100 cm, rám

Velkoformátové plátno představuje působivou ukázku pozdní tvorby Oty Janečka, v níž se obracel k imaginárním a mystickým krajinám a rozvíjel témata země, slunce a základních přírodních sil. Obraz z roku 1989 již nepopisuje konkrétní skutečnost, ale vytváří svébytný symbolický prostor na pomezí krajiny, zátiší a abstraktní kompozice.
Monumentální seskupení oblých kamenů vyrůstající před modrou plochou pozadí připomíná stopy dávných kultur. Výrazovým středem kompozice je velký oranžovočervený kruh, který lze vnímat jako slunce, žhnoucí jádro země i zdroj životní energie. Intenzita jeho barvy kontrastuje s tlumenými hnědými, šedými a zelenými tóny okolních forem a propůjčuje dílu mimořádnou vnitřní světelnost.
Název *Mohyla* otevírá asociace spojené s pamětí, pomíjivostí a pradávnými rituály. Janeček však motiv nerozvíjel popisně; prostřednictvím měkkých obrysů, zastřeného sametového rukopisu a osobité symboliky jej proměnil v nadčasové podobenství o sepětí člověka, přírody a kosmu. Obraz je uveden v autorově soupisu díla pod stejným názvem a číslem 3683. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Ing. T. Janečkem, autorovým synem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 260 000 Kč (€ 10 400)
Odhadní cena: 300 000 – 600 000 Kč

192 | Václav Špála (1885–1946)
Duby u cesty

olej na plátně, 1929, sign. PD, 66 × 83 cm, rám

Rok 1929 znamenal pro Václava Špálu vrchol jeho krajinářské tvorby. Někdejší zkušenost s kubismem a expresionismem se již plně přetavila do osobitého malířského jazyka založeného na výrazné barevnosti, pevném kompozičním řádu a energickém rukopisu. Špálova krajina se stala svébytnou barevnou a rytmickou strukturou, v níž se bezprostřední prožitek přírody mísí s promyšlenou výstavbou obrazu. Často maloval na Otavě a Vltavě, kde vznikly zásadní obrazy jeho tzv. modrého období. Také plátno *Duby u cesty* vzniklo v jižních Čechách, v okolí Otavy u Sulanova mlýna. Tentokrát však hlavní roli nehraje vodní hladina, nýbrž cesta lemovaná mohutnými duby. Její diagonála vtahuje diváka do hloubky obrazu a spolu se svažujícím se terénem udává kompozici výrazný rytmus. Koruny stromů Špála budoval energickými tahy temné modři prozářené světlejšími zelenými akcenty. Modré tóny prostupují také oblohou, vzdáleným lesem i stíny na louce a propojují celý výjev v jednotný barevný celek. Teplé hnědi kmenů a načervenalý pás cesty vytvářejí účinný kontrapunkt k převládající chladné barevnosti. Naplno se zde uplatňuje charakteristická modř, která se ve druhé polovině dvacátých let stala určujícím znakem jeho malby. Barva již neslouží pouze k zachycení skutečnosti, ale je nositelem prostoru, nálady i vnitřní energie krajiny. Mohutné duby získávají téměř monumentální působivost, zatímco cesta a členitý terén udržují kompozici v živém pohybu. *Duby u cesty* tak představují Špálu ve vyzrálé, suverénní podobě – z prostého motivu vytvořil působivou syntézu barvy, rytmu a prostoru. Obraz je na rubu označen autorským číslem 467. Je uveden v autorově soupisu díla (E. Burget / R. Musil: Václav Špála, soupis díla /1885–1946/, Praha 2002, str. 63, pod názvem *Duby u cesty, k Švábovům*). Jeho prvním majitelem byl Klement Gottwald, v jehož rodině zůstal dosud. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Tento Špálův obraz je tudíž výjimečný svým krajinářským pojetím, nadaným původním vzhledem, jež Špála nerozvedl do svých typických obrazových řad. […] Neotřelostí motivu a výtvarným provedením se Špála vřazuje mezi pozdní představitele evropského fauvismu. […]“*).

Vyvolávací cena: 3 800 000 Kč (€ 152 000)
Odhadní cena: 6 000 000 – 10 000 000 Kč

193 | Otakar Kubín (1883–1969)
Zátiší s košíkem a ovocem

olej na plátně, kolem roku 1922, sign. PD, 55×65 cm, rám

Zátiší s košíkem a ovocem vzniklo v klíčovém přechodném období na přelomu desátých a dvacátých let, kdy se Kubín po předválečných kuboexpresionistických experimentech přiklonil k neoklasicismu, založenému na návratu k řádu, pevné formě a poučení z tvorby starých mistrů. Tato proměna přirozeně souvisela s prostředím mezinárodní umělecké komunity na Montparnassu, v níž se pohyboval již před válkou a která vešla ve známost pod označením pařížská škola (École de Paris). Umělce soustředěné kolem ateliérů v La Ruche a kaváren La Rotonde či Le Dôme, z velké části příchozí ze střední a východní Evropy, spojovala především společná pařížská zkušenost, přičemž poválečný příklon řady z nich k prostotě, rovnováze a pevněji vymezenému tvaru vytvářel přirozenou paralelu ke Kubínovu hledání nového obrazového řádu. Významným potvrzením jeho nové malířské polohy se stala monografie Maurice Raynala, vydaná roku 1922 v rámci ediční činnosti římského uměleckého magazínu Valori Plastici. Raynal patřil k prvním kritikům, kteří výrazně ocenili Kubínovu tvorbu počátku dvacátých let. S prostředím pařížské školy přitom zůstává spojována i jeho vyzrálá tvorba následujících dvou desetiletí. Zátiší se vedle krajin stala její důležitou součástí a umožňovala Kubínovi nacházet v obyčejných plodech země a předmětech každodennosti nový význam a důstojnost. Václav Nebeský u jeho zátiší příznačně hovořil o dojmu „neochvějného klidu“, do něhož se věci mají ukládat zvolna a tiše. Obraz tak není pouhým inventářem předmětů, nýbrž promyšlenou kompozicí, v níž i ty nejprostší věci získávají mimořádnou výtvarnou působivost. Dílo zároveň vzniklo v období, kdy Kubínovu tvorbu podporovala smlouva s obchodníkem Adolphem Baslerem a kdy se zátiší ustálilo jako svébytná součást jeho malířského programu a získalo charakteristickou formální kázeň. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. R. Michalové, Ph.D. (cit.: *„[…] Coubine zde vytvořil do sebe uzavřený mikrokosmos, jehož intimitu podtrhuje v pozadí umístěný závěs, který jen lehce poodhaluje druhý prostorový plán ztvárněného interiéru, zabydleného prostými předměty dennodenního života. Intelekt i delikátní výtvarné cítění se rovnou měrou podílejí na neobyčejném kouzlu ‚Zátiší s košíkem a ovocem‘. […]“*).

Vyvolávací cena: 150 000 Kč (€ 6 000)
Odhadní cena: 200 000 – 400 000 Kč

194 | Josef Jíra (1929–2005)
Šípkový keř tatobitový

olej na plátně, 1997, sign. PD a na rubu, 50×60 cm, rám

Působivý obraz *Šípkový keř tatobitový* představuje charakteristickou ukázku pozdní tvorby Josefa Jíry, v níž se konkrétní krajinný motiv proměňuje v osobní, téměř snový prostor prostoupený vzpomínkami a symbolickými významy. Pohled do zvlněné krajiny s kostelem je v pravé části kompozice rámován bujně rozkvetlým šípkovým keřem, který získává podobu výrazného obrazového portálu a propojuje reálný svět se sférou imaginace. Na horizontu lze rozeznat charakteristickou siluetu zříceniny hradu Trosky, zatímco v popředí se objevuje kostel sv. Vavřince v Tatobitech, čímž Jíra ukotvil celý výjev v důvěrně známé krajině Českého ráje. Právě spojení krajiny, přírodního motivu a sakrálních symbolů patří k určujícím prvkům malířova osobitého výtvarného jazyka a proměňuje konkrétní místo v lyrickou, niterně prožitou vizi. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Z. Štěpanovičovou. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 280 000 Kč (€ 11 200)
Odhadní cena: 350 000 – 500 000 Kč

195 | Adolf Born (1930–2016)
Tři přátelé

pastel na papíře, 1998, sign. PD, 47,5 × 63,5 cm, rám, pasparta, zaskl.

Veselá barevná kresba *Tři přátelé* je charakteristickou ukázkou fantazijního a laskavě groteskního světa Adolfa Borna. Trojici podivuhodných společníků autor zasadil do zelenomodrého prostředí, v němž se skutečnost přirozeně prolíná s pohádkovou představivostí. Výrazné kontrasty syté modři, červené, oranžové a zelené podporují hravost výjevu, zatímco drobné detaily a bizarní postavičky v pozadí rozehrávají vlastní příběh. Dílo nese všechny podstatné znaky Bornova osobitého rukopisu: humor, zálibu v podivuhodných figurách a fantastických situacích. Zkušenost ilustrátora se zde přirozeně propojila s volnou tvorbou; obraz působí bezprostředně a pohádkově, zároveň však zůstává výtvarně svébytnou kompozicí. *Tři přátelé* tak dobře vystihují Bornovu schopnost vytvořit z obyčejného setkání malý, hravý a lehce tajemný svět. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a E. Bornovou, autorovou dcerou. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 200 000 Kč (€ 8 000)
Odhadní cena: 300 000 – 500 000 Kč

196 | Josef Liesler (1912–2005)
Podobenství

komb. tech. (olej, písky) na plátně, 1965, sign. LD, 85 × 65 cm, rám

Z temně fialového prostoru vystupuje podivuhodná antropomorfní bytost, sevřená černými horizontálami a vertikálami jako panenka, strom či pradávný totem. Její drobná tvář s uhrančivým pohledem dodává jinak téměř neživému útvaru znepokojivou přítomnost a proměňuje celou kompozici v jakési okno do fantaskního světa. Z černé kostry obrazu vyrůstají a bují barevné geometrické i vegetativní formy, které se vzápětí noří zpět do okolního prostoru; místy připomínají větve, schránky či bájná zvířata neznámého řádu. Liesler jejich hmotnost ještě zdůrazňuje příměsí písku, díky níž získává povrch obrazu zrnitou, téměř reliéfní strukturu. V polovině šedesátých let se v jeho tvorbě právě takto propojuje geometrický a organický princip a jednotlivé motivy se skládají do fantaskního organismu řízeného spíše volnou asociací než souvislým dějem. Obraz z roku 1965 tak náleží k období, kdy autor po podnětech z cest do Itálie, Norska a Paříže stále výrazněji opouštěl vazbu na viděnou skutečnost a dospíval k osobitým, konstrukčně propracovaným metaforám založeným na prolínání geometrických a vegetabilních forem. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložen certifikát autenticity Galerie KODL.

Vyvolávací cena: 130 000 Kč (€ 5 200)
Odhadní cena: 200 000 – 350 000 Kč

197 | Antonín Slavíček (1870–1910)
Jaro

olej na plátně, kolem roku 1897, sign. LD, 74×55 cm, rám

Dílo mimořádné kvality, uměleckohistorické i výtvarné hodnoty a sběratelské přitažlivosti se nám zde představuje jako velmi cenný artefakt vykreslující podstatu rané fáze autorovy tvorby. Ta reprezentuje jeho tehdejší realistický přístup ke krajině, jenž byl záhy, již na konci století, nahrazen nezaměnitelným stylem charakteristickým užitím barevné skvrny, rozechvěním a vnitřní dynamikou evokující neustálý pohyb a víření.
Antonína Slavíčka vždy bytostně oslovovaly roční doby, jejichž prchavost dokázal věrohodně zachytit. Podobně je tomu v obraze nesoucím název *Jaro*, který působí takřka jako pohlednice s meandrujícím potokem lemovaným štíhlými kmeny stromů, prozrazujícími předešlé pomalu odcházející roční období. Do obrazové plochy, z níž již čiší netrpělivé očekávání jarního rozpuku, vtělil autor klidný rytmus nesený především samotnou kompozicí. Ta je tvořena rafinovanou kombinací vertikál stromů, diagonály potoka a horizontály obzoru s dominantním vysokým nebem, zabírajícím celou polovinu výjevu.
V levém rohu plátna se nachází přípis vypovídající o tom, že bylo darováno prof. Františku Michlovi, významnému pražskému chirurgovi a mimořádnému profesorovi chirurgie na české lékařské fakultě (*„Slovutnému pánu professoru Fr. Michlovi jako skromný důkaz hluboké úcty A Slavíček“*). Autenticitu a vysokou hodnotu práce potvrzuje i její publikování v soupisech autorova díla (M. Hovorková / L. Karlíková: Antonín Slavíček, 1870–1910, Praha 1965, č. soupisu 19, obr.; J. Tomeš: Antonín Slavíček, Praha 1966, kat. č. 38, uveden pod názvem *Les z Třemošnice*) a dalších pramenech (retrospektiva v Jízdárně Pražského hradu, září–listopad 1961, kat. č. 14, str. 35); obraz byl poprvé reprodukován v časopise Rozhledy, roč. 6, 15. 7., 1896–1897, č. 20, str. 960a. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a prof. J. Zeminou. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Objev tohoto Slavíčkova obrazu je mimořádně cenný; dokresluje totiž jeho raný realistický přístup, který uzavírá, přikloníme-li se k Tomešově dataci, jež je věrohodnější, nebo naopak zahajuje, zváží-li se datace týmu odborníků od Jiřího Kotalíka. V obou případech má tudíž obraz v Slavíčkově životní tvorbě silné postavení. […]“*).

Vyvolávací cena: 2 800 000 Kč (€ 112 000)
Odhadní cena: 3 500 000 – 4 500 000 Kč

198 | Václav Radimský (1867–1946)
Říční krajina s lávkou

olej na kartonu, před rokem 1920, sign. LD, 69 × 97 cm, rám

Představovaná malba z doby před rokem 1920 je velmi zdařilou ukázkou vyzrálého krajinářského projevu Václava Radimského, v němž se naplno uplatnila jeho schopnost citlivě postihnout světelnou a vzdušnou atmosféru konkrétního okamžiku. Zdánlivě prostý motiv vodního toku lemovaného stromovím a venkovskými staveními autor rozehrál do harmonického celku založeného na působivé souhře jednotlivých prostorových plánů. Diagonála vodní hladiny přirozeně vtahuje divákův pohled do hloubky obrazu, zatímco vertikály štíhlých kmenů udávají kompozici pevný rytmus. Malíř zde s mimořádnou pozorností sledoval proměnlivý charakter přírody a její bohatou barevnost, kterou převedl do působivě svěžího malířského záznamu. Radimský pracoval živým, děleným rukopisem, místy využívajícím pastóznějších nánosů, jimiž přesvědčivě vystihl chvění vegetace i proměnlivost vodní plochy. Kultivovaná paleta svěžích zelených, modrých a okrových tónů dodává celé scenérii mimořádnou světelnost a optimistické vyznění. Jednotlivé barevné skvrny se při odstupu propojují v kompaktní celek, aniž by malba ztrácela svou bezprostřednost a lehkost. Dílo tak představuje působivý doklad Radimského bytostně impresivního přístupu ke krajině, založeného na přímém pozorování přírody a citlivém zachycení její pomíjivé nálady. Stav po restaurování. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. M. Dospělem, Ph.D. Přiložena odborná expertiza Mgr. P. Kubíka.

Vyvolávací cena: 650 000 Kč (€ 26 000)
Odhadní cena: 700 000 – 1 200 000 Kč

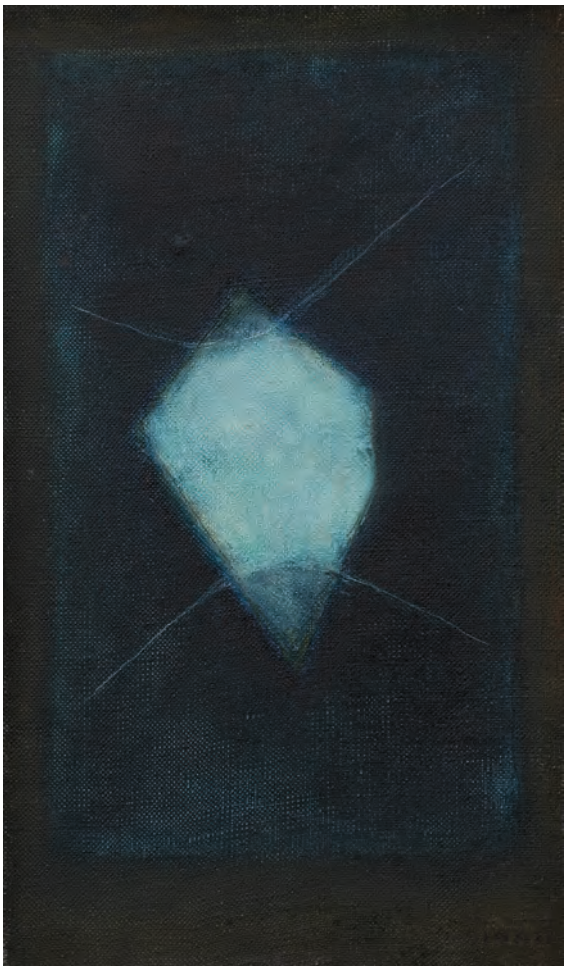

199 | Jiří John (1923–1972)
Pohled do ateliéru

olej na plátně, kolem roku 1960, nesign., 120×89 cm, rám

Jiří John patří k osobitým představitelům českého umění druhé poloviny 20. století. Jeho malba se vyznačuje tlumenou barevností, úsporností výrazových prostředků a zájmem o všední motiv. V letech 1958–1961 se téměř každodenně setkával s Václavem Bartovským, duchovním vůdcem skupiny UB 12, který jej zasvětil do díla Henriho Matisse a Georgese Braqua. Tehdy namaloval mimořádně důmyslné barevné kompozice vyznačující se vysokou mírou racionality, jejichž tématy byly interiéry a města. Jednou z těchto prací je *Pohled do ateliéru*, zachycující strohý interiér s židlí, stolem, závěsem a zátiším na stole. Jednotlivé motivy jsou redukovány na jednoduché obrysy a zasazeny do velkých ploch šedých, okrových a modravých tónů. Prostor působí spíše jako promyšlená skladba vertikál a horizontál, v níž se předměty téměř rozpouštějí v ploše obrazu, než skutečný ateliér. Tlumený kolorit a motiv jednoduchého zátiší připomínají obrazy italského malíře Giorgia Morandiho, kterého John obdivoval. Podobně jako malba *Světlá kuchyně* z roku 1960, která stejným způsobem zobrazuje kuchyňskou židli, závěs před oknem a zátiší s konvicí na stole v jemné šedobílé barevnosti, zachycuje *Pohled do ateliéru* okamžik, kdy se v Johnových obrazech prolínají hodnoty umělecké s obecně lidskými a básnické s výtvarnými. Na rubové straně se nachází potvrzení pravosti od autorovy manželky Adrieny Šimotové. Pochází z kvalitní moravské sbírky. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Přestože tento obraz není tolik znám jako jiné autorovy práce z přelomu padesátých a šedesátých let, lze jednoznačně říci, že patří k jedněm z jeho nejvýraznějších: soustředěná meditace o smyslu světa, vyjádřená co nejpromyšlenějším výtvarným projevem. […]“*).

Vyvolávací cena: 700 000 Kč (€ 28 000)
Odhadní cena: 900 000–1 800 000 Kč

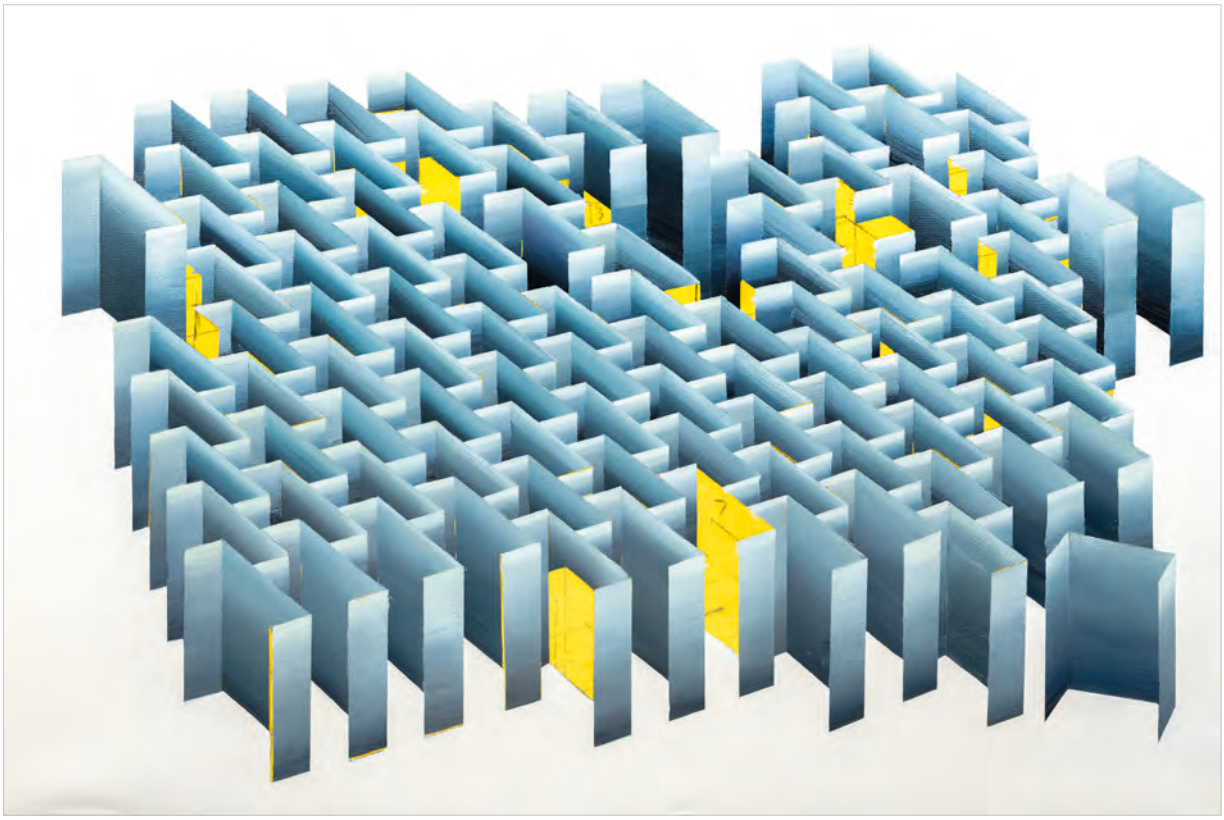
200 | Josef Šíma (1891–1971)
Bez názvu (Modrý krystal)

olej na plátně, 1965, sign. PD, 27×16 cm, rám

Obraz z roku 1965 náleží k pozdním Šímovým mentálním krajinám, v nichž se krajinná zkušenost stále více oprošťuje od konkrétního námětu a proměňuje se v prostor světla a elementárních forem. Ústředním motivem je zářící krystal, jeden z dlouhodobých symbolů Šímovy tvorby, k němuž se umělec vracel již od dvacátých let a který v pozdních obrazech nabýval podoby průsvitného geometrického útvaru. Na předloženém plátně vystupuje z hlubokého modročerného pole jako světelný pětiúhelník protnutý jemnými liniemi sbíhajícími se v jeho středu. V několika dílech právě z poloviny šedesátých let Šíma spojil tento starší motiv s novou prostorovou konstrukcí založenou na křivkách hyperboly; k tomuto okruhu náleží také *Modrý krystal* z roku 1964 a *Podstatná proměna* z roku 1965. Šímův životopisec František Šmejkal v souvislosti s těmito kompozicemi připomněl rovněž význam jejich středu jako nehmotného „nulového bodu“, který spojoval s umělcovými někdejšími rozhovory s Pietem Mondrianem v jeho montparnasském ateliéru a v širší rovině s myšlenkovým světem surrealismu a skupiny Vysoká hra. V předloženém díle je tato složitější prostorová představa redukována do mimořádně úsporné podoby založené na kontrastu zářícího krystalu a temného obrazového pole. Rok 1965 zároveň představuje významný mezník Šímovy pozdní kariéry: zřejmě na základě doporučení Maxe Ernsta tehdy uzavřel smlouvu s pařížskou galerií Le Point Cardinal vedenou Jeanem Huguesem, která mu umožnila plně se soustředit na vlastní tvorbu. Obrazy malého formátu často věnoval přátelům a návštěvníkům svého ateliéru; v tomto případě byl obdarovaným první doložený majitel díla Pierre Portejoie, jak dokládá vánoční věnování na rubu.

Dílo bylo prezentováno na výstavách Joseph Sima dans sa lumière, Galerie Thessa Herold, Paříž, říjen 2001, kat. č. 16, reprodukováno v katalogu na str. 56; Chassé-croisé Dada Surréaliste 1916–1969, Espace d'Art Contemporain Fernet-Branca, Saint-Louis, leden–červenec 2012, reprodukováno v katalogu na str. 160; a publikováno v knize G. Sebbag: Memorabilia – Dada & Surréalisme 1916–1970, Paříž 2010, str. 81. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Ch. Zimovou, Josef Šíma Foundation. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Tento obraz je Šímovým mikrokosmem v zásadním tvarosloví, představujícím vstup do jeho pozdního díla. Střed světa, reprezentovaný světelným pětihranem, z obou stran svírají hyperboly, jež jako by byly vykrojené z kužele, pozorovaného ze shora. […]“*).

Vyvolávací cena: 600 000 Kč (€ 24 000)
Odhadní cena: 800 000 – 1 600 000 Kč

201 | Jan Poupě (* 1988)
Depozit

olej na plátně, 2015, sign. na rubu, 120×180 cm

Monumentální dílo *Depozit* od Jana Poupěte, který ve své tvorbě soustavně zkoumá vztah mezi obrazovou plochou, konstrukcí a iluzivním prostorem, představuje působivou ukázku jeho práce s geometricky budovanou strukturou. Systém modrých vertikálních a horizontálních prvků zde vytváří složitý, téměř labyrintický útvar, v němž se řád a prostorová logika neustále proměňují. Využití axonometrie a principů technického zobrazování odkazuje k tradici konstruktivismu a Bauhausu, v širším kontextu i k prostorovým experimentům El Lisického či pozdější systémové abstrakci. Obraz vznikl v období autorova výrazného příklonu ke konstruovanému prostoru a byl prezentován na samostatné výstavě Matheria v Galerii Vyšehrad, kurátorsky připravené Petrem Vaňousem (17. 7. – 30. 8. 2015). Autenticita díla byla potvrzena autorem, jehož certifikát je přiložen.

Vyvolávací cena: 320 000 Kč (€ 12 800)
Odhadní cena: 400 000 – 700 000 Kč

202 | Josef Lada (1887–1957)
Zima

kvaš na kartonu, 1946, sign. PN, 24,5×38,3 cm, rám, pasparta, zaskl.

Zima z roku 1946 představuje jeden z nejtypičtějších námětů Josefa Lady – zasněženou českou vesnici, jejíž podobu malíř utvářel na základě vzpomínek na rodné Hrusice. Kompozici dominuje kostel na návrší obklopený chalupami se střechami pokrytými vysokou vrstvou sněhových návějí. V popředí stojí chlapecká postava se sáňkami. Je to osamělé dítko, které čeká na své kamarády, aby se společně vydali sáňkovat na nedaleký kopec. Druhou postavou výjevu je sněhulák držící holou větvičku keře, jehož postoj připomíná mávaní na pozdrav. Z komína stoupá bílý kouř a jeho kudrlinky na obloze dávají tušit lidskou přítomnost v chalupě u kamen. Dílo patří k charakteristickým Ladovým zimním výjevům, které se od konce třicátých let staly výraznou součástí jeho volné tvorby. Typické jsou pevné obrysové linie, zjednodušené tvary, dekorativní barevnost a výrazné bílé vločky rozprostřené po celé ploše, které velmi sugestivním způsobem přibližují atmosféru chumelenice a zároveň scéně propůjčují pohádkové kouzlo. Rok 1946 je navíc v Ladově tvorbě významný; právě tehdy uspořádal SVU Mánes jeho rozsáhlou výstavu, která jej představila nejen jako populárního ilustrátora, ale především jako svébytného autora volné tvorby. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. R. Michalovou, Ph.D. Přiložena odborná expertiza PhDr. P. Pečinkové, CSc.

Vyvolávací cena: 1 500 000 Kč (€ 60 000)
Odhadní cena: 2 000 000 – 3 500 000 Kč

| 203

Jiří Anderle (* 1936)
Požár myšlenek

olej na plátně, 1999, sign. LD, 73 × 57,5 cm, rám

Požár myšlenek zachycuje lidskou podobu ve stavu proměny: hlava se rozpadá v organickou, fantaskně deformovanou strukturu, z níž do mléčně šedého prostoru vyrůstají protáhlé trubicovité formy. Portrétní čitelnost ustupuje obrazu samotného vědomí, kterému motiv vzplanutí propůjčuje téměř fyzickou naléhavost; myšlení zde není nehmotným dějem, ale silou, která hoří, tlačí a prostupuje tělem. Takové pojetí souzní s Anderleho přesvědčením, že obraz vyrůstá z pocitového vznětu, po němž přijde vize, i s jeho dlouhodobou prací s podobenstvím, fantazií a „lidskou komedií". Malba si zároveň uchovává grafickou kázeň: objemy se rodí z jemných přechodů světla a šera a připomínají autorovu práci s mezzotintou, pro niž jsou příznačné pozvolné tónové přechody. Formální paralely lze nalézt v Anderleho tvorbě kolem roku 2000, zejména v souboru obrazů pracujících s tématem jarního třeštění, kde se rovněž objevují fantaskně deformované anatomické tvary a výrazná barevnost; obdobný motiv chobotovitě deformované hlavy najdeme například v obraze *Třeštění* z roku 2000 (190 × 245 cm). Lidské tělo se tak v představovaném díle stává dějištěm psychického procesu a myšlenka získává objem, teplotu i vlastní anatomii. Obraz nese vlevo dole autorský přípis *„To, co dávno bylo a možná ještě někdy bude"*, doplněný věnováním původnímu majiteli, datací 31. X. 1999 a autorským číslem 136/1999. Zvolená slova se tak opět dotýkají tématu času a návratu, které má v Anderleho díle pevné místo. Dílo pochází z významné pražské sbírky.

Vyvolávací cena: 120 000 Kč (€ 4 800)
Odhadní cena: 150 000 – 300 000 Kč

204 |

Josef Jíra (1929–2005)
Igoumenia

olej na plátně, 1998, sign. UD a na rubu,
50 × 60 cm, rám

Obraz *Igoumenia* zachycuje Jírův osobitý pohled na řecké přístavní město Igumenica na pobřeží Jónského moře. Námět navazuje na autorův dlouhodobý zájem o cestování, které mu již od šedesátých let přinášelo řadu malířských podnětů. Vedle Francie, Itálie či Španělska jej přitahovalo také Řecko a atmosféra jižních krajin obecně. V obraze se přístavní promenáda s domy a drobnými postavami setkává s motivem bílého trajektu na temné mořské hladině. Jíra skutečnou scenérii nepodal popisně, ale prostřednictvím svého expresivního rukopisu, pastózních vrstev barvy a výrazných barevných akcentů ji proměnil v osobní vzpomínku na radostnou atmosféru svých cest. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a Mgr. Z. Štěpanovičovou.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 130 000 – 230 000 Kč

| 205

Daniel Pitín (* 1977)
Brier on a Rock

olej na plátně, 2018, sign. na rubu,
44×38 cm, rám

Velmi zdařilá ukázka osobitého malířského jazyka Daniela Pitína, jednoho z nejvýraznějších představitelů současné české malby, jehož tvorba propojuje fragmentární vyprávění, psychologicky působivý prostor a napětí mezi realitou a imaginací a přirozeně se začleňuje do širšího evropského kontextu současné figurativní malby. Pitín přitom charakteristicky čerpá také z principů filmu, scénografie a koláže.
V předloženém díle vystupuje z tlumeného šedého prostoru subtilní motiv trnitého keře, k němuž odkazuje i samotný název obrazu. Umělec jej však proměňuje v nejednoznačnou strukturu na pomezí organického útvaru a fantaskní konstrukce, jejíž křehkost působivě kontrastuje s pastózní, materiálově bohatou malířskou plochou. Sběratelskou atraktivitu díla podtrhuje jeho prezentace na významné samostatné výstavě Daniel Pitín: Papírová věž v Galerii Rudolfinum v Praze (26. 9. 2019 – 5. 1. 2020).

Vyvolávací cena: 210 000 Kč (€ 8 400)
Odhadní cena: 300 000 – 400 000 Kč

206 |

Václav Tikal (1906–1965)
Astroprojektil

olej na sololitu, 1957, sign. PN, 31×32 cm, rám

Václav Tikal se vrátil k malbě po několikaleté malířské odmlce v druhé polovině padesátých let. Z této doby pochází *Astroprojektil*, jenž zachycuje důležitý okamžik, kdy se v Tikalově tvorbě stále výrazněji prosazovalo téma napětí mezi přírodou, člověkem a technickou civilizací. Mezi lety 1956–1958 vytvořil řadu prací s velmi blízkou vědecko-fantastickou imaginací. Na modrošedém pozadí se rýsuje podivuhodný stroj připomínající vesmírnou raketu. Ostré žluté a rezavé klíny protíná subtilní černá konstrukce, která působí jako skelet imaginárního mechanismu. Tikal v díle opustil popisnost svých válečných surrealistických obrazů a vytvořil svébytnou obrazovou realitu na hranici abstrakce. *Astroprojektil* přitom přirozeně navazuje na jeho působení ve Skupině Ra; zároveň se tato zkušenost proměnila v nový, dobově příznačný zájem o vědu, techniku a vesmír. Pochází přímo z pozůstalosti autora. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem.

Vyvolávací cena: 50 000 Kč (€ 2 000)
Odhadní cena: 70 000 – 140 000 Kč

207 | František Tichý (1896–1961)
Hlava klauna

olej na plátně, 1933, sign. UD, 43,5 × 27 cm, rám

Výjimečně působivá *Hlava klauna* pochází z vrcholného období tvorby Františka Tichého a představuje jeden z jeho nejcharakterističtějších a sběratelsky nejvyhledávanějších námětů. Obraz vznikl roku 1933 během umělcova pařížského pobytu, kdy se Tichý intenzivně věnoval prostředí cirkusu, varieté a světu artistů. Klaun pro něj nebyl pouze líbivou postavou z manéže, ale především nositelem hlubšího lidského příběhu, v němž se prolínají melancholie, osamělost a napětí před vystoupením.
Profil hlavy vystupuje z temného pozadí v prudkém kontrastu světla a stínu. Bělobou rozzářená, téměř maskovitá tvář s ostře modelovaným trojúhelníkovým nosem a drobným znakem křížového esa získává výraznou psychologickou naléhavost. Tichý pracuje s mimořádně úspornými prostředky. Geometrizovaná ramena tvoří strmou diagonálu oddělující popředí od pozadí, zatímco lehce nasazená čapka završuje kompozici a podtrhuje její křehkou rovnováhu. Světlo zde klauna pouze neosvětluje, ale jako by vycházelo přímo z jeho tváře, čímž obrazu propůjčuje sugestivní, téměř přízračnou atmosféru.
Malba vyniká bezprostředností, výrazovou přesností a nádechem tísně, typickým pro Tichého pařížské klauny. Zachycuje intimní okamžik hlubokého soustředění před vstupem na scénu a patří k nejpronikavějším malířským zpracováním tohoto autorova ikonického tématu. Její význam potvrzuje také reprodukování v obou zásadních monografiích věnovaných Františku Tichému (F. Dvořák: František Tichý, Praha 1960, obr. 19; J. Tomeš: František Tichý, Praha 1986, obr. 146, pod názvem *Hlava clowna V*) a prezentování na autorově souborné výstavě v Topičově salonu roku 1940 (František Tichý: Obrazy, Topičův salon, Praha, 19. 4. – 10. 5. 1940, kat. č. 18) a v Pošově galerii, jak dokládá razítko na slepém rámu. Dílo pochází z významné pražské sbírky a původně bylo součástí kolekce Františka Čeřovského, jak dokládá sběratelské razítko na jeho zadní straně. Původní kvalitní adjustace. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. J. Machalickým. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Z hlediska Tichého práce jde o významné dílo, shrnující jeho všechny rysy, pro které byl již ve své době oceňován: bezprostřednost, zkratku, přesný výraz, stejně jako nádech tesknoty, která je z jeho tehdejších tváří klaunů patrná. […]“*).

Vyvolávací cena: 1 500 000 Kč (€ 60 000)
Odhadní cena: 2 000 000 – 4 000 000 Kč

208 | Josef Istler (1919–2000)
Lesbos

olej na sololitu, 1980, sign. PD, 45 × 65 cm, rám

Krajinný motiv převedl Istler v obraze *Lesbos* do sevřeného útvaru na pomezí ostrova, tělesného torza a proměnlivého organismu, jehož nejasná povaha udržuje výjev mezi skutečností a představou. Nízký horizont a vyprázdněné okolí soustřeďují pohled k temné hmotě s vrstevnatým, místy erodovaným povrchem připomínajícím kámen, zkamenělou strukturu i bující živou formu. Název otevírá širší vrstvy středomořského ostrova spjatého s antickým mýtem a poezií básnířky Sapfó i s krajinou uchovávající miliony let starý zkamenělý prales. Istler však tyto významy nerozvíjí do příběhu, ale nechává je zahušťovat samotnou podobu útvaru. V jeho tvorbě kolem roku 1980 se znovu ozývají starší imaginativní podněty, nyní podané s větší tíhou, strohostí a věcností, takže fantaskní forma působí spíše jako nalezený pozůstatek než snové zjevení. *Lesbos* se tak nejeví jako popis konkrétního místa, ale jako obraz ostrova coby schrány paměti, v níž se přírodní čas a kulturní minulost setkávají s autorovou imaginací v jediném ztichlém tělese. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza PhDr. J. Machalického.

Vyvolávací cena: 80 000 Kč (€ 3 200)
Odhadní cena: 100 000 – 200 000 Kč

209 | Alfons Mucha (1860–1939)
Mytologická postava

pastel na papíře, kolem roku 1900, sign. PD,
43 × 54 cm, rám, pasparta, zaskl.

Tato vysoce kvalitní, suverénně provedená a vizuálně přitažlivá kompozice světoznámého českého Pařížana a osobitého zástupce art nouveau Alfonse Muchy představuje vzácnou ukázku práce vytvořené na přelomu 19. a 20. století. Mucha se souběžně se svou plakátovou tvorbou zabýval v oleji i pastelu náměty s historickou a mytologickou tematikou, jejichž ústředními motivy byli nejrůznější v osobité vize transformovaní hrdinové inspirovaní mnoha literárními zdroji, jejichž význam dnes často není jednoduché odhalit. Do této kategorie patří i předkládaný bojovník s mečem, jenž nejspíše odkazuje ke slovanské mytologii a po výtvarné stránce předjímá další autorovo směřování. Možný výklad tohoto konkrétního výjevu mohou napovědět netopýří křídla vyrůstající ze spánků bojovníka, což by mohl být odkaz k řeckému bohu spánku Hypnovi; dominantní motiv meče by však také mohl odkazovat k archandělu Michaelovi. S velkou pravděpodobností by se mohlo jednat i o slovanského boha Svantovíta, který měl čtyři tváře, z nichž nejvýznamnější byla válečnická, a byl rovněž zobrazován s atributem meče. Z čistě výtvarného hlediska se jedná o kresbu mimořádných kvalit, již lze bezpochyby označit za výraznou ukázku Muchova kresebného mistrovství. Na rubové straně se nachází pozůstalostní razítko s číslem 1849. Při konzultacích posouzeno PhDr. Š. Leubnerovou

a prof. R. Prahlem, CSc. Přiložena odborná expertiza PhDr. K. Srpa (cit.: *„[…] Z hlediska uměleckého jde o kresbu mimořádných kvalit, budující scénu v zšeřeném prostoru, z jehož temnot se vyjevuje pohanské božstvo, jehož zářící meč obsahuje v sobě silnou energii. Muchova práce se světlem a tmou zde zúročuje jeho zkušenost s barokem. Kresbu lze tudíž považovat za výraznou ukázku Muchova kresebného mistrovství, jež svou bezprostředností dává zaznít významným motivům. […] Byla darem Jiřího Muchy novému majiteli. […]“*).

Vyvolávací cena: 120 000 Kč (€ 4 800)
Odhadní cena: 200 000 – 300 000 Kč

210 | Jože Uprka (1861–1940)
Mládenec z Nivnice

olej na plátně, 1917, sign. LN, 92 × 49,5 cm, rám

Jože Uprka se zde představuje jako tvůrce neoddělitelně spjatý s venkovem a folklorem, jako malíř fascinovaný národopisem a životem především na rodném Slovácku. Zájem o lidovou kulturu byl již od poslední čtvrtiny 19. století takřka módní záležitostí a jeho cílem bylo uchování a podpora lidových zvyků, slavností, krojů i tradičního způsobu života. Dílo Joži Uprky je určitým završením těchto snah, které mohl povýšit na úroveň vysokého umění vycházejícího z principů moderní evropské malby, impresionismu, plenérismu a secese. Během první světové války se věnoval práci na několika etnografických cyklech, které vycházely v tištěných albech a na pohlednicích – jedním takovým cyklem, dokončeným roku 1920, byly *Kožuchy*. Představované dílo v tomto cyklu nakonec nebylo reprodukováno, přesto s ním jednoznačně souvisí. Bylo běžné, že se k finální podobě Uprka dopracoval prostřednictvím několika variant – takovou je i představované vyobrazení mládence z Nivnice v krátkém kožíšku, který má přes rameno přehozenou halenu. Tento typ kožichu zvaný dubeňák se zdobený nosil nejen v Nivnici, ale i v jejím okolí. Jedná se o reprezentativní Uprkovo dílo a jeho výskyt na aukčním trhu lze označit za výjimečnou sběratelskou příležitost. Při konzultacích posouzeno prof. R. Prahlem, CSc., a PhDr. Š. Leubnerovou. Přiložena odborná expertiza MgA. J. Benedíka.

Vyvolávací cena: 200 000 Kč (€ 8 000)
Odhadní cena: 300 000 – 600 000 Kč

211 | Emil Filla (1882–1953)
Svatební košile

komb. tech. (akvarel, tuš) na papíře, 1939, sign. PD,
45×32 cm, rám, pasparta, zaskl.

Mimořádně působivý akvarel z Fillova osudového roku 1939 představuje samostatně pojatou kresebnou variantu k autorově monumentální olejomalbě stejného názvu (*Svatební košile*, olej na plátně, 1939, 150×115 cm, Galerie hlavního města Prahy, inv. č. M-3019). Zatímco olejová verze redukuje výjev na ženskou postavu a jediného psa, v předložené práci Filla scénu rozšířil o druhého psa a výjev odkazuje k děsivé noční cestě dívky s navrátivším se milým směrem ke hřbitovu. Právě psí vytí v Erbenově textu signalizuje, že jejím průvodcem není živý člověk.
Rok 1939 představoval v tvorbě Emila Filly významný předěl. Po kubistické etapě desátých a dvacátých let a surrealismem ovlivněné tvorbě první poloviny třicátých let se Filla přikláněl k výrazně expresivnějšímu, dramatickému figurálnímu projevu a k tématům čerpaným z domácí tradice. Vedle představované práce vznikly erbenovské kompozice *Vodník* či *Polednice*, současně se rozvíjel jeho zájem o české a slovenské lidové písně a balady, na nějž po druhé světové válce znovu navázal. Tlumenější barevnost akvarelu stojí v pozoruhodném kontrastu k zářivé a kontrastní barevnosti autorových velkoformátových olejů tohoto okruhu a umocňuje přízračný noční charakter scény. Význam kresby dokládá její fotografie od Josefa Sudka pro Fillův osobní soupis díla, reprodukce v katalogu výstavy od Vojtěcha Lahody (Svět Emila Filly, Galerie hlavního města Prahy, Praha 1987, str. 45) a v autorově nejobsáhlejší monografii (V. Lahoda: Emil Filla, Praha 2007, str. 480, obr. 524). Pochází z významné pražské poválečné sbírky. Autenticita byla ověřena Filla Foundation a obraz je uveden v elektronickém soupisu díla. Při konzultacích posouzeno prof. J. Zeminou a PhDr. K. Srpem. Přiložena odborná expertiza Mgr. T. Mátl Donné.

Vyvolávací cena: 100 000 Kč (€ 4 000)
Odhadní cena: 150 000 – 300 000 Kč

AUKČNÍ ŘÁD GALERIE KODL, S.R.O.

V kontextu tohoto aukčního řádu se dražebníkem rozumí Galerie KODL, s.r.o., která organizuje aukci uměleckých předmětů. Ta se koná 29. 11. 2026 od 12.00 v prostorách paláce Žofín na Slovanském ostrově v Praze 1. Sálové aukci předchází fáze limitace, která probíhá od 2. 11. 2026 do 28. 11. 2026, a to na www.galeriekodl.cz a na www.artslimit.com

I. Klub dražitelů

1. Dražebník realizuje aukci na žádost vlastníků dražených předmětů. Aukce, včetně fáze limitace, je neveřejná, přístupná pouze pro členy Klubu dražitelů Galerie KODL. Do tohoto klubu může případný zájemce vstoupit kdykoliv, třeba i v den konání aukce, jestliže splní podmínky uvedené v tomto řádu.

2. Členem Klubu dražitelů se může stát každý, kdo prokáže, že je starší 18 let a je plně svéprávný. V případě právnické osoby je pak nezbytné, aby sídlila na území České republiky a aby za ni jednal zákonný zástupce.
   Při registraci je tedy dražebník oprávněn požadovat předložení průkazu totožnosti či cestovního pasu, u právnických osob je potřeba doložit aktuální výpis z obchodního rejstříku.

3. O registraci v Klubu dražitelů rozhoduje dražebník, členství je nenárokové. Pokud člen klubu poruší pravidla stanovená v tomto aukčním řádu, je dražebník oprávněn zrušit jeho členství, přičemž jej o svém rozhodnutí bude informovat.

II. Fáze limitace

1. Členové Klubu dražitelů Galerie KODL, kteří chtějí vstoupit do aukce už během fáze limitace, se musí registrovat na www.galeriekodl.cz nebo na www.artslimit.com a postupovat přitom v souladu se zákonem č. 253/2008 Sb., který pojednává o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu (dále jen „AML zákon“). Je třeba upozornit, že dražebník je oprávněn bez udání důvodu odmítnout účast zájemce na fázi limitace (na registraci do fáze limitace ani na účast ve fázi limitace nevzniká právní nárok).

2. Ve fázi limitace je možné si na webu stanovit osobní limit pro nejvyšší příhoz u draženého předmětu. Když je fáze limitace ukončena a navazuje sálová aukce, licitace u každého z dražených předmětů začíná buď na vyvolávací ceně, nebo na aktuální ceně, která se rovná nejvyššímu příhozu z webu. V případě, že u některého z předmětů nebyl stanoven žádný limit na webu, začíná jeho dražba v sále na vyvolávací ceně, jež je uvedena v aukčním katalogu.

III. Podmínky registrace

1. Členové Klubu dražitelů, kteří se chtějí zúčastnit sálové aukce, se při příchodu do paláce Žofín zaregistrují a předloží doklad totožnosti, případně doloží své oprávnění jednat za jiného člena Klubu dražitelů jakožto účastníka aukce. Dražebník je oprávněn provést identifikaci účastníka ve smyslu a rozsahu dle AML zákona, případně může bez udání důvodu odmítnout účast zájemce na aukci.

2. Dražebník také může podmínit účast na aukci tím, že dražitel složí jistotu. Její výše činí 20 % vyvolávací ceny draženého předmětu, pokud není uvedeno v aukčním katalogu jinak. Je-li požadována dražební jistota, jsou účastníci aukce také povinni doložit, že ji skutečně složili. V případě nevydražení díla bude složená jistota vrácena dražiteli na jeho účet nejpozději do 10 pracovních dnů od skončení aukce.

3. Po zápisu do seznamu účastníků aukce obdrží zájemce dražební číslo, pod kterým bude činit příhozy na dražené předměty.

IV. Dražené předměty

1. Údaje o dražených předmětech – včetně těch, jež se týkají autorství, vlastností, jakosti, původu, data, stáří, provenience, stavu či odhadní vydražovací ceny – jsou informativní.

2. Každý dražený předmět je podrobně popsán v aukčním katalogu, přičemž se však uvádějí jen relevantní vady a poškození, které ovlivňují jeho uměleckou hodnotu. Běžné opotřebení vyplývající ze stáří a charakteru předmětů se neuvádí.

3. Některé dražené předměty mohou podléhat určitým omezením: mohou být například navrženy k prohlášení za kulturní památku, či podléhat předpisům vyplývajícím ze zákona o prodeji a vývozu předmětů kulturní hodnoty apod. O udělení povolení k vývozu nebo jiného obdobného správního aktu rozhoduje výhradně příslušný správní orgán; dražebník do tohoto procesu nezasahuje.

4. Každý účastník aukce má možnost si před jejím zahájením osobně prohlédnout každý dražený předmět a seznámit se s jeho stavem. A je pak zcela na jeho vlastním uvážení, zda shledá předmět odpovídajícím popisu, jenž byl publikován v aukčním katalogu, a rozhodne se jej dražit. Dražené předměty vstupují do aukce jako umělecká díla a jejich případné vady jsou zohledněny ve vyvolávací, respektive příklepové ceně. S tím dražitel souhlasí a stvrzuje to učiněním příhozu.

5. Reklamace týkající se ceny, stavu a funkčnosti vydražených předmětů jsou po udělení příklepu vyloučeny. Předměty, které byly vydraženy na základě plné moci udělené dražebníkovi, může vydražitel reklamovat nejpozději při jejich převzetí. Vzhledem k charakteru a povaze dražených předmětů se vydražitel učiněním příhozu, kterému je následně udělen příklep, vzdává svých práv z vadného plnění (a to ve smyslu § 1916, 1923 a 1924 zákona č. 89/2012 Sb., Občanský zákoník).

V. Průběh sálové aukce

1. Dražené předměty jsou vyvolávány číslem a v pořadí, v jakém jsou publikovány v aukčním katalogu. Dražebník si vyhrazuje právo na případnou změnu pořadí, kterou však v předstihu oznámí účastníkům aukce.

2. Po vyvolání předmětu mohou dražitelé činit příhozy zvednutím dražebního čísla. Předmět se nedraží, jestliže dražitelé nečiní žádné příhozy. Minimální výše příhozu je:
   a) 2 000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena méně než 50 000 Kč,
   b) 5 000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 50 000 Kč, ale méně než 100 000 Kč,
   c) 10 000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 100 000 Kč, ale méně než 500 000 Kč,
   d) 50 000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 500 000 Kč, ale méně než 1 000 000 Kč,
   e) 100 000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena alespoň 1 000 000 Kč, ale méně než 10 000 000 Kč,
   f) 200 000 Kč, činí-li okamžitá aukční cena 10 000 000 Kč a více.

3. O pořadí příhozů rozhoduje licitátor, jehož pověřil dražebník. Ve výlučné pravomoci dražebníka je také rozhodnutí, zda bude akceptován příhoz v případě, že vznikne sporná nebo nejasná situace. Ta může nastat, například když několik různých dražitelů učiní shodné příhozy, když licitátor příhoz nezaznamená anebo dojde k jiným okolnostem, v jejichž důsledku nebyl příhoz zaevidován. Své případné výhrady proti přiklepnutí musí dražitelé uplatnit ihned a přímo v sále. K pozdějším námitkám nelze přihlížet.

4. Pokud není přes dvojí vyzvání už při dražbě předmětu znovu přihozeno, oznámí licitátor poslední podání (cenu dosaženou posledním příhozem) a po třetí výzvě udělí kladívkem příklep dražiteli, který učinil nejvyšší podání. Učiněným podáním je účastník dražby vázán.

VI. Vydražitel

1. Vydražitelem se stává účastník aukce, který učinil nejvyšší platný příhoz a jemuž licitátor udělí příklep. Licitátor tedy rozhoduje o tom, zda je příhoz platný.

2. Vydražiteli je k vydražené ceně přičtena aukční provize ve výši 20 % (není-li uvedeno v aukčním katalogu jinak), která se zaokrouhluje na celých 50 Kč nahoru. Aukční provize zahrnuje DPH v příslušné zákonné výši a autorské poplatky (příklepová cena a aukční provize – dále jen „cena“).

3. Není-li u některého z dražených předmětů učiněn žádný příhoz při sálové aukci, stává se vydražitelem dražitel s nejvyšším příhozem, který byl zaevidován při fázi limitace. Účastník s nejvyšším limitem vyhrává za částku o příhoz vyšší, než byla předchozí nabídka, tedy ne nutně za plnou výši svého maximálního limitu. K této vydražené ceně bude opět připočtena aukční provize.

VII. Kupní smlouva, způsob placení

1. V okamžiku, kdy licitátor udělí příklep a ukončí aukci draženého předmětu, dochází k uzavření kupní smlouvy s rozvazovací podmínkou včasné úhrady plné výše ceny dle čl. VII.6 s vydražitelem. Přílohou kupní smlouvy je i tento aukční řád.

2. Hned druhý den je na e-mail, který uvedl vydražitel při své registraci do Klubu dražitelů, odeslána faktura. Cenu je vydražitel povinen uhradit nejpozději do 10 pracovních dnů od skončení aukce.

3. Přeje-li si vydražitel uhradit cenu v eurech, je třeba, aby vzal na vědomí, že kurz měny v katalogu je pouze orientační (25 Kč = 1 €). Konečná dosažená cena v eurech odpovídá kurzu stanoveném Českou národní bankou v samotný den aukce, v případě víkendu či svátku pak v nejbližším předcházejícím pracovním dni před konáním aukce.

4. Cena může být uhrazena v hotovosti, a to do výše 250 000 Kč či 10 000 €, anebo bankovním převodem na účet společnosti Galerie KODL, s.r.o.

5. Po řádném zaplacení celé ceny vystaví dražebník daňový doklad (originál opatřený razítkem a podpisem) a předá jej vydražiteli. Vlastnické právo přejde na vydražitele okamžikem úhrady celé ceny.

6. Neuhradí-li vydražitel plnou výši ceny ve stanovené lhůtě, kupní smlouva se zrušuje, aukce je zmařena, vydražitel nenabývá vlastnické právo k vydraženému předmětu a dražebník je oprávněn požadovat po něm, aby uhradil smluvní pokutu ve výši aukční provize. Zaplacením smluvní pokuty není dotčen nárok dražebníka na náhradu škody v plné výši, a to i vedle zaplacené smluvní pokuty.

7. Dražebník je oprávněn od kupní smlouvy s vydražitelem odstoupit ve lhůtě 48 hodin od skončení aukce, pokud k udělení příklepu, respektive k potvrzení vítězství danému dražiteli došlo pro technickou závadu (z důvodů na straně dražebníka či vydražitele), pro selhání aukčního systému, pro kybernetický útok nebo jiný neoprávněný zásah do aukčního systému, pro omyl v nabízené částce, pokud vítěznou nabídku učinila podezřelá či nedůvěryhodná osoba, nebo pokud došlo k porušení pravidel aukce vydražitelem.

8. Předměty, které nebyly zaplaceny, se mohou dražit v opakované dražbě (práva vlastníků tím nejsou dotčena). Příklepovou cenu a aukční provizi nelze dodatečně snížit.

VIII. Vyzvednutí vydražených předmětů

1. Vydražitel si může vyzvednout vydražený a řádně zaplacený předmět už v den aukce, a to v Galerii KODL, na adrese Národní 7, 110 00 Praha 1. Po dohodě s dražebníkem zde bude mít vydražený předmět připraven od 18.00 do 20.00 hodin.

2. Na výše zmíněné adrese jsou i v následujících dnech, od úterý do pátku v době od 10.00 do 18.00 hodin, připraveny vydražené předměty. Vydražitelé jsou povinni si je vyzvednout nejpozději do 10 pracovních dnů ode dne konání aukce, pokud není sjednáno jinak. Dražebník doporučuje každému vydražiteli, aby si termín vhodný k předání ještě telefonicky potvrdil s pracovníky Galerie KODL.

3. V případě prodlení, které by bylo způsobeno ze strany vydražitele, je dražebník oprávněn mu vyúčtovat skladné ve výši 200 Kč za každý započatý den.

IX. Dražba v nepřítomnosti

1. Účastník dražby může dražit, i když není osobně přítomen na aukci, a to na základě ověřené písemné plné moci, kterou udělí Galerii KODL. Je nutné, aby určil konkrétní položky, které má za něj dražebník dražit, a také limit, do jehož výše se zavazuje na každý dražený předmět přihazovat. Nad stanovenou limitní cenu nebudou příhozy prováděny. Plné moci k zastoupení v aukci jsou k dispozici ke stažení na webových stránkách www.galeriekodl.cz a jsou nedílnou součástí tohoto aukčního řádu a aukčního katalogu.

2. Dražit po telefonu či prostřednictvím online služby elektronických příhozů na webu lze po předchozí písemné dohodě s Galerií KODL. Účastník aukce uvedením telefonního čísla či aktivací účtu online služby přebírá veškerou odpovědnost za správnost a dostupnost uvedeného čísla, stejně jako účtu služby elektronických příhozů.

3. Účastník aukce se zavazuje, že po zahájení aukce bude udělovat dražebníkovi (nebo jeho pověřenému pracovníkovi) prostřednictvím uvedeného telefonního čísla či online služby závazné, jasné a srozumitelné pokyny k postupu v rámci aukce, a to včetně (nikoliv však zejména) pokynů k výši ceny, za kterou má být konkrétní předmět pro něj vydražen.

4. Udělením plné moci se účastník aukce zavazuje k zakoupení předmětu, o který se v aukci uchází, minimálně za vyvolávací cenu, jež je uvedena v aukčním katalogu. Platí to i v případě nezájmu dalších dražitelů či při nastalé situaci, kdy nebude možné se účastníkovi během dražby dovolat nebo bude nedostupná online služba elektronických příhozů.

5. Účastník aukce udělením plné moci zároveň souhlasí s případným nahráváním telefonického rozhovoru. Aukční dům je zase povinen uchovávat a použít záznam z tohoto hovoru výhradně k řešení případných sporů s účastníkem dražby. Kromě tohoto účelu jej nesmí zpřístupnit žádné třetí osobě.

6. Účastník dražby se může informovat o výsledku dražby telefonicky či e-mailem. Je-li mu udělen příklep, a tedy úspěšně vydražil požadovaný předmět, je považován za vydražitele se všemi adekvátními právy a povinnostmi. Dražebník mu pak vzápětí zašle fakturu, v níž je příklepová cena zvýšena o aukční provizi.

X. Ostatní ustanovení

1. Nebezpečí škody na draženém předmětu přechází na vydražitele okamžikem jeho převzetí. Vydražitel je srozuměn s tím, že od tohoto okamžiku již nejsou vydražené předměty kryty pojistkou dražebníka.

2. Registrací do Klubu dražitelů také každý účastník aukce stvrzuje, že bere na vědomí, že Galerie KODL uchovává jeho osobní údaje. Ty budou zpracovány po dobu nezbytně nutnou k realizaci aukce a plnění kupní smlouvy.
Podrobnější informace o zpracování a ochraně osobních údajů jsou uvedeny na www.galeriekodl.cz.

3. V průběhu aukce je zakázáno pořizovat zvukový, obrazový nebo zvukově-obrazový záznam, včetně fotografií.

4. Účastníci aukce jsou povinni dodržovat pravidla stanovená tímto aukčním řádem a souhlas s nimi stvrzují svou registrací do Klubu dražitelů. Všichni jsou také povinni respektovat pravidla slušného chování. Nikdo nesmí rušit poklidný průběh aukce, nesmí být v podnapilém stavu, pod vlivem omamných nebo psychotropních látek. Dress code akce je business casual.

5. Dražebník je oprávněn kteroukoliv, byť řádně registrovanou osobu z aukce vyloučit, a to zejména pro porušení výše uvedených pravidel.

6. Právní vztahy související s touto aukcí se řídí právním řádem ČR. Pro případ jakéhokoliv sporu se stanoví příslušnost soudů ČR.

AUCTION NOTICE GALERIE KODL, S.R.O.

In the context of this Auction Notice, the Auction House shall mean Galerie KODL, s.r.o., which organises the auction of artworks. This auction shall be held on 29 November 2026 from 12 p.m. at Žofín Palace on Slovanský Ostrov in Prague 1. The live auction shall be preceded by the limitation stage, which shall take place from 2 November 2026 till 28 November 2026, at www.galeriekodl.cz and at www.artslimit.com

I. Bidders Club

1. *The Auction House shall perform the auction at request of owners of the items offered for sale at the auction. The auction, including the limitation stage, is not open to the general public, it is accessible to members of the Bidders Club of Galerie KODL only. This club can be joined by any interested party anytime, even on the date of the auction, too, on condition that the interested party meets the membership requirements stipulated herein.*

2. *The Bidders Club can be joined by anyone who proves that they are older than 18 years and have full legal capacity to act on their behalf. If the interested party is a legal entity, then it is required that it has its registered office on the territory of the Czech Republic and that it has a legal representative to act on its behalf at the auction. At the registration, the Auction House has then the right to demand presentation of their identity card or passport, in case of legal entity it is needed to present the up-to-date extract from the Commercial Register.*

3. *It is the Auction House who ultimately decides about the registration for the Bidders Club, there is no right to the membership. Should a member of the Club break the rules set in this Notice, the Auction House has the right to cancel their membership and is obliged to inform them about this decision.*

II. Limitation Stage

1. *If a member of the Bidders Club of Galerie KODL wants to join the auction already at the limitation stage, then such member shall get registered on www.galeriekodl.cz or on www.artslimit.com and proceed in compliance with Act No. 253/2008 Coll., on Certain Measures Against the Legalization of Proceeds of Crime and Terrorist Financing (hereinafter referred to as "AML Act"). It should be noted that the Auction House has the right, without giving a cause, to deny participation of an interested party in the limitation stage (there is a legal right neither to the registration for the limitation stage, nor to the participation in the limitation stage).*

2. *At the limitation stage, it is possible, on the web, to set a personal maximum bid for an offered item. Once the limitation stage is over, and the live auction follows up, the bidding starts for each of the offered items either at the starting price or at the last bid amount, namely at the amount of the highest bid from the web. If no limit for an item is set on the web, the bidding for the item in the live auction starts at the starting price specified in the auction catalogue.*

III. Registration Conditions

1. *Each member of the Bidders Club wishing to participate in the live auction shall get registered at arrival at Žofín Palace and present their identity card or prove their authorisation to act as auction participant on behalf of another member of the Bidders Club. The Auction House has the right to identify the participant within the meaning and scope according to the AML Act, or, without giving cause, to deny participation of the interested party in the auction.*

2. *As a precondition for participation in the auction, the Auction House may also require a security deposit from the bidder. The security deposit makes 20% of the starting price for the offered item, unless provided otherwise in the auction catalogue. If the security deposit is required, the auction participants are also obliged to prove that they have really paid it. Should the artwork not be outbid, the security deposit shall be returned to the bidder into the bidder's account at the latest within 10 business days after the auction is closed.*

3. *After being added to the list of the auction participants, the interested party shall receive the paddle number, under which they are supposed to make bids on the items offered for sale at the auction.*

IV. Items offered for sale at the auction

1. *The information about the items offered for sale at the auction – including the data concerning the authorship, attributed features, quality, origin, date, age, provenience, condition, or appraisal value – is indicative only.*

2. *The auction catalogue includes a detailed description of each item offered for sale at the auction, mentioning, however, only relevant defects and damage having an impact of the artistic value of the item. Normal wear and tear resulting from the age and character of the items is not covered.*

3. *Some objects offered for sale at the auction may be subject to certain limitations: for example, they may be proposed to be proclaimed as a "cultural monument", or they may be subject to regulations resulting from the Act on Sale and Exports of Objects of Cultural Value, etc. It is exclusively up to the relevant administrative authority to decide whether to grant the permit for exports or about a similar administrative act; the Auction House has no power to interfere in this process.*

4. *Each participant of the auction has a possibility, before the auction starts, personally to inspect each item offered for sale at the auction and to make themselves familiar with the condition of such item. And then it is at their sole discretion to consider whether the item corresponds with its description published in the auction catalogue, and whether to bid for it. The items offered for sale at the auction are included in the auction as artworks and their defects that may exist are reflected in the starting or hammer price. This is what the bidder agrees to and affirms by making their bid.*

5. *Complaints concerning the price, condition and functionality of the won items are ruled out after the hammering is awarded. Complaints about the items won on the basis of the power of attorney granted to the Auction House may be raised by the outbidder at the latest at takeover of such items. With respect to the character and nature of the items offered for sale at the auction, the outbidder, making the bid for which subsequently the hammering is awarded, waives their right that may arise from defects of the won item (within the meaning of Sections 1916, 1923 and 1924 of Act No. 89/2012 Coll., Civil Code).*

V. Live Auction Procedure

1. *The items offered for sale at the auction are called out with their number and in the order as published in the auction catalogue; the Auction House reserves the right to change the order published in the auction catalogue, provided that such change is brought to the knowledge of the auction participants in advance.*

2. *After the item is called out, the bidders can make their bids with their hand raised, showing their paddle number. The item is offered as long as someone makes a bid higher than the last one. The minimum amount of a bid increment is:*
   a) *CZK 2,000, if the last bid amount is less than CZK 50,000,*
   b) *CZK 5,000, if the last bid amount is at least CZK 50,000, but less than CZK 100,000,*
   c) *CZK 10,000, if the last bid amount is at least CZK 100,000, but less than CZK 500,000,*
   d) *CZK 50,000, if the last bid amount is at least CZK 500,000, but less than CZK 1,000,000,*
   e) *CZK 100,000, if the last bid amount is at least CZK 1,000,000, but less than CZK 10,000,000,*
   f) *CZK 200,000, if the last bid amount is CZK 10,000,000 and more.*

3. *The order of the bids is decided by the auctioneer, who is a person authorised by the Auction House. Also the decision whether to accept a bid in a disputable or unclear situation falls within the exclusive authority of the Auction House. Such situation may occur for example when several bidders make identical bids, when the auctioneer fails to record a bid or when a bid is not recorded as a result of other circumstances. Any objections to hammering must be raised by bidders forthwith and directly in the auction hall. Later objections will be disregarded.*

4. *Once no-one makes a higher bid on an item, although the auctioneer has solicited further bidding twice, the auctioneer calls out the last bid (the last bid amount) and after soliciting further bidding for the third time, the auctioneer awards the hammering to the bidder having made the highest bid. Each bid made by the auction participant is binding upon them.*

VI. Outbidder

1. *The outbidder (winning bidder) is the auction participant who has made the highest bid and whom the auctioneer has awarded the hammering. The auctioneer is then the person who decides whether the bid is valid.*

2. *The amount charged to the outbidder includes the hammer price plus the auction commission at 20% (unless provided otherwise in the auction catalogue), rounded up to whole CZK 50, including*

also the VAT and royalties as applicable (the hammer price plus the auction commission hereinafter referred to as "Price").

3. *If no higher bid is made on an item at the live auction, the bidder having got the highest maximum bid registered at the limitation stage shall become the outbidder. The participant with the highest maximum bid wins at the price of last bid increased by a bid increment, i.e. not necessarily at the full amount of their maximum limit. The auction commission shall be surcharged to such outbid price accordingly.*

VII. Contract of Purchase, Method of Payment

1. *Once the auctioneer awards the hammering and the bidding on the item is closed, the contract of purchase is concluded with the outbidder, with a subsequent condition, namely with the condition that the full price is paid up in time according to Art. VII.6. This Auction Notice constitutes an annex to the contract of purchase.*

2. *On the next day, an invoice is sent to the e-mail address specified by the outbidder when getting registered for the Bidders Club. The price shall be paid by the outbidder at the latest within 10 business days after the auction is closed.*

3. *The outbidder wishing to pay the price in euros should take note of the fact that the exchange rate of the currency mentioned in the catalogue (CZK 25 = € 1) is indicative only. The final price in euros shall be calculated applying the exchange rate announced by the Czech National Bank on the date of the auction, or on the nearest preceding business day before the date of the auction if the auction date falls on Saturday or Sunday or a public holiday.*

4. *The price can be paid in cash if the amount does not exceed CZK 250,000 or € 10,000, or by wire transfer to the bank account of Galerie KODL, s.r.o.*

5. *Upon due payment of the full purchase price, the Auction House shall issue the original invoice, duly stamped and signed, and deliver it to the successful bidder. The ownership title passes to the outbidder once the price is paid up.*

6. *If the outbidder fails to pay up the full amount of the price within the provided time limit, the contract of purchase is rescinded, the auction is thwarted, the outbidder does not acquire the ownership right to the won item, and the Auction House has the right to claim a contractual penalty, corresponding to the amount of the auction commission, from the outbidder. The payment of the contractual penalty does not affect the right of the Auction House to claim a compensation for damage in full amount, even besides the contractual penalty paid.*

7. *Within 48 hours from the closure of the auction, the Auction House has the right to withdraw from the contract of purchase with the outbidder in the event of incorrect award of the hammering or incorrect confirmation of the outbidding due to a technical defect (for a cause on the side of the Auction House or on the side of the outbidder), due to an auction system failure, due to a cybernetic attack, or due to another unauthorised interference in the auction system, due to a mistake in the bid amount, if the winning bid is made by a suspicious or untrustworthy person, or if the auction rules are breached by the outbidder.*

8. *The unpaid items may be offered for sale in a repeated auction (the rights of the owners are thereby unaffected). The hammer price and the auction commission can't be reduced additionally.*

VIII. Collection of the won items

1. *The outbidder can pick up the won item, when properly paid, in the premises of Galerie KODL, at the address Národní 7, 110 00 Praha 1, already on the date of the auction. Upon agreement with the Auction House, the won item will be prepared for the outbidder there from 6.00 p.m. to 8.00 p.m.*

2. *Also on the next days, from Tuesday to Friday – from 10.00 a.m. to 6.00 p.m., the won items are prepared at the aforementioned address. The outbidders are obliged to pick them up at the latest within 10 business days from the date of the auction, unless agreed otherwise. The Auction House recommends that the date suitable for the takeover should moreover be checked by each outbidder with the staff of Galerie KODL by phone.*

3. *In the event of a delay for a cause on the side of the outbidder, the Auction House has the right to charge a storage fee at CZK 200 for each commenced day to the outbidder.*

IX. Bidding in absence

1. *Each auction participant can bid, even if they don't attend the auction in person, on the basis of an authenticated written power of attorney granted by them to Galerie KODL. It is necessary that they specify the particular items, supposed to be bid for on their behalf by the Auction House, and also the maximum bid for each item. The maximum bid can't be exceeded. The template of the power of attorney for bidding in absence is available for downloading on www.galeriekodl.cz and constitutes an integral part of this Auction Notice and the auction catalogue.*

2. *Bidding on the phone or through online service of electronic bidding on the web is possible upon prior written agreement with Galerie KODL. By specification of the phone number or by activation of the account of the online service, the auction participant assumes all responsibility for correctness and availability of the specified number and for the correctness and availability of the account of the electronic bidding service.*

3. *The auction participant is obliged, after the auction is started, to give the Auction House (or the person authorised by the Auction House), through the specified telephone number or through the online service, binding, clear and comprehensible instructions as to how to proceed in the auction, including (but not limited to) instructions about the amount at which the particular item should be bid on on their behalf.*

4. *By granting the power of attorney, the auction participant is obliged to buy the item, for which this auction participant is bidding in the auction, at least at the starting price specified in the auction catalogue, even if other bidders are not interested in it or if the auction participant is not available on the phone or the online service of electronic bidding is not available during the auction.*

5. *By granting the power of attorney, the auction participant also agrees that any phone conversations may be recorded. The Auction House is obliged to keep and use recordings of such conversations only for solution of disputes that may arise with the auction participant. Except for such purpose, the recordings may not be accessed to any third party.*

6. *The auction participant may solicit information about the auction result by phone or by e-mail. If the hammering is awarded to the auction participant, which means that the auction participant wins the demanded item, then the auction participant becomes the outbidder with all adequate rights and duties. Subsequently, the Auction House sends them an invoice with the hammer price increased by the auction commission.*

X. Other Provisions

1. *The risk of damage to the won item passes to the outbidder at takeover of the item. The outbidder agrees that from that time on, the won items are no more covered by the insurance policy of the Auction House.*

2. *By registering for the Bidders Club, each auction participant also confirms that they take note of the fact that Galerie KODL stores their personal data. These data may be processed for a time necessarily needed for the performance of the auction and performance of the contract of purchase. More information about processing and protection of personal data is provided on www.galeriekodl.cz.*

3. *During the auction, it is forbidden to make audio, visual or audiovisual recordings or to take photos.*

4. *Auction participants are obliged to observe the rules provided in this Notice and they affirm their consent thereto by getting themselves registered for the Bidders Club. All of them are also obliged to follow the rules for good manners. No-one is allowed to disturb the peaceful course of the event, to be under influence of alcohol or hallucinogenic or psychotropic substances. The dress code of the event is Business Casual.*

5. *The Auction House has the right to expulse any person from the auction, no matter whether such person has been properly registered or not, especially for the cause of breach of the rules mentioned above.*

6. *The legal relations established in connection with this auction shall be governed by the laws of the Czech Republic. For case of any dispute that may arise, the jurisdiction is awarded to courts of the Czech Republic.*

PLNÁ MOC K ZASTUPOVÁNÍ při dražbě (pevný či telefonický limit)

Já, níže jmenovaný(-á) a podepsaný(-á), tímto zplnomocňuji společnost Galerie Kodl, s.r.o., se sídlem Praha 6, Patočkova 5, IČ: 48108847, zastoupenou PhDr. Martinem Kodlem, jednatelem (dále jen „zmocněnec"), aby mne jakožto účastníka aukce zastupovala v plném rozsahu při dražbě (aukci) č. 96 pořádané dne 29. listopadu 2026 v prostorách paláce Žofín na Slovanském ostrově v Praze 1 (dále jen „dražba"), za následujících podmínek:

a) v případě udělení příklepu příhozu učiněného na základě této plné moci v mém zastoupení do výše mnou stanoveného limitu, který je (1) buď ve vztahu k příslušnému draženému předmětu stanoven níže přímo v této plné moci pevnou částkou, anebo (2) který zmocněnci, resp. osobě jím dále zmocněné, ve vztahu k příslušnému draženému předmětu v průběhu dražby (aukce) v době určené pro učinění příhozu telefonicky sdělím, budu dle aukčního řádu vydražitelem tohoto draženého předmětu se všemi právy a povinnostmi vydražitele a tato práva a povinnosti tímto přijímám;

b) tato plná moc nabývá účinnosti dnem složení zálohy ve výši a způsobem, které byly dohodnuty mezi oběma stranami;

c) prohlašuji, že jsem se seznámil(-a) se stavem předmětů, které jsou uvedeny níže v této plné moci a které mám zájem dražit do limitu, který je (1) buď stanoven níže v této plné moci pevnou částkou, anebo (2) který zmocněnci, resp. osobě jím dále zmocněné, ve vztahu k příslušnému draženému předmětu v průběhu dražby (aukce) v době určené pro učinění příhozu telefonicky sdělím, a dále že jsem se seznámil(-a) s podmínkami dražby (aukce), které jsou připojeny k této plné moci;

d) beru na vědomí a souhlasím s tím, že zmocněnec je oprávněn určit k výkonu zastoupení třetí osobu.

Kat. č.	Vyvolávací cena v Kč	Název – popis předmětu	Druh limitu	Limitní cena v Kč	Poznámka
Počet limitů celkem:					
Všeobecná poznámka:					

Čestně prohlašuji, že nejsem osobou vyloučenou z účasti na aukci podle platných právních předpisů a aukčního řádu společnosti Galerie KODL.

Jméno a příjmení: _____

Ulice: _____ Město: _____ PSČ: _____

Státní občanství: _____ Místo narození: _____ RČ / Datum narození: _____

Číslo OP: _____ Vydal: _____ Datum platnosti OP: _____

Telefon: _____ E-mail: _____ Politicky exponovaná osoba: ☐ Ano ☐ Ne

Datum vystavení: _____ Úředně ověřený podpis: _____

POWER OF ATTORNEY for representation in auction (fixed or telephone limit)

I, the person named and undersigned below, empower hereby the company Galerie Kodl, s.r.o., with its registered office at Prague 6, Patočkova 5, company ID number: 48108847, represented by PhDr. Martin Kodl, Director (hereinafter called „Attorney"), to represent me as participant in the auction to full extent during the auction No. 96 to be held on 29 November 2026 at Žofín Palace on Slovanský Ostrov in Prague 1 (hereinafter called „auction"), under the following conditions:

a) in case of award by knock of hammer of a bid made on the basis of this Power of Attorney in my representation up to the amount of the limit set by me, which (1) is either set directly by a fixed amount below in this Power of Attorney in relation to the respective auctioned object, or (2) which I will tell the Attorney or the person empowered by it in relation to the auctioned object by telephone in the course of auction at the time determined for making a bid, I will become the purchaser of such auctioned object under the Auction Rules with all rights and obligations of a successful bidder, and I accept hereby these rights and obligations;

b) this Power of Attorney will become effective on the day of payment of deposit in the amount and in the way agreed between both parties;

c) I declare hereby that I have made myself familiar with the condition of the objects specified below in this Power of Attorney which I intend to auction up to the limit which is either (1) determined by a fixed amount below in this Power of Attorney, or (2) which I will tell the Attorney or a person empowered by it in relation to the auctioned object by telephone in the course of auction at the time determined for making a bid, and further that I made myself acquainted with the conditions of the auction annexed to this Power of Attorney;

d) I take into account and agree that the Attorney is entitled to appoint a third party for exercise of my representation.

Cat. No.	Starting price in CZK	Object name – description	Kind of limit	Limit price in CZK	Note
Total number of limits:					
General note:					

I hereby solemnly declare that I am not a person excluded from participating in the auction under the applicable laws and the Auction notice of Galerie KODL.

Name and surname: _____

Street: _____ City: _____ Zip code: _____

Nationality: _____ Place of birth: _____ Date of birth: _____

ID No.: _____ Issued by: _____ Valid until: _____

Telephone: _____ E-mail: _____ Politically exposed person: ☐ Yes ☐ No

Date of issuance: _____ Notarized signature: _____

FOUNDATION ŠÍMA

SOUPIS DÍLA JOSEFA ŠÍMY (1891–1971)

Josef Šíma Foundation se od svého založení v roce 2021 věnuje péči o umělecký odkaz malíře Josefa Šímy a podpoře odborného výzkumu, dokumentace a ochrany jeho tvorby.

Stěžejním projektem nadace je **autorizovaný soupis díla Josefa Šímy (*catalogue raisonné*)**, jehož zpracováním byla pověřena rodinou autora a nositelkou autorských práv k jeho dílu. Projekt navazuje na dlouhodobou odbornou péči o Šímovu tvorbu a vzniká ve spolupráci s českými i zahraničními odborníky, vlastníky děl a osobami dlouhodobě spojenými se správou jeho pozůstalosti.

V současnosti probíhá systematické odborné zpracování archivních pramenů a dokumentace, které tvoří základ připravovaného soupisu.

Vlastníte-li dílo Josefa Šímy, můžete se na nás již nyní obrátit v souvislosti s jeho odborným zpracováním a možným zařazením do připravovaného soupisu.

info@simafoundation.cz

Josef Šíma: Země
1960, olej na plátně, 175 × 285 cm
soukromá sbírka

Připojte se k online aukci!

Díla budou vystavena v Galerii KODL.

22. února – 18. března 2027

www.artslimit.com
info@artslimit.com

Filla
FOUNDATION

EMIL FILLA
PŘIPRAVUJEME TIŠTĚNÝ SOUPIS DÍLA

Vzhledem k mimořádnému zájmu o elektronický soupis díla Emila Filly připravuje Filla Foundation také jeho tištěné vydání, plánované na rok 2028.

Publikace naváže na postupně zpřístupňovaný a průběžně doplňovaný online soupis.

Vlastníte dílo Emila Filly?
Zapojte se do přípravy soupisu a přihlaste své dílo k odborné dokumentaci na filla@fillafoundation.cz.

Emil Filla: Poprsí ženy (Torzo ženy)
1917, olej a písek na plátně, 90 × 56 cm
soukromá sbírka

www.fillafoundation.cz

KODL
GALERIE

96. AUKČNÍ DEN GALERIE KODL

neděle 29. listopad 2026, 12.00 hodin, palác Žofín, Slovanský ostrov 226, Praha 1
výběr výtvarného umění

Aukční katalog vydala Galerie KODL 2026

Texty: Klára Guth-Vladaj, Petr Kubík, Tereza Mátl Donné, Charlotte Zimová
Jazyková korektura: Kateřina Razaq-Siegl
Technická redakce: Kristýna Bejšovcová, Terezie Kaslová
Foto: Milan Havel
Design a sazba: David Matura
Tisk: DI PRINT

www.galeriekodl.cz